M
77

rnold
Opera

8

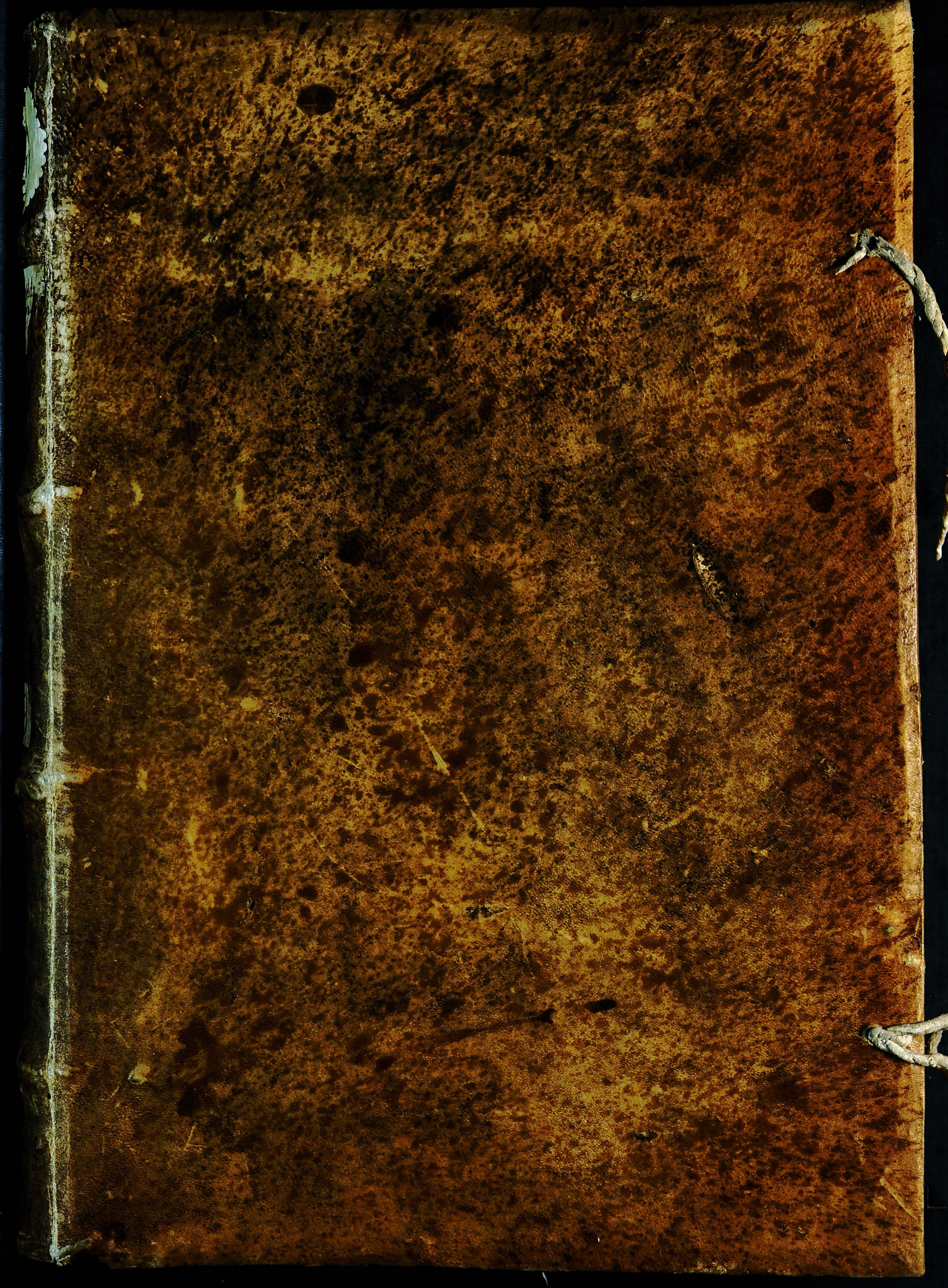

exemptos sujetos à los Regulares, solo habla de Monasterios exemptos, mas immediatamente sujetos à la Sede Apostolica.

78 Lo primero: porque su inteligencia se ha de tomar del sentido que pueden recibir las demàs particulas, y palabras antecedentes del Decreto del Concilio, para evadir toda contradiccion en su inteligencia: y bien examinadas, prueban que la particula *in alijs*, solo comprehende Religiosas exemptas, immediatamente sujetas à la Sede Apostolica: y no las exemptas, sujetas à los Regulares: porque el Concilio renueva la Constitucion de Bonifacio VIII. que comiença: *Periculoso*; son claras sus palabras: *Bonifacij VIII. Constitutionem, quæ incipit periculoso renovans Sancta Synodus.* Luego renovando la dicha Constitucion, se debe entender el Concilio conforme à la Constitucion que se innova, y no en contra; porque fuera mas derogacion, que innovacion de la referida Constitucion. Luego no dando la Constitucion de Bonifacio jurisdiccion à los Obispos sobre las Religiosas exemptas, y sujetas à los Regulares, ni por el Concilio se les delega semejante jurisdiccion.

79 Lo segundo: porque esto se funda mas en la inteligencia de el *cap.* 9. en que no retrata el Concilio lo decretado en el *cap.* 5. Luego para la conformidad de ambos Decretos, es preciso dezir, que no se confiere en el *cap.* 5. à los RR. Obispos autoridad delegada sobre las Monjas exemptas sujetas à los Regulares, quando expressamente se les niega esta en la decision de
Prelados se fia la cura, y
sas, contraponiendo discre
cura de Almas, con la custe
formalmente se significa.

80 Lo tercero: no p
mas propria del Concilio,

Thomàs Sanchez tom. 2. in Decalog. lib. 6. cap. 15. quæst. 3. vbi inquirit: Cuius sit Moniales ad clausuram cogere? Et ait: Præterea, quia id etiam fere expressis verbis dicit Pius V. in suo motu proprio Circa Pastoralis, & Tridentinum, sess. 25. cap. 9. Non statuit Monasteria exempta, Regularibus subiecta, ab Episcopo gubernanda, sed quæ Sedi Apostolicæ sunt immediatè subiecta.

Pelisarius de Monialibus, cap. 5. sess. 1. quæst. 5. ad Prælatos autem Regulares quoad Monasteria sibi subdita.

Miranda de Monialibus, quæst. 2. art. 14. Hæc conclusio satis constat ex cap. Periculoso, & quoniam vbi cura repatandi clausuram in Monasterijs ipsis conceditur in illis verbis: Abbates verò, & alij, &c. per quæ verba datur intelligi hoc ipsorum; non autem Episcoporum officio incumbat.

PP. Salmanticenses tract. 18. de Privileg. cap. 3. punct. 1. num. 38.

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 2º Caj. 9º Núm. 8

In hoc volumine [illegible]

In isto volumine est liber [illegible]
Bernardi de ultimis verbis [illegible]
Item liber eius sup lamentatione
Jheremie [illegible]

I

Opera Arnoldi
Camotensis.

ez tom. 2. in
ap. 15. quæst.
Cuius sit Mo-
ram cogere?
ea, quia id etiam
is verbis dicit Pius
motu proprio Circa
, & Tridentinum,
.9. Non statuit Mo-
empta, Regularibus
Episcopo guber-
Sedi Apostoli-
subiecta.
Monialibus,
t. 5. ad Præ-
lares quoad
bdita.
Monialibus,
Hæc conclu-
cap. Pericu-
bi cura re-
in Monas-
litur in illis
ó, & alij, &c.
tur intelligi
autem Epis-
ncumbat.
sis tract. 18.
3. punct. 1.

W 77

M
77

arnoldi. Carnotensis

Liber beati bernardi clarevall
ris de ultimis ūb dñi plogus

Ultima xpi ti
ba que ante
ssimus nou
testamenti
verbo trac
tanda licet
spiritum in nō nullis co
cingehonum urgentē expōta
monet me tam sōcium ūbor
retinendā. Et quia nulla bona
qua consummata uidebant que
cessant placeant et iam nō
dubie set passione agebatur
negocium. Iterum recapitulat
dogmata. et tam diffuse dicta
breuibo coartat capitulis. Ita ut
in nullo uerbōrū compendio qui
ne ficti nitōr splendeat set de sete
exguo. segetis unūs sitis ut cen
tūm pfectum consurgat. Que
uerba qsito breuitis dā sunt
et in nullo articulo que certe ne
cessaria ag̃ prenum circumstantia
postulabat cauto diligentius
inquirenda sunt et inuenda.
qūto fecundior causas et se
minat' in ubus nō detrectat.
Enubus igitur ois qs̄ et qbo
dam latebris et et quodam re
clinatione aures honorabilem
intellectum in aestimatem ponēs
in medium et qs̄ orabat palma i
dexteram suo cognoscubus ūtras qs̄
ssa oppōne delamūbignora
batur am̄ ge accessit et ifudent

sese fluminis sanctum tuū dñe
modus inundat fluuiuges et ube
bus in seruitia inundum set in
stilla repies pelagi et lusciato o
lem ut creatori reddas debitū.
et qs̄ certa tua fluxit mō
sumptabilem obtum. Quis est
ille qui se clamet de cetum nō
ne ipse est qui latum pfectus et
dat presumat nobiscum ubi
turem in tellige. Amen quo hic
sola ultima ūbi tatis et creat
hic qs̄ qui spectatum cauſ
tur nō plantem plan nequa
potestate tue dicitur dominus
atus. regnet et gubernat sedibus
et celestibus nuclear sedibus se
cum in ghs locat. hoc fundamē
tum fiori et. hoc argumentum
probabile et necessariū omnē enim
nō constat. q regnū xpi etiam ūi
ance pfecta sit effigiata. nec
nisi hūlitate carnis simpli
citas simo hoc no gliam quam
optineat. q in illa ōtum dia cru
ce sapiam et fortitudinem mūdi
huius ulncat et superbiā stulti
et in summi etiam abilem ōm na
ti uerbi ssimabile sacramentum
Dō enim filius in psona dēitu
num coquente nō impossibilitate
inuentum hypocrisis inuenit qs̄
dominū tollit et eccl'ie fig
uras humiliat corpus dominī
sacramentum et uicissim
mutato et sblimitas quibus
reuolutionibus me se pstant negō

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

arnoldi. Carnotensis

Liber beati bernardi clarevallensis de ultimis ibidem plagis

Anima xpi ibat que anima assumpsit nouum testamentum. Hec omnibus tractantibus hucusque occurrit in nonnullis contemptus causa negligentium uidentur expetere monet me etiam eorum ibidem reticere. Et quis nulla bona que consummata uidebantur que tepescant plectenda et iam non docte set passionis agebatur negocium. Iterum recapitulat cognita et tam diffuse dicta breuibus contrahat capitulis. Itaut in illo uerborum compendio ipsa ne fides magis splendeat et de sese exiguo se gessum fuisse ita ut eorum plurium consurgat. Que uerba quisquis breuius dicta sunt et in illo articulo quo certe ne cessaria rerum circumstancia postulabat tanto diligentius inquirenda sunt et inuenienda. Quisquis fecundioris causas et seminalis in libris non detrectat. Quibus igitur ortus qui erat quibusdam latebris et er quodam recondito ante honorabilem intellectum maiestatem ponere in medium et qui uidebat palmas deceptus cognoscibilis ultras qui ausa opprimere uela nubigenorum barbarum que accessit et ipsum

set illuminans ipsum tui primo nostris intactis priuileges et uiribus in sentilla sacerdotum et in stilla regies pelagi et sacrificio o lemnis ut eorum regnas debuit. et qui contradicunt fluxit huic sumptuosum obtum. Quis est ille qui se dampnet de latum. nempe est qui latum profert et dat pondus in nobis uerbum tutem in tellige. Amen quo hic sola ultima sacrificia exercet. hoc est qui salutem causa tur. non plantone plantum rigat set potestate diuino incrementum. atus. repere flagitiosum sacrificat et celestibus inuebat sedibus se cum in glia locat. hoc fundamentum fieri et. hoc argumentum plabile et necessarium omni euro constat. qui regni principatum humane perfecta sit essentiam nec minuat humilitate carnis simplicitas. imo hoc ro gliam. quasi optineat. quamulta omnia dia cum celsa piam et fortitudinem mundi huius ulticat et superbi et stulti et infirmi estimabilem carnalitatem uerbi estimabile sacramentum. Qui cum filius in persona celum num coquentium in possibilitate incarnum. spectus inuenit. qui dominus illa et ex alle superfluo rogos humilitati corpus formati. sacramentum. et uilissimo. mundo et sublimitas quibusdam reuolutionibus me se pertinent negotio

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

cium. forma dei se extendit ad mines
et forma sensui nomē qđ ē dnat
sup oīe nomen accipiens. Ad
relinquit insp̄q̄q. set ordinem
fatōle singulaꝝ exprimit ratō
naturarum. qi et deliqui. et pa
ti et mori. quoꝝ ānt et officia
cōtinus sunt pq̄os ad solu
dum et mobilem statum qi pe
le pēa exp̄ōia et in omī scabie
nitōum ocīa renouatus lō
pueriat. Hinc etiam sunt in
uite fons uite qđ supplican
te rp̄o etiam angligentibus lo
q̄ientē. qđ mīt̄ ūlca et suppli
cia pretate matris affiat. q oi
bus cōsumptis nictoy migrat
ad pfectū. in diffusum rebus
quoꝝ in gīm omnis ē et cōple.
cam hec singula capitula ap̄ri
um sinū ma requirant. a me
ditatōes legis dei tocius religi
onis hic repiant sentia / de
quib⁹ exultatus animus tanq̄
nouis intellectuū fructus ubes
metat. Ad quaꝝ rerum ī dā
gine lucet in sufficiente me
diocritate. et occultus impuris
puram lucem sustinet tenebri.
Subumbrata tam sectorum di
uinoy secedens ap̄bitus a i
accessibilis contiens ad rebq̄
patuit abdes. p̄sumpsi manū
extendere. et pinū gustu quid sa
p̄ret. et dulcedinū mul
titudo p̄ōtim contineꝝ. de mū
di creatōne et diuina potate.

Omnū que sunt motuꝝ
tum et ututū inūm pri
cipium deus. in q̄ctis
sibi sapientia ordinauit et fūda
uit ordinem. et mensura mag
nitudinis. rerum numerus. ordi
gines. ppria loca. et tempora.
congruas mensuras. et officia.
singulis assignauit. Nichil ap̄
deum confusum. nichil informe
fuisse ante ētate fuit. q rerum
matia ubi fēa est. tam in ange
lis sibi spēs ē formata. Ordo
de mūdi etnitate. quid sit rebel
lio. seu ruina mūdi. anime
que. Quid dicant sentire philo
sophi. plum motuꝝ principia.
primū genesios capm. abolet
et confumit. unū p̄figens oīa
creatum principiū. s. deum. in quo
nō ē aliud. prudentia. nī sapien
tia. nō ut ordo. unitas. forma. ma
tia. quā ut quidem in suo fine. qđ est
ei⁹ manifestatō. qđ ordinat. format.
et qđ illuminat. formatq̄ sol
lutudinem ut pulcritudinem ante
animoꝝ conspōm. suspiciens
in illo. neq; arbitrans ex subiectō
ne ut obsequiis. condonari pos
tantū ut glie ei⁹ aliquid accre
uisse. Quicquid ē sola bonitas. qui
quid egenis omnibus. nō accē p̄
sens. non ignorans sapiens.
nō infirmans. pot omipotens.
non senescat eternitas. nō mu
tat ūtus. in quo est caritas.
Non rumpit solitudinem. nō di-

uisorē in nichil decesse ad pfectiō
nō cessat totum non minuitur
minimum sicut erat et entitas ē.
licet erat et erit in eo dicant inp
pte. qm̄ solum pns est ei ē cui
nichil ut accedat ut ptat. Omniū
g̃ que sunt soh̄ cā ē voluitas
nō necessitas et principaliter gliē natō
nali creature ita collocata ē vt
licet de plenitudine illa hauriat
nō tamen sit eius ps cui cōfor
mata secūm aliquē modū participat
ipsius principat. Inconueniens vid
et nimis absurdum se credē glo
bum mundi ifōrme et artifice
simul ab etno fuisse qm̄ eam os
ut nō potuit uel noluit distin
gue et formare cum omnipotēs in
deo idem sit et uelle et posse et
facē. Bene. uoluntas potencia
et effectus in nulla rerum constitu
tione se se idiuisibiliter comitata
sunt. qm̄ dixit et facta sunt. creā
dauit et creata sunt. Eternum
quidem de tam magnifico ope.
in sapiencia eius fuit consilium.
sed in tēporale ne esset qm̄ con fu
sione illa que chaos dicitur la
tuit inolutum nec deuit omni
potenciam ut sapiam ut bene
gnitatem conditoris manifestam
tam langore oppimere ut dila
tōm by scl̄ambo negligē tante ex
cellencie fundamenta cum di
lato opis inchoati nichil sibi
nichil creature conferret qui dei
compositōne opis sui nulla est
glia conditori nec pā creatura
in sensibile et inanimata ut de
finitione uocabuli patet licet cui si
ne aliquo sui dampno ulla ifor
mitas ut inutilitas est. Inde
constat aptata tenuit primordia
uerbo dei. sicut aut aptius ut inui
sibilibus inuisibilia fierent. apa
tet sb distinctionibus et formis
unitatis complexis indissolu
bilem cōnexionē in illa mente
diuina ab etno assita. Apta est
anima et ecclia ē de illa antiqua
arca testamenti in multitudo in
mirabil uisibilium et inuisibiliū
spūaliū et corporaliū. et ita cepit
locus ē et tempus qm̄ secūm mo
dum sui omnia ē cum septem ob
noxia sunt. preter illam solam na
turam que peccauit et excecauit oia
et sic se in misa concludit. Cui
ci illam in effabilem et immēsum
bilem magnitudinem nec cogitat
homo loca siue tempora qm̄ cū mi
nor ē auctore unitatis ē. quicquid
temporale. ad instar puncti sui ipsa
se concludit et intus complectit
omnia intus soliduns et tegens su
pra fouens. infra sustinēs arte i
uestigabili ligans diuisa tempora
cum mirabili astringens impacem
in unū iungens contra pmenes
leuia ne effluant / sustinens po
tenta ne ruant. In eodem tempo
re ignem et aquam unde ē cōue
nire / terre aerem cum suis simul illa
que molem immobilem firmans ra

diabolem et sibi fundamento
nuti. Aquas labiles et sup̃ fir
et arcubo nō cōsiimur ut ib sapi
entia et omipotentia artificis p
pensionem inclinatione consiae
tatis nos in sui reuerentiam tra
hat/quo nichil est impossibile u
temus/ad ea mocamine diuisa
et contra inimicitatem paasco
uentum et mobilia et erronea
ad eum cardinem reuocantinec
cuiusquam sunt maxima nec imm
ma consummantur/et tota illa
mundi fabrica sine ulla mine
formidine eq̃tam dissimilibo pt
bus uniformis eq̃tam diuisis
unita eq̃tam contrariis quieta
sobria et concors/in sua lege q
tuae p̃seuat/tam dio omia sō
dita nō bñt quo deficiant nec ul
lum patiatur effugium apnapeñ
in nichilum et a nichilo in iudicē
Cuius et p quem et in quo sunt ois
in quo nutamus mouemur et
sumus quoq̃ sumus/ib certo
nō certum lentes mensuram
et pondus. Et quō sumus natu
et ongine/quem sumus doctina
et regula/in quo sumus unitate
dilectōis et consortio glie. In
libro eius uiuata sunt/et conscip
ta cuncta que agimus. Et qcūq
scribit ibi ingressio/delet cōfes
sio. Immo de libro uite nichil de
letur quia liber ille eternitatis/e illi
in quo nichil corrigat aut mu
tatur. appensa sunt talenta do

norum/mensurata distributō
gratiarum/ut nichō homo negligat
nichil subtrahat nichil p̃sumat
Et quidam ante hunc uisibilē
mundū no ē ante eth et terre
atōm angelice dilectis obsequi
um creatum nō defuit/et p̃cessit
illa spatia natura corpalem ongi
nem. Unde ambrosius in exame
tron. Angeli dilatōnes et potesta
tes. Et si alia q̃ eo inceperunt/erāt
iam q̃ndo hic mundus fabis est.
Et basilius post illa multa sibilia q
intellectubilia/in alia generatōis eo
rum que cernūtur sensuq; comp
hendunt/scptum emanat. Ter si
eplam ad titum. Et multa nī
temporis nec dum complent an
nū/et q̃ntas p̃ius etatibus/q̃ntas
tpia/q̃ntas sclorum ongines ēe ar
bitrandum ē in quibus angelici
mi et dilatōnes seruierūt deo et
absq; temporū ulla by atq; mensu
ris/deo nolente subsistere. Sunt
qui ita intelligant. nō solum cre
atorem et ipam eam eth et terre
creaturam ante tpia extitisse. qua
ad distinctōm diei et noctis abor
tu et occasu maiorū sydera mi
norum sm̃ p̃pria et fines et red
ditus conuertendi uicissitudinū
determinatus spatiis etatum ho
rarum nō definita ē dies et nox
et dierū etiam collectōm by distic
tum sit tempus. Et illa quidā
opa sex dierum instituta et in
chillo mundū habentis sui et se

ut alitude matiam ꝫ tantū uolū
tate artifias pḥata diamt au⁹
ūba dictata ē omnū que sunt
et cā et ratō et ordo. Spiritua
lis q̄ natura. i. angelica ea plei
tudine sencaunt ordinem mi
nistrum ut nullū ad repandam
ut augendā successionē semē
inuicem tā simūl in genere illo
nulla necessitas postulet. q̄ si quid
ad numerū eor fore dicē. hoc
supplet ab homine annus multipli
catō q̄ p̄ut ut q̄ deſunt restituit.
cōsūmat tantumq; auūt fuisse
spaciū mē opus q̄ūtum ser di
es continent mūdialla. ideē q̄ūtū
dies et nox una mora metitur
Et sic fca singula quibydam p̄ce
dentibꝫ quibydam sb̄sequentibꝫ
siant prius ordine ē in edificio
fundamentū. Cui in figur̄ pies
et tectum que siant mens et op⁹
artifias gradatim aptat in domū
ta dñi fabruce siue molem ista
cem ordinū ee et q̄ terminū se pe
decēptim sencaunt mūdū. Nec
illius spacij mē ea p̄dine q̄ ante
tp̄m nūc situ diem mūdialiter
dei sapia prima opa disponebat.
diffinire/ten̄ arbitrum ē. hoc arbitrime cū
canonice scripture de hꝫ michi certū
dixerunt. Cassus tamē dyabolꝰ
q; ab initio fuisse legit. Quā ar
atōm cel et terre fuit nō intelligo
ut aut mundū ut alius fuit homo
ada/cum homo nō ēet. Unde illa

scriptura que dicit. qui uiuit in et
nū/creauit omnia simul et uniu
sam creaturam et angelicam et
humanā et reliqs singulas/iu
detur asserere simul ubo dei fuis
se ciuitas/licet difficillima sit ista
distinctō. et tamē ē distinctō. q̄ i
telligibilis corporalem possit. p̄
us in rebꝰ inuestigat ratō ēnate
Deinde ordo naturę/ad ultimum
usus et necessitas cause. Cumq;
eadem sit cā/et unitas/et ptin/et
recolligē negocium/indistincte est
et in eadem re/aliquid primū et
aliquid intelligē ultimū. hō fini
ti intellectus angustias/in rerū
consideratōne/ęr̄ crassitudine corpo
rea/patimur hebetes et hūpi ad pure
luas fulgorem. Verum sapia dei
attingens a fine usq; ad finem/fo
tissima celitate et p̄destinata
creata ęt ēnca/mouet. et que ip̄e
simul/nos p̄ptes colligimus/et aliq̄s
moras collecta unimus. Creauit
ita deus celū et terram/naturalis
nature domaha/ut hēt ubiq; ubiq;
colonū et laudatorem. Implens
celum et terram diuitias/et supi
ora quodā agmina cōiūcta
uicinius q̄ intellectualia ul spūa
lia/amplius nature creatu ptici
panti adhęrent stabilitatis fue affi
xa. homo uero/et terrestris et ce
lestis et caro et spūs et celo terra
q; iunctus. aliq̄n apud se subu
manet nomini q̄n mente deo et

ccdit. et scdm unam q̄q; nō ifra
est/nō rapit supā. De angelis
sane/quor gradus et officia di
gnitates/in multis locis patuit
distinguit aūctas/nichil moy
ses ē locutus. ſ cum alibi i hoc
opō libro generis/eorum psōas
et officia introducat/nō ē dubi
um q̄n eorum creatōm in no
stre ecclie intelligat. Accep; ecclā
nō ē tēm manē et uacuum ecl
am cum ps repba ceciderit. q̄
nō in quor; am lapsu/tota an
gelica collectō est infracta/nec
p̄cīm quor; am in consen
taneos p̄uaricatores redūdat.
q̄ nō natā de spū spūs/fiant
caro et/corne. nec omīno natū
illa de scīpōne et/dōne. et haec
omīū fit una natura/nichil
tamen ha alit er alīō. quā unū
cuiq; singulariū/et p̄ē omīpo
tentia diuina/et sp̄alis ē. ut ita
dicam naturalis et congeni
ta aūt cuius homo hītatō ē
inanis dei ē. et uacua/q̄ lucē
innocentia sit conditus homo
animalis/tamen nūdum erat
ad integrum solidus/et omīno
ante p̄cīm nūnus purus et p
spicax humanus q̄m angelicus
intellectus. Nondum erat refor
matum corpus humilitatis no
stre/configuratū corpi claritatis di
uine. nec erat in eo statu huma
na conditō. quē absq; dubietate
resumptō pollicetur. Vacua ad
huc illius plenitudine bītudis
q̄m acceptura erat/q̄ntum sibi
ad plenam compōitōm decēt
ad lucem/accedens dicitur. qua
rum finis melius suū imp̄fc
considerans. ad eum qui pōt im
plere et componere insufficientiaz
humanā et confusa conformā
tōm et reformatōm suam nichil
cunctans p̄stolat. Vacua erat tra
nō his possessorem. Inanis non
his decorem. q̄ informe ē q̄d
nō illuminat deus. et uacuum q̄
egenū q̄d nō implet. Et dixit dō
fiat lux. et fcā ē lux. Scīptum est
quia deus lux ē/et quia luce ha
bitat inaccessibilem/p̄ē uero est
lux que fcā est. ſ lux p̄mordialis
illuminans omīa. id ē cautionum
rōnū q̄s apud se habebat recondi
tas manifestans efficaciam
cōspicabilē faciens q̄ tantū sibi
intelligibilē erat. Et est illa p̄ma
lux repellens tenebras et cōstitu
ens dies/abigens ignorātiam.
et purificans intellectum dei sa
pientia. p̄er hanc enī omīum
rerum constitutō dispōita ēt ip
sarum cōstitutōnū cognitō di
es uocatur. Est ita p̄ma dies
ip̄ius sapientie intellectus. Se
cunda corpal' dispōitō creature
Terna segregatis tenebris alu
ce utilitatis rerum certa cognitio
qua in admirabili ordine pul-

Hec ut dicit supra. 2. cap. 2. p̄n.

tudinis consideratā in admirā
tōm creatōis trahimur inui
sibilia ipius p ea que facta sunt cō
templantes. Ita ut p hoc inote
scat nob sempitina eius uirtus
et diuinitas. ¶ Quarta uo
dies ecclastica doctina et spūalis
sca diuinitus inspirata. In qua
certas fidei regulas inuenimus.
ut nō quisq; suo sensui fiducia
tis eterne aūcte firmet. ¶ In
uero dies est. colluctatō rōmis
anm conaspiscentis qī anm rep
tilibz in animis quibz resistit
humana infirmitas. In quibz
dam quidem membris suis ac
tōmbz hoī efficax. In quibus
dam uero auolans contēplatōz
sibi in celestibz elegit et quietē
¶ Jam uero sexta dies ē opūs
sis conaspiscentis et triūpho
te hūm imūdi uictoria celebra
to mūdo corde et pacifico spū co
gnitō et cōtemplatō dei p quaz
deponentes ymaginem terrem.
et ueterem hominem exuentes re
formam et in similitudiem dei
et ymagiem quidem exprimeter
signaculo ūitatis similitudiem
uero stabilitate habitatis et pacis
ad hec consideranda sine implen
da. prima lux. id ē cognitō ūitatis
qī inquisitorem suum huma
nū dirigit intellectum manifes
tans ei singulas rerum spēs.
Hec est dies distinguens a noc
tes illuminans egressum de ig
nea ad cognoscendū oēm
rerum. ut in nomine ch et tri
omia celestia et terrena intelligt
que p quedam spacia qī p dies
et noctes septima distinguit et
sepat. Et ne quid deest. ne quid
cauetur infirmitas sup fortu
spūs di fouens et formans in
tonables appetitus. ad diuinam
infinitatem fecundans stabilita
tem eratans deuocōm appiens
exessus et distincta restaurans.
Hic ē spūs multiplex unicas. sta
bilis. mobilis. humanū benigne.
qui ubi quit spirat et occet et re
plet et ꝙuggit omnia. de cuius i
erhausta plenitudine et manta
tone sincera repleta corda fideli
um unius mons in domo cohe
dificata habitaculum dei efue
tuaiunt in ecclā uerbum tōmū
immutabli eloquia et in stupabi
li constantia subiectis conditō
mbz anm repente fō celitue sono
illustrati et p dono fca sunt fidē
assertores et pscatores disputa
tores. Hic absq; emendicatis alī
unde suffingis quos cōpugit
mungit. quos immutat cōsummat
qō p fiat efficat. Itaq; in eo qō
supferri dicatur: nota magistī
dignitatem nutōris affectum
uiuificatōis pfidum caritā
tis impassionem affinitatē na
ture. benuolentiam gre. Et primo
quidem lux deinde dies post ea
firmamentū. Quarto loco ma

immabli

illustran

papir

gna illa luminaria fca narrantur
qi p̃ma illa angelica natura in
gens bono natue et gr̃e omn
p̃bũlitatem stetit in ĩitate tum
ta lua eterne seggata c̃ a nocte
et stabl̃ menuit et confirmam
eam ab sq; nume p̃cullo de gl̃a
sua omõ secura nullum ultra
h̃t ad malũ accessum qui ita lu
a supion cont̃mna est. Et ad
er illo fulget splendore et luce
que ip̃a est nullus caliginis nu
por int̃pollet. Est igit̃ lux illu
minans deus. lux illuminata a
gelus firmamenti radiatiz
in deo nat̃alis nature effect?
Est igitur p̃ma dies intel
lectualis ut spũalis nature isti
tutõ. Secũa corpalis et inui
sibl̃ rerum creatõ. Tercia rez
abuma ẽ distinctõ et earum de
scom genis suum fructificatõ.
Quarta p̃bium dei ertestõ
ne sc̃oꝝ animum mentis illumĩa
tõ. Quinta int̃ appetitus anim
et sp̃s rõnis dirigetõ. Sexta
intellectu et actõne qi quodam
secu maris et femine. ymagin
et similitudinis diuine expssio.
er qua copula spũali fetu repletur
ecclia. Jam uo restat in septia
sola uocatõ de quo saltõ ad salua
tis sinu octaue tñ sibit quis quis
renouatus spũ mentis siue potõ
na p̃bauit et de tenebris huius
mundi cũfit in omnib int̃ lucẽ
et tenebras diuidens et fructificã

qi bona arbor scom gr̃am que dq
ẽs est. Oportet quippe hominẽ
intelligẽ in p̃mis q̃ deus ẽ. post
ea quid sit deus. er quo ad qõ ex
creatuane consideatõne paulatim
accedit. Dein de luce mitates acce
sa int̃ carnalia et spũalia qi int̃
aquas supiores et in fiores firmã
mento rõnis firo expulsa temp
tatõnũ qi fluctuũ salsugine gra
mia et arbusta pouce idem unc
tium gr̃anum ꝓpagare genimi
na. Et ipas spũales intelligẽ
cias que ex sc̃ptuis nasaunt di
ligent̃ attende quo mo ip̃a ũita
qi illuminat aiam. ip̃a uo aia qi
luna illuminat noctem. i. corpales
sensus et actones qi stellas int̃
tiplicans que tenebrarum hui
mundi caligine nõ mutantur.
Necesse est etiam ut int̃ reptilia
et uolatilia ea distinctõne utatur
ut aliquos excellentiores unte cõ
spiat nõ cõtemnat infimos
qua in omnib ẽ anima una q̃ que
in bonestioꝝ sunt his honoꝝem
habundantioꝝem cõmodamus.
his etiam is homo ad formã di
p̃fiat cuius quies est celestis hẽ
ditas. cuius gl̃a beata etinitas
et imaginõne dei omnem emite
rans sensum pacis sine fchatis.
Justicia et iudicium di. in p̃mo
statum patuere negocio et sine ul
la dilatõne assentaneum et dis
sentaneum spũum. utraq; ps suoꝝ
obtinuit stipendia uitioꝝ et sem

Nõq; ẽ dõs et anglus

Nõ

tis illico contubernijs separata et di
uisa sunt scā et impia agmina ex
pultis electis q̄ mergi sibiliter
in infiones mundi ptes siue mf'
mū quocūq; ul'ubicunq; illec
bris qui sine deo affectauerūt
a dei quidem uisione bēfica si
ste misene metuū auulsi imor
tales quidem. ⁊ tamen passibi
les impassibilitatē scōrum ange
lorum supstitum mutent et
licet eos infestare nō possint qm
illi solidata natura intemptabi
les sunt et in huore malignita
tatis et implacabili odio pseue
rare. Et hūmodi multitudo tot
tum continue q̄ rubigo malicie.
Jugis ira infinita ēstuat. spes ue
me intōlusa q̄ flamme ultōes co
cetus felleum undiq; allātabūt
et ē q̄ quidam geliene fornax
semp nocendi auiditate accēsa
mala uoluntas ē q̄ infernus.
ꝑpetua ceritas. id ē aui sione di
uina pēsa facultas. Ipi uero ā
geli adherentes deo semp multu
eius assistunt et faciem eius si
ne ullo uelamine cōtemplantur.
Bibunt de ipō fonte uite et pa
ne sue sup sbāli in quo confir
mati sunt ad sacietatē comedūt
regnant sine fatu. fruuntur sine
fugo gaudent sine metu obtēp
rant. ⁊ nō senescūt omnis con su
matōis uident finem. ⁊ non
finaliter contemplant altitudi
dinem animam sapientie dei quie

sauit in pace illa que oēm hu
manū supat intellectum. Et ali
qua supiōr et secrēta pax quam
solus inhabitat deus ad ipm beati
tudinis ē q̄ hūt in suo bono su
fficientiam nec coequam supiōr
suo pēsumūt. hēt enim illius ma
gnā prēm est. q̄ nō sufficiat et ex
cellentie sue illa admirabilē magni
tudo. ⁊ simul ē altitudo uoluit.
ul'q̄ deus omnio ul'saltem sū dei
omnio. Itaq; cum ēt lux i dnō.
fūs est tenebre inse ipō et iustis
simo iudico qui uoluit ē summus.
fūs est infimus qui sup lucem
nocti addictus. qui sup regem car
cer manc patus. de illō sentimus de
angelo diabolus te conspicamus
obscurum de nobili et glorioso cō
temptibilis et horendus. Ve
re diuisa est lux a tenebris et ideō
consortio bonū et malum ē non
possunt nō ē p̄municatio xpi. et be
ial nō ē pacto iustitie cum iniq
tate. Augustum ē stratum inq̄
pfamis ita ut alte decidat et pallii
breue uarium q̄ opire nō pōt. set
et chaos ingens int bonos et ma
los angelos est firmatū et meti
tabile fraudium ē ut omnio nō
possit ulla ul' bonus angelus in
diabolum ul' sathanas tūsire
in angelum bonū quia utinq; ma
ta et imobil' promulgata ē senten
cia ut qui ceciderunt ul' stare nō
possunt. qui uero stant. plus q̄
eius auersabit nō formidāt et

nō de angl
a diabolo

siant pcm̃ in electos ulc̃ non
cadit. Ita in reprobos nó re-
uiuiscãt qi sicut nullam sentiũt
corptõ rcor̃ meretam ita nul
lam amittũt scõm gliã cor
ruptelam. Fallitur origenes
qui nouam platonicam
cãm introducens in libris
piarchon de quadam reuolutõ
ne dcmonũ in corpa et qppe
rasset huius corporee oppres
sionis confusionem indignã
pungtõne fca rursum post
multa facla p hoi reuolutões
expiatum in statum antiqui
sathanan assit reuisuum.
Addit eciam nesio qm̃ passi
uam diuinitatem p cor̃ rcep
tõne iterum uidere uisibilit pa
ti. et dum laborat emungen
do sanguinem corumbyda in scp
tuarum actoritatibus et pdicat
deum in ficorem et plum et
plut eum mendacem et iustũ
existimat esse si impius cum dya
bolo et angelis eius nõ uadit
in ignem etnũ. Iniustus si iusto
et iniusto idem reddit stipendi
um. Hec uerbonum mõstra
et uonũ portenta nõ sana sunt
dogmata sup scdit lre origenes
nec intellexit ysaiam qui ihu
nere tm quedam in sua loq
batur que ille luctator ad ppe
tatem uerbi retorquere conat?
est. Erit in quodpdia. In die
illa uisitabit dñs sup militiam
celi in excelso et sup reges terre
qui sunt super terram. Et congrega
buntr in congregatõne unius
fasis in lacum et claudentur
ibi in carcere et post multos dies
uisitabunt. Visitatõ hõ è idul
gentiae et remissionis et uisitae sic
sepe uisitum a custodibus qui in car
cere sunt nouit ulcent et ut custo
dia diuinus et a cruciatus cruciant.
Sunt et alie scpturarum auctes
qs ille qi de conuallibus rapuit et
statuit ad eas cum clamore ascur
rit animas quoq hoim̃ angloꝝ
fuisse et rursum in angelos re
uisuras et resurrectõne angelos et
demones et omis homines siue
xanos siue gentiles siue catholi
cos siue hereticos equales fore et
iterum animas ad noua corpa
reuisuras et ex alio principio itin
alium mũdum et sic altius u
sq; ad ultimum finitum decessuꝝ
omnũ et sensit et scripsit et alia
multa impia et nefana que
replicare est crimis. Igitur
detrusis inbas in fiores ptes ma
lignis spiritibus si eadem passim
uersatõ demonũ est et hominũ
lubricitatis accessus et con
fluctus assiduus hominũ est m
unge et ptinax scandalũ et nulla
pacis forma est ubi modestia
festatõ ungit et secursum ps re
pba impetus importunos qua
si asperrimos fluctus pfinis
timus deo pacificente mr̃ secol

secda

hic coactꝰ é et dñi é ei. hinc ulꝫ
nemes et hic confringes tumé
tes fluctus tuos. ¶ Qui dñat se
cto in monte testamenti ꝛ ceꝛ
simil' altissimo. iam neq; igre
gem porcorum audet intrare ñ
primissus ꝛ capistrata cervice.
hac atq; illac q̃ñtũ cathene lon
gitudo attingit spumans ꝛ fre
mens ꝛ clamabit q̃ euomit. et
michil ulnium hꝫ illa malicia/mi
chil effũis illa uesania. misi q̃ñtũ
ut' ad pbandum ut' ad puniẽ
dum iustos ut' iniustos iustia
diuina pmittit. habent et ipi
sb̃ pnape dem̃onum legeꝫ/of
ficioꝝ et ministeria distributa et
q̃ñtum indulget potestas sꝛioꝝ
scoꝝ dico angelorum.
sb̃ suis potestatibꝫ militant/et
egrediunt et cãpeunt et suffi
tant tempestates/abscondunt
laqueos/tendũt in muscipulos.
et exquisitas artibꝫ/mo/molecaꝝ.
mo simulatõne intentant. psu
adent et suggerunt consiliato
res dolosi. quecuiq; turpia/que
q; impudica. michil agunt
potestatiue in animas/in q̃ñtũ
potius potestate et uoluntate
est/in forma crucis et sanguĩe
agni resistẽ et confusum ꝛ uic
tum repellẽ in felle amã. Et ex
pressis illusionibꝫ quibꝫ sensus
dei imitat et appetit/q̃ repauit
et illudit. sitq; q̃ occasio coꝝ one
et ghe quibus cẽ uolunt tũ gressi
onis laqueus extime. ¶ Et si
aliqñdo p̃destinatorum aliquis
ad eius flatum infectus/contra
buit armis penitentie actinctus
fortiq; secuñdq; sumpsit/et exp
tus admissi turpitudiem hostẽ
suggestorem et seconsentaneũ
mira indignatõne exhonuit ꝛ
rursum cautꝰ et munitꝰ ad cõ
flictum accessit. pfugatiq; ac
et repulsi ad seipsos conuertuntur
et in maris siu salsugine. hꝫ est
ꝑpa cruciant' immundia et in effi
cacis malicie dolore tabescunt.
hoc ẽ mare magnũ et spaciosum
in quo sunt reptilia quoꝝ non
est numus in quo draco ille antiq⁹
q̃ cete in mensum pambulat
Cum actore deo illudit' et cri mis
sionibꝫ que p̃ angelos malos
fiunt. hoc opus diuinũ nõ de
struit tũ' set pbatur. Et recte
tibus temptamẽtis omniq; spi
rituali nequicia q̃ mic' suũ pela
gus recollecta ex siccatis paludi
bus uoluptatũ tenã fert mandꝛ
berbam unientẽ et hginia fructi
fera uitalibꝫ gemmat in crẽmẽ
tis q; acordibꝫ electorum absit
sa prẽ illumie dei unore fiori ad
fastigium spei et adip̃m calmẽ
puenit' cantatis indicata sicut
arbores bone in xpo et fructifi
cans secundũ mensurã dona
tõnis eius. unusquisq; i genie

suo nomine herbarum mundus
simplices et humiles possunt
intelligi. Arborum uero pcipta
sublimions sapie exprimit dignita
tem ligni sapiencie et ligni scie
ncie et ligni uite. que in hac
scptura inuenimus. nos licet spe
cialit intellige persuadit lucis fun
damentu lre no anuellant. Con
stituto corpal ul spualis et inui
sibil creature que est qi prima
huius mundi dies illuminante
mente uerto dei intelligibili rone
cognita e. set oportebat ut ea
dem lucem intellectus. Lux copi
osior ipius unitatis uiuatonibus
documentis attenderet et actuo
ne et sbstiaa pse dictaret dog
mata unitas qm humanu igenium
ul romo p se posset exprm capaci
tas. Condidit itaq artifex sapi
encia duo luminaria magna et
constituit in firmamento. et qd
intimabat exprte p spm loqui
uoluit p se ipm. ut eet posita
ti momentu diuina auctoritas.
nec errandi locum aut ignoa
di aut putendi uerum hereticor
hiet impietas. Comeiunt sa
ne in unu natune et legis dcar
ta. Sz manus pondus e. u dextr
e deus. qua u mquisitor est ani
mus. Moyses in monte synai
date sunt lapidee tabule scpte
digito dei a pfis scis. Verbum
qd erat in pncipio apud deum
et deus erat uerbum. et Idem
verbu caro fm. hitauit in nob.
filius ps locutus e et no i tabu
lis lapideis. Sz uoce mira poica
uit euangelium sc̃dens intus i
cordib. clamans ex in auribus.
Ego sum uia ueritas et uita. In his
duob testamentis locutus est
multipharian ps in pphis
nobis p se ipm i euangelio sq eu
so modo uelamine accensam
ueritatis luciam figens sup can
delabrum qi diem. pfluit di
uine et humane nature in ea
dem psona mutuu consortiu
ab adam qui pre usq ad moysen
natural lex accerimonialiter
libia seruitute sb familiari man
dato pmittuu pplm docebat et
regebat. Sz sicut dictum? doctrina
hec qe no mutuebat de fimtone
auctis labi potuit p successiones
labi ul comupi. Idcoq accessit
lex scpta qi umbrare minus in
cuginatib et figuris unius
quode dei cultum et ueritate
rudium animor sb multipli
ca uborum uelamine rerum ueri
te occultans. fecit moyses tabe
naculum et mensam ppositio
nis et archam testamenti et uela
mentu ante sca scorum et che
rubin glie obumbrantia pi
catorum multa de emundationis ri
tu de mundatione lepre. de lege
zelotypie de sacdotu ul leuitaru

officijs de unctõne pontifias de
cantatby refugijmoz de mola
tonibus salbatonum de gemi-
holocaustoz et de alijs legis de
cretis ꝓcepta conscꝑsit. ꝙ ut
aut aplꝰ luminare illud legis
nemine ad pfm addunt. Cu
dunt sõ timore. qñ pedagogu
tem iam cõcepisse ntus in fide
et la salutem prime etatis in
solenas ab oppssit seruitꝰ do
nec in ꝑfinito tpe aperiet uis
in intelligencia spãh ꝓphis õi
nitdnet u sep in mõia ualea
mus et ipa scã scõrum nẽq
mllus ingredi. nisi solus sum
pontifex presumebat ꝙ uero gia
matus. luminare intollerable
legis alleuiant homines et expi
rante ihũ in patiblo rupta sũt
illa uela. Jam nõ tantum
aaron et filijs eius illud primi
legium manfit. ꝙ unitãtis fi
delium liber ingressus datꝰ
est. et ad hgnum unte et ad scã
scõrum. primus ingressus ẽ
nõ in alieno sanguine bonoꝝ
pontifex futurꝰ et dato illo ma
gno ꝓcio sanguis unit animam
legis et uenens scã scõrum abo
leant unctõm et unctmas indeco
rum. luminare immus fe
gebat ꝓ motu suo cum tam tum
notus ecclie in umbra dei cum illa
limbras et euangelia mandato
rum ure eam pauca electi illius
tpis capient. ꝙ uero lux gre eccl

gelij luminare effulsit nullus
sunt qui se a calore eius possit ab
scondẽ. Dispta sunt illa figu
rarum integumẽta illa uerboꝝ
inuoluta et sic sunt omnia mu
da mundis accessibilis intelligibi
lia immixtis et repulsa multitudi
ne exemplarium unꝰ ꝓ omnibꝫ
omnia continens et excedens. cu
ius plenitudinem omnis illa ichno
atõ figurabat scim et rõnabile su
per sunt holocaustum unus ordo
una distinctõ unda ãtas prima
cantas. Jam nõ tantum ẽbus
leuitica ad sacra separatur ministra
nec de sola tribu unda regalis ꝓsõa
eligit una ẽ tribus pli ꝓmul. gõs
sca pplis adquisitõnis et xpõ sacer
dos et pontifex regni et sacerdoꝫ.
pauperibꝫ et spiritu tribuit dignita
tem. Jam unte puntas nõ figura
ficatur. ꝙ ostensionẽ iam magnus
dei digitꝰ demonstratur. messi
as nõ expectat. nobiscum eam
et conuersatur. fulget in ecclia sol iu
stitie. Per in decore suo uidetur
ꝓpalata est scõrum unta. ecclia re
demptõ ẽ mundata. Quibus est
ad hominis pfectõm. qd nõ hec duo
docent testamenta omnia legis
sacramenta. simplicitas euãngelica
exponit. et pfunditatẽ ꝓphetica
explanat aplis. et manifestat ad
lucem istam magnã pietatis ar
chanã inuocant. qõ manifestus
ẽ in carne. et iustificatus in spiritu.
apparuit angelis ꝓclamatum est in

Tuolucem

genitby. creditum ẽm mundo. et assūptam in gloria. stelle q̄ in firmamento dispōte dñi lumen suū. qđ exponens damel ait. Qui docti fuerint fulgebūt sicut splendor firmamenti. Et qui ad iustitiam erudiunt multos q̄si stelle in pp̄etuas ẽternitates dicti. et doctores stelle uocantur quidam enim exemplo quidā et uerbo p̄ficiūt et exemplo. Diuidit hec scriptura int̄ diem et nocte sc̄pans sinceritate doctrine catholice hereticor̄ iniquamenta et timoribus sc̄orum eradicans quecūq; nō competunt honestati. luxuria ritatem sc̄pat amendatō amigis serua. a pace discordia arpō ytola. a puritate religionis q̄ amicq; turpia et obscena luxuria cor̄ mundum et apt̄ amore dei uerum p̄mū pudicū. Deinde pa ctriam usq; ad cōtemplationis diuine pouat archanū. Descriptō ierlm in latē et p ezechiel ad ūsus ciuitatem ordinata obsidio sartago ferrea p muro erecta et reliqua figurū sunt dñi xpi. Bombare uxē cuitatem absconditum et putrefactū cauli animalium et reptilium quarum alie uolant. alie caput et pedes secentes in uentre absconduit in figurū magne rei. ab ysaia sunt posite et paulin in xpō et ecclia signatur sacramentum. Cum de nuptijs et coniugij fide disputaret apl̄us. Agar et phara duo significant testamenta ysrl̄ et ismael pplos duos et multa alia in figurā alicuius rei scripture poīe consueuit. Septem temporum et annor̄ reuolutō et discursus de imo ad altum uolubilitatem mutabilium et ēternitatis stabilitatem distinguit quia seruenti arantur bōnis desiderium ad principium suū recurrens festinat. Ubi nec anni nec tempora nec aliqua mutabiles magnitudines. Ubi una tantum ē dies consummatō et plenitudo sc̄orum lux nō erratica deus omnium omnibus p̄ceua illuminatō omnium. cinamaria in figurā expositōnis carnis p̄cī. Baptismus sepulture opus altaris cruci figurationem carnis uisibilis unctō sanctificatum hostia cruenta spūs sc̄i significat templum mentis. Dies sunt bonum et similiū congruū intellectus tempora sunt collectō et concordia nouorum et neterum sicut matutina et uespertina diurna et nocturna spacia ad certas metas fines q̄ peruenit luce. pre sens et ptitum et qđ futurū enominē censeant. Quid omn̄ tempus ōr estas et hyems et alia similia que ad intellectū uolubilitate aptata rerum naturales et finem unitatē q̄ diuisorum reductis ad summ

pmaptum cās et cōiūctis
ptibus exprimūt. Joēp̄ānos
licet diffusius intelligat. In
quibꝫ fiant et dies et tempo
ra cōcludunt et pī annī exte
dunt in seculā. Ita ūbum di
lur eterna omīa p̄ septenarīm
sēm numerat et complectit
loquitur moyses reuelante s̄
spū scō de constitutione mūdi
Cū tempoalia et corporaliter
nō intelligūt. Paulus poterat an
gelū q̄ ab homine non
diuidat̄ p̄ prelatōm ibū xpi
ascendit in paradisum audit q̄
dam arcana que nō licet ho
mini loqui. Jobes aplūs ad
eternitatem uerbi et cōcreata
turam et unitatem pris & filij
ascendit. Ymas. Daniel mul
ta de fine mūdi et de iudiciō di
cunt in quibꝫ q̄ p quosdam
scalē gradibus ascendit et de
scendit quis studiosius uelit
septenariam q̄ annos et tempa
in quedam infinita scīa p̄fi
ciens qui bus omnibꝫ defini
tibꝫ sit aut septim est. Celum et
terra trāsibunt uerba aūt mea
nō trāsient. septim sēm super
fem aquas supius diximus.
Cuius insp̄atō sibi recte sibi cā
tare unificaret et federaret on
gnem. nō malens ei q̄ ad tu
telam. sēdm matheum contra.
nescio quā gentem tenebrarū
& concludens sb̄ se q̄ nichil per
se mali idem sp̄ foueat aut be
ne uiuat aut sane intelligat.
Aquarum nomine genitūs
hominū intelligē. que fiunt
de fonte mundi de uno mundi
unum labunt. Ita homines de
conceptu in primū. et de mūdi
nitate in seminum in quieto.
uolumine. p̄manent et dura
runt. omnis aūt iorem sp̄s p
ut uult ex eorum malicia diui
sa uasa humana in muliebꝫ op
atur. Et alij datur sermo sci
entie. Alij grā sanitatum. alij
discretō spūum semmant in
agro suo mens hominis semen
uitale et quedam quasi arbo
rea uite actiue quedam ad cele
stia eternitatis impienda p̄de
stinat. Ita ut tamen et actiē
fructus imputabiles post neces
sarios p̄sentis uite usus celesti
bꝫ inferat nascatur ex eodem
cespite frumentum et oleum
et in eodem terre gremio aur
fodiatur et argentum. Alia alijs
alijs excellentiora singla i genere
suo utilia et necessaria ex bona
no genere q̄ creaturarum. et repulsa
perdunt et uolueres. quia alij
quod repunt p̄ hec teneri. alij
uero his neglectis in celestibꝫ
conseruant. Repit & lento gres
su. Incedit quē p̄mit singulis
uitas potestatis fastigium mi
nistri. Sollicitudo. Ex occasiōe
officij sepe officio redduntur

natā

nō deleuit
potestate.

quam detenant sibi hec signa se
mum et stipulam congiant: a
fimenta tam stabilitate nõ ire
dunt. Vnum hoc modo qi nõ
utrumq; plantent. edificant. sed
tamen bis animo nõ hrent. hæret
ymo ad dultatem dei de qua glo
riosa sunt dicta medullatis af
fectibus suspirant. Neq; nõ dil
cautatis rex ad domo sua spiri
tus binus mãdi exhibent repti
lia qui eam mab qi reptile ue
nant purgant et seat in mo
dum. et ymum et plim et bro
pum. et alia genera qi im̃ta
reptilia congregant et ponunt
illuc et ipẽ natus in ea quam
fundauit altissimus sibi ad
optõnis cohe das constitutos. se
cum letanr et cõbitare me ad
uolunt cantate. At uero uni
contemplatiui reflexo cõuersatõ
nis humane motu. mutantur
et tendunt in ardua et partes
mas nõ pontes corpi ú sit de
lectus in uestigant festinant
puepres et in bulos et cambi
cuentatus cõfluunt sepes et ir
runt in rechinatoriũ aureum
ibi rex in acubitu suo nardi odo
re delectatur. Insuper unt ad os
culum fingunt tuba potõna u
no trahunt odore post unguẽ
ta cumunt. Gemit in fluctibus
suus in mensa actõ et suspiri
at gaudet contemplatõ et pu
nicias pacis angelice iam de
habet. Concretur temptatõnib;
qi a serpentibus homo in medio
uiperarum exportus et con cup
scentiarũ lanceis latus mucro
tus figitur clamat oppressus. In
felix ego homo quis me libe
rabit de corpe mortis huius. Ni
chil huius modi contemplatõ
sentit sed para omõ illa mens e
si aliqua est que in hoc mũdo
ita mente emergat. ut ad illusi
ones camis et puncturas titillati
onum nõ aliquotum sue obli
ta sue expressa respiciat eam
spũales. Quia plus posse pre
occupãt in delecto. tu inquit qui
spiritalis es confida te ipm ne e
tu temptes. Intus medullarũ
crassitudine in ipore cordis ca
ge in cendiũ et flamma exui
at pfectans. Quibus aquis extin
guit et quocũq; fugis sequit
Pepit humana infirmitas et
ad longum cursum nõ sufficiat
qõ et si fugit nõ euadit. Una pa
cientia totum hunc ignẽ redi
git in cinerem. Qui resistit uin
cat. et qui tollat superat. Infirmi
tas sentit rõ nõ consentit no
sensus patit ẽ. sed consensus ibi
laborat discretõ. hic angulat rõ.
hic est limus. hic luctum sens.
hec pecilanum regio in qi repti
lia commisantur. Set sicut om̃
nibus circumfuso spũ sco qui
sobrius est et. qñte cumq; ar
cum fluant tempestates crimi

pficit motu purgat temptatõ
ne pbatur pbatõne firmatur
Int hec duo unte gena quorũ
alãm reptat. alterum uolat
et pusillanimitas et scolumi
tas creature in altõ sentit q
pse. in altõ õ quod possit per
deum ut nemo in se gloria
tur q neq uolentis neq cur
rentis ß miserentis est dei.
Et nuinatis et distincte
que ex terra et que ex aquis
gignunt sequit qi aut ga
omnium unionum homo et
ducens post se pcora et ju
menta qi terrestres motus ẽ
sbiectos iudicans dns mun
di constituit in se uõ qi alti
mũdi machinam, bis omi
um elementorũ sbam. Et
scõm omnium aliquo crea
turarũ naturam. Dignitate
sps. et anime rational' intel
ligencia. Alt angelus in tri
nitate caritas et unte motus
et cõcacea deo ptiipans omi
bus ut nõ solum scõm hec q
moraliter ut allegorice de finiu
mus ß etiam fin pietatem na
ture ad unitatẽ rerum que
dam sit ei cognatio et affinitas
multiplex. Intuei possimus in
homine uelud quẽdam alterum
mũdum totum sed quo celo t
ra q cõmixtum lxentem sb se
unsiblem creaturam sup se iui
siblem et iunius mentis angu
stiam unitatis semina com
plectentem. oens in eo quasi
quodam diuitatis insignes b
ditos aptat et dispensat affec
tus habet de celesti natura sa
pientiam et intellectum cõsili
um et fortitudinem constantiam
et pietatem et castum timo
rem quo ductore in eo aquo est
humilit gliat q ita do in eo spus
est. in ẽ. ibi est exemplar ad au
formam sensum. acut mores
componit. aptat sermonis ordi
nat caritatem. Scõm illam natu
ram paulo minor qm angeli pp
carnem passibilem nõ ignorat q
et hac comixtõnis sue diuisita
te alterum habitare et nursum ma
gnificendus colligabit. Qõiam
ultra dissolutõm obnoxius fr
equalis angelis etiam in corpe
constitutus illius glie qm nõ p
pacientiam exspectat q. alimentat
tingit. Corpus quidem de terra
est. In quo si diligent consideres
in mnnis corpis ptibs omia hu
magni mundi membra reples. Ter
ra hec elementa terra et aque ig
et aere que cuncta sunt cum fusa
mouent et ponderosa matia seg
gata ab inuicem tra onctõne
sbtilium confusione nõ p mix
ta distinctis singlis ordinatis q
accessionibs omia s sbsistunt
vt omino stupenda sit ith rerum
discordia in tantam pacem re
dacta. vt absq ulla dissensione

omnis totus
repit in hoc

ignis et aqua in eodem uase co
hibent et terra aquis nō diluat
tanta mole sbtilitas aeris non
excludatur. Immo uero comple
tum ꝑ hanc fiat ut in hoc quoq; mi
ris artificem et in armonia
unisonum et cōpacte omnium
bonū pias qui sit ꝑdicabile et
commendabile uideamus et cu
m se contine discordes q; cōue
niant quantū et quā indissoci
abile fedus sit oportet in ratiōna
bilib; creaturis quantū una est
ongo. una fidē una pmissiō.
Con fida in capite humano in
sba cerebri quasdam cellulas nō
quadam qd cerebri camera testa
fingion constitutas et quasdam
pellicolas quas in migras uocāt
cerebrum inuoluentes ut qm nu
bes aquis uaporalib; calorem
supiorem humectant ne immo
dicatate arescat uital' ille mot⁹
Hinc qd in firmamento occi
duo magna luminaria micāt
mition quidam igne semper
accensa in uenarum fistulis
intrinsis et extrinsis aeris ma
feste conspicabilis ē decursus
aquarū p uenarū meatus qd p
alueos suos suos phemm lap
su curū fertur et in stomacho et
uesica sentinam et totius colli
onis pelagus uides. Cor igneū
in si pulmonis uentilabro refr
gētur: fluctum corpis exhaurit. Calorq; qd terra in homine
calore omnis uegetat et fecun
datur. Epar: et hien. lacerti et
musculi et renes et reliqua of
ficialia membra qd uene me
talline sunt in corpis medicina
eorum que officiis et mutuis
et purgat et augetur et minu
tur put ratio nature exigit: hu
mania et corporea sba. Vnet
homo in puericia sicut herba.
floret in adolescentia sicut ar
bor. et in senectute fructificat.
Septat metate decrepita pa
scat ut pecus eum doceatur ut
iumentum. seruat animo credit.
volat anim ad suū principium
redit. Ita mundum maiorem
in minore respicens. et mche
in tanta mole in mensa qd hunc
ergio congrue nō apteꝝ. Ad
aūt nō ad uitam ꝛ ad motem
multa refimus et in tionis hu
manas affectiones enumantes.
In illa diuinus pce que plat
memorat. nec qm abolemus
ystoriam que scripture fundamentū est. nec uim facimus
lie ꝑpetatem eius in sensu
alium retorquentes. Ex eod
patrimite nascimur et unius
et eadem et panis est et gnū.
Nulla ē in una nulla uolet
tas qm facimus hic. Si recō
ditos in ea mistticos reuolui
mus. Intellectus. Immo ho
noramus fundamētū. Cum
sup illud templum domino

ersibiliu et inuisibiliu materia spi
rituali laboze constituim? Sa
ne absq; ulla dubitatõne ar
bitrius in principio creata si
mul celũ et terram. In quib⁹
statim subdit⁹ dixisse omnium que
post ea fca sunt ut fiunt eleme
talis erant cũq; ait dr̃ fiat lux post
ea fca sunt solis diuinum cẽt fiti
humanum. hoc sm putat spiritual
lo. Jam ad hãm lux illa ut p⁹
intelligi nisi forte ille elemen
talis ignis p se in suo puro cẽ
stigeret. ex quo mõ cõmixtus ima
tia elementis rursus cotũ sepa
tõ fiat nullus sit sepationis defec⁹
tõ ut humana ratõ capit aut
cor momentanea sepatõ. Ad
si cõmixtus tene et aeni ignis
fuisse dr̃ ante solem. Hoc enim
experimento rõnalis sensus nõ
diiudicat cum hodie sine illis du
obus magnis luminaribus pos
sit intelligi. et absencia solis
ipa é. Nec et rursum ꝓsencia di
es. Quomõde si lux illa prima
corporalis fuit remote sole et
luna in rebꝰ inuisibilibꝰ similez
lucem in uicem ostendi ñ forte
pamia paradisi. effusa ante cõm
pitus é. et prius lucem qm̃ so
lem cuius lux est eadem sepatu
ra cõmemorat q si lux illa pse
fuit et diem diuisit a nocte
minima fuit tenebrani et lu
as diuisõ qpa lux minima erit
et omõ confusionem cõminima.

Hoc loco dico q prima lucem ma
tialem ad diuisionem diei et noc
tis sufficiente fuisse rerum usꝰ
et usitatus nature cursus ostendu
at. ut ad spalem rationem se
cum lux prima rõnis et mentis
uidetur fuisse. et uoluntatis di
uine cognitõ in rebus inuisibi
bus apparuit et intellect⁹ homo
mente. de mundi constitõne diui
nũ consiliũ q corpali lumine.
Deinde sequit obiectus.
Nec ẽm congruu si prius illu
minant̃ spũs de nre corpus. Im
mo fuit omnem actõm mentis
precedit et pudor ratõ. Sta mul
to efficacius mundiorem rerum
interiorem et exteriorem hominez
illuminari oportuit ut de utq;
consolatõne creatoꝝ obmouꝰ
au causa rerum pateret de dei
pitõnis eterne nõ dubitaret et
factu spualia et intellectualia et
spualia et corporalia simul hã
buisse. Dubium nõ est quin
ad hominis primet intellectu et
ipa institutõ primitiua s lux ñ
erat. Sic creature cognitõ intelli
genti lux fuit. que nescienti te
nebrosa erat. neq; enim contẽ
nem est. ut aliqua adiuuatur
auctoritati. Si rationale creatu
ram prius fãm. post ea edi
mus illuminatã. et aliud est
illuminatõ. aliud creatõ in reliqs
uero eadem cõsideratõ. in die et
nocte in mane et uespe. mane

abyssus

et uesp̃e ita ponit̃ in multis lo
cis ac si dicatur primus et postꝰ.
et sic uesp̃ere et mane dies vnꝰ
cum priori et posteriori plenu fi-
get cognitõ. mane ē inquisitõ
ns optimo ulꝰ nectura nõ dũ
puenies ad ũitatem. In ipa
inquisitõne excpte sentiens q̃
inuestigat. Si enī michi sen
tiret mihi inquireret ꝺ uero nõ
rei ad plenũ colligit̃ et aliqui
dium p̃ spiciat a fine usq; ad fi
nem sensus attingit fit unuꝰ
dies illius cause a sectõm
cunus diuisionẽ multa me
ditationũ conatus q̃ bone me
ntis ante expense sunt. Ita p̃ma
et scꝺa et tertia. dies ē singula
rium rerum que in usum ex
tionis. ꝺe Inuentionis hominis cō
tinue sũt diligens inspectõ ēta
cognitõ qꝺ enim in herbis ulꝰ
arboribꝫ de reptilibꝫ et uola
tilibꝫ. de lumentis et pecoribꝫ
Adam ille p̃mus homo qui
omnibꝫ nomina imposuit reue
lante spũ sensit et cãm et usũ
immutabilẽ agnouit scõm ordines
et accessionẽ reuelationũ qꝺ p̃
patuit ei q̃ p̃ma dies sunt et fa
q̃ postius. Item in ipa reuela
tõne fuit mane inchoatõ doct̃
ne uesp̃ere et mane plenitudo sci
entie nec in rebus cãs nec rerũ
effectus agnoscit nisi diuina sa
pientia docet que ei et se singu
lariter ipposuit et q̃quid corpalit̃
creauit et distinxit et gradiat
et subiecit illa quꝺ inuisibilẽ mũ
di ēntia licet simul facta sit. Sꝫ
tamen dies no potuit et nõ in
uerba humana que tempo
ralibꝫ mutuallis formant̃ rerũ
unũsitas exprimi potuit et qꝺ
apud deum in quo tempus nõ
est spiritualis erat simplex et in
uariabilis amoyse p̃ ptes ēet usũ
et intellectum et dãn et placa
biles spes et officia distribuit. Si
militer ideo moyses qui primus
et scõm et tertium diem et re
liqs tam subtili distinguit lꝰ
minẽ unam ee diem q̃ celũ
terra et omne singulum et hꝰ
ba creata sunt ut et in celis in
telligas statum post enumera
tas dierum distinctiones sub
iungit. Iste dicat generationes celi
et terre. In die quo fecit deus
celum et terram et omne singul
tum agri. omnemq; herbam re
gionis. vide q̃n creationẽ om
nium una die fecit. moyses di
cat. qui tamen ser dierum opa
mirabili sub utilitate describit
Quando nam angelice natiõ
q̃n sub celi nomine accepimus
desint diuine ũitatis in anti
neq; humane que p terram
exprimit̃ q̃ lux diuidens inter
diem et noctem rõnal' intel
lectus. Firmamẽtũ diuidens
aquas ab aquis p̃ferens est
ab etno int̃ fcos et impios di

septima. Congregatō aquarum in
tra unū locus et terre eruptio
fructificatō obedientia ē creatu
re in genere suo. Duo luminaria
in celo desursum. Iudicant qcq
mutuo legitur testō. Iur firma
mentu intellectus ē testamē
ti. Reptilia et volatilia ex aquis
producta actiuos et contēplatiuos
ex eadem massa omnī significant
hec simlr dica omnino nō possunt
simlr ee nō ē qui ambigat. Ffaa
amus inquid ds hoiem ad ymā
giem et similitudinē nram. In
omnibus que adeo fca sunt nichil
huius modi legimus nec in om
nibus sensiblibus et in sensiblibus
et in omnibus que adeo fca sunt
ut unūt dein ē ut ēent et fie
rent. Sol et luna magni et i
compabilis splendoris luminā
ria inf reliquas creaturas fi
nilem obtinent locum. Solus ho
mo ad ymagiem dei suus est
singulari ꝓuilegio honorat
et de angelis quidem nichil ad
hanc similitudinem fūsint in
chil legimus. Nisi fiat ē ꝙ
creatōm eo qđ intellectuales
nature sint septima intellec
tui nō relinquit ita eorum
dignitatem ut excellentiam
ꝓtermittit. Credendum ē in
ullam ymaginem in illis tan
to expressius signatam quāto
illa natura purior ē et diuine
maiestati vicinior. Reliqua
vero omnia ad ymaginem eter
nitatis nō ptinent quīn vanitati
subiecta in quieto cursu rerū
vicissitudines obumbrant nec
stabilitatē sue ēternitatis ꝓtos dis
cursibus et motus conquirit
et omnino desinent ee eo qđ nō
sunt nullo pacto post quīn dis
soluta fuerint ad corpora sua
ul' statum quem hz denuo reci
piunt. Ppē cēs sol in reformatō
ne mundi ab hoc labore suo
quiescet nec opus erit diur
nis et nocturnis distinctōnib
quōdo dies etna et solumus i
mobilis deus erit et quiesce
te omī creatura una erit ois
natura stabilitas una firmita
tas una similitas una pax una cō
nitas. Elementa vero utrūz
tunc sint celum sol ripa terra
ul' aliud ꝓter spiritalia pun p
tionis ē intuēri. Hoc tamē q dē
ē celum et terra tūsibūt ne
sao si ad hanc rem possit
sinam. Petrus aplūs i sedā
epla que canonica dī ubum
euangelium uel exponēs ul'
sequens ait. Aduenet dies
dīn ut fur in qua celi magno
impetu tūsient. Elementa
vero calore solvent. terra ait
et que in ea sunt cremabunt. Et
in fra celi ardentes solventur
Et elementa ignis ardore ta
bescent. Nouos vero celos et
nouam terram. Et promissa

ipius expectamus in ui ſtica habitat. De abolicõne uetis mũ di multa qđ ſupeſt que tam manifeſte apparebunt ecce eſt predicã. Et ait mihi illud no uũ celum et noua terra futura ſit ut ſi mihi nouis cãtus celeſtia ut terreſtria implenda ſint omino ptermiſſum é. Qñ uero dñm é in ſtam habitaturam in nouitatem illã pot intelligi qđ omne corpus in illa reformatõne alcũs et multo purgatõris nature futurum eſt. Et quicqđ mõ ut corruptibile é ut corptam in illa regenatõne purgabunt et tota erit mera dehetio mere habitatõ ſãctatis. Quãto magis homo configuratus corpi cãtatis dñi nichil mohs habebit nichil neceſſitatis in corpore qđ quidem et ſpaleret et tamẽ corpis. Ita et ipa rõnal creatũre comũicatõ que utiq; paradiſus erit et tamen habitatõ. qi ſiue in illo nouo celo ſiue in illa noua terra illa glificata corpa erunt que licet natura et glia angelica agant ũtate tamẽ corpis nõ priuabunt. Et ſicut ſcptum eſt in terra ſua ſã duplicia poſſidebũt. Paradiſus ait ibi é illa amenitas qui es partis quillitas et cetera omina boni que adhuc nõ uidit oculus nec auris audiuit nec in cor hominis nõ aſcenderũt. Intelligencia et uiſio dei erit qi tunc habebit homo et audiet et in cor eius aſcendet qđ ſcđo illud é q deus eſt nec de locis corporalib ut odoribus ut colorib ut ſaporibus ulla erit ui ſ ut aura ut quietio qđ ſicut diximus etiam ſi localis aliqua tunc erit delectatõ ſpialis erit utiq; nõ carnalis homo ad ymaginem dei conditus. In tunc nichil hñs ſimile nichil cõmune cum iumentis inſipientibus intelliget honorem ſuũ et ymagiem ad qm conditus é intuebit ſemet ipm et mirabitur et dilatabitur cor eius et ad hẽns illã bãtudinem et in diuinos fixus aſpectus ita in multitudine illius dulcedis delectabit et in ſagetate gliabit et irrigatõnes fontium ut ob umbratiões arborum ut ua netates fructuũ qs illa antiq et corpalis habuerat paradiſus nec uehit nec querat cum ſit ei deus fons phennis umbra refrigans lignũ uite fructus ppetuus ſagetas infinita. In preſenti quidẽ uita ertiones ſenſus p hec uiſibilia enigmatibus mimus ad unicum ſe colligunt et minus illius ymaginis dignitas. intelligẽtie eo qđ effuſa et trina ſeipa p multa diuiticula occupata nõ diuiſat. Aliud é ymago aliud illud c

ita

religio

12

ẽ ymago et aliud illud a⁹ius ẽ
similitudo. ¶ Similitudo pōt referri
ad aliquam ptem ymago uo
luntatem sbẽ repsentat. sili
us dr ymago pris splendor
glie et figura sbẽ eius et forma
eius q⁹ mt⁹ pr̃em et filiū nulla
distancia nulla dubitas ẽ. n
si q⁹ pr̃ nō ẽ filius et filius nō
est pat⁹. In uerbo igitur qđ et
sapiencia patris est: omnis
plenitudo diuinitatis exstitit
ipē filius ymago. seu figura sb
stancie dicit eo qđ p uerbum
ul⁹ sapiencia sempiterna nob
reuelata si r diuinitas sicut
ymagiem a⁹im ꝑpe efficiata
sūt repsentat⁹ et in tam natur
nobilitatis aliq⁹ ꝑpetas rei. Ego
a⁹im me in speculo ul⁹ purissimo
fonte intueor. nō me ipm ui
deo ꝛ exprimit n̄ ymago mā
omiem habitum meum ul⁹ ge
stum. et q̄nti⁹ ex facie medita
ri pōt ipm mentis affectum. vt
ibi utrū deo lor sim an quiet⁹
Ideo filius ymago dr q⁹ in ip̄o
pr̃em intelligimus et p ipm ac
cessum habemus ad deum qua
illuminas nos ubum et sapia
etiam intellectu sui pris quoq⁹
apit intellectum et notiam
filij p quem intelligit⁹ et cogno
scatur illa patrias que in celo
et interna nominat⁹. ffacis ẽ homo
exp̄ssa in mente hominis illi⁹
pulchitudinis lucē. illius sapiē
conformitate illius glie cōmu
nicatōne. Cōmunicat homo iu
stitiae die bonitatis ptinpes etin
tatis heres. Rōmis consors. In
apetitu pacis in intellectu ui
tatis. in amore cantatis. illā
ymagiem repsentans nō ad
illam similitudiem condens ad q⁹
anhelat. qui dicit ego sumus
altissimo. ¶ ad illam de qua
scptum est filij dei sumus. ¶
nōdum apuit quid erimus. cū aūt apparuīt similes ei erim⁹
Portamus ymagiem celestis
ad format⁹ ipius in nobis eui
in mortalibus nris uita illius nobi
litat⁹ gerius in notescit. ¶ sicut
eñ exitio⁹ facies patrie generos
sitatis ꝓtendit iudicium. et
ibi ul⁹ pulchitudo ul⁹ de formo
sitas gentilis transiecta ẽ ut ecia
am exultu intelligas naturā
naturat⁹ an adultā⁹ sit filij
ita in mortalibus euidentissimū
est. ¶ Si ūitatis et iustitie lim
amenta similitudia exemplar
diuinū ad a⁹ius inspectōm
omnis pulchitudo et honestas
depingit⁹ illam formam ce
lestem expresserit hunc esse
filium et hēdem qui ẽ paterna
bonitate nō degenerem iu
dices. ¶ ymago in anima n̄
in carne ẽ nec corpis ẽ homo
iste. ¶ sps explodit⁹ antropo
morphitarum hēsis que dñi
corpus hie meditans sēdum
corporalem effigiem mentē

simultudiem dnmā et ymā
giem di. membra diat unsi
bilia cāl sptōm sbiecta nō in
telleāt hunus amice affec
res q: deus spūs ē et q: adhēl
ligendam dnmā ēnaā caro
et sanguis nō pōest quicqm
fm q uir ē ad ymagiem dei
fāis est homo fm q ymago
ad silitudiem. ¶ asciā quidē
et femiā fecit eos. ¶ cōmm
nitenacionem plenitudiem spē
uir: ¶ cōin remissionē cōtem
platōms appetitum femia. ¶ se
cundum cōsūmatōm neq:
uir neq: femina fm nouitate
ute creatuā integra et pfec
ta dnmatō igitur oīūm
que in terā et que in aquis
fūt hoīb̄ data est et celestem
eo omne spō ei sbiectum ē
reuerēt ongiem et inppōito
suo creatōi obedit nich ei que
nātōm s impēdens ex cōdēte
nature sē ex pagatus gie ¶ e
tella quedam animalia et do
mita et in domita sepe adūs
loiem undemus cōfugere fet
hanc audacie et dscadi in so
lēpnam nich aliud monet m
si qō ipē in ordine suo nō obtē
perat creatōi qui hoc nō ex
mito sē ex gīa accepit ut creatē
ratōnabiles eius moliantur
arbitō et regent impio. ¶ Justus
simū sanē est ut dissentiente
adeo omīa undiq: mōmoda
ingeant et in eum qui suam
uoluntati creatōis ppōsuit. on
te quaq: oīūm affluentium ex
cesset seditō et cē eum excan
descat pscriptō omnis creatūe
ut et caro aduersus spīm et spūs
aduersus carnem contendat et
qui noluit cē sbiectus supiori
suo nulla ei abusionibus red
datur sbiectō. ¶ magna bonis
dignitas cunus fōr deus. con
sors angelus. ¶ minister mundi
regio padisus. ¶ Int arbores cō
densas et umbrosas et obtec
natiue moza int lignas odori
feras et arōmatica gēmina i
petratis uirentibus et fontis ili
cō malis nimis emanatōibus
int fructus. et usu et esu delec
tables constituit in pā suauis
ditate ostentās. q sicut inocē
tiam et simplicitatem nulla
uoluit duplicitas. ita semp
fictum animo confusio opit
et circumdat malignitas. nul
la autē trīsgressionem pcī cō
munem queruit opaculum.
nichil ingessit caro pudendum.
nichil erat qō cēt occultandum.
nō erat in occul' diū fedā nudi
tas nec aliquid pudendū ubi
nulla erat impunitas. cētis
omnibus ē expōitus ab una sola
arbore continē precipitur et im
pōita lege obedientie ppō reiec
tis arbitō maioza statim sista
ret in mandato pceptum pio

batur nimmimo. Set q̃ de op
pus fer dierum nos ea que se
timus septimos disposuimus
Et hoc et aliqua pte deo auctō
re fūm est altius latons ent
sentē qui de paradiso quid de fōte
illo. quid de ligno scientie bo
ni et mali. ut de ligno uite.
quid de serpente. quid de tris
gressione quid de tunica in ser
pentem. et unum et multie
rem promulgata putauit nire
scdm mensuram qñ accepi
mus uideatur de formatione
Actus hoīs fōr hominis
Primo extra paradisum ne
aliqua uideatur deesse
gra in paradisum adducat. ubi
post ea de quibus costa mulīs fēa
memorat. Decebat bonitez
ad magnificum dī conditum ei
cū loci illius amenitas q̃ licet
nulla in sōtem ubertas q̃ pos
set ingē calamitas, pulsa est
tamen scdm exteriores sensus
in loco imo omnium delectatō
num stipata collectō ne si qō
ubi deēet in quirendo ul' exper
tando qd' paul ēet fraudare
appetitus. set omnium et pscia
gaudēt et usu hiet marentore
si staret plenitudinem ūitatis.
et pcas rationalis intellectus
et totam mentem illius uni
uoluntatis impleret inanitas
Eodem etiam hiet homo ex
terioze subiecta sensibil' qualz
fua ma et iocunda humanaz
possunt oblectare natura ut
ēet omnīz spūalium gaudio
rum bonum fūma deus. Et oī
um temporaliū consolatōm
sufficiencia paradisus. unde eni
tem uoluptas dilectus electo
rum. et ortus deliciarum ppter
ubertatem soli et nemora fructi
fera. Emanabat emolio fons
intrans irrigans et humectās
omne germen radicatus ī tri
rotundans enomuit. ī clap
sū sibi tenaneo totam orbi illi
aeram imbuens. frondes pa
tule inpedens arbores subiecta
gramina obumbrabant. hu
mor in fon et supior tempies
uiorem ppetem incelpite mu
tebant. Aderat aura mitigatis
boris. Si quis forte erat una po
rem ambigens et pcellens lor
onio. Nunum ignaros et gñ
dinis et ppetu ueris equalita
te iocundus. Erat et fructib
et crispis unguibus aromatica
conspicio et crispis truncis pi
guedines pigmentalē erumpe
bant. stillabat storax. et liquor
balsami riparis cartilabz ultro
pauimenti crustas affatim i
buebat. Defluebant p prata
nardina unguenta spinacia
et gummis stillantibz sine p
tis molencia tota regio illa im
dis in munibus pfundebatur
odoribz nichil erat ibi triste nich

not a

at cortabz

corruptum qđ cetā impedire
q̄ omnia ortu illius plantaria
plantatonis sue recolebant ut
tute et celestis glie gām pre
dicabant. Iudabant lingua
pinguedine. Emissura erat
fructuum. Cantus puritatem
et multus suauitatis odore
tam p̄dicatōis honestas
quā būtudinis eternē mētis
batur ebnetas erat q̄ quedā
extasis illa dilimens et demē
cens sensus carnis flagrācia
Nam tam cōsōpines ut a debi
tis offijs hoiem reuocans set
ad quācumq; opam et studiū
sālutatem mentis agiens
emūdans. Tractem et minu
ammonū. Et spica. Et me
dicata semita ulr̄ plapsa gleba
fertiles impinguabant et hec
nō indigēt natura copiosione
gīa tamen utilabat. Nō erat
febris et iam erat antidotum
nulla adhuc nature defectō
iam langorum remedia gīm
nabant. Opabat homo nō
aliquid nouū. extuo labore
sa edificans ſ deuiosa aulāa
aut eluadans aliquid aut ob
umbrans aut aliqua claustra.
ul' duū sonia animaby aptans
ne passim ab errancia ea ma
xime loca quby reuentam pig
mentor dignitas erigebat in
cōsidans passibz cōculcarent.
hec atq; hoī sine tedio fuit no
lestia potat homo cultor diligē
opam quecuam ex hilaritōm
eius maxime copiantia deli
catam opam delectabāt. Cu
stodiebat autem nō timens
ne aliquid s'rapetur extinsecus
ſ sibi adeo cōmendata et sb
iecta gaudens m obediencia
unūsonum possitatis succes
sure piudus cōsenuabat sibi
eam ip̄i conseruabat ne aliq̄
amittet ppt̄ qđ inde metur ex
pelli atq; utinam circa animē
sue plantaria et uirtutū gem
mina ea qua oportuit diligen
tia uigilasſ opans utilia et cō
ūsans discens ex inferiorū obe
dientia qūtam creatori sbiecti
nem detēt. Inanis si p̄ceuiasſ
impio et custodisset q̄ fuit im
patum solicaret cato q̄ adhuc
erat impendulo et ab hac cōpa
tu lamentate delicatum euelle
retur in illam spūalem tīsqil
litatem animus par supat cēm
intellectum. Deanus padi si
būtudine nos aliqua fm sensy
nū angustias et donatōms me
suram spūalib; spūalia cōpa
rantes in sequentiby pstingem
siant decorpali padiso sensibliū
sensiblius consentes et secus
doctorū limitem incedentes
loqui pfuimus et de oc; nby
quidam orti illius aliqua dīi
sunt alia uero que ad reliquos
sensus ptinēt differenda sup ſ

alia

Erant ibi ligna fructifera que
gustu et affectu delectamenti
pulc̃ ad visum ad olfactu gtã
ad omne delectamenti suauis
singula sm genus suũ ꝓpriis
efficientijs mancipata nõ tan
tum ad suscipiendũ cibũ nr̃e ap
petitum qñ etiam ad consenã
dum humane nature integr̃
statum michi erãt. Michil ultra.
Cui que pcuius et manibꝫ erãt
ambire potãt concupiscẽcia to
tum erat in promptu qõ pos
stulabat nõ dico necessitas ser
uoluntas. Nec erat illa uolũtas
aliqua passione delicti inflã
mata nec erat ardor lasciuiẽtis
petul̃ie nec. Sed erat mera ubertatis
copia tempans sufficiencia et
sacietas quietissima. Alia qui
dam erat arborum gl̃ia. alia
fructuum. nec erat ibi qcq̃ inu
le michil supfluũ. ubi et supe
pinguedinem et frondes umbr̃
et poma pabulum pingebant
gemma langoribꝫ umbra ard
nibꝫ alijs defectibꝫ occurrebãt.
Erant quidam eĩ et ulr̃ expi
encia mãm ille dulcedines
si nos exconsuetis in expta me
timur. Vidi ego ligna quoꝝ
folia ulr̃ fructus bruma nõ uint.
et in autũ ulr̃ pimũ q̃nti uel ser
tiarum poma i marcessibilia per
seuerant. Quare nõ ibi ubi nr̃
hominꝫ hyems nec̃ ulla i cẽpi
ens migrant. sed continuatus
ſtra cognitas. cum exipius te
ꝑpis amonia quecũq; ubi fuit
in aligumento sint et quicquid
uiuit ex rõne et natum matre
ꝑgnantis parturiat. Nõ dici
mus ligna ipũtibilia poma in
corruptibilia et efficatissimos
illorum sapoꝝ ulr̃ odorum ef
fectus ad implendos usq; ad
sufficientiam omnes ulr̃ gu
stuum ulr̃ olfactuũ ulr̃ aspectu
tum appetitus. Quod cerat il
li mense illi singulãr̃ conuiuio
ubi oculus pulchrodine et gust̃
dulcedine et olfatus condito
spiramine implebat. Aderat q̃
ad delicianum cumulũ fons il
le erucis. et int̃ sensatil geñ
bus saporis gtã refrigerandi ibi
nectandi calorem intuisecum
bens effãm. compabat et mi
dabat uenas corpis p q̃s q̃ per
quosdam riuulos deffluebat.
irrigans q̃ altum paradisi et
fecundans in suo genere mẽbra
singla ꝓpriis distributa. Cum
gebant labra fontis uiuacium
et smaragdinum flores. et crustę
purpuree sedes aptabant intu
mescentibꝫ glebis. ne recũben
tenaum cernice ulr̃ humeros
fulcrusio aggrauaret. ffrondebat
se humus ꝑ tapetibꝫ strata ane
to et cinco odorata ublia nec
mordax cõnamina nudis arti
bus assidebat. q̃ genus sibi erãt
in crine erat nec terebrantibus

officijs

smaragdum

cenomia

spiritalis quietis illius delicias
in festabat et quidam in illis
nimis contemptibilibz et nō
latulibz post prēm mirāda ē
acco actis efficacie importu
nitas que fere insibili et
oīno fragili stimulo eam
densissimas pelles armētoīz
penetrat et qī amota spon
gia nullū q̄dō intus ē huō
num ul sanguis ebibit et
erhaurit. ante prēm quidez
q culpa nō erat nec pena nē
potāt aliqua ee molestia ab
iferioīb nisenby ꝺ suprion suo puriꝰ
erhilebat famulatum nōis
hitatōne huius obedientia.
hūane videret excede si nō delectēm
uoluptatem ſ q̄quid dica p̄
minus est ab illis delicijs
quippe deliri et fatui sensꝰ
et prī late in fecti integris
illis et integrimby sensibus
quibz puriꝰ utebantur natā
oīno cōsideari nō possunt
et omnem huius corruptois
experiendam illius iocunditā
tis punissime ubertas exurgat
et ne auditui desit que cant
cent melodia supne in ramis
cedroīum ul'alsanum arbo
rū semp̄ inniar psallebat a
ipsitatis et multipha con
nentiū auium sono una est
consonancia quoz ylarium
uisitas laudabat fm modum
suū creatoīem suū ul'auctore
summū. in uoce exultatōnis in
bilans creatoꝛ blandiens ho
minū. mouens ad mulcendū
eos. naturalia organa et or
ginalis mirifice condita īstru
menta a deo. flemitus turtu
ris et collumbe huius tpis
suspiria p̄signabant. Alie si
gne uoluares de statu p̄sentis
ul' ecclie p̄nūciabāt q̄si quedaz
oracula ul' gaudium ul' affec
quēdz in sue nature mō et nō
p̄mentacia michil tamen ſtre
michil lugubre ibi erat ū uari
etas concentuū dissonantiū.
set siue artes pamplas faucū
fistulas tāū flexiones ubilor
implent' assessiones et descen
siones uocum conuenientibz i
unū differētijs ad unius p̄fecti
reūtebant' armoniam fistula
et sābuca et cētā naturā imitā
tia organa que satis obtectāt
huius tpis auditores tantuz
ab illius monachordi ulnus
et clams uocibz deferunt q̄ntū
quod aliunde sumptū ē discēpat
ab exemplāri oīno minoꝛ ēgri
m raucis follibz et compactis
thalamis siue in testinū dibus
concauis que humanū īstau
rant ingeniū q̄n in illis iu
uis mīstris que artifex natura
dictauit hōi ad mensam p
thoplausti exhubabant tabia
nes tales atanistas hēbat illa
originalis antiquitas et tamen

corpalis ixc erat consolatio non
pcstinata felicitas in padiso
mus erat nec isto alluebat
ca sancta simpliat nec decepto
nis illusionib⁹ simulatio psoa
num sternas comicas expmebat
Non emolliebat adolescentiam
dissolutas animas seu sualitas
facasta nec ecordinatis pu
nitib⁹ carnalis affectus legittio
terminos tñ sciebat mr̃ pceptr̃
se continens et formam omi
um a creatione desciptam ei⁹
regulis unr̃ metas pprias mot⁹
uoluntarios cohibebat et qui
escebat hñdans in rõnabili
sufficiencia non tale sciebat es
tuans intemperancia infinita.
Omnis quippe usus intẽpat⁹. no
fedus ẽ et turpis abusio. et im
mensum fuat quicumq; nõ im
pletur et eius nõ utatur pondi
bus et mensis et numeris qua
nicãq; rerum experiencia. Deo
q; effiem in dissoluto animo
appetitus et usus uoluptatur
uratur in tormentis quelem
cia et in gemitus intẽpancie
supõitus stipul' nõ sedatur' s
uitatur. Non sic ante puam
catõm homo corpalib⁹ illis
utebat' delectis. ut se honesto
et modesto accessu delibans
immisa ppositure rõnabil' hono
rabat dignitatem et dñabat'
affectib⁹ suis modatõne disc
ta nõ oppssione tyrannica. In

his que erpte aliqua similitudi
tetigimus. visus auditus olfac
tus. gustus et tactus mãgnitu
dinis siue integritatis suepse
iuncta ardebant lampades acce
sas sine alicuius castitatis amur
ca puro obsequio uenienti spõ
so cum luminib⁹ omnium sensu
um occurrebant aginina in so
pita deligimus illis que in illo
ortoplantauerat deus. pterea
que diximus multa iam spa
lia restant exelligenda quia
ex quadam uicinia. si s'exp
mo tona corpalia et spalia
iungebant' ut fere unicentur
et tamen separatim et pceptibi
bilia corpi mansibilia uceps
menta designata sunt distic
tõnib⁹ necte ẽ adaptam. De h
Quis uite et scie bõi
Voluntati et mali et
de oĩbus padisi
ligimus padisi/gene se restri
os liber cõmemoratur lignum
uite et lignũ scientie boni et
mali/cum multa alia mirabilia
silua
silua densissima nõ dubium
sit fuisse. qui et lignũ sapiẽtie
legimus/et alios quoq; arbores
nominat uirtutum fin suas
efficacitates nõ dubium fuisse nullo
modo ambigimus. nec nos ma
terialem plantam illius illius
padisi corpalr emanare pfi
mimus set spalem fructum
inuisibilis colonia metimus

f. cultum

et dcoliuus et fructum summi
et liquorem. In gēmis quidem
que int' glareas fontis illius
ordinatis uoluūtur et ad nos
flumnū ulas ꝑsiu delate pene
mūt plurimam ee dulcedinem
expti sumus. Ita et in arboribus
bus que odore et sapore festiui
nior consuetudinem ostendūt
quis dubitet sm̄ glarem in eē
gēm ad diuersarum cārū re
media ut lignū uite senectu
tis morbum cohibeat et lignū
temperate inglutiū ardorem
extingat. Ita et lignū castita
tis ibi paulo ante dictus
eius ita ꝓdest temperate natu
ram ut nō magis gluttales cor
pons ptes moueāt ad copu
lam qm̄ reliqua membra q̄ si
gula sine aliquo titillatōis
pruritu ordinatis accessionib⁹
sua pagunt institutā. Hoc et
am in huius modi langore
iam senescentib⁹ etiam festiui
bus cārum effectib⁹ amplo
ra satis efficacia agit et sepe
obfacta ul' clausta deficat
receptā ꝓdam sperma. Ad il
lius negotii in stra congelata
coniugat. Hoc multa semi
uiaces q̄ iam fere effecte ef
ficiunt. Quid magis in hoc
mūdo et in paradiso cum omnia
ꝑmixtim fluca nouitate etiam
puritate fluent nō occurret
unūquūp gēnen ul' semen uel

fructus obsequio hominis ꝓpter
quem fca erant et alia quidem
fm hanc alia uero fm aliam
cām salutis et in corruptibilita
tis peculium suo ꝓmquarem
dño et cultori. q si salomon ab
ysopo qui nascitur in mate
usq; ad cedrum libam dispu
tauit et ꝓpter tot piencias assequi pot
erunt tm̄ ꝓfunde rei doctā
Quanquo adam qui fuit de
hoc potuit ignorare. Qui et ꝑ
gine dei et sm̄ntudie hoc erat
gia ut omnis creature s' ꝓpri
te intelliget ꝓoem. Nouit plo
ne ꝓmogenitus ille omnium
corporalium temporales uicissitu
dines nouit cās et motus et
ēcias et effectus omniū que i
uisibilit' elementalis origo
parit et mutatus ecias e
mutant q; uero boni et mali
sacias mentis est affectio nō
corpis e sane boni uel' malum
Sr singulare eet ꝓpium animi
cos quidem inde tur spectare ad
natura ēcias sine ꝓpetatem no
men uero rei id est sacias boi
et mali ad spiualem sensum
et mysticam intelligentiā ab
sit a fide catholica ut aliquis
mali cātr sit illa sempitina ul
tus et diuinitas paul explo
datur illa manicheor clemē
tia que gentem tenebrarum
rebellem deo et nefario que di
uisa introduxit principia et paul

igluuiei

pñam erant qui sectas et pu
dendas corpis ptes a dyabolo
nō adeo assunt scās. credidat
asensu vāno menandriana i
pietas et patriarcham hebis quo
num menander symonis magi
discipulus ab angelis et nō adō
mūdum assit fūm. Patricius
totam humane carnis sōām
dyaboli creatōm eē mentitur
Nec mambres nec iannes ce
atores fūnt illorum serpentū
quos moysi serpens coram pha
raone absorbuit. Et dyabolica
psligus unge eōr quecunq; ere
creature erant ūse sunt idolatro
nesciat putās cano in ūmes uel
ligna cōbusta comūtūr in aiēs.
Nunc comūtabīes neget corpa
les sōas cum de ppa carnetua
lubricos scatumie et de uestetu
neas et de sudoribz ut quibus
aiq; putredinibz ut' mu scas
ut' pulices egredi uideas. Ac
celeratus magor affectus et
unguāi in serpentes comūsio
repentina a minatōm est q
busdam et stupor cum mir
nō fit de omō re que fi' potest.
verū tarde an cito fiat cum ec
am quorūdam hominū ingē
nia ea sb omī celitate constitua
ant que multo tempore ab im
pitōnibz et lentionibz ut fiant
Nūto magis illa dyabolica sō
talitas que rerū effūis et causa
ab antiquo cognouit secretam
naturā ut rursum in publicam
timbere prevalet cum aliquid
de re occulta efficiendum est
in quo hebetes sensus hōmū
ludificare possit. et a ūitate āu
tere ut seruant creature poc
qm̄ creatorem qui ē bñdcūs i se
cula. creatura quid nō nisi aso
lo deo potest instituī qui mdi
malum creauit set singula bo
na et omīa bona ualde. et mo
ysi serpens uere serpens fuit. q
cum placuit creatori et de ur
ga aptauit in colubrū et rur
sum reūti pcepit in uirgā. ad
yses uero neq; auctor neq; crea
tor. sī tantum illius miraculi
minister fuit. Ita et columba
que baptizato dño. supeū app
uit uere. Columba et pacta di
spensatōne ppē qm̄ ad negotī
illius ministrium deducta est.
Item ad naturā illius formā
de qua assūpta est sīlato est re
uersa. Ita tres angeli quorum
abrahām pedes laut quos ec
am de panibz quos sara paut
et de uitulo qué cōrat ut abra
ham legimus comedisse. nō
infancias sī iniūs appuere
corpibz quorum ut acta est fic
tō nō euamur sī é in se reūsa as
sūptō hanc formam intelligē
de custodiri oportet quocienscū
ut per ūba ut p uisibilia signa
locutus é deus ut' ad adam in
paradiso ut' ad ppās ut scias ver

est uor ibi ēt et corpus nec ti
quocens locutus est ds p corp
alis ministrum creature ibū
ertimes incarnatum. set sic
dicimus dispensatoria et per
fictoria erat illa corpal' et p
sonalis assūptō nō ēt naturalit' unitō. Longe dissi
si summus occasione hēticoꝝ
qui deum ut alicuius mali
fōrem ut alium quēdz mali
astruūt ēatorem ut aliud pi
cipium alium artificem ut ēditorem exēcrandum a ūcte sp
tuum ēmulgeant. Lignum
scientie boni et mali malum
nō erat in sua natura ne fruc
tus eius ut ante phibitōnez
ut post ea noxius fuit. Set ideo
fructū appatū est q in illa phi
bitōne experimentū obedientie
pōitum est. Cuius observatō
bonū pmiatō malum ēt
scientia prēmi ante quidē ma
li homo nō būit. ideo nec fuit
qñtum malum ēt deo nō ob
dire. Et docuit eum ipa con
fusio et pena pcā quid ēt pec
catum. si enim pena miserie
onem nō sequēt. et idē ēt
iustitia et iniustitie stipendiū
nulla ēt ibi qua timēt ut amā
retur deus: nulla omīno amo
ris cā ēt siue in obedientia
punīret in illa dilectōnis ipi
us amantibꝫ copiosiorē gra
tiam rogaret. Facebat adam in
ee violandum mandatū de
set facilem indulgentiā erti
mabant nō corpus unum uel
iudicium qz nōdum sen
seūltatem ut simplicium. Op
tebat omīno ut ibi statim pi
mis parentibꝫ rigor inaperet
disapline ne finalis uenia ido
temptu dei filios adam gen
humanū erigēt et creatura p
uaricans et in honoris deum
nō ēt ingliam si mōtumeliā
creatoꝝ portat homo et prō di
uoli cuius dilectōm nō ignora
bat consōare distinctōnē iu
dias. Et erilla irrevocabili se
tencia que illum magum aspe
rime exclusit simile iudicium
formidare. Insani cerebꝝ est
et animi dissitantis. ibi te ipo
hortari uemam: ū tu puoces
uram. In eodem articulo tem
poris spare deflemencia i quo
contēpnit' gra et conculcatur
iustitia. Qualecūqz sit uinc
lum ut foedus societis humāe
rumpenda sunt omia que con
suetudo allegat ut natura ne
offendat' deus nō ē ista pia
pietas que nos dimme obedie
aūcte tempta in carnal' iciat
affectus ppt' coniugii gratiam
et complexus uxonis relict
homo plem et mrem et fiūt
duo in carne una. sō tamen
desen etiam de deus qui spūal
cōmixtionis usum ecclie corpus

in unitate fidei et caritatis cō
pactum et coniugio et contu
nencia et celibatu unū mistau
rans corpus et spīm celebres q̄
nuptias nō in spe in regno ue
ro suo in pa uitate disposuit
Secundo aliquando adam oculus
suus a pstasio coniugis qua
uitatus cruisset et picasset a
se qm̄ blandimentis femineu
remisisse obtēpans illa temp
tona consilia suscepisse nec
erat immemor pcepti uel pene q̄
si trīs gressū esset deus suā ei cō
minatus. Et nescio qua spe de
dei clemencia plumens exigu
tatem fci: nō pondus pensa
bat pcepti nec usquequaq̄ mor
tem uebat qm̄ nō attingeret
nec forsitan se alijs homis p
uandū putabat q: neq; dei
dōms neq; calamitatis scia
tume ordinem illa phibitōis
cōminatōms sentencia ptime
bat. comedit de fructu int dūo.
et fcā est ei arbor illa scientie
bonū et malū occasio. unde
et ipm lignū nomen accepit
ante qm̄ illud tangeret homo.
nō q: in ligno natura boni es
set uel mali scientia. Et q: itrīs
gressione mandati q̄ de ligno
erat futura erat utilis rei et
pena. et ulico sentit homo
qđ ante non senserat. sensit ma
lum conapie et pmultū mē
bror rebellū. obscenos et in
uolūtamos carnis appetitus
et motus/ et sicut quīdā inter
cēt int̄ libertatem et pacē car
nis et spūs/ in qua fuerat et cō
tentionem eorundem et stimu
los titillatinos/ quibus pungē
tibus et urgentibus/ monibūdos
et fūmentatos actus/ langues
cia deficiebat a facie int̄ipi
entis sue. Longe fūs a sanita
te. miser et incamatus. putre
et corupteis cicatrices illusio
nes lumborū ploiabat/ et ciuan
tur ad folia pē iam folio qđ a
uento rapit̄ simul et contex
tus fructuosus abscondit cō
nes enormes et opuer tū pē
qm̄ multā iam ardentibus int̄
libidinū carbonibus honenda
usu sordidum officinas/ et cū
eadem pius membra cernit/ pude
da nō erant q: nichil mboestū
erat in corpe/ set hebant omia
membra in suo ordine/ congruā
dignitatem/ ueniabilem spēm/
ulsum rōnabilem/ modestiam
cōpetentē. Omīa int̄ modū
nichil cont̄ uoluntatē/ nulla re
luctante dissentiente/ omīa quieta
et pacifica/ tam ipm creatorē
qm̄ ipam creatam honora
bant naturam. Vere sicut ser
pens pdurat/ apti sunt oculi
cor/ ad pē confusionis cog
scendam miseriam/ nō ad illius
pstumptōms qua dñi cē affecta
uerunt/ gliam cōsequendā. Vi

dcnit se et cubuerit/et in di
gnos se oiuinis inuocantes
a spectibus/nō q̄ latē posset
ul' effugē iudicem s; q̄ rei/et
iam in p̄sentiarū ꝓpe consci
entie de p̄terit ad molam se
se mali quibꝰ necessitatibꝰ tim
di abscondentis. Ixx solū uerū/
in oīi illa psuasione dyabo
lica sunt/q̄ apta sunt oculi eo
rum/nō ad id qđ ipe p̄mitte
bat. s; ad ea p̄cipue sentiendū
qđ suggestor mentiens inte
debat/qui ei q̄ successor/par
tiādi odio humiliebat. Hoc
illimis philosophi nō in con
gnie aptatur sinia. Insidiosi
simme in quo nocet cui grē
agunt humana/mendax in
reliquis omibꝰ que polliceba
tur et de testatōne dignissim?
ad illud ibum quo eos neq̄
q̄m mouꝫ. Set sicut deos fuisse
nos affuit/stratum et agnosci
et repelli iussit in purgatōne
debēt. Q; facilem accessum ad
eos feminę illa habuit p̄missio.
que et iam ambiebat ꝓpter
potestatem/exercitio accendere
sua ēatōis odio. Qđ si hec
superba p̄sūptō iam in mente
eius intrauit/prius superbie
q̄m inobedientie rea cōuincā
tur. Hec aliqui tractatoꝫ sen
serunt. Ego p̄ modo meo
ita huic locum accipio/ut si
biam et inobediam in eodē
puncto excludam/nec ante gustū
pomi in elatōnis malo/eiusdem
contabuisse p̄iudicē. Vere qui
in uno offendit/reus ē omi
um. et i mat̄ uirtuti cōtrarie
leuit̄ humilitas bonoꝫ/q̄ pre
cisa radice/siccat̄. Sepē sps
neq̄m simul cohabitant nec fa
cile ē alterum alteri ab altero
s; forsan idē ipe est qui fm plu
res malicie effus/odiis nō
unibus nocupat̄. Spūs q; sanus di
septa formis/iam nō sit i unq̄
q; ubi timoꝫ castus/ibi ē pietas
nec pietati pōt decē sacrata ui
deri consiliū et consilio cōs
tancia et fortitudo accedit. Q;
intelligit̄ sic amat̄ sapientia
dei que est uerbum p̄is. ubi
humilitas mansuetudiem/mā
suetudo compūctōm. cōpūctio
feruorem. feruoꝫ benignitā
tem. benignitas ꝓuntias exp̄i
mit pacem. Videas apud ꝓpe
tam/omis impietates et iniu
stitias simul/in eode articulo/
penitentiā condonari et negli
gentibus et reuisis ad nouitā
tum eam ꝓdonata requiri. Odi
quippe superbi consequent̄ est
inuidus. q; quippe excellentie
appetit̄ semp̄ē aliene felicita
tis detractoꝫ. Ita prudencia
que in bono est/sine temperā
cia/nulla ē. et quicquid q; inte
pans ē/nec de fortitudine glo
riam pōt nec de iustitia. Omi

est corpus unitutū q nec salsma
scmoit nec hesis et unitas
gīanum ex radice pullulat cēi
tatis. fundamentū ē et origo
oīs malicie/supbia. et licet
ipa oīe uicioū malgus pul
rat: sic nō hīt in se unica et
cocīca sua gemmina. vt ab
q sua sobole mch oīno effica
at. nec unqm possit solitūia
muenim. supbiunt et in eode
momento impobiens mulier
fiunt nec ertimenda est tempo
ralit' h' no obedie succesio cum
eadem sit et indiuisa sit usus
q pnetio et origo adulterium
finalh la scauiente radice nō
mūqm consertus simit' malpu
bs eungunt. Ita ut unigulas
quis discint mmeio sz in ce
menti nō undeat rationem. vn
sapor uita et palmiti unus co
lor ūn et corpi. vnus odor li
gno et corticī et oīm ow mēbs
humanis licet ualde diuisa sit
multiplex cor sit actō vnū tī
ē pncipiū et indiuisa creatō
vnū uenenū diuisis effiat pas
sionēs et eadem diffusio fere
nesim que appoplexiam creat
et quosdam quidem eadem
tabe subito mtcipi et emor
tuos quosdam uero diu la
guere. Duo pmissa sunt mu
lieri imortalitas et diuinitas
neutrū pcunt. Sz unimentor
condito et hommū sb unius
similitudis comptcone damp
natone, pmulgata censetur
Ecce adam in anus facem
insufflauit deus qi omes se
sus quor ibi sedes ē et dome
stica cathedra purificans et
fecundans bestiali irrationabi
litate oculos et aures et reliqs
sensus ad inficia repsit. et aū
tens aspualiby diuinū intellc
tum uentris aial' infionibus
mēbrū degenū puit famula
tu et sensit caro mdata iūtu
tiby caumata et algores sēsit
uacuus spū sco. putredines
et fetores sensit in amis glie
mūcias et dolores sic idē spns
ille. Ausus est in alio padiso
nō delicarū ß abstinencie ag
gredi saluatorem psuadens
ut panem de lapidiby faceret. vt
se de pinna templi deorsum
mittēt et uecordion clemēcia
ut se demonē patens adorar.
xpūs uero qui nō rapinā arbi
tratus ē eē se equalem deo. ß
cum in forma serui eēt usq
ad pfinitū tempus a pie ar
cēē diis oīum seruules tim
nos nō excedens. uitam aīe
uite corpis ponendam nec
gliam nec potestatē mundi hui
exprimendam edocuit et pprio
exemplo qm facile si pacien
cia pretendatur repelli cathena
possit mansuetissimo magist
ostendit ad pnū sibilum ille

primus homo contabuit de
quo post pccm et dapnatõm
iustissimã qñ insultans et m
acpans dens dicat. Ecce ado
factus est qñ unus ex nobis sci
ens bonum et malũ. hoc sce
ma insceptus scis hyroma
di cum figurata locutõ psõ
ne exprobrando ut indignãtis
assimit. vnde aplus. Soluta
tis post resurrectõm corpib
et animis stimul consopitis.
Iam intuens q futurũ erat ex
pbians morti exclamat vbi est
est mors stimul tuus. vbi est
mors victoria tua. Vendebat
aplus mortem que gliabatur
qñ occidit. occiso saluatore et po
sito in sepulcro et qñ ingeniali
refractõne tpa mors destruct
applaudebat illi victorie a mor
tis defectu insultabat. Istã p
hanc figuram nerlin ciuitas
sca cum iam in monte comñ
ospiraff et ysaiam uallis u
sionis in noctue di ntiatur in
multis locis hoc genie scã scp
tum locutõis. vnde de adam
dicat dens. Ecce adam factus est
qñ unus ex nobis sciens bonũ
et malũ ciuitatis hono et di
potencie et prem sapie et bee
titatis glie referitur ad filiũ
ad spm scũ bonitatis in signe
fim qs differencias trinitatis si
militudinem nature humane
integritas exprimebat. Huc aũt

sciens malum actõne q nitate
potuerat nõne puata e ciuitate
et potencia hereditate et scientie
sapia. bonitate et iustitia et al
gno uite longe piecta donec
satisfactõne digna expiaret
ad missũ et moledie sceleus
malũq; superbie nostre hũlita
tis penitencia expungeret ac si
diceret deus uolunt adam e
fiant dens. Distat ex pena et in
sena quod tanta plixtõ nitea
tur excludat aloi huius ame
nitate et expiat qntum distet
int bonũ et malum nõ possit
satis intrari ad illius tepta
tõnis fallaciam et ad uerba
mendacii tam cito animum
homis inclinatũ. Sciebat hõ
qm animalibus ut reptilibus
nullũ erat secum priceps rõis
nocebat quippe naturas omñ
um quibus etiam ppa applica
uerat nomina addiderat quip
pe ad adam ds omne illud in
uencatũ genus in hoc ipõ osti
dens subiectam sibi unionem
rationabilem creaturam q
s si domesticam pecudũ pre
sentaretur ut idet qd superior
et digniori interna se plebem
illius genis obtempante sibi
deo iubente concordi que ei
qñ ppria mancipia sciens usi
omnium uocaret ex nomine
hoc e enim scire et uocare ex me
ppria officia et mores intelligẽ

singulorū. ¶ mugiebant ul' ru
giebant ul' hinnicbant. ¶ figlā
ingenie suo et ſm nature nate
sue ꝓprietates dabant signal'
sonos ul' motus quib; posset
cor affectus intelligi uerbis
solus hominis erat. ¶ Et aliqñ
uoce humana loquebat' non
ptinebat ad eum cui ose m
quitē quo mō loquent' cum
de loquēte nō dubitaret. qđs
cēt et posset eloqui ut uellet
¶ Nec enī decerat hominū uer
bum potat qđ suū erat cum
uolebat capere et formare in
quor; corpe. ¶ Nunc aūt sepēs
qui' naturam et blasphemas
deum loquebat' utiq; ex deo
nō erat. ¶ cōtē deum auctor
et inuentor idolatē tam ꝑ idola
trie iam plures deos fictuos
docebat errorem quo ꝓ multi
tudiem flōr; numinū una q
uere ignorar' diuinitas. ¶ Nūc
quid sathane ꝓsencia illa ſno
uit femine quem forsitan pu
tauit uerū dīe. qui hec audie
bat qđ uolebat. ¶ Solemus qp
pe cto credere cum ro uobis cō
fulit' qđ optatur. ¶ Nō fiadam
ul' eua facientes dyabolū cē qui
personalit' in eoꝝ animis erat
contempto deo ꝓ una ſhossima
se se consentanea eis tradidē con
silijs. nō hic tamē seclus inole
dientie et ydolatē fide abnegata
intelligo. ¶ Ideo latīa quippe est

conquis ul' scipm dīm. ul' aliū
quē; ꝑter unum uerū deum
constituit. ¶ De serpente enī du
bium cē nō potat quin ex illa ūba
et sua nō ꝓferret natura nec
erat int' oīs creaturas dei ali
qua rōne ꝓcax ꝑsuadendi uel
consulendi ul' rōnandi hūs
sciam ul' potatem ꝑter solam
et anglicam rōnem ac humanā
Constat etiam nō ignorasse
mulierē q; uere ei in serpente
dyabolus loquebat'. ¶ Et appe
titu ulē potestatis oppressa qua
sme dei dīno cē uoluit eū qui
cont' deum et ad uoluntatem
suā loquebat' ulent' audiuit
Confuse aliqñ ium et mulies
nomina posita sunt ꝓpt' corpo
ralitatē. et pcī similitudinem.
Adam tamen nō ex dyabolo
et ex mulierē ūba illa audiuit
quib; nec restitit nec contradix.
et licet forsitan forsitan non
crederet. q' dyabolus ul' muli
suadebant auctu tamen nefa
no se se actōm illi ꝓmisit.
¶ Sentiunt quidē ꝓpterē illū in
uerbo et signo aliquo ꝑuam
cationem illam hominū in mas
se. ¶ Hec finita diuinum aut ge
sta exigit intellectū. Alij ne dy
abolum finxisse ꝑ adisse affir
mant nisi eo mō quo magis
et in constantib; mentibus
temptationū immittit medi
quas nō incendē et exagitare di.

q̄ cum corpus eius omnes
xpi fiunt ipe uero caput nō
pōt ee diuisa eor actō quor
eadem nō uoluptas. Et hoc
corpus nichil aliud est q̄m
malicie consensus et unitas
p q̄m cōmunicatōm q nos m̄
le agimus ille agē dī et q ille
facit nos mediante assensu
effimus sicut in morte xpi qđ
dyabolus qđ iudas qđ iudei
q pilatus fecūt uicissim q
simul ab oīmb actum e etā
q̄m cōmemorauit euāgelius
q mīsit in cor unde dyabol
legitur q furi erat loculos ha
bebat unde et hac unitate m̄
lgm hoīs et demonis scp
tum est Cum maledicat ipius
dyabolū maledicat anime sue
Nullum uero incōueniens
e si padisū p̄mittēte deo dya
bolus intrauit cum apud iob
int filios dei legatur astitisse
et in regnor libro carū statē
scōnum angelor eratu ad de
capiendū abab sps mendax
sedentis in ore omnium pro
phetar dicens. Decipies et
preualebis egredere et fac
ita. Ut cum delectatō
sensū cōmouit mens uere
carnali sensu adquiescens:
delectōms gustum accepit de
glia padisi id e abomī bone
conscientie quiete et pace hō
foras pellatur nec iam aduersi
unte ei reditus pateat ubi pm
seruorum dei cherubin qui
est plenitudo scientie infatuatū
pōrem reducat ad sciam iflā
mans cor eius ad penitentiam
p quam solet uersari et muta
ri ultōms finis et post mortē de
stinati. aduersi unte reuti. Ia
de sententia expulsionis i ma
ledictōms aliqua eent dicenda
. Set de fonte et fluuiis qui
eo p̄eunt plus pauca tange
da sunt. ne rem magn sacra
menti sbterfugisse uideamur
nō qđ singula que usq ad abel
et caym circa adam acta sūt
suscepimus exponenda. Set
capitulis que ppositum ita ar
ctantes coherent sentēcie
ut ea ipa que loqui uolumus
q̄ multitudiem iumentū affi
nes intellectus ad mensam
rē dictatōms uiuificent et in
tra compellant.

Non statim post pua
catōnem electus e hō
de loco uoluptatis. Et consequ
rebant tota eius mā nō in loco
Et in mente e glia q̄m no fecit
facit locus Et uita quecum pu
sbitam. deo aiam delectabilit
in tormentis usa sunt tristicia
n. cum q sciebat se acto amissu
rū. nec s posse stare qđ stransit

possedat. tñ qñ sine deo q̃quid
potest de temporalibꝫ copijs af
fluere nõ implet possõrem set
semp uacuũ et manem quã
tũcunq; sit nebularũ globꝫ
utrem dimittit et hic eptus
est homo qñ longe ẽt adutã
te qñ concupierat qui iam in
latebris nudis q̃ museneꝝtur
pitudinis sue opimentũ me
ditabit. Sane nulla purpura
nullus regie dignitatis amic
tus illius nuditatis que ante
pcm erat inuitũ potuit gliaꝫ
honestas quippe nõ egebat
disploꝛe sciat hodie nõ hone
stat set celatur turpitudo qñ
nubꝫ pcij sup ducto uelamine
absondatur. Absente uero dõ
atore suo misellus pacebat
et turbatuꝰ nõ tam manen
tidme penitencie qñ stupo
re mentis et rõnis extasi tate
rebat. Dilata ẽ alicuius
sententia. nec dum cõclamã
tum erat q̃ oportebat iam
tunc legis formam exemplo
diuino conscribi et ante iudi
cium in cais humanis acca
tionis et defensionis locum
nõ pcipi. Qz datur aliquibus
indutijs suspensa intim sina.
bij quibꝫ discussio pragmati
ca mõbit in medio actõnum
suaꝝ munimenta pducant
aut confessus aut ductus i
necesse ẽ fiiato antiquo ꝺoie

ulie sit qui pumt̃ et in hoc q̃
pietas diuina humanis pui
dit erꝝnibꝫ ne festinato uel
impetus aut ira in rebus et
animatis inratem opimẽt
et innocentẽ aliq̃n rõnis in
tutum caliginantibꝫ ertima
tõnibꝫ ꝺempnent. Ire scebꝫ
adam pmone et exꝑtatõe
ne et reuelatõ uoluꝝ immi
nens infam aiam affligeꝝ
bat. Jam nec loci tempiens
nec prata ymenea nec obũ
bramea nemoꝛa nec lignã
fructifa nec aromatica gmi
na nec melodia uocum non
ocuꝝ flagrancia nec fontis
illius salubꝝrimi unisatas i
temulcebat q̃ actus dignita
tis sue memoꝛ certis rebus
nacuus honeratus ꝓtume
lia eciam pecoꝛa formiꝺa
bant. Et de animalibꝫ q̃ e
nomia impoſuerꝫ ꝺubium
nõ est. de cetis uero nõibus
reñ pmoꝛialiũ quem põt
utrum utrum ab adam an
a. moyse fiũt inuenta. Ego
estimo adam illis fluminibꝫ
qui in quatuoꝛ pres abalto
fonte diuisi emanãt aptas
se nocabula quoꝝ. primus
est phizon. Secꝺus geon. Ter
cius tigris. quartus eufrates
nec nõ hominũ latuit inuento
rem. Et intelligebat cum in
honoꝛe ẽt rei, p fiuꝺe misiõ

nõ de orto

Verū corpus corruptibile iam
aggrauabat animam et terrena in
habitatio deprimebat sensum
multa cogitantem et magnifi
no iam uacabat deo si p tumul
tuancū nonnū pelagius dise
rebat. Neq; iam creatorem p
se neq; p ea que fca sunt cecu
tus considerabat si int passiones
et stimulos quib; pungeba
animus anelabat. Ipa nomi
na fluuiū quoniā actor et in
ceps existit possit pungere in
senium utinam spiritualium
tum et pēitentie humilitatem
pio sacrificio obtulisset et cen
pisset de corde eius fons lacry
marum irrigans unumquemq; corpis
anditatem in satisfactionū flu
enta diffluens. Non declina
sset superbus et uanus in
uerba malicie nec excusatio
nes impias quesisset si primum
citius accusasset se in ultionem
suam et forsitan pcā remis
sionem impetrasset. Sed repla
anima difficultatis ueneno
illita nō in confessionem
set in offensionem pcī di
uertit. Et dum innocens iu
dicem appetit districtorem in se
scelestatem ultoris accendit
Qd si sb se serpente absorto.
ut p remedium cōfessionis
illuso euasisset ad fontem
nūc locus ex eo recessit ad iu
stitiam recepisset fortitudinez
amplectetur tēperantiam inue
nisset prudentiam. Hec enī sūt
intellectualia flumina de ca
ritate xpi que ē fons uiuus
emanancia. Phison igit̄ pru
fluminū prudentiam significat et ipe dicit̄ oriem tra
ciulath ubi ē aurū optimū la
lapis pretiosus et carbonculus.
Phison intelligit̄ occupatio.
Gihon paciens ut dolē
In primis constitui constitui
oportet quid intellectual' pa
sus sit. deinde quid fons ille
post ea uero quid flumina. ut
ut intellectus rerum cardi
bz et qi p quosdam alueos.
fluminū narratōms ordie p
fluente suis limitib; singula
coaptentur ne forte delicia
et uoluptatis materia si con
se tractetur q; ipa natura ē
appetibile impiaq; fiat tēptatoris
odibile. Corporalem et spūalē
et intellectualem passionē ē
quecūq; sēpassus scīā diligē
inquisito ē. Ex pis intelligit
et corpalem quidem in loco spū
alem uero in maia. Intellectualē
uero in deo rōne et aūcte dise
nit. In corpali qō eden diam
potius est homo fca ē mulier
et benedictō et maledictō ico
dem loco p rōne cānum ihuma
nam ē promulgata natura ubi
potuit dyabolus et temptāe
et unice hoiem et multo robu

stuorem post ea erptus ē. Job
sedentem ūmuby secentem
m sterore qm illū adam i loco
uoluptatis constitutum ma
nente integra et sba psona
nec ecsa erat iob lingue fēi
nec stamulus fi mīsit mens
solida nugas uanas et mē
patōne modestissima psump
tōm mulierem unuh dignī
tate colant. Erat utiq; ipadi
so mentas spumbibus mtē urr
tutū delicias et bone consciēn
cie glia nulla ulcerū fame
potāt inquinam. nō erubesce
bat iob nec ad occultādā pla
gam suam duisorū quereb
qui in arte ut autum p tbunali
sedens de cunctis labētibus iu
dicabat nec pauebat a facie di.
cā quo de innocuas gliabā
et interrogatus seuissime
respondebat. Adam longe alī
in padiso se habuit et onīa
coopabant pfectu ipē uero p
cussus nec attus de erat ut di
scēt in firmata postitas ex lā
gore et erupna qi in nulla fi
deo pōt cē felicitas nulla sa
nitas nulla pax nulla integri
tas. Bona quidam et iocūda
erat loca illius uoluptas fi fii
creatore manē nō potāt sine
quo nec angló sursum nec ho
mum deorsum in tāte excelle
tie glia ulla potuit cē stabi
tas. Dō si pdī adire nō ger
minasset in homine nec diffi
sa tabes agrum huius pagi
ms occupasset locus ille copa
lis ita onīa cōmoda colono
suo ultro largiret. ut michi
onīno decēt certi secus. si sp
scūs in corde q pium dom
alīū eius ē manet in thesec?
Papor eñ onīnī illarū delica
arum et tota illius glā icola
tus. et sīna constabant dulce
dine et ipē tocius illius uolup
tatis temples erat et conditō
rium. Tradunt nō multi de
tor helyam. et enoch ibi adō
tūslatos in illa mansionū ex
pte affluencia mie et quie
scē donec in extremis diebz
pdito hoīnī. in quo omnis
plēitudo dyabolice ūtutis ha
bitabit p testimōio ūtutis
et ipī montium occumāt ab
qua in supionbz de loca hui
amenitate qūtū nos quoīū
comisatō tota in amaritudi
ne ē sentire possimus descripta
sūt et ut uerum dicam tacta
sunt nō diffinita

Nunc de spūali padiso ut
aliquid etiam tangam
lugeat pmissio. Dctus ille de
bearum mtus in anima est
hec par hec fructificatō intus
in spū ú lignū uite ē. ē caritas
et lignū uite sapiē ē intellect
dei. et ō est lignū scientie boī
et mali sal situtis et ūtutis di

ubi

nō de orto spūl

sancto ii e lignū iustitie sue
cuiq; reddens rōnabil' m or
dinata distributō onie illō
unigultū uirtutes fructificat
et pducat cam'mata et qi fur
sule palmitū baubit. Sunt
ibi quedam sustentacula q̄
bus uitis humilitatis tm cūbit
et famulant's et admuncz
gemmina illa gianū sb ser
uitit abstinēcia castitati sb
sequit' immitit' orōm deuotō
mtimore humilitatis et in a
morem entis puritas requi
escat michil uacat ut uinea
sānctis ii nec foliū cadit et
onus pomp'mis aliquid ē
grandis unitate ii eam un
uū lxx ē q̄ tota in lege ler
p moysen data eūngelium
p ipm uerbū dei expositum
hgnis impulsibilis quot uo
luntas emisit q̄m longe
et late palmites extendenit
scripturarū ppagines mundi
impleuenit et de fructu arc
the sce plena eructat eccliā
ad has arbores pascendas
diu sanctantes sanctationes
laborauit hēticis si placitato
celestis uerationby nō defe
at si areuit. Detorticauit
ramos foliā combussenit set
clusis fructiby ut ipis eam
ad solum arbonby dirutis in
dit illeta et uindicor pseiam
multiplicans pullulauit nec

clímata

ecclesione immunita si alleta
impace confessio in tribulatōm
bus clamenit martyra sex
sassus psecutōm nomine agit
dominicus copiosiorem reddi
dit segetez. In cōtemplatione di
carnal' corpis asperla rubigie
mens climata et defecata p
fiat et fructus uberes spūalis
culture de exultatōne religiosa
pounit. In paradiso animc. In
orto bone conscientie immūdum
cordis par dei gaudiū plantet
et puras fides in unitate quesit
Iustitia ibi disponit omnia su
aut' temperata modat' con
cordit' sapientia docet fortitu
do corroborat arato mūdat ab
stinentia omnem labem diffi
cat. Spes confortat. humilitas
regnat patientia impat. Ar
mibus latinorumby quos ill'
glia alcimus ē ille abrahe i
quo omnes ille lazan aiam su
am ut' illa felicitas q̄m latorum
dns de nuce promisit. Quod
unquet oculus ut' auris audit' i
m or hominis ascendit non
est illa quos q̄m diligentib
by se mutua eterna dns pollic
etur. Quo organi tamen pace
illam que omnem superat in
tellectū et mira ē quidquid
ut' estimari ualet ut' replē
di nec locus est nec colorū nec
sonus nec odor quidquid est
nec tangit' nec audit' sensus

carnis corporeis diuisionib⁹ uallatur et claudit' et tamen mera ſſitudie nature ſue uolu mr' et moriat'. Ipius q̄ ſpūal' ac mtuen ſupions luras ſplen dore et nichil nobis omīno pre ter illam ſolam dei ſapiam a fine uſq; ad finem attingit nōq; in creatura nulla pōt cē plenitudo bītudinis q; q̄ſq; imperfectum é nō bt bītificādi affin et cui aliquid deeſt mul lum efficat cōſūmatū. Alls corporeus locus nullius i cor poreus ſps ex ꝓpa natura ple nas bt dcnas q; plenitudo locus eſt nō pcū et nēcē eſt ut omīs ps unius contiens ad fundatorē ſuū recurrat i eo fingens finem a quo habet ima cū celum et uſq; in padi ſum et audiſſe arcana uer ba quo nō licet hominī loq; Aeſaō inquit deus ſcat ſiue in corpore ſiue ex corpus rap tum ſedit'. ſi de modo dubitat de quo omīno nō ambigent ſi alterū poſſibile et altin ipoſ ſibile iudicetur. Quic aūt q̄ et ia corpe et ſine corpe potuit ra pi pōt intelligi corporal' padi ſus eam in celo licet q̄ diui ſa et celum poſuit et padiſū' eam in celo licet q̄ diuiſa et celum poſuit et padiſū. Dō ſi cum raptum in corpore di cimus nēcē eſt ut celū illud corporeum intelligamus ſi uero in ſpū iam nō locum ſz aliquam intelligibilem tūq̄lli tatem uiſionis diuine acci pimus. Deinde ſolam pret xpi pſonam qui pimae do mentiū ſumſit unus inter mortuos lib de nullo maīfe ſte ſcripture traduit canonice q'iam duplicia in terra poſſi deat ut' qd corruptibile hoc ani genialem reſumendo induat incorruptōm ut' mortal'im mortalitatem. ut taceamus modo de ipa theodocion. ut de his qui cum xpo reſurrexerunt qm̄ et alia eſt et nodoſiſſima que ſtio de paulo q̄ntū poſſumus qd cepimus ꝓſequam̄. Certe cum hec ſcripta et in carne erant et in ea carne de qua alibi ſcr ſat. Sentio aliam legē in me bris meis repugnantē legi mentis mee. Et poſt ostem in felix ego homo quis me l. d. e. huius. Et datū ſibi ſti mulū carnis ſue angelum ſathane colaphizantē ſe ipē teſtatur. Quid in corpe rapi po tuit ſurſū niſi forſitan eo mō quo raptus é in babilonē a bachuchaudea ut' philipp' de azocho in eunuchi occurſu q' ſi alīq'd huius modi ad cōi naturam fit res miraculi et uirtutis nec debet in illa etiā rōne que uoluntas dei é alīq'

humane cõis auius deffere
potuit tamen ee illa pauli te
poralis ymo momẽtanea af
sumptõ eo mõ fieri quo tñ figu
ratus ẽ ips plente petro et io
hanne et iacobo qñ moysen
helyas eaã et ipi glificati ui
sunt cum eo. passibilis quõ
ad huc erat ips et ante resur
rectõm resurrectõis gliam
ostendit discipulis nõ solum
suam sz et eoz qui prẽ assiste
bant. Ita potuit paulus cõ
figuratus ad boziam illi glie
quam poscabat et in sublimi
nem spualiũ corpoũ qñ re
surrectõ reformabat sine cõ
sensu aliquis in firmitatis
sua et purgata tota natura.
ad ips sursũ tñ ssem ut uide
ret et audiret aliquid splis
pptiabz sinis qui plus omni
bz in prauł et diuisis laborib
edificans eccłam desudabat
Et sicut petro adhuc mortu
lium are sunt calcabile ita pau
lo potuit in corpore celũ fieri
penetrabile. Si uero paulũ rap
tum in spũ dicimus tñ nulla
est questio qñ uere omiez co
poream et spualem creaturã
in cõtẽplatõne fuisse dñi tñ sg
dicens et in creatore quiescẽs
nec in sua natie utr plenus
spũ scõ nẽ tñ segredi maiesta
tem pstinebat. Ascenderat
qñ duas scõlas rationabiles
creaturas et pca que fcã sunt
ad creatorem qñ ad terrenum
celũ pueniat. In ipõ quippe in
tellectualem paradisum ẽ ce
dimus ad cuius gliam immu
nũ pfectũ in mensura etatis
plenitudinis xpi ad sonũ nouis
sime tube resurgentes occur
rimus. et sic semp cũ domino
erimus. Corpus humilitatis
nre illi diuine configurabit
claritati et regem in decore suo
in splendoribz scoz fides tua
uidebit ymo neqz fides spes ex
pectatõis ibi languebit cum
regnũ solius appuit cantatis
Ibi michil p speculũ neqz sen
gmitate sz facie ad faciem illõ
summũ bonũ uidebit et cogno
scemus sicut et cogniti sumꝰ
uidebitur xpus intelligetur
deus. Implebit corda omniuz
sanctoz sps. Comprehendet mod
comprehensibile ciuitatis et arbꝫ
na diuinitatis in unumquẽ pa
tebunt ecce cessabit mistica
angelica nec opus erit legatõ
nũ discursu cum cunctate dei
pfcã et electoꝝ unanimitate
consummata. Una erit omniuz
lingua unibilatõ indeffensa. un
affectus amoris etimus. Unũ erit
gaudiũ de stabilitate secuntis
una erit pax sufficientie etiam
tñquillitas. patebit unitas im
plebit unitas et erit in regia cõ
pons et anime sanitas. fulget

bit sicut sol glificata humanitas quieta erit cōmunis spūs et carnis societas angelorum et hominū. vnū erit consortium. vnus panis utriq; et vni cōmunū. nō languebit amor. Nō liquefiet dilectō p̄sentibus omnibus toms nulla erit afflictō dilatōis. Inebriabunt ab ubertate illius glie p̄s benedictis suis et inundabunt a multitudine dulcedinis oīs electi. Non erit ei sio mentis illa ebrietas set oblivio cupiditatū et letalis sē p̄sentias. Nec erit gūs aspectu illius inanis curiositas. Immo tota erit illius sūma bōtu dinis q̄ intelligit in suo puro cē sincera diuinitas. videbitur cognoscet. intelliget amabilit deus et hec visio ul' cognitō intellectus et dilectō tota ē illius felicitatis p̄fectō qm̄ gliosa dicā sunt de te civitas dei et in laudibus tuis hūana lingua sufficienter p̄conia nullus stilus nullus te exp̄ssit affectus. Magnū ē quicquid inde oculus corporalit videt manus q̄ sapit sps amplius quō p̄cipit et finit p̄spicax intellectus. videt os unde oculis carnis occultiam longe alit' unde spūs mundie hōm et cām. omnibus filit' purgata mens ipam intelligit unitatem. Spūalis quippe visio unde enigmatibus figuris p̄ q̄sdam similitudines animus cauduat mens vera ipam rem secuta est absq; aliqbus fantasmatū simulacris ad hoc quidam mutuatis modis intelligit. videt baltasar articulum manus scribentis in pariete et quidā et quasi videat spūs retractis iam aliis cogitationibus consistere facebat et videbat intus p spīm qui quos ostensum fuerat visibilit rei archane signū erat quia intus ne sciebat adductus est in medium daniel qui spū ꝑplexionis mentis unde et quid s' velit illa visio. primus intellexit in illo regno licet totum q̄ s' est sit bonum et glia gliosius tamen et dignius post omnibus iste ē intellectus et hec visio dei implens et satians cor hominis. ipa ē tanum celum et terra patrie sue ubi est finitas. Non erit in illa pace lingua nū nec actus sermonum et affectuū consortia et amicia societas. Intonente voluptatis illius mihi ulla appetit tua multa societas et omnium visuū imemor tantum mente excedit deo letabunda ebrietas. et licet p̄fectus sedet diuisa sit glia nō tamen erit illa diuisitas l' minoris in maiori ul' maioribus in superbiam q̄ indistributo nibus coronarū tanta erit discretō caritatis ut et odiem tene

at et cōmunē oīibꝫ glie ecbi
beat dignatem. Būfica diui
ne maiestatis ꝓsencia oīibꝫ
ent oīa et ent icōmune oī
um oīpotencia oīm sapia
oīiū uisicas. oīiū par. oī
um intelligencia. Et a regno
illo omis excludet malicia qi
uelliceris aliqua de ligno uite
folia ad illius fructus gustuꝫ
suspirans ut aliqué succū de
corticibꝫ ecclsi. neqꝫ cū incꝛ
hominis ad huc ascendit iq
qđ latet in tuis cordis et medulla
illius dulcedinis nullus ad
huc attigit intellectus. Sanc
fides loquitur. Spes nō cōfu
ditur et nos in tuam caritas
consolatur.

Fons in medio paradisi rec
te intelligitur caritas q
arescentibꝫ aliqñ ꝑplexitatis et
linguis semp pleno gurgite
fluit. nec umqm siccat inebri
fecundus irrigat nichil efficia
cius mentem impinguat quā
ipa caritas que p spm sanctum
diffusa ē in cordibꝫ nris hec
caritas fons scōz ē ꝑpus nec
ad hūc potum quis qm admit
titur alienus. In linguis in fide
in abstinencia in signis in cleō
simis et in martiriis simul
bonis et ficti cōmunicant sola
caritas ab impiis cetibꝫ seab
sentat. et si dēfūt huius um
pura affectō. frelis ē animus cōꝛ
ctionis inducat religio.
quippe est caritas sanctam
liquoꝛ uirtus mundissima ꝛ
fingit animaꝫ purificato
mentiū nec uasis inquina
tis mera spōs sū bonitas illa
bitur nec q̄sqm immundus ui
tōne illa regnū intrat. Ca
ritas quippe ē amoꝛ et qui
nō amat amaꝛ nō potest
qui diligit nō negligit nec
occōsa umqm potest ee dilec
tō. Sine dilectōne confusa
est et mollicia omis obla
tō et omio peccas si nō om
nis amqm offeras. Nō ergꝛ
deus nec sō nomine pietatis
cruentū mult ee satellitē nec
oppssoꝛem pauꝑum nec con
dictricē iudicem q̄si ꝓ ad
illas recombat dextras quas
de suspiriis et sanguine inno
cū erectas extimuit auctoꝛ
tas. Qui diligit nō offendit
et si forte cecidit ruentem ex
ipiens mat caritas manuꝫ
subleuat. hec eripuit in fluuio
lacrimarum et in penitencie
gurgite lapsos baptizat ꝛ
nouat et elisos illico restituit
et reformat. Occurrit cōpūc
tis suscipit penitentes quos
tamen et afflict et cōpungit.
solos illos qui in malicia pseue
rant abhorret et fugit et lu
ꝑplexes ul' ardeas. et luctu
nes ul' montes tuffetas lu

m paupum uisca quucqo pos
sices congenus tu si pcī suus
es. nuam labozas nec luisci
by cantatis ullum locum fic
ti cordis habet duplicitas. Hꝫ
est origo illoz quatuoz flumi
nū quoz nomina supꝰ posuimꝰ
qꝫ de cantate emanat prudē
cia fluut. Justicia fortitudo e
mpit et tempancia. Ex bis
cardinalibz bonis et ꝑalter
ms discursibz multi et mlo
ns fame fontes secretis me
atibz oniem andam ibuunt
et ex banū torrente uirtutiz
totū nasat. vnde pfiat a mū
datur. Omis intellectus ra
cōnis et mentis discretō sb
sapiencia mlitauit. Omis
qꝫ actō ordinata et mensiua
et ponderis et omis equitas
ad iustiam se mclinant bo
nestas moz et tempancia. Ex
fortitudine uero sapia nasa
tur. et iterū ex bis sb diuisionib
minutis senecs gtiaū inul
tplicabz uoluntū p diuisiōia
amme nr allabit. neqꝫ ista
diffusio ꝓfectus et mdatōibz
minuitur. si auget. in eon ita
qꝫ qui ē ons ꝑmutatō sapia
ul prudencia diuinꝰ que ēcuit
oniem terram eulat. qui ue
re sb prudencie opus ē mutāe
et comūtē matonables et am
males homines in cogtōm
tu et laudem animales enīz
nascunt si ꝑ doctrinam sapie
illuīati spūales efficiamur. vn
aplis. Nō prius qꝫ spūale sed
qꝫ animale. Deinde qꝫ spūale
equtam igtr omis et purga
tis illo ꝓplexato carbone labijs
nō erubescimus si ꝓcamur
ſpūm aquas nec mndemus
sicut uam philosophi qui ū
bum frm est caro. si gliam
m humilitate omipotentis di
certi qi sicut eius unitu natē
ita unicm et gliemur. Ex
numꝰ uetēm hoiem et mou
mus nouū mutamus pel
lem pcī et succanti mundicie
balneo animus. Expediti
equtam omis et ipi que pro
baum ꝓdempnam et mo
ipōs scīssimum iudicem uam
tatū et uoluptatuꝫ consuetu
dies ꝓsēbimus et delemus
masamur. et indignamur
qꝫ tales aliqn fuimꝰ quales
nos sine honoze et tormēto
nō possumꝰ remmisci. eqta
mur omis. cum sepultis utō
rum monstris qi resingētes
et mortuus abdicamus qđ to
luimꝰ et uitatis cum coram
hominb rōne coram deo zelo
et cōstancia allegamus. qꝫ
terram eulach que luctū ul
ptum sigficat. Sapia ēcuit
qꝫ ēatons ēatum usqꝫ ad huc
mgemiscat et ptuit nō est
sapientis ularescē in loco fo

mūdiciis neq; ibiq; habet ubi
aliū pacis ū ē tēp alar dolorē
nō mouēt' pnicies in terra
cōi qui mouēt sua ut sic iob.
aut in locis quīpe humētib;
et secto calami sō umbra dor
mies latebras ꝓmouēt. ꝑa
nem arcū ē aquā breuē ꝑdēt
ysayas et dauid. Et ubo xpi
p spm scm p uias duas igne
ardēt. In multa sapia multa
indignatō. Et qui apponit
sciam apponit labōrem qa ubi
adūsus uanitatū amplectus
semp indignans rō colluc
tat. et laborat sēmoia ne adu
latōne ultōr mentis integri
tas corūpat. Nullus ibi boc
labor est effeminatus et mol
lib; qui ultro se ad omēz di
uanitat' corruptelā. Intepta
tom ui fiunitate iuuis fuo
rum dei pfiat' et augeat' et ex
luctu cōpunctōis de uotō sa
gaudiū conapit. caut pītēs
et p uitios aie sue recessus sp
sa congit et fasces allig at ad
mussor nō pat' s' mch' reti
nens mo scissim. cau trus
cat' caut qī flexibile corpus
guat draco uolubilis et pple
xus inmodatōnib; uagos et i
pfundos usq; in labiū ipel
lit' in imos tenebs moesta
tōnis abissū concludit. Dia
mens timore diuino cōpunc
ta dissaut et rectat luget m
pegnatōnis huius exilio qp
tatōnib; expōita et cū pius
ploat qui ignorat et erat qī
concupiscat et t' besat qī non
bonū q; mult. Hoc agit si malū
qd odit. Hoc efficat flet qī mu
tabil' et instabil' p mania ra
pitur. qī fragil' et corruptibil'
carnis facilia aggiat. Quo
cūq; se uitit luctus cā occasit
et siat sit ei habitaculū effu
ūnt fimia. cū pfectus agnos
lugubri declamatōne ꝓmouēt.
Ita sapiens in omnibus no
uissima sua cōmorans ante
mortem ē sue dictat iudicii
et qī iam p̄sente cadauere fod'
sepulcrū plangendū multitu
do et psequitur et p̄cedit qī
et de p̄tis et de p̄sentibus
multū est q' se xpin quilibet
animans lugeat ō tota uita
aduersus pēm clamat et ut
aliquid amplius in femīa nr
ab illusiombus ipa sit sopita
alienā. Int' huius moi medi
tatōnū cruciatus mr lacrimas
quas ēt ips turbo effundit
qī ex matutino roze pruigescēs
deuotō mūdat'. Intētōs
fructificat cōtemplatōn di
uine affata fecūda ozō. Hu
la ē ouīlis compatō mr luctū
sōnū et gaudia reprobor qī b
cātibus ꝓspitas semp auspicat
supplicia et cruciatus amnium
flagellor aculeis a flammāti

ultionem exultione formidat
nulla pacis ũtas nulla uen
gaudii in tñi sḡssionũ conte tñi
quillitas in quor conscientijs
Jam ante tempus incendia sua
gẽhna ꝑpat et ad lasandã pec
catorem carnẽs ũmes hominib
les et terribilia demonũ mon
stra dentes ieiunos exacuerit
nos ũtũm stimulos has lepre
uoluptuosa modo patit ꝑsens
felicitas ꝙ adulat adulat sibi
etiam sepe mẽta blandit plo
gans. Jmquitatẽ extendẽs ma
lignam. donec subito uemat sim
culpe et ire et sic infinita pe
narũ exactõ ꝑsecle. an sũ quor
utam intensiõ et simultudiez
impij extimabat mũdana cle
mencia quor luctus et ieiunia
irridebant insania linguis ade
tibi et modo sagittatis faucib
nec stillam refrigãtem ifun
dent ꝙ manebit utriq; pnũ
tus ĩmobil et fixa fitia. Itaq;
luctus eor etiam iniuta ꝑsenti
nõ e celestis exps letitie nec cõ
solatõne caret diuina que uti
q; in conscia pacem et gliam
et impuenti ampliuo gaudi
um ꝓtestat. Cuius ipa que ad
huc in sre e celibatõ demigrat
qsitte excellencie futura sit illi
glie plenitudo. Jnuẽt quippe
ul in põ flumine ur in tra en
lat qñ ꝑterflunt aumi optim
et carbunculis ꝑmunis. Sane
in prudencia que e ꝑmus con
templatiõ ũtas. quã qñ nemo
potest eloqui iõ pcipuus eam
concipit quã animi e. id e pur
gatissima recte inuendi dis
ciplina que ab omnib terrẽis
fordib qñ excocta intersecat. hõt
et carbunculũ cuius fulgor
nocte nõ iminuit qi ũtas nulla
falsitate fuscat hõt et lapidez
ꝑmuũ id e semp in rẽis eter
nitatis intuitũ et iuste ꝓtue
inarcessibilem gliam. Est
igitur physon ons inundã
tõ ꝓpt causas qs diuinus ꝑ
loco qñ necia ad intelligendũ
ad discernendũ ad standuñ ad
refrigendũ ad manendũ pru
dencia in qua e disciplina ꝑ
fectionis ũtas agnitõnis
iuta puetõnis. Secõ loco ge
on a bullo paradi fonte egredit. hic est nilus qui notissimo
curritur egyptum tingens cr̃ua
datõnib annuis ctus tpibus
et mensibus inundationi inundãs
inundãs regiõm illabitur et di
lectus mantis agricultore illi
gremio ommixtione optata non
tam solũ sed arbusta fecundat
significat hõ nomẽ uel pectus uel
hyatum. fortitudo secõm nomi
nis interpatiõm fluuius iste rec
te accipit qi robur in pectore ñ
iuste constat uel hunc flumi
nis filij isrl constituta in egy
pti primũ de esu agni accepe

parit

qui e

ceptū ſ; de humbis ſuccinḡ
dis ꝓmulgata ē cautō q; ex
peditos ēe oportebat diuinꝰ
obſequijs manapatos nec lo
locenitor ſollēpnia abipuꝰ
agi decebat. Opus quippe ēſt
fortitudine ad renes ſtingen
dos. et ut caſtitas q̄ quida
tenꝰ hyatus omis abſorbet
paſſiones corpis et mīe ſe
omēm carnis pcule nciam
ſepelinet. hec caſtitas ūtus
in q̄ ſūma fortitudine et to
tis opus ē iunby p ethiopiā
que utilitatē ſignificat fluit
q; et ulciſſime carnis mīe et
tinguit incendiū et lauans
ſordes turpitudinū reſūpta
uirtute ad integritatem reno
cat inquinatū. Qm̄ ingra
eſt et paſſionū exuſta ardo
bo pellis precauū quā ullis
caro que ſe feditatis fuat
manapiū et omīū imūdia
aīi ſentinā. Qm̄ ul' facta
es itāns uias tuas. hec ad p
ſonam pcōr dm̄ p ꝓphām
intelligim' quos utiq; exec̄
biles conſtat ēe et et ulles p̄
lenacinij obſcenitatē. Cū ſe
imprudentes p̄ſtituīt et aīa;
que dei templū erat ꝓfane
hoſe ſpū ſco repleto fetoꝛs
p̄ſtibulū imo ꝓpius ſathane
lupinar p̄ſtituunt. hec forti
tudo eoꝝ ē qui ad ymolandū
agnū de ꝓphis ſeggant' qui

aīi q̄m̄ in ſima accipiant dcō
tinencia miſtruīt' ante ſ;ſpo
ſionis panes eden dos ſacēdo
dauid dū concedat utrū cōtinuit
mundus ſit diligent' in quim
riuerat torrens fortitudinis
iam deſiccatis plebis iſtitu
ſtibus cum tumificantes de
eſecto; et ydolis inſanientes in
dantarū ampleribꝰ captiua
aias ſibimifit ꝓuincatōnis
apoſtaſiam ꝓ precio turpitu
dinis ꝓtendētes nec deſunt q
li fortitudo infremēte p ſpm
dei fuere ſacēdote qui illius i
pudencie ultor adulterū ſimil
cum ſtorto impīs uatibꝰ pu
gione unū ſd pillius feroc
nicij fabricam una ipſſione
tuſſodit et illico queunt q̄ſti
tō. Et iterū ad carnalia ſua g
on reūſus nō ē indigētus nec
abhurauit beneficium eo qō
ecit imo fimſſent um pri
ethiopes. to ē iules ſ; iterū
ſpſum recollegit exēplū et
dei fumul ſanctam reſtituī
rurſum multiphāiam cele
brauit uictoriam. Tercius flu
uius ē tigris qui uadit con
tra aſſirios et ſignificat tēpa
cam que reſtat libidinu mul
tū prudencie conſiliꝰ adiuſi
ta. Tigris quippe uelox nūp
tatur in quo ꝓpius tēpanee
alacritas intelligit. Aſim q̄pe
digentes lingua latina ſonit

Vnde qm̃ uelocit qm̃ tẽpans
p̃ digentiũ regna clabit qm̃
vnecta sit tempanie nia au
mich q̃ impediat occurrit. Qia
lucent. ꝫ ego sb̃ullius digẽ
t̃ potestiunte. Tempanca nc
ad illicita respiat ſ̃ p̃pa hic
ta n neutram ptem declinã
regia iua meredit. Hec nectã
git spurticias nec ad aliquam
inhonestatem accedit. indigẽ
ad uoluptatis mẽtõm nauseat
ad olfactũ nõ quent tenebro
sas trepiduines ad impudica
cubia nec theatrales fom
ces ad turpia p̃petranda intra
se se colligit uicẽ suu ip̃ius r
legittima diatõne oibus
suis imperat affectõibꝫ. Qia
intra se conspiat nec ult̃ iõna
bles metas eaam indulta r
tũisire p̃mittit. Qũto loco r
cunstates ponit̃ qui sẽdus ul
fructificans int̃p̃tat ip̃e è que
aerem eo qõ foueat et augeat
alimoꝝ et ebꝝeoꝝ uolumina
mũcupant. Hic congrue ui
stucie pfert in signe eo q̃ ip̃a
ingenie humano plimũ fruc
tificet nulla quippe ũtus habũ
dantioꝝ es fructus facat q̃ iu
stuga et equitas que magis
alis qm̃ s' p̃dest utilitates
suas negligẽs omnia emolu
menta p̃dones nec dcim è de
hac fluuio qui uustiae ad apta
t̃ cont̃ quid uadat aut quam
tem̃ caueat. Justiã em̃ ad oẽ
animie ptes ptinent. qi ip̃e
ordo et equitas aie est s' qõ
tũ usta concordit̃ copulant̃
v chã quippe in suis cursibus
elaborãt. qi prudentiae stat et
adiuso malicia et fortitudim
Innocentia et tempanie cã
pula et quod nõ hit modum
obsistut. Justitia uero è qi oĩ
um ũtutii cõuenienaũ i unũ
gnata concordia nõ ex reliqs
uirtutibꝫ ſ̃ ex se ip̃a agnosca
tur qi ip̃a è pax et tocius um
tatis sãtatis habens in se et
totũ et singula nec tamẽ in
singul' tota

Consummatis que de pa
diso ul' fonte ul' flum
is nos dictuus p̃mu
simus ad adam reditũ nos
cogit̃ ꝑpositũ qui ut duumu
post pcin ex ip̃a nuditate
confusius int̃ alacuus gleẽ
ul' scopulũ trepidiem a cõsp̃
tu dei carnis p̃mentis con
tulisam pauidus occultabat
Nec iam illa sola confusio
mentẽ stupidam stimulabat ſ̃ iam fames et sitis r
frigus et reliq̃ũ calamita
tũ moles misum affligebãt. Et hec maxie qi ip̃e u
dice conscienciã intus ĩomi
amaritudine animus calẽ
scebat. Qõ ubi ad eũ illa p uenit. adam ỽ es ostemata

est peccatr anima et pentus
disiohita qr replenso i scele
nec sb fronu erat nec patebr
effugiu. Deambulabat aiit
deus ad aurã post mdia
nam cu uocaret adam. In
uocatõe incarpatõe inde
ambulatõe mgtõe sig
ficans qñ iam tepescente ca
ritatis feruore et iustitie lu
ce ad uespam ignorantie ppi
qsite deserto homie deor
de eius mgbat et lento ice
su ptalens allocutõm forsa
ideo morabat et pedecentiz
accebat ut si cõpunctus hõ
m illo qntũ cum spacio cog
scet faqmus et scipm uidi
cans pemtet ut ex toto dim
teretur flagiciz ut aliquo
statuieretur clemencius ihu
manati. Non ut aut ambro
sius in libro de paradiso uoce
corporea dns adam appellat
z uirtute quadam psuasio
re q uor corpis potest ee fu
dit oraculum eo scilicet mo
quos ppha alloquebat ut qñ
moyses clamasse legit aut
nullus audiret. sonus uocis
z mentis. Interrogatus lateb
rum cam et confusionis nu
ditatem fatet cum amplius
de uo pco qñ de pena pcã
uecundã debuit. Erubesce
bat quidã de rebellione am
mi de uirtute pcã de repen
te tanta uoluptatis z habi
damnacõ pudore sup b affec
debuisse qñ ueste nupciali spo
liatus de illius omnium gloria
ligatis manibꝫ et pedibus i
tenebras exteriores precipitã
meruerat. Tulerant recedente
uirtutes ornamenta dignitatis
quibꝫ ornabat adam diu obe
dient deo. Et relinquentes spo
lia cum in medio tã egressore
tumultus affecãt. Jam tur
bat miser filia mendacij et
excusatõis ordinẽs telam
nõ confitebat errorem z qñ
sibimet ipsi inuolues audi
et mẽ suspensos tele diffini
ens paretes Vn sione cum
lata latent in aneduꝫ erro
res cãm refundebat et ciper
Abscondi inquit me eo qñ
nudus eem. Veie nõ ẽ ofilium
cont deum qui complexos
sapientes in astutia eorum
cui loquit. Omnis consilium
et apta fuit mentis archana
quasi mutũ nec uirtutem de
os iprodit nec abyssus offen
dit. Videbat quidam ipse
miserũ nec tamẽ a illo iude
bat. z tantũ audiebat. qui
do corde iudex deus aquo uti
fico aspectu tollitur impius
audiendi et respondendi nõ
negat affectus qm in examina
tõne centũ sim distinctionem
Justiae negociũ agit. nec ei

quibꝫcūq; tegūlatōmbo lubꝫ
ca mouſtra abutat̄ ut ex ore
ſuo coram illo iudice reus q̄
lz cōfitent̄. oīuli māt quaꝫ
dediſti mī. dedi mī de fructu
et cōmedi uelut nolut fatet̄
tūſgreſſionē ſz latentē impoſit
creatoꝛi ponꝺus p̄ci quide
ceptōms aptauit inſtrumē
tum et q̄i muſa pulā i qua
elabet̄ ſolacū colatile tetē
dāt ab hoīnanda ſuſpicio
et aduſus hoīnatē dei ſcia
puicax ſenſus maligꝰnus re
ſponſio impuꝺēs et er hoc uꝺ
ſolo eaam ſi aliuꝺ tūcā non
cēt homo monte digꝰſſimꝰ
q̄ exiſtimare potuit mulierem
ſibi in ſtoꝛis poītam et ſe arti
ficioſa inductōne ēcūuentuꝫ
atq; ſedm uſticaā ſe nō me
ruiſſe dāpnatōms iudicū q̄
nō ſuo appetitu ſz ſua ſentie
q̄ dedit ei deus: ad p̄uancia
tōms dedmas ſz conſenſum
Jmo illam nuditatē p̄pam ſ
ullatam: et p̄uꝺicatū ſe non
minus p̄pa aiadūſione cōque
ri uidebat̄ nec agi ſecū oꝛdie
equitatis cum q̄ qui dedit
legem debuiſſz remouiſſe a
ſcandalū et rep̄henſionē nō i
eū qui cecidit ſz in eū deteꝛ
refundi qui cāus poſuit in
ſtrumentū hec illa illa adaꝫ
excuſatō contīe uidebat̄ redar
guens deū et cōtendēs au ſu ſe
ꝺtōſo cont̄ tūſquiſſimam
et iuſſimam uſticaā dei que
adhuc ad penitencaā m mīta
pacencaa reum expectabat cū
q̄ſ fm duricia ſuam et cō
q̄rentēs dꝫeſaumzat ſ uā m
die ure Juſtiſſimo oꝛdie poſt
unū ſeīſimam alloquit̄ deus
que ptinaa ſuꝑbia et ip̄a ad
mſſum exciſat ſerpētē ſuaſo
rē pouces m medīū deceptuꝫ
tam ſe dicit amplius dolen
q̄ dyaboli p̄mitio effū caꝛu
cauit q̄ qꝰ eius ſuggeſtiom aſ
ſenſū p̄buerit. q̄ igit̄ nec; uꝛ
nec; mulier cōfeſſionis uel
penitencie exeq̄ta ꝺe cōfi
ſa ſz accentes p̄uaricatōm
manifeſtū argumētoꝝ cōplex
oīuli ad deum qui uicenoꝝ
ſalꝺauit in ſuꝑbias et exaſ
pantes aias p̄ci cumul⁹ eſt
refuſus et oꝑ̄ſit ſubita ruina
iniqui ꝓnois ſuꝑatoꝝ et oꝛ
dinatiſſima rectitudme aſ
pexit. incepit iudicū ut qui
fuit ſuggeſtoꝛ p̄ci cēt puceps
pec et tormenta et qui ad ca
ſum ꝺſcendū ſ fuit ḡtulat⁹
hoīet et malitie mitto q̄ doleꝫ
et in pena emuli ſui intelli
gēt homo iudicas ceritatē
cū q̄i inuictus et coactus p
ſeptoms uidet̄ dicta ſſe ſete
eam qui ꝺu exꝑectauit lap
ſi penitencaā et tanta ꝺignō
ne ſuggeſtoms puiebat malū

aam Nichil caret asciptē
nulla omnio mitrogatō flagi
aj aiat ongiem qui illa in
uamū uoluit questio que fi
ne finctu est et qm nulla con
mittat correctō. uerū ai ille
iam iudicatus cet qui abi
tō mūtate nō sinat qui s
uult q nona constō edicti le
gi antiq conscribt et quasi
mmus contmenda illius
plebis ata plenam uno
mēsuam nō habuīt no
na addunt dcarta. Ego es
timo hūi dispōnōm celes
tiū et diuine pagiā pu
dencie totū omnio contnie
qō rerū status q pcessus i
finuat et totum e oculo mi
restatis uno momēto spi
cable ut attint antiquitas
ut q inuentat etintas nulli
m lege eterna aboletur uel
mutat ut addit capitulum
si nos nō eis rerū sz affectu
attendentes addi putamus
que aū nesciamus delen ut mu
tāi. que qz nō intelligim? p
uicine abt uidemus qm mi
hiat intellectus sz mentis
diuine fixa et imutabil est
nō. Ita dispones corda siat
mouet et tempora aū enim
flante aquilone hyemes
effrenata in campo aens
gelidoz flatuū uiolencia r
necesse sit humenas quoq;
ubi nimiq ipetus fluoz nō cohi
bet astringi in glaciem cum tu
men nō sit necē uemoz itu
mescē rabiem. Ita necē est
aualiqz causse suam attribu
efficaciam aī tamē necitas
nō ingeat cām michil punit
nisi q uetat Iustica acmus
equitate alienū e ut sit um
ter actōms qm qi necitate
ertoz queat sz pcedit plurimū
ne ignorans ut errans homo
offendat qm utiqz se ipsi
et ipius iustice necitate pre
sumēbit. Sane quippe cum
n pst q constat necessarium
nulla temus ee. Itaqz nec p
prudencia punitiū aut uolē
ter attrahit quodq rōnis
arbitō euitandū exponitur
nec iudicio diuino neci uel
uolūtas punit nisi forte il
la necitas fuit qm s mala cō
suetudo fecit et obstinati ani
um execrata malignitas spōs
sāo in ipis crepūdijs et ad
huc ingientem nō iā ar
guebat de iudicio q damp
to principe se ēdidit pdēpnan
dū nō q ille iudex sit cōm
qui peccant sz q ipe et qui a
recto deo in malo pmittit
Iustissimo iudice deo electi
de pacto uoluptatis i. gīā
dei in tenebris cohabitant
et in flāmis coarcent. In
electōne illa qm simt aciti

mur nuit mich de tormento
eius pauca de dignitate
scripturā ꝓphetica ꝯmemorat
ꝫ de ruina et nunc cū odibi
li deo superbia tam ezechiel
qm̄ ysayas pauca obscure p
stinguunt. Tene aliquid am
plius sb serpens nomine ipsius
uel figura legē tbi ītimat et
a mūdi principio maledictōis
sūam usq; ad ultimū iudi
cii ī fine seculi in sūmta cō
nexione ondit ibi nec iucun
dor erit nec cantifer qs tātū
ibi uacabit si tamen dia dz
uacatō v̄ inf in gehennali
abyssi uoragine clausus et
uinctus in igne arcebit etno
tic nec dns aens nec rector
mūdi nec princeps tenebrar
erit ꝫ in sūmte et in eternar
rabiē mutie in reuocabilis
inquilinus mtūm maledic
mte bestias omis terre a omīa
aiancia sup pectus suū gradi
et terram comedē oībus
diebus uite sue uel pmittit
uel mandat. Unde ambros
in libro de paradiso nō dixit fa
cio te sup pectus tuū uel uen
trem ambulare et terrā cōe
dere. ꝫ ambulabis mq; et mor
ducabis ut p diuisse magis
que futura sit uidet qm̄ pre
scripsisse qd faciet maledictus
mq; mte omīs bestias terre. i.
sup omīs qui bestialit et aia
lit uiuit qs posit si aliqn de
carnalibꝫ spūales et de terre
nis celestes et qui aliqn te
nebre erāt si comitanter et re
ūtanter mediante grā dei lux
in dño posit effici ille autez
alpe passus et omīo abiuls
agrā qs odit et semp psequ
tur cantate sicut in obstina
tōne odij psciat. Ita super
omīem maledictōm iclemē
cie paulegiū s' ppe uendicat
et ire uremissibilis conf de
retū scm et metiū ofinat.
Qd ait sup pectus et uētre
suū graditur illud ē qz ipse
tote recessus quodā sapiēne
ee dr. Cuius sui gliam et rel
lencie ai ille finu posit icon
templatōne diuina aūtus ab
mtanti pacis totū se ꝯtulit
ad terrena et ē qi unita eius
studium idefessū i psuasio
ne peccati et in his quoruz
ds uent est quos aplūs lugz
et inimicos cruc ē denūciat
in spūalis eccl sup bia accēdē
i mūdicam uoluptās quos dā
qs sicut terrā sbiecit. Qui
terrena sapiūt abs dr illi spē
tus huius uite pabulū a si
quos repit ut pectore pmit
uentre uentri ꝯglutinans de
sentie uenenato ipgnat a cō
formē s' de corrupta anima
sobolem geniat. Totū studi
um eius est in necte se affecto

mbꝫ carnalibꝫ et coagulo tur
pitudinis mentis humane i
iecto omis pquas se uoluit
sentitas mquinarꝫ ut uitiu
et eē. aliquid de illius ptagi
onis cū sp̃sione adhereat q
post ea i alicuius monstri p
sonam erūpiat. Terram
nigo manducabis oīnibꝫ
diebꝫ uite tue. qui usq; idie
iudicij in quo motis dñatōis
et eterne clausure eius ad
uēiet semp ablingit quos
quoinit et sordidas et tene
bras animas int̄ sūt̄ quali
mū uiscerū suoꝝ sepelit
abscondit. De huius mōi
ghos p uentrē accipimus
his qui uidelz gule et luxu
riunt. uł de his qui abusi
one sapie superbiūt et omū
si ad terrena creature pqa
qm̄ creatoꝛ obtēpant ellu
uio impudens uoracitatis
siue sentinam mgurgitat
et iexplebili fame int̄ pesti
lencie siue gurgustium sapo
ratas offas de carnibꝫ dap
tonū intrudit. Sed ait immi
cicie statuit int̄ sp̃entē et
mulierē qi uir ad hūc con
flictum nō ptineat illā arbi
troꝛ eē causam q ꝓceptōes
dyali ad eos qui uiriliter agūt
nō pssumit accedē sz femine
is mentibꝫ tēptatoꝛ ipoꝛtu
nus se ingerit. Neqz men

qne ē qi adam i sensu crim
illecto mouet ad uetitū sz ad
delectatōm qm̄ tēptatoꝛ acce
dit desiderii carnale suspirat
et conscripte mole opssu reluc
tantem mente et repugnātē
ionem assiduaue colluctā
tōnis ipoꝛtunitate captiuat
Ideo int̄ carnē et mentē fuit
inimicicie pdicit qz futurum
erat p ubū dei q caro fm
ē et habitauit in nobis a ligno
cuia fixa penitencia caro et
de semine obedie imitatiū se
ges aresceꝫ et carnis ptinen
cia de adūsatōe scripta tum
pharet. dñi et illud ē q regni
celoꝝ uim patit̄ et uolenti
dimpūt illud qz mulī hoc
est sensus carnis manifesto
ē roms adiuta ysaie sp̃i
tu resistit et sensu eius. id ē
odit ut mundū et abigit q
sō sancte doctine adiūsatur et
honestatez uite ꝓmaculat.
Violent mala assuetudo cr̄
ms cū ipa ad unū consūsa
fuit dñante rōne ꝓdicatu
et qi altius crucis uexillum
figat̄ in medio uigi cōflictu
se ipa caro superat. Imo uicto
spe armata solliatudie pe
lancea carnis dictante deo
pia oppssione affligit et do
nat hanc uim regnū dei nō
moꝛgitur pati nec abiat la
tionem cū obiect̄ nec aplōr

1 bo

pnape aī amare flens ubi dñi
recordat nec excludit peccatis
ullus vnctōm et flectum an
horrebat symon ille lepsus
aspectū ul' cactū semē dyaboli
ē scisima et hēsis et auaricia
fautus ydoloū oīnsq; iuco
tinencia et impietas. oīns
q; uicōy ab honestanda collec
tō. Semē mulieris ut dñi
mus adunū comīse et pote
state rōnis iam sēbite ē qc
qđ tom ptunt castitas qcqđ
ieunij labor qcqđ sudōr mar
tirij qcqđ amplexu diūsay
passionū fecundissia capit
caritas. uetes ūmacie ab an
tiquo mt has emisere fūlas
nec unqm defuit emula uir
tutis mundia semp pscuta
est hūilitatē superbia et sapi
encie ut iustitie contria oppo
fuerūt signa nequicia et ma
licia. Verum caput frētis r
nobis in carne ysti tuis uic
tor in cruce dño nrō pstemit
et sb pedibs nris iam a pecto
re et uentre extulsus. ipō toīa
te liguatus contit. sel qđ tu
cifixo oblatū ē et neglectum
omīa dyaboli cepta mēta cō
temptibilia effecit et repulsus
amaritudis hausthus situm
pēi q; fellei sapōis ē mtigauit
amēbris eius facile repimen
dam Imo eiusdē sāgis calice
hausto penitus extinguēdaz

qđ ifirmū ē dei fortius non
dico hoīnibs sz demonibus.
et huius carnalis uite nīa
infirmitas iam de maligno
spūbs tumphat expuens
lubidies et ab hoīnans uo
luptates. Hec ut ipm lucri
facīat aplūs ut stercora reputat. et uictr sui ipius scōrū
pacencia calcat ecce amuli
enby et punhs caput contit
tēptatoīs q; oīns feditatis
accessus illico phibet et tq;
spumace a scōrū statu eliminat audacia Cognoscat adul
r et ad lupanāria sua ōrgne
repellit nulla scōy quentus
feditatis aumslz admittit
uestigia exurat abominū mu
ne manus mūdas puras ue
stigia nec se uestalem exhi
bet iudicē. qui ut uidet fiet
nō pao sz gratis acapit. pa
um carnis et meretes nictas
ne in sant templū diuina
phibet lex q; oppssores pau
pum et innocenāū oblatato
res et qui corrūpūt et pollu
unt ūitatē ex illius qstus
sanghe recte nō īmolāt et
adūsus eos in conspectu di
uitas et pietas ex eoy unīm
stio se clamāt ytumelia pati
Caput auarice primus pasto
ecclie contulit ulit pecūiaz
symoms cum tpō modāpna
tom extuens caput gule r

iustitia

paulus ꝓcedit castigan' corp'
suu et in seruitute redigés.
¶ Fucho' et oium fere hereti
corum ꝯ est capita amputauit i
romana sibiam et seditio
nem compescés. ¶ In ꝑma ad
corinthios epla q̄ ad sedam
legis mdaice mduca tam a
to potuit et reatu et q̄ erat
in eis psonaꝝ acceptio et
fastus arguit et obiurgat
s; et fornicatiõis caput i
spũ nequenter ibiõ ꝯdit tra
dens sathane mutuũ cum
eũ qui uxorem ꝑris sui pu
dicicie habebat. ¶ De regula quor
coniugij et castitatis de aduc
te a plato de ꝑstitutis i dest
to fornicationis et iniuria
tionis ꝑcolatis multa ꝓpo
nit et diuidit in quibus lx
sum et heluidij caput
malignũ ostendit. ¶ In secũ
da quoq; ad eos dicẽ nõ ee cõ
sensum ẽ cũ ꝑcolis nec pti
cipationẽ iustitie cum iniqta
te nec xpm et belial posse cõ
uenire maligniũ de medio
remouens aptissime distin
guit calatas in sensatos et
fastuatos a pseudo apls ad
mõnitas legis reuisos iace
pat et reuocat et illius seduc
tiõis caput ostingit. ¶ Epe
sios in ordine statuit dicẽs
uiros mulieres sibi ma
tos uxores ut corpus suum
honeste complecti filios pa
tribus obedire et honorare ꝑẽs
ad filios manifestos ee. fuos
obsequiũ dños nõ iflan et a
stringens unitate spũs uinculo
pacis i obsequio malũ a radice
extirpat. ¶ Totũ corpus epla
tum tuũ ẽ et singule fere
sentẽtie q̄ fulmina carnes
uastatores spigemma a quoꝝ
luce ul' flammis capiut hostis
illius uetami ficci rane ũta
te exuunt. ¶ Deuunit ioseph a
cuius fusamma. ille puer h
mulis dechcata utq; huius
mõstri capud hoꝛendũ q̄ñ
ta ũtute contulit sacre nõ si
lent hystorie. ¶ Impossibile
ẽ enũare ꝑ singulas q̄ñtas
de hoc capite neq; sci cele
brarunt uictorias quociens
cerebro eius uictrices manus
inimicorum quot uirgines q̄
quot uidue in ꝑmo introitu
ex sufflauint ut repentẽ qui
q; ingressu nõ ꝓficiat et ubi
manifeste agnoscat illico uin
catur. tendit in ꝓdias et si ali
quis tempoꝛ fatuitatis obrepta
aliquomõ ingoꝛ uisceꝛe tange
tur et languerat sedulus ꝓpo
sitũ q̄d si forte ex aliquo ne
glectu rubigo ocupas animi
uirtutũ ad hoc fit, illico ad me
dium crustas in aliqd fuit
agnoscat. patius relabit et de
fluentẽ famem ablingit et

glutit. Vere eñ appetitus lau
dis humane et glie scabies ẽ
uirtus tinea sĉitatis q ultiñ
malũ sepe expugtus hostis ĩ
fine expectat. Cum eñ glia
nra sit tone testimoniũ con
sciencie sepe fit ut uictores uĩ
cañ dum de pa uictoria i no
bis nõ in dño gloriam ꝙ sic
est ex iniuste seruitutis. Ita se
pe ex sĉitate uirtus dissolui
tur et ifirmamẽto calcaneo
nõ recte itur nec languente
pede ulle inimica potestas ptic
In pñs audacie congredit.
Deinde repulsus sathan ĩsi
diat nouissime q tota hui
ne mlicie glia ex ultimis cõ
mendat agonibz et cũ milti
antent ĩ stadio qui nõ lassat
ĩcursu nec defiat solus ille
brauiũ accipit. Certantes le
gittime pmient coronã et p
seuerantes in fine attingue a
ulleo caude ĩcolumes et ille
si euasũt ille tamẽ maledicti
terrã comedit omnibz diebz
uite sue ante iudiciũ q ama
tores mundi a nra uolupta
tum distensos et turgidos
ictu paulo absorbet et deuorat
et omnez domũ in cuius postibz
sanguis agni nõ emicat ĩua
dit intrepidus omnem q pro
genitui eius intĕfiat ĩdefes
sus. Vestat quippe maledictõ
nis huius euidencia in fine

pfectõ cũ p hec necendum au
dacie et continuo studio de
uitantibz infens mẽ chaos
ullus gehennale miser ille
clauset et milla tormentoꝝ
abysso in tenebrosis fetoribz
et horrendis ardoribz quoꝝ
immanitas omnem superat
intellectũ sine fine mergeť.

Sequit ex ordine mu
stice. aquilĩ que sug
gestionem acquirent
debita q pena reddit uolup
tati et que libitinem suã ex
uisso ase creatoris dño su
plex ambierat et sibi unã con
stituit sue tute. Nec absq mi
tu diuino ẽ quisq̃ existi
q usq horore ingrate burna
no sensui pceiat nomẽ q ge
nus cum originalis hor me
ruerit ĩsgressio et a primi
pibz poitõis huius emi
nauit nõ. Videat homo no
bilitatẽ diuinã genus cele
ste honore regnũ potentie
gliam etinitatis uitam sci
tatis ymagiem et recolat
tur quid fuit et ex ingo q
uilissimo turbũ mulcem
erubescãt q hanc ipsius
hominis a culpa meruit
nõ natura. Nõ eñ fui q
degenes sunt qõ ingli et
ignobiles qõ prãtes q mor
tales illius efficiat fermẽti
cõspsio et qcqd erat dam ẽ

illauna occupant infectio
multiplicant' erumpne et in
dolore misera mat' pauit et
multiplicato' conceptu' e angu
stia q̃ens et pauentis uisci
fere diuinipit hec in came hec
in spu fiunt q̃ ai' ꝺoms ut' sp̃
tuarū sentia doctine studio ut'
intellectus q̃ uno infundente
anima sbiecta suscepit p mul'
tas tbulatones et dolores p
turiens auxiat' et ut' obtinet
ut uicta mala psuetudine in
bonū opus assuescat. Quicū
q̃ eni uolut in xp̃o pie uite
psecutom pauit' et coq̃nt'
intus lege mēbrom pugnā
tibꝫ capiscentis donec lēgo
usu manescat forma huius
mūdi et fantasmata uanitatū
dispareant et sic demū remo
tis illecebra' obstacul' xp̃s for
met' in nob undiq̃ calamī
tas utiusq; puerpena nature
commutant' suspiria q̃ et caro
et sp̃s captiua nobꝫ delectatō
inbꝫ statim ai' ultima reddūt
tributū et in stat cōcupiā anel
lens petulanae gemma aim
tormento. Multiplicant' cō
ceptus ungente lascuus et q̃
nō agnosat' pēam cotumelia
sentit' in pena et conaissis mu
lieribꝫ ultis corruptis inter'
naturalibꝫ uinail' pfluunt
sodime uagiente fetu uere
mi fie. Tractat' negocium

ai' benta paulo obstractātum
tremula manus occupat ho
ra illius anguste facies idem
que sit illa causa que uultus
erupat effectus et q̃ omōdo
ceco illa uenenata e que tūi
amari torrentem effundat a
liat' eam ad liuidmosos com
plexus quoꝝdam pauitantiū
intenta naporibꝫ et ai' eius
sensum quedam mendaca
blandimenta demulceat cap
tuū sequat' appetitū. Cum q̃
se int' feces concupitas in
sent tūc demū q̃d sit illarū
delicarū sapor et ullius sa
cietatis confusione intelligit
hoc dolos paulegū pena in
reliquis malis deliquit e
nulla omō in tota natura
huius successione extinct'
excepta illa que sola ego ō
cepit de spu sco et mantal
ignara consortij penitus a
lena fuit ab huius psumptō
nis cyrographo. In cuius for
mam si humiliatus et obedi
ens disciplinā eius spūsō
in templo cordis sui thala
mū ad omasse nō deeet gra
et obumbrante uirtute altis
simi nullus pauiscentiae fi
tus dedicatam deo animā cō
flagrant. Concipet quidem
de uno suo eo mō quo cete
rinibꝫ irrigata fecūdissimo
puentu arbusta emittat et g

mma/ et sine ulla passione
desidij/ tamñ ad sensiales nõ
nes gremio pungñi utẽtur
mantis/

Hade quoq; dixit terre q
audisti uocem uxoris
tue et comedisti de ligno de
quo pcepaim tibi ne comedes
maledicta terra in opre tuo/ ppt
hoiem maledicat terra et sñ
litate dãpnat et que sine ullo
labore ptoito suo erat omõ
das expũnata delicias/ modo
etiam culta spinas et tribulos
pducat/ gmiñatã/ ut ecã ex
pis punctõibo erũpnarũz
possit mihi cõpungi et rasis
penitencie fatigatus cõtri bu
lato spũ benignissio satisfa
cere uidia cuius ipã ultra cx
trema erat pugnãde clemẽ
cie et flagellũ argumẽtuz
mihi. Quia mihi nupsisti tibi
cultũ obedisse/ Tu quoq; dis
solubis/ et in terra ibis/ quia
terra es. Intelligi clementis
simũ deũ etiam cũ occidit
et unde sp temporales passi
ones ad conceptõm pficiũt
et ipã mors nõ tã est homi
mali q̃ñ finis malorum
In dissolutõne huius corrup
tõnis mihi secat pcm et q̃ ex
timatur destructõ muenit
remediũ ponit in obedie ca
pitulũ et uxoris pfuasio pre
ceptõm diuine ipõita. Et ex
orone uisibus secñm uirtz
mihi penoliũ debitũ reddunt
causse. Labor supuacuus sñ
bras agricultare gentilia
regenianca et ad cumulũ dis
finitõ intimat hz expbratio
ms pondus originalis matie
pmemoratõ qõ ai de terra sñ
ptũ et terram ẽ et in terrã
reuersurũ/ tanta distinctõne di
ligencia iudicas diminuunt.
ut confusa illius temptatis
audacia intelligẽt ex infirmi
tate nature sue q̃ sin sue co
gnus rõem nec glia nec ste
nuitas si in erat/ et totius illi
excellencie honoz nec exmiñ
to nec ex natura sz ex sola
gra precedebat ex his uerbis
imo exprã adiadionis ex
piencia discat homo ut nõ
in se sz in domino gliari de
bet et humiliata ẽ cernit exec
ta an impõitũ est p regia
bitatis ymaginũ senitatis
Quare homis iussũ ẽ mu
lieri fere pondus pcepti et
q̃ ingens pssiuz auctas
timines sz ubi pcã ingñ sb
ist et impiam tyrannice ui
tutis erpta dilatõm senta
ens q̃d mihi ẽet mihi ingñ su
aue et grue cũ regredi non
possit ad statũ de quo conue
nit amantissime saluue de
glutit rancore et corrossit
mihi se emergẽtis timebe

nõ de glia hom
q̃b ei q̃ su
ponebã

massam ītumescebat fīuitate
natūe ꝫ spīo et ꝑnitiū azi
mi sīcitas ebulliente putre
dīnis acredine nūpebat q̄ qī
ouīcabant mīsie aīe tutilla
tōnes illusone et expbant
ei ꝑe ūtutis ꝫ fidencia sēsu
alitas ipotuma. Nulla sup
erat tergiūsatō ubi ingens
uecamdia omis rēsponsiois
ꝯclusat uias et cōclamabat
eciam ipā mea adūsus e-
egrū nō ꝑponenda siuū lāgo
rem nature ꝫ superbie. De
annus radice oīum aictatō
nū g̃mia pullulauīt et illo
uno utō egressa sunt collac
tanea oīa uicia adūsitz
que iudiciū dei ita ē iustū
et audens ut ꝑe ꝯcupiscen
cie motus ꝑpos detestentur
et flagitōz cōsūmatō ꝑpe uo
luptatis abhominet et bone
at passiones. Denīq; ipā cō
fusio et uecamdia que sem
per turpitudinū castra se
amt q̄si audelissimi carn
ifices conscie latesait et im
pant pcōn et instant q̄si
quedam cumendes agita
tices fume reprehensionū st
mulos cordi sautō affligen
tes ipā se malicia ꝑiudicat
et punit et conflictis armis
in sui defensione uirtus utī
tur. Expellit adehatis tūs
gssoz et mīs labonbz depu
tat. vestitus quoda pellicijs tu
nicis et diuumtatis amictu mo
ticnoz spolys mmolutus i illa
paludamenti gestamine intel
ligebat pellem suā pelli belua
ne ꝫ simulem ymo ut ipam re
exprimam amphoris et abiecti
ns mīsie cumis mfomitas al
gons et ardons impacēs alu
eno bñficio foueīur Immo
pellibz mudo corpi supducius
homo bestia uidebat a omni
mementissime aptatū é ei
corpibz q̄ intus erat imonibz
agebat homo irratōnabilem
psonam compatus iumentis
insipiētibz et brute uicius im
piasam in illa aruda et rspia
flectile exprimebat homo de
terra terrenus iam primus ad
infigma in limo de quo sup
tus ēiat figebat intuitū et as
sarcina corruptōis oppssus
annas scapulas sessou pcō
plebat sensus uentō chens
libidinis uanitās manapū
et uemula mtōnū exposiat
aiam suam q̄ medem mal
leatoz ictibz et in illa fabrica
artifex concipia oīnū tūsf
sionū formabat simulac me
et iudicie et oīnū. s. blasphe
miaū ydola illius officine
eructabant incendū et ple
tescebant monstra reputatō
nū assidencia cogitatōnibz
quoz multitudine fatigata

nato gnabat. Defuat quippe
aiam deus/et ad se ipam cō
ula turbabat. Et hoc prima
mors hominis fuit cum crea
tons sui ab stodia cauit et a
cōtumacia puaicatons ingra
tudiem eius exequēs indigis
obsessit. Primauit eum stati
glia et honore et uita/ade/co
gtōnis in eo lumē extinguit/
et excecata aia cum ūitatem
ami sit simle ai illo btifico u
su et rehqs bātudoms spūs
pte exalauit/ Recedente dō m
chil boni supfuit. Et n eo re
utente data indulgencia et
gna ad abiecta et compable
aiam illuminatōnis abolite
clantas nō redut/nec tam viū
go ut similitudo auctons ecia
morente aia p pcm omno de
let/sed dum pacia dei ad pēten
ciam delinqntes expectat/pōt
lausa p penitencia q̄cq̄d p ne
glīam in eadem ymagie/fuat
obscuratū/ Refōmat igitur
qui resurgit amortuus/et re
stauat/et ad indulgenae mu
nificionē reg'dūmē uirtu
tes ad opa destinata/et tunc
uerū uiuit aia cū uidet et au
dit et agit quecūq̄ s fuerit di
uinitus ipata/ Cum enī ni
chil bonum agit/ mortua est/
q̄ cū ūte eius uita sit deus/nullo
omno/eo absente/ad aliquid
boni aspirat affectus/nec pa

anime mors qua descrente eā
deo ipa q̄ cōmūi misatus cō
necta remanz et sepulta omno
gleba aroa huius hyemis
frigore spūi rebus eradicat
q̄ diues in uita deus mag
uece quat duamo iam feudo
clamat. Lazare uem foras. In
fremuit clamauit et fleuit
Intimans rōnabilib⁹ ammis
si sit efficax fletuū pluuia et
penitencie tormor/et confessio
nis clamor/quor supplicatō
nō repellit/ymo obtinet ue
niam scelēm/et statim q̄ resi
gnat ꝑ solutē cōuersat/ Nullus
super fetor/nullū putredis ue
stigiū manz in eo/qué destito
re erigit deus/s cū principib⁹
ppli sui sās angelis dico. do
nat susceptato/sessum et iso
lio glie collocatū eciā ad ppū
eum admittit cuncti/ Indi
guet nouatus/nascat phīse/
sūma ē/mēdatō cantatis cō
summata omū potencie glia bo
nitas et clemencia. Et michil
amplius decet scām qm̄ ꝑtas
nec in aliquo honorabilius ē
ꝑcōm receptons qm̄ cū mis
ante qualesat et solidat hu
mana infirmitas. Tremēdo
est quidam rigor diuine iu
stitie/et formidabil' districto
iudicis rigenda omno seuī
tas et iudicū pūentis si nīa
exleuitate ē amabil' et ex gna

ymag dei mihi
cordia

ponsabit. ꝺ eiꝰ cont̃ nita pio
malo bonꝰ modꝰ benigtatꝭ
sup bundancia ꝓducat̃ de cu
ius plenitudine mia andtas
mgat̃ nō ē latus sco spū ē
aim sās eas impios sāficat
nec impat et spirat et replet
et dcet et mgit et unt et pu
blicanos et meretrices reformat
et ibunt. Illis amplius aim
rabit ē potencia que ebria ref
tituit et fracta restaurat qui
q uasa integra in thesaurus
mumtus aggrat et confirmat
et quodam mortuos i amiꝰ
p culpam pentencia reducat
ad unitā despatōis. Vero ob
stinato ptrahit in gehēnam
illa despatōis mors ꝑma
giem delet omīo delꝰ et uidet
et illa iumne nullū accumt re
medū nulla clemencie se sti
la m fundit. Sensit adam mor
tem illā ꝑmā aīme ꝓsolatō
ne omīa ꝓpatus exptus est
quoꝝ decessum a corpe aīe
tōnalis uenū hec ultima per
quā dissoluta ē compā spū
alis sua labores et enipnas
et semutate qua meruerat q
unculs locus calamitatis p
scpte disrupit et qui uniens
et penitens reducem accepe
rat gīam soluto qd culpa me
ruerat ꝑno iudiciū diso cam
taut et mīam in laborib⁹
et otumetis uite tempalis
bilitate pacencia thesaum
zans in fine qītiū difficili
et arto ꝓ hbatōne sua suo do
mino gīās agēs pungit̃ ꝙ
pulcencijs laborat et sudat et
torquet̃ de loco uoluptatis ꝙ
lit̃ demū emouit̃ in hys omī
bus qī uas figuli in fornace
erectus et multis lumanum
rasimis aīa ꝑci rubigine ad
naturalem fulgorem tamen
reūtit̃ sit cāiductus ē p defal
ꝑlius ebriacus et cum int̃pa
cor uenū spaciū si recte uit
possent fines ꝓmissos attin
gē quadragīta anno⁹ susti
nuerūt dispendia in quibus
p pegnatōis illius anguis
as enduret̃ illius in solencia
multitudis ut aī ad diu desi
data et expectata ꝓmissio
nes accēt nec ad egꝰptū nec
ad regna cultu dei uacancia
lapso aio finale suspirat et a
quoꝝ uenby tanto labore aui
sus uix tandē de male assuet⁹
p fide gentis enombꝝ quos lō
go mō uictu inuibent lāgu
dissuetudine cumplaret i
quippe undant ydola et cara
ꝓhanos cultus ymessatōs
et impudica cubita quibus
scupisubles aīe captiuos affec
tus sibecāt et in deserīa ab
hominatōnuby quas patrū su
oꝝ abyaham ysaac et iacob.
abhorruerant discplinis. Jō

ler. ideo plage et ubera. ideo illa hereditatis dilatõ ne ulle scet facile consecutũ tante ubertatis et glie regnũ. imo diligentissimo sb timore dei seruanet pfectu tantis et tatõnibus et distributõnibꝫ cõquisita possessio. Quid e q̃ i cruce se nr̃ receptor delictũ exclamat. qd quinta monet. Nõ uider uidicat q̃ per nr̃os q̃ princeps suspensus e. Nr̃is hec sc̃a et sacramentales ũnime saluator illata te et gñũ ulud firmenta cadẽ interra et monens spicas sulueseetes multiplia germine bonus tauit oni io sic oportuit pati xp̃m et mõre in gliam suam et ei qõ titulus crucis ebraice grece et latine conscptus in corruptus lebat i omnium genciũ salute complen gs hũilitati et obedie conformatus xp̃o uolente. latione primisso ad regnũ crucifixi mater ecclesie cantas. de pce stinatis omnia cooperant in bonũ. Et robur et infirmitas faciunt ad coronã et status et lapsus cocrificantẽ laborã tem q̃ alterũ exaltõ et pfic et tempat. dũ ex consideratõe infirmitatis descendit nec i flat secũtatis scitatis et exper tatis fructu erubescens dissolutõ pualesat. vnde in libro. xiiij. de ciuitate dei scis augustinus sic infert. audeo dicre superbis ee utile cadẽ in aliquod aptum manifestũq; pcm; vñ s' displiceant iam qui s' placendo ceciderũt/ salubrius enim petrus displicuit qñ fleuit/ qñ s' placuit qñ p̃sumpsit/ ualit̃ sepe desertum̃ et dum comprimi emendi dũ flagellam̃ amant ad tempus mquid ysaias imo p ysaiam deus. delinquã te et in mirabilibꝫ magnis xp̃i gabo te/ actumus pentencia de celo uoluptatis adam ejecit/ q̃ uoluptas nr̃a lucis nõ tene cohitant nec delicie et religiose ad unitẽ cõplectit̃/ et tamẽ ante pdictã satisfactionis statuit̃ ut sepe uidens unde ceciderat et ituens quis fiiat quis cet/ humiliato animo exterẽ superbiã et erpuret̃ post tumultuas affluctõnũ q̃rũ cet subiectõnis et obedie bonũ/ p quã eciam lapsus et expulsus reditus et restitutõnis sue nõ desperauit/ Videbat ut pcus intelligebat qd illius gladius quẽ cherubim uibrabat motus uersatil' intimaret de quo q̃ pauca supius et tamẽ prudẽti lectori sufficientia exposuimus. idẽ repetẽ labors esse inutilis arbitrũ sum̃.

Post regias fidei eccliã gelico dogmate p̃mig

Hic incipit tractatus Arnoldi Carnotensis de VII verbis Dominicis in Cruce

tas/post signa/miracula et
documenta nostrae/qui ut lon
gum fiat p̄ p̄cepta/uentuz
est ad compendiosius & ef
ficax p̄ exempla. et ne aliq̄
doctrine deēt/secuta ē forma.
que ideo ad ultima dilata ē
ut q̄ pie ḇeditatis testame
tum/filij supplices eo deuo
tius ampletent/quo sanct̄e
conscpta priuilegia uident/et
impiam obediē eius p̄ma-
giem bulla ipubuli exhi
bet. Decap er illa cathedra
crucis/hodiam dr̄ uto nō uz
dictatū ē. in qua recapitulā
breuit/que/multa plixi-
tate/diffusa erant. sategit si
mul magister bonus facere
et docē/et exemplo cōsumma
re doctrinam. ne tam utilis
p̄ceptor eēt qui testis/modo
ultro eloquit̄ qui paulo an̄
ad hōdis et pilati inquisitō-
nes p̄stauit. cuiositatē et fa
stum tumēcū hominū aspnat
paupes spū de pau
bulo edocet. ubiq̄ scolam re
ligionis uterū instituēs/pau
ca p̄ponit capitula. in quibz
et affectū caritatis intimat
et zeli sū imitatōm p̄mēdat.
Nō possūt inpune tormē
ta doctrinam. q̄ ebes p̄tepnit
fernū. et pulz/sollicita pieta
ut ad regulam fidei discipu
lor̄ mores equent/et q̄uā
to fundamēto cōstricto firma
stabilit̄ immittet. Deg̃ ip̄z
mō hoiem exhibet. nō deum.
nosce omipotēte. et nō ī hūm.
ut int̄ se sblimitas et bulli
tas uices negocio ꝑuas/p
aut̄. mō supplicat mō im
pat. mō sedat relatū. mō la
trom/punit padisi. agit q̄
utrumq; natura q̄d exigit cā.
in hac ꝑtempnit. in illa gl̄ia
regnū q; langue. p̄strepebant
ante cruce clamores īmsoni
et ad dolorem uulneru cruē
ta plebs addebat. insania tige
bat oīm aspectuz in facie
q̄ ꝑspuerat. intendebat tuba
nimi classico adclamabat. ve
Vah qui destruis templū di
et ligno in triduo reedificas. de
de q̄ntū malis/erroz et p̄fidia
principū/adhinuerat plebi/
q̄ntū nubigenis sue affingu
erat ꝑplō implūdenta auctas
sacerdotū/q̄ntū qualibet ꝑsua
tō fcā in xpm/dū occident ei
et nom̄ eius detelent emendo.
nō uebant omis hominū
titulo ꝑpetuū ee notabiles
imo mse et in pul-
los suos tanti sceleris reliquas
congebant et ultro dapna
tionis sue chirographo scribēt
nūdū expuliat xps si fossis
manibz p̄dibz. et scisso ue
pubz capite uinebat mēti
pasmadatū mentū tinues

uora. nō tam/clamoꝝ acri
mie qñ cor ꝓmaca pungē
bant. ꝓio hys igit ad ꝓiem
cōmittit/et argumēto caritā
te plato in medijs/in audi
tū dicendi gemis/nouus ora
tor assumit. et iuuenū cām
allegans/ipis inultis et ne
glectis pti contrie suffra
gat. et virum plus posse per
catū qñ iustica/deo pñi qō
nem ꝓmit. et cōsilent nō
ee comicens/ut amplioris
sit iuuis/delictū qñ domi
et puisleat malicia hominis/
et ꝓinde saluti. Cui enī ipse
ad hoc nitat ut saluent. et tu
dei ad hoc ut damnent. plus
debet apud deum posse filij ca
ritas qñ ꝑpi cēritas/qi et hoc
nō nimiū bñ ponderis/cause
huic nō patrocinat. alienus
sī filius. Adhec rei publice cō
modū et hac indulgencia mi
nuit. et auget. Itacq nec legi
bus nec iudicia derogat/si tēpa
nia. quū cōmunibus utilitati
bus tribunalia deseruiant/si
ee s' contra institutū/que
quocūq tramite ad ꝓpositum
recta/que qd astatu in regio
nis fine elapsū erit/reducant.
Quoquin cōtracta et agonū
suoꝝ stipendia/ipse querantur
ꝓtestans nō ee questuosos
tanti discipulos suoꝝ es. h huic
bus tanti laboris opa/impēsa

ee sic relinquit/et ad salutē
eoꝝ meliorē sic sit hec hu
militas/et ita sanguis filij
in conspectu pris ulciscat
ur nō omia postulet. ob
tineat/clamat igit beloy. beloy.
quare me dereliquisti. Non
imitat pri/nec delicti sed
at qi ꝓmeliā quas cōt
ꝓpositū ut liceat apponā. dele
cum et ulmas patibulo et
palmas ferro exponit. si qñ
tum sit obedie summo amēti
et aul[me] interrogans munitā
se et mīorem et equale osten
dit refutat humilitas ad est
maiestas fortius ee et sapi
entius omū utrute et sexu
hominū qm in xpō uideus q
greuis stultū estimat et i fir
mū. Qcōm formā serui le
gatōis sue mīstrū nō erubu
escit nō diffitet carnis na
turam passibilē et mortalē
in forma hac pat blandiuntur
medijs attentus nec abne
gat q uidet nec rapinam ar
bitrat. Si aliquid ꝓtestā
te loquit et ꝓiem aliqñ
quasi affat deū igit suū vo
cat ne quis ꝙpium ee alius
ad alterū extimet alienum
et qd cōmune uidet secerni
detur qi diuisim nature di
uine cōmuni int ꝓiem et fi
lium nō admittit sacrilegium et hi
sit ubi distinctio ꝑsonalis. vna

ꝓma ūba
xpi dauce
uidens ista
sua ordinem
iste libri.

tamẽ ẽ diuinitus et cẽnam
naturalẽ suũ dicat ut manifes
tũ si ad qđ ille qui sinus est
in nullo ei contradicẽ possit
deũ suũ dicat ut nobis mie
formidandũ iudicem itimet
quẽ sicut suũ flectẽ possit et
ad eum tutũ ẽ accessum q̃
nõ alienũ appellat si suũ nẽ
puam confidenciã huius fa
miliaritatis alẽ gñã filij gñan
tes erigit que in conspaũ
pñs tantam delectoꝝ sollicitu
dinem gerit ut se q̃ in eo qđ
constat ẽ uolũtarũ et spõ
taneũ dicẽ nõ dubitet dẽhe
tum. Impossibile sane ẽ ut
in pñem bonũ bone uolũta
tis cadat mgñitudo et nõ ma
gis in tam benigno dilecti
sibi filij affectu complace
at q̃ aũt dẽhetũ se filius cõ
memorat in eẽdem obedien
cie postulare uideat nec diu
differri biñiaũ tollerat qđ
tũ ꝑ obedientia mortis ob
tinere precans confidenter p
clamat. Quare quando me
ꝺeꝺiqñ huius instem
rem nũ diu intellerat ni
mis nec unquam tam sẽmen
ti affectus psalmum aduenisse
et nẽcẽ erat ut et tam opus
qñ ũtus huius holocausti
inoteſcet et auditoribꝰ eñ
gelij inꝓmeretur hec forma
et dicẽt ex ꝑsenti regula unũ
quẽq; oportẽ deinceps ingredi
in sca in sanguine ꝓpo et finem
aduenisse eiusũ expiatõnũ q̃
fẽ erant ea temus in sanguine
alieno ꝓnet eñ et ꝓfus di
lueret religionis auctoritas
sinteñ ẽa ymagies et ũbra
ũtas occuparet et nõ magis
ipam ũtatem appꝓhendens
moꝛes in se tumnos ul'iranꝺo
mactaret et maltan intrisecꝰ
pure deuotõnis adolẽt flagiti
cam ꝓ turture et columba pi
etatis et sãmonie incendens
affectũ. Desent ipse et admo
dum ione ꝓphẽ pectũ imane
nent telue susapit. Qꝫ ꝓcedat
susceptõ matutina deq̃ patet
ꝓphẽtat dicens ad filiũ. Exur
ge glia mea et filius ad piem.
Exurgam diluculo expannata
erat nauis/fractũ remigium.
Hi recollectis reliquijs itemq;
nauigij suppellectilem gubnator
magnus aptat ad ursũ et cã
res deplorate indebant dum
clamẽt mẽ se cete delectum
uictor egrediens impauit ue
tis et man et obstupuit iferꝰ
iudicem que q̃ ꝓdam peculi
arem unguẽ bꝰ carni ihũ
ꝓ confuctudie indifferenti defe
rat. Sane ille locus psalmi
cuius titulus ẽ in finẽ ꝓ suscep
tõne matutina ex ꝑsona ipi
us incipit. Deus deus meus q̃re
me deliquisti. Et hi erant ũba

delictor. ad ē in psona eor̄ū
quibus ip̄e unitus erat qui
bo p omia absq; pcō simul
erat suos diat pcōres, ppt̄ qs
uenist quor̄ caput erat neq;
mēbra sua a se abscindi con
uenens Indicabat alioquin
absq; nota et [illegible] late pat̄. si
corpis inquinas caput sine
corpore cōstituas nec erit qu
pficiat bonitas si nō sit ibi
que regat infimtas. Agit igi
tur caput cū corpis suu et
p infimis suis solicitus me
dicus intantū compatit̄ ut
eam se cepte infirmāi non de
dignet̄ et ut amplius dicam
fit peccatū qui abradebat pcm
in qua pte pat̄ delinquit̄ q
natura in passibli in nullo cō
gnit minuan ul' pati absen
tat se passiom dum tas hec
solus carnis ē in hoc solo se
deseri filius inuit ut undiq;
sane fidei ūitas elucesceat et
palam sit q; secdm qđ diss est
omio nō mont̄ et fm q; hō
dispensatoia rōne ad tempus
montuus desit̄ itaq; cum d̄
luctū et p natura qđ assumpsat
tributū psoluit et euectuus
secum genus suū ul' humus
scli pelagus pnatis rapacibus
naulum carnis sue ptulit. in
scatis q; deinby eor̄ illusit uo
tantiby et tam se qđ pdā sui
abstinent et euent. p debitom
hō debitorem se obiecit et qđ
ex se nō debebat ul' debē nō
abnuit. Ideoq; tocius
debiti summā ab eo qui p ōi
bus se tradebat exactor exe
git delicti mort ad tempus
et penalis posse extingui ar
bitratus ē. Q; abiectō uolun
tana nō eps omipotentie
erat et calix ille amantudi
concupiscentie uenena in fu
sa antiquitus ab imo ab
sulsit et uomitu repentino
tota uetus fermenta cōspso
electa ē. Extensis igit̄ ip̄s
manuce brachijs totum corp̄
suū in cruce se pōtū complex̄
ē et sibi alis crucis aggrato gne
mō ubi et ptent et sount ubi
nil posse putabat. in quo uic
tus est mnatus est marie uic
tone uexilla erexit q; neq; i
mors in eū usqueq; ualuit
neq; pat̄ illo mō neq; filio in
dulgentie ꝑulegiū potuit qđ
ad preces eius ꝑstrata caritas
postulauit. Obtinuit itaq;
dejectō capitis uenam corp
ri et passo ūtate solidatis
mēbra ut nō signis sit recon
pensatō et semp quod deleat
ip̄ homo p quo ille mortuus
est in hac forma meditet̄ et
religat fixum q; sit ꝑcatis
hec caritas argumētū mane
atq; hoc unū documentum
et continue pfusionis exem

negare

plum. ꝙ et nobis qui ꝺelicꝶ
onis et tociens nos tẽptamꝰ
na colaphizant nõ negligẽ
as questo ẽ inquirꝶ aut ꝺẽ
linquumꝰ. et intellectis eis
mdagan remedia qꝝ nõ po
fit nulla mente ꝺui labes ob
repꝶ que sẽpuꝺa studuent
cãi spectõne minue. ꝺefimꝰ
nõ mũqm cum hanc cum
negligimꝰ et cõmouẽt nos
ꝓtumelie ꝓpulsantes ut sol
lua mꝰ et medeꝶ qñq; ne
glgemoe confusio compel
lunt ꝙ ad remedia confessi
onũ nõ nullos cum se eru
buerint aberasse ipa temp
tatõnũ ludibꝛa. castigantꝶ
sepe et cãi supbiaꝶ ꝓsump
tõ ẽ ruina. ꝓpulsat sãtas ne
extollatꝶ et ut exeatꝶ. uexatꝶ.
ad tempus m modico delm
quntꝶ et magnus musatõibꝫ
demo congregatꝶ labit et
erigitꝶ. ꝺeficat nec sufficꝶ ex se
ut ad medicꝶ recurratꝶ. Ad
hanc mquisitõms formaꝫ
ꝓpta arpõ m auce qõ nos
mmitat quociens nos pun
git stimulus carnis ut ra
pit imitabilibꝫ sup nos ela
tõ mentis. nec tamẽ pemp
torius ẽ ẽ imanꝺus ẽ recꝛu
ꝺescentis pcĩ puritas au
obiam pgit racio et spe
ti scibiei opponit cautum.
licet eñ suffumiget affla
ta incendia et flamꝫ uora
iam tectoꝛ lambat fastigia
uma gñe stilla sbitus qꝝ resp
tus clemencie mo flatu ca
mcies rediget. ꝑ dona qꝝ
cella diuinitus qꝝ putabat
ꝺetinentũ. Inuentꝶ solacia
et qꝝ relictũ et oblitũ assũp
tum et restitutũ. Sup illud am
ꝺato tibi
Omine dñs nr qñ
admirabile ẽ nomẽ
tuũ in uniuersa terra qui e
ex impioꝝ ore pfectis laud
Ecce inus ex ꝺelectis tuis
assumitꝶ/latro ille collatꝛ
tuus/damptus ob scelꝫ illiꝰ
uictone tue ꝓcursorem consti
tutũ et iustificatũ gra / ipa
ꝺuxit ꝓmptꝰ. in quo confusꝰ
ẽ inimicus et ultor lẽtatus ꝙ
poitor pfectus lẽtatus et ꝺeꝛ
toꝝ iudeus. Opponebatꝶ aplꝰ
ri seis xpõ ꝓ cmie/qꝝ cũ pcon
bꝫ quos lex abdicauit ad le
gis iustam/nõ tam uerboꝝ
ecam coicaret ꝓuinio. Cum
eñ legꝭ os et inimicos ex iusta
et ꝺecreto/ex castra expellent
abiectis qꝝ parietibꝫ eaꝝ
tomꝫ in quibꝫ fuisset comissa
ti/pis qꝝ in quibꝫ conseꝛuisset
sbstiis ꝓpa mundaret purga
tõ. hoc arguebant in xpõ qõ
huius moi pfonaꝫ nec me
sam uitaret. nec domũ/ iꝝ su
sapet et sanaret. Inoleuat
supstitõ/et occasione legis i

tellecte carnalit/psequebat
quoda mīstri legis/pcīm.au
tame nec ipi ecīt a pcō/imu
nes.sbsecebant q damnatō
mby ppis/mullū locū mie/ref
uantes. ¶fas putabāt q
xps curabat in sabbō. qō mi
ficordia ponendam docebat
in iudicio. Ita et quoda hēta
in quib⁹ fuit nouacula/qui
uolunt defensores ee eccle
eos qui i quocūq; crīne post
baptismi lapsi sunt/pēitētia
cessante/indignos/et omīno
nō posse restitui/illa dogma
tizat impietas/qui in aliqd
crīme humana impegit infir
mitas. vim xpi/et falsos de
fensores facit hēticos et inimi
cos grē iudeos/psentia iudicio
destruit et pdamnat. mutās le
gem in gīam. tenore in man
suetudiem. asperitatem in lenī
tatem. umbram i veritatem.
et iudaicā in mīam. Nouus
ter. nouus ter. nouus dux. no
ua lux. factis pōnby tabule
et sine ac silicem pmīnuto.
nouis sbsceptōnby figit titu
li pietatis/et dictat et decer
nit omīa caritas. Sēbiturq;
mby linguis inscriptby. ebrai
ca. latina. et greca. regnū xpi.
et dīnatio eius emanata in
gentes/crucī insculpit. nec
cōtēnit pylatus q scripserit uolu
it. et licet tam insigne titulū
delent/phioa iudeor clamose
expetēt. obtinē nullo modo
pualuit. Iam ad hanc septu
ram lauo auaritius pmebit
et qm mīe se ille liē collegebat iam spes sbintrabat cōmu
so q auaritio s' mūdo in hy
abat celestib⁹/dilatatus q ca
ritate qī consputus repudia
tus q; que in fra sunt cū xpō
tractabis de regno affectabit
supiora. Et cū anima eg'ssū
accelans impīs labys eet
et illa hora ultima aduēta
ret equo animo ibat nec re
urgebat formido penaru
conscias q; que se sanguīe p̄
pter fluente sentiebat ablu
tam. Exacuebant linguas
uenenatas blasphemantes
xpm iudei et cōclamabant
cōtra et qī ulciscōes insulta
bant pendenti. fugerāt apli.
sola plebs maledicta/fina
tis neqn fronib⁹/celebrat
ludibriū/romanis militib⁹/
seditiōnib⁹ tumultuosis ce
dentib⁹ p potestate mīstrum
pcūs exhibentib⁹ q̄ p̄sēsū
q; alit' latro oblatramitu plebi
assentiens q; neq; se neq; alios saluos posse facē testabat.
Intuebat q; cōpatiē suum.
q in eū quē in eadem sedi
damptōne uidēt. et pē ponet.
et mugitorū omīno uidebat/
illū credē regem, ut deū/quē

scai opp̃sſat ꝺ̃ obpbriũ et
consimile tormentũ ſerat uti
qꝫ unus iniſtoꝝ alt̃ confeſſoꝝ
unus eppbatoꝝ alt̃ uenatoꝝ
hic ſpans ille deſpans. hic
diligens hic negligens/adhe
ratq; illi contrarie iudex q̃
data ſententia/blaſphemũ i
tartarum/confitent̃ p̃miſit ad
regna. Sane hic de quo agi
mus latro mansueti animꝫ
et ſicut i decurſu audicionis
publico/factꝫ patuit argumẽta.
et nouo philoſophandi ge
ne/ſupplicat tanta memoꝝ/cui
blaſphemo illo/de timore di
et iuſticia diſputabat. neq;
mſt tu times deũ qꝫ in eaꝺ
damptone es/et nos quidẽ
digne factis recepimus. hic uo
mich malu geſſit. Credit et
confitet̃ teſtis ẽ innocencie
xpi. Increpat maledicũm/nec
parem s̃ fr eãm diſſimilis/cui
hic ad hoc deſtinatus fit ex
obediencie/nos obſtagicia.
Cauſam accuſat. nõ aliquid
penam/exigit̃ fel ſceleris
ſui. nõ detectat iudicii. neq;
tu times deum mſt. deum
nõ erubeſcat fati que erumꝑ
dia. nõ erubito notiat cruci
fixi. Intelligẽ cui reuelante
nõ caro et ſanguis. fr ipõ au
atteſtabat iam potat qꝫ qꝺ
fiebat uoluntarũ erat non
neceſſarũ. in hoc nedum quut
ſic uoluntarie fuisse diffinitũ. Iu
ergo philoſophat̃ et ꝓdicat et
fatet̃ ũ nõ tantũ diſſimiliũt
et tremuit apli. fr ipi malignu
ſpẽ iam mutꝫ ita ſ̃ fieri ſalua
ri maligantes p antiquum
organũ ſuũ linguam femi
neam intrebantur colligatõ
nes illas impietatis diſſolue
ntes qꝫ fortis armatus fr
antiqui gladio. erat eos diu
poſſeſſos huius mũdi atq; e
tiamus, itaq; confeſſionatoꝝ illu
ſtris oblato confeſſionis et
fidei ornamẽto impetito qꝫ la
trom blaſphemãtis ſilencio mu
toue ſue palmam et auctori
tatẽ alaudice erigens ad rem
cõuitat̃ et dicat memẽto mei
dñe dũ ueneris in regnũ tuum
Confidenter ne ẽ que locũ, que
modũ, qꝺ tempus, hec ea ha
bitat, et qñ celeri auditũ cõ
feſſio meruit, quo poſſit pe
nitencia. quo tonus dñs tribula
to corde clamanti ad ſe fiuꝝ
ſuũ ſuũ etiam in ultimo pa
roxiſmo, nõ negligat, hora mortis
iamqꝫ confitentis famulus
hebat. iam qꝫ linguam eius al
ligabat angustia, alioqꝫ artacio
temporis fere ab ipis aplis
ſalutis deſperabat, modus paſ
ſionis. crux mt omnia ſuppli
cia turpiſſimũ et atrocissimũ
Quibꝰ poſt poenis quaſi plagarũ
et ſanguis memoꝝ dictatoꝝ

cũnglũ, latro efficat, et q̃ per
suadeñ illa hora difficile erat,
xp̃m dñi in cruce fatet, ibi a
dorat; multa simul pietatis of
ficia complectib⁹ credit, et cum,
pungit, et penitet, confitetur,
et p̃dicat, amat, confidit, ro
rat, fide illuminat, timore sb̃dit,
compunctõne mollit, pñia
consumat, confessione purga
tur, dilectõne dilatat, p̃dica
tõne zelat, ꝫ fidencia spem.
oratione impetũ. Ne tra scamus
princeps apl̃or, ꝫ dico petre au
claues regni celor, cõmisse
sũt et te amare flentẽ xp̃s
respexit, et donauit negatõr
regnum. qui nõ ex sententia
set ex infirmitate defecerat
te tamẽ unũ crucem nõ video,
tenuis lates, nec saltẽ mulie
res femmas q̃ scias, p̃sequens,
que spectaculo lugubri astа
bant immobiles, nec in aũcte
aplica uãs, ꝫ et ad iuncem se
cũ cruabo fixa, p̃uata mi sterent
colloquia saluatoris et p̃cor, et
absens eras et ministri tuicla
ues, qđ pace tua dixerim, modo
nõ, pfers, suppliet hanc uicem
summus sacerdos, apt⁹ q̃ senis
antiquus, latro p̃mide delicto
ri introducat, aperiente xp̃o re
gnũ celor, admonet, abitror
tu paradisi, custodia, ab inicio
pugil et ultrix gladius ille
minax, que cherubin ab antiquo
imbrauit. ubi latro locatur
vnde lucifer comuit et dimit
sor fuit an ulla species ignosce
nolles ultra septuagesies sep
absolutus a bono ibit modo
cũ angelis conuiuat. Desinge
et discede ignosce. neq; omni
nes pcã ut multiplices tpis
nõ artat numero. nõ claudi
fine. millas omnio ibi meta
diuina clemencia. sit q̃ inno
cet. erit qui erudiat. si qui
pẽteat. nõ decent qui indulge
at. Nõ huic penitenti mito
ri amor regnum ip̃onitur.
nõ mnois pedalib⁹ et sacco ef
fiat. simul ut confitet iusti
ficant, glificat. Vide horam
nota p̃sonam. hora ultima
peccatrix anima p̃sona. cog
ta antiq̃ q̃ pcã illico abolet
gra, nec p̃sens mora q̃ tpis
indulgencia in limat. cor ro
dit q̃ culpe rubigiem. q̃ ꝫ
repente fco fco celitus sono
ps sanis illabit, quicquid in
maduerat pcã tabe, siccatur;
nõ sup ẽ illũ uestigiũ fedi
tatis inthiũ q̃ mie abluit la
uacrum fatebat iam q̃ndo
annus in momẽto lazarus, fu
scitatus. nõ tabescat langue
re, erigit, soluit et stati q̃esta
tur, nulla lepre cepido, nulla
signum in facie symonis sup
est, hospes in columnis curato
ri suo hylarem exhibet famu

tatī. ſ. ullū hoīnis ſignū
cōmittentib⁹ magiſtrū. ideſt
p̄uina et miſter p̄tendit. ꝙa
ma magdalene ad pedes xp̄i
plorat et orat tīgit et vngit
nec impp̄erat xp̄s ut ſi fame
et inſtudam nec opponit
qđ diluit. nec exp̄bat qđ ig̃
ſcit. Q̄ qđ agit in huius mo
di ſcelī mutu ſp̄s ſcīs cōſumīt
nec emendicat alūnde ſuffr̄
gia. qui qđ dicat facit. et qđ
illumīat formiat qui ſtatiz
piſcatores facit. doctores. et
p̄fetas p̄dicatores. In hac
gīa nō affligit̄ expectatō dila
tōne, nec mīe optatū et datū
diat peccatū. Et p̄p̄ia tūſla
tum eſt pēm tuū. ad caym
dī peccaſti quieſce. et ad mu
lierē madultio dep̄hensam
Nō te p̄dāmpno noh ulr̄ pec
care. Quid ꝓmemoie nūm
mitas quoz penitencia ſbito
iudicem āmouet a ſnīa. qđ
Achab et manaſſem reges i
pios quoz p̄ſtōm i anguſti
is nō ē aſpnata diuina cle
mencia ſīmī cētā pietatis ex
empla. latio nr̄. nob occurrit
penitencie regla. ꝙ feſſionis
forma. īdulgencie p̄co. rei ſp̄ei
exemplū. Qui dū ſubito i
gemīr̄. qđ quer̄t inuēit. qđ
petit accepit et illico audit. ho
die mecū eris in padiſo. non
ad loca purgatoria flāmas q̄
p̄ſonū ultōes confitēs deſtinat̄
nō ad loca tenebroſa et tor̄me
ta deducat̄ nulla ps aduſa g̃
ie dei p̄ſumit. In ſre cālīpm
am una cruas pena omīa ab
olet cūcta imo nō pena ſz gīa.
p̄emittit̄ igitur in padiſum.
hic mē nūcius abſolutōnis
et p̄micias lībtatis mē teſtis
lībtate donatus padiſi qui
by io expectantib⁹ et deſidan
tib⁹ p̄mus īnuexit. Mulier erre filij mgē

Vbi ſunt mīe tue antiq
dīe. Quid differs. ia
ueīnt hora. oyat tua cora tē
et Johannes qđ dilīgis. la
tromi loquens et mat̄ nō loq̄
ns. in tuetur te illa vīdicta
īmuhenby et ſp̄s in te oculis
uulnia tua/matia tua pieta
te confidat. et h̄cet nō ignoret
quid bom confit in mūdo
paſſio tua/tamē parentis af
fectu ꝓmouīt̄ et pectus mat̄
nū in amitate dolons aritat̄
ſuſpinat in tuſcens et erup̄
tes reuocat lacīmas et co am
pluus. auxietas in tumeſcat
quo phibetur egredi et pluc
tus lamenta q̄z diſſoluu. Em
gebant quidam aliq̄ gemi
tus ſz marepati rep̄mebantur
Pcutebant q̄z in ſignū mōis
de qua ꝓibant et colliđebat
tur ſe in tozſus ad tm̄ cen
etat q̄z in anima illa tēpeſtas
ualida occurr̄e nabz s. p̄cellis

fra libra xp̄i Euange
fm̄ ardiem. Sed libri

et qñ in sarcinę fimus medul
lis ebulliebant amaritudies
qñ extorquebat et coagulabat
cruorem. Interdum pseudans impabat
quippe dolor silencii formido
et ingenitū incendium cru
delis mei illos turbines suffoca
bant. Verū illa tantarū procella
rū salsuginem bibebat. Et qñ
difficultū erat monebat. Imo
mo nō potest. et clauso tanti dolo
ris tormento intrinsecus aliū
multiplicē palam exhibebat nec
potest et facile colligi. Cur ni
si anime et patibilis ipsius in
quo erat hostia una bene
placens deo et holocaustum
medullatū. q ipsa incendebat
tamen tamen conscie nūtiabat
bat ipsa q sine strepitu se ipsa
machinis maltano motionū et
ligna et flāmas et latices cō
gebat hic minū in tabernaculo
illo duo nudens altaria aliud
in pectore mane aliud i corpe
xpi. qđ carnem mat immolat
iam. Optabat quidē ipsa
ad sanguinem ire et carnis
sue addē sanguinem et eleva
tis in cruce manibus celebrare
cum filio sacrificii vespertinum
et cum dño ihū corporali mor
te redemptionis mūdi finale
mysterium si hoc solius summi sa
cerdotis privilegium erat ut de
sanguine suo unus mat sola in
ferret nec potest ei consors hec
ee cui aliquo dignitas et in re
patione hominis nulli angē
lo nulli homini adeo aut esse
possunt comites auctas compa
bat tamen plurimum sum su
um modū ad placendū deū
ille matis affectus cum tra
pa qm mris nota xpi perfer
ret ad pfem ei qđ mat pe
tēt filius approbaret. pīo pat
naret. diligebat pat filium
et filius pfem. mat vero
post utrūq ardebat uniq
erat q duplicia exhibebant
officia qđ pat hominis et filius q
prius. q mat sola. Intendebat
q iocundius elaborabat dulc
tō simulq se complectebat
pietas et caritas et bonitas
mire supplicante filio mat
pellante. precante supplicante fi
lius ad patrem mris et uba
pat ad filiū autem et ulli
cera respiciebat. et mat hec
quod tanta pignora nō mo
uent quod illa fortitudo sco
la ē pietatem docet. quod
ñ mitiam informant dilec
tō et fortitudo et bonitas mich
s' ñmū sapē poterant nec re
luctāi s' nec adhuc sanctorum
die congruebat omnino dere
bat ut supplicio et satisfactō
et exauctō in negotio recti
tudinis incumberet. Jhūs
ergo ut p omnia pietatis fe
cera emendaret antiquum

decretum qđ de honorandis
parentibus diuinitus obstruxerunt
et mirum adhuc uolens sic
ee ad cõsolatõm aplõrum
aplõr refutauit suppletrem
ut ex hijs que ipa abnitõ
audiuit et uidit et contu
lerat in corde suo senatus
aplicus decr' et euãgelica
firmauit' dictia honorat'
eam affatu familiarissi
mo et hac' breuis fuit s'mo
Intimatus tamen debit'
affectus et exp'ssa singul'
dilectõ. cuiber inquit ecce
filius tuus. p'esens erat
iolẽs aũ dñ. Ecce mat' tua
Non e passus xp̃c ut uiua
ca rabies in sanctũ suũ
p'bandam mittet manus
uel aliqua infestatõne
uiolaret' templũ illud scm
Ips scã potius est fidelis
hortatus ad tanta thesau
ri custodiam discipulus
qui in cena dñica cenitans
s' inspectõe magistri sui ap
tabat. Ecce iterum alio p
nulegio honorat. Et post
illud rechnatorũ inquo u
erat in principio erat ũbũ
et ũbũ erat apud deum of
ficiana illa inqua ũbũ e di
ligent' ei a filio emendatum
p'bato dilectoq; discipulo
pudor ũgueus matris tha
lamus et sãmole Integ'tas

assignat' ut eet testis d'one
nungo uirginũ fidel' cubicula
rius mat' dñi inter ministr' cele
stis p reuerencia magistri sui
uices filij naturalis filius ac
cipit ad optatus et trãsfundi
in ministriũ filial' affectus fo
mat'q; et firmat' in amabi
pietatis unice gradus exors
q; cõplexus nõ ex duce nate
s; ex inuise gẽte. Vnũ igitur
stabilitũ. Iohis et marie uir
ginitas accepit et unitus
mons in domo. vnũ integ'
tas p'ponit. vna habitatõem
maetur. omnẽ q; iuuatur
. Ecce iolẽs pie l'editatis fusa
pis testamentũ eligis et in
hoc p'ponens omnibus. Joseph
qui cathenus mãstrauit te
sorẽgato credit nec manda
ta una opponit ut obstru
atur os loquentũ Inq; iposte
rũ q; matrimoniũ illud dis
pensatõm diuine nõ copu
le carnali seruierat. nec q; n
ioseph cũ iolẽ eam suscepit
ignorem nõ queritur de fuit
to cõmubio q; dispensatorium
fuat sine ullo copule carna
lis commeto. hoc testimoniũ
integ'tatis mat's xp̃i in fine
p'hibuit ut h'iet eccia scã et
euangelio lapidem quem bo
nosi helionũ q; h'eticoz im
pudenta fronta infinget. qui
in mat's illate uginitatem

Fol. 2lb

caro scm

ausi sūt impia blasphemia
q̄ gemme. Tu igit̄ Iohēs sce
ad hoc eligis ut mīstēs et ob
sequis ea dilectōne q̄ filius
ea obediencia qm̄ discipli
ea sbiectōne qua mīstr̄ et fa
mulus. Pcto ꝯmendatur
ecc̄a. ē mar. illi tu multuosa
negocia et ē pacifica et que
ta. illi act̄a et uestibulū et
altaria sanḡnū ē ꝯmendat̄
altare incensi et sc̄a sc̄oꝝ
ad culmē mīstrij tu nullus
tram admittit̄ solus illi a
assist̄ ꝓpiatorio solus illō
uas aureū in quo ꝯtines m̄
gna. Illud diume legis scri
mū pontifex destinatus ob
seruans loco filij positus es
et ut iucem in matre supple
as ordinans nec obmut te
mat̄ sc̄a uicariū licet longe
inparem in seruoꝝ titulū
tamē q̄ sic nūsum ē filio
amplectit̄ successorem. Ce
te piscatoꝝ fūas et in hac
arte a pīb⁹ institutus mul
lum testemonij chriū indi
cat si qui i finibus mūdi eli
git ut confidat forcia i assū
tōne tua pauptatis et hūi
litatis et castitatis ḡhiam
ꝯmendauit fundatam q̄
caritatē et illustr̄ animē
puritatem. Hoc singulari
titulo honorauit. Intueoꝝ
igit̄ quadrigā q̄ ꝯmendaꝝ

ē ad p̄iem. Hic delē distin
gu. ut p̄te ad matrem p̄ma
trem ad filiū. p filiū uero
attingē possit penitentis
affectus ad p̄iem et in hoc
seruulo tuo q̄ nos ab hoc ꝛ
sclo eueh̄it. tuis colūpna
argentea mat̄ ascensus p̄
pureus filius media cari
tas reclinatorij aureum
uasio p̄cis in decore suo et
eterne pacis in mūda tran
quillitas hanc intīm gl̄o
riam ꝓpue uirginitatis p̄
meretur. p hanc i huic gra
dum discipl̄is sblimatur
p hanc ipa mat̄ et uirgo
placiat deo et obumbran
te ūtute altissimi illo bñ
fico utero fm̄ ē carō p hāc
fiat gabriel angelus ma
ne domesticus. Immo tota
multe multitudo et nat̄e
angelice glie ad mirans
q̄ se ūtus integram rep
ssit ēcūfusa undiq̄ agmo
celibatui exhibebat reuēn
tiam et diuino incolatui
cheritelam. Propterea m̄
gabriel. et Iohēs huic assi
gnati officio ꝯmūnib⁹ stu
dijs ministrabant simul
q̄ ab amborum tam uicelo
qm̄ interna diuina et hu
mana ꝯsolatō pcurabat̄
Iohēs q̄ res postulabat
prudente sōsiū archan

locūda

gelo pia uota p̃sente ad filiũ. fm̃ ē igit̃ ut dñs impauit et cohabitabant simil
milono iocundoq; puentu unguntas et humilitas dilectõ et puritas sobrietõ et cas
ritas. et erat imantinitas
ptapatõ in do ip̃m i dnaz
et mmsthũ fiant magist
ordinant auctoritas. Bo
nus itaq; dns bono fiue
pietatis ꝓsumans mistiu
In cruce mstificat ip̃ũ et
debitũ mat̃ reddit affectũ
addit quoq; et tradit exẽ
plum q; ad confusanda que
scã sunt deteat eligi satuõ
nec sacmentoz archana i
pnis fiunt exponenda cõ
spectibz ut nõ possit dig
cãs mmstrare mnstris i qui
mfola continenae studue
rut comũsari decet enim ut q;
mundanis ut mundis officiã
exhibet omnoda splendent
sanctate. q; omnõ huic forme
conformẽ ut cõtrectet icorrup
ta. corruptis et punficatõ
is mundz nsamũ apponat
spurus. Qd nõ ideo dicam
q; mbis qui iam ablutis sã
ctificati sunt de qnãs cuiq; nau
fragijs euasisse aliqua post
modum genera nota pmaneat
qui nisi ad antiqua reuocat
contagia nulli prior prudi
cat uita.

In hoc cõ agit̃ de [illegible]

Cce iterũ mistia et ad
iuuem s̃ sacmenta
diuina occurrũt. Re
spondit erat de cruce latrom
et matri. et ad confirmationem
spei pietatis q; exemplũ lat̃
in regnũ p̃mittit̃ erat itiñ
obiectum mistium refutat. his
piepuideq; dispositas ipse int
supplicia sistit. erat uultuz erat
sacrum pectus sudore sanguineo. et lignũ illud cui affixus
erat baiulabat humis. et
ut solet exmestica sopnus
nõ nullis obijcẽs sic poterat
sitis illa extorquere accedi
fortunã sic erat. Ego uero sa
cramẽtale hanc sitim itelligo inquã nõ tam desiderat
potus quã hominũ salus.
neq; enim ab imisonibz et i
terfectonibz potat bibulum
expectat qui omis ad impietatẽ
pni patronis erant augẽtum
nas q; milites compati. p
seuerabant ad huc nec flagel
nec sputis nec colaphis pote
rant satiam. unde nec con
sequens uidet ut audita sitis
eoz cor molliret quibz pa
erat q; manuce pendebat. nec
satis actum ẽ ipa morte ni
liguitibz indebat ipõ. tame
fiant dauid poterat inuenia
bz in se uniuersis tanquã
paneti inclinato et macha
ne depulse ciunt et sitit. cõ

ſiſtatom ſtat. cunct ad remiſſi
onem erſoluit que rapuit et
hoc illi pcū illud magnū co
gitauerit repellē iam abſorto
ſuperare feſtinat ad lauacrū
lumeor et mont' p'pius et
rebelles adoptat et tanti ef
fectus bñficia largit' īgtus. h
etiam quintadecimo ſpalmi. xxxiiii.
continet' affectare dauid.
impſona x̄ ꝓducat' cū coram ab
ymelech uultū ſuū mutaſſe
phibet' affectabat dauid et
timpanizabat ad hoſtia cuntā
tis et ſcribat' manibz ſuis
et barbam eius defluebāt
ſaliue. affectauite quippe x̄
et hoc faciente ut manſueſceret
animus eraſpnis et dure ē
uias ꝓpīs mollirēt. Erbam
ſtoqz penetrae antidoto felle
as inſcoſas qz pcū feres euo
mient uſa fūt eis hui' doct'
ne iuba omīno ratione carentia
et demētae aſſtebant q eos
ad cantus ſiue eduliū imu
tabat bonebant potū ſan
guinis et carnē humanaz
qbū ī ſolutū menſis ſuus i
ferre ipium et nephandū
iudicabāt. Dnus erat ſer
mo huiusmōi qui ſenſu cr̄
nis oppſſi ſpm et uitam
mūbis uera cibus ꝓtēpne
bant. hoc inuenabāt ille p
barbam dauit pfluētes ſa
liue q infantia hec iuba
et ſinuola eſtimarēt indei
et ꝓtrimpnenda ēent ap
phanis ſacīmenta dñica
et qī areptaī et ſumbūdi
reputandi ēent hoc doc
matū diſcipuli et intellec
tualiū miſtoriū minimi
Bz xp̄i diffinitōnes pacie
ēdocens nec uſa fat' nec ulla
fat'. ſz ſuſtinz et ꝑſtolatur
et affectat ut illuminet' ꝑti
cantas ut qualeſcat et ex
ſurgat in ſtrenuitatis mole
ſuffocata illa tyrannica et
efferenis obſtinatō. Tandē
qz pateat uitas et redeat
ab errore comūſa ipietas
Timpanizat ergo ad hoſtia
clauſa ad aures opilatas q
ſanctor' cordibz itonat et ex
tenſa mūdice corpis ſiu pelle
impſaltio decacordo ueteris
et noui inſtrumēti pcutit
ꝓſonanaſ et qī incantans
ſerpentibz ad m ſolitā armo
niā reddit edomitos et de
tractoris facit cantores et i
pios imodulatores. cyutat'
omīno facies x̄ inſpice ſa
cīmentor' coram ab ymē
lech. i. coram uideis qui ad
regnū dei exp̄miſſionibz
fidis ad pēs ꝓnie uidebāt'
hoc achis. i. ignorans. h
ē exprte ꝓbūs ille qi non
credit intelligat pomgit
quod diſcipulis ſuis imo

tom ecce xps ꝓphs manibus
eucharistiam qñ se ipm fen.
qñ qui digne accipit unum
nec minuto ꝓcabit qu cõ
tempnit et alijs quide tante
rei ministrium odor ẽ mte ĩmi
tam. Alijs odor mortis in mor
tem. Vñ et achis dauid di
mittit. qz quibꝫdã ex uidẽ
repellentib; uerbũ hoc et i
dignos se mte etne iudici
tib; doctrinam huiusmõi. r
ad gentes conuitat. Abyme
lech et achis nõ sunt vnius
pone nomia sz qz unus i
mistũ continet rõnem nõ
in congrue diuisis respec
tib; unu pone aptantur
. Exple achis. id ẽ ignoran
tia et error adhuc in cor
ꝓpõ pseuerat et qui filij re
gni uidebant ꝯtẽpto affec
tu caritatis xpi et tympano
cruas qñ dauid a se dimut
tit ut eat cũ dicant xpo re
cede a nobis nulla semitam
tuam uolumꝰ. maledicit
adhuc iudei xpõ et ueri ly
sei derident clauam. nec
diu tamẽ insis. i. demõibus
derisores exprimit sz simul
ta pcã expectat penitẽciã
et differt et infert ꝓmptis
iram. Sz pusa et auisa mẽ
carnaliũ sitis huius nõ in
telligens sacmentũ sed om
amantudiez in calamo ap

plicant et fonti mle uenẽa
ꝓmat. Non tangit iudea
xpc poculũ tã nõ gustã acce
tũ de fur bubalis gomorre
et uinea sodomoz. fons il
le de quo aquo aque unue
emanãt. Cuius rum ineter
mitate ꝓsiluunt nõ eruunt
neqz ut ate implent affectu
. hoc poculis sitat fons ille ir
riguus. ut ereo affati haum
as illa que repleuis dulce
dine ut puri te refrigẽt la
tices et ardenciũ inte libidi
nũ extinguat carbones. ĩ
sitat ut unctus inte caritas
pseuet. ut sicut palma i sb
lime comã spei ad collas et
sicut cedrus libam ĩputribi
lium uitas uitas. pinchas uene
ficos sitis ista disẽnt et ꝓ
natores amantudinis hoꝛret
et abiciat. Nullis passionũ
ardoribz. fons iste siccatur
nullis ꝓfluus caritas exsu
rit etiam ubi paris et ui
des ỽ fel porrigis nõ ꝓmutat
se dulcedo in amantudiẽm
nec erigit caritas ultõnem
Sanguis et aqua de late ef
fluunt mulnato aqua i lauac
et sanguis in mortis exem
plũ. Caritati igit que esiunt
et sitat iustiam mam testi
monũ in celo ꝓhibet ẽnita
tis xpc filius qualificat. ꝓ
qui unificat pat qui glon

ficat q; et iustificat et sanctus et
dictus nra desursum é et te
stimoniũ dei q; manus é ho
minib;. Hec in nobis dona
mentat et confirmat inclitũ
in terra pusibilia et coppa
lia sacmenta qõ minus iusti
bilit agit. mentat et testant fidei xpiã
ne. Spũs aqua et sanguis
que tria unũ sunt et in do
mino manet nuncq; eor
a fide mentione se iungitur
q; catholica ecca ac fide iu
uit et pficat ut iam nec sine
uera diuinitate humanitas
nec sine uera humanitate é
dat diuinitas nec sufficere
nobis possit ad intellectuz
initatis testimoniũ q; de celo
est q; s ipi plibet trinitas ñ
et nob ignotescet aliquibus
signis aliquib; argumentis
fides clareret. Sũt itaq; hec tria
Spũs sanctificatõnis. sanguis re
demptõnis aqua purificatõ
nis. nõ remittit sanguis nisi
quos gratia uocat et lauat nec
nisi ablutos et mortuos pec
cato. Spũs unificat sanctificat
indiuidue principalit redemptõ
et ablutõ et sanctificatõ. Alteri
sine altero ee nõ pot. quoq; agit
unũ est nõ multiplet. Spũs
namq; sanctus superfert nisi his
mixtis sacmentis. quoru na
tõne aqua mundans significat
que illius rei continet sig
nũ et sanguis xpi et spũs
dei plebi effectui in qua imi
mur. et sanguine reformi
mur. omni dicti trimedii
relatu pfluentib; de sacro
latere aquis inuentib; ema
nantib; de fonte uberi lar
gis liquorib; xpc fluere se p
hibet et ipe mundi imagis
et fecundans de aromatate
causat omnio sanctus fluus illa
expimit uarios tuic extitisse
qui credent ei et ipi et late
rent et dubitanet aplõ illa
loca et adhuc nõ illabebat
sanguis et aqua in corpib;
discipl'or radiatus. nec in
maduent christiane. Spũs
eor quor animas timor
dubietas siccauisset. Te fiat
xpe. Petre reuté et dicibe.
obedire oportet deo magis
q; hominib;. Scriptũ et confite
et cum fr tuus in aliquo de
licto precipitatus fuit tu qui
spuales es. Iudica in spũ le
nitatis. nam et tu tptatus
es aliqñ et ad umbram alle
uorem suppositi expositi. Re
mũ sanguis magni huic remi
sipsit manet eadem gratia
nõ pmanes aplãtur manent
et claues tuic et eadem excel
lentie tuic dignitas pscripsit. Ex
ungere et bibe de fonte mie et
tu aliqñ confusus confirma

fres tuos et in eadem me
fiura qua ꝓmisisti esse tibi
remanere eas et ad formā
tuā qui stat uideat ne cadat
et qui cecidit adiuuet ut re
surgat. ecclā te unde ꝓmisit
xpi ecclia sitat unica. In
tentorio replicatio sonem
diuisit sanguis eius sup
nos et sup filios nros. Do
mine quo dicis si recte iten
dis. Sit supte sanguis ei⁹
et conseptum ea p baptis
mum in monte optimo sal⁹
ni nō dampnau. Bibe et tu
nobiam de calice passio
nis illius. nō e hoc erroꝛ
si poculū pietatis. limina
re frontis tue hgm san
guine et ꝓtiet te pascens a
gelus nec tanget primo
genita tua si ata egypto
euades illesus. Pater ignosce illis

Culū p
oculo dentē p dente
anelli lex ꝑcipit. quo
yses nemini parcit omes
iumas suas psequit et ul
sacat et absq; ulla miseratō
ne decretoꝝ eius ꝓceptoꝝ
occiditur. Tempe gie tem
pant dcā et euangelica
mansuetudo aq ꝓpō aqui
sitoꝛis/iram et iudicium
et ꝓtemptū excludit. nec
rechabidi fili aut fatue/ma
gri mi disciplina pmittit.
Ipe q; qui iudex e omiū et
ultus e ultoꝛ/neq; qm̄ per
singulos dies mascat et gla
diū in uaginā reuocat pe
cpiens/pascentes in gladio
pituos demicat. Ipe scisso
corpe iubiꝛ/uelicatis gen⁹
facie spuis illita/puncto
capite nepuiꝛ. Late sancto
tēbiatis palmis et pediꝛ
q; confossis/tanqm agnus
ui gulatoꝝ sue alludens/carne
suam nō reluctans/exhauit
et nudum corpus qi in aue
malcatoꝝ ictibꝫ pacient supꝑ
fuit. potat utiq; accitus mi
nistriis angelor agie p se et ce
tantas ludibꝛiis ernit. q; ꝓ-
cepat/pausson similitudine mas
le/porrigi dextram/et aufen
ti pallium preben et tunicā
se ipm mīe regias suas ꝓdu
cens uoluit ut a capite/pa
cientie forma/poneret ime
bria. et in hoc/filioꝝ emula
tō pbaret/si nō se degeneꝛes
exhibent. Igit qui prius si
uerit manifestat. et iterū ad
pcem comunis/oat ut hec
ignorancia ppō dimittatur.
Pat in quid dimitte illi q
nescit quid facit. Quid
e dice quid dicis: nō accusa
nō queris ultōrem. pocius
excusas. et ꝓuocatōris illius
spiritamenti attenuas et le
uitatē omis ab impijs ūis

fms ⁊ men malicie nō oppo
nis. quid ideo dimittendū
cuiq; qz admissum ignāt
Ipē testat v̄ illud qđ dix
as prius. Si nō ueissem et
locutus eis fuissem pccm nō
habent. Qui odit et uidit
et odit me et pr̄em meū
uidit quidē et oderunt
Et qđ de te scr̄ipsat moyses
et tantū q̄ exclamabāt uoluī
tia. omn̄ saltō decantabāt.
Missi synagogā et sicut pa
lam erat neq; q̄n erroīnen
tanō latus. librum ysaie
explicās in aumbz omnium
legis spūs dn̄i sup me eo qđ
unxit me ad euāngelizandū
pauplbz misit me et mandi
tono publico unte impletur
huius scr̄iptur uatinamū pte
stans. Quus ignorantie loc⁹
cant cū ipīs inquirentibz q̄
nō liās noscas q̄s nō didicā
hoc ipm sapie diuine documē
tū cēt q̄ te quē in scolis suis
uiq; clementem uidēt
eruditum in lege pbarent
certe latē nō potāt. ⁊ i hoc
unte umilitas imitabat. Ex
te sapis ex te intelligis dis
putas publice de lege cū sce
bis ex lege brutos hebetes
q̄ doctores iudicas. Quis du
bietatis locus. que ignorātie
mō cē potest. v̄ ceci uident
claudi ambulant leprosi mun
dant. surdi resurgūt mortui pau
pres euāngelizant. ⁊ obstina
tis animis et nolentibz in
telligē ut bene agent ipī
signa pmissoria erant nec
iam tutes opa me in tantū
in eo q̄m in pectore ipī mou
uerat odiū. ut et bona que
negare nō potīnt nō ut tu
te dei ⁊ plagis demonū si
dicēnt. Opa ipī belzebuch
asscribebant. et spūs scī unctō
nem demonijs et tamen
ipē ne scire eos affirmat qđ
quid faciunt. Ideo qz p̄ero
re eoz et cecitate obtinere su
pplicant p̄ri ⁊ hebat hec ipa
postulatō ordiem et nūcē cēt
in terra sūh et plausū et pur
gamenta a cr̄ātē p fruges
usq; ad imū fidei fundamē
ta infixi. et ex pfunctis ad
tis p̄mū sūmo uen sensus
erroneos ut firmā stabilem
q̄ domū s' uitus aptaret
et illustraret sicq; sumosta
templū glie spūs pingēt nō
tamen licet tanti cūis mo
lem mediatoris aūctas ch
maret obstinatō infidelita
tis illius ex se excusabil' ēt
nec hebat quid opponiet de
strata ratōne mens et am
mus adueria p̄spicienda ca
ligans. Cui rectissima spēs
ūitatis admistar rerū qui
m aqua dimissus curiū p

fracti q; similitudinem reddit
aliter intelligebat quam erat et
cum esset procul res ipsa nul
laq; interiectio impediret ex se
intransitum instruens stra
bus ludificabat aspectus. Ideo
q; nec ro nec doctrina inculpa
erant que utiq; non deerant
sed dum multo impendio tem
poris querunt super uacua
malum inolitum in ipsis iusti
bus sedens non medicantem
admittebat manum. Ideo
q; q; se egrotare nesciebant
sanitatis contempnebant sub
sidia neq; aliquid ipsa luce
oculis malignis erat infestans
demissis q; palpebris et com
plosis in artum uiolenter sue ce
citatem imprimebant. Usq; ad
eo in hoc malum uoluntarii
ut uoluntas et consuetudo
facerent necessitatem necessi
tas uero usq; ad illam ue
cordiam erumperet ut nescirent
quid facerent hec erat animi
crassitudo. quam ysayas propheta
uideor improperat per quam in hanc
hebitudinem ueniant ut ui
dentes non uiderent et audientes
non audirent q; exasperantes
animos dignum erat in propriis
sensibus confundi et qui ab
utebantur iustitie documentis
et ueritatis radios abhorre
bant abdicati a nature et
gratie luce in cecitate sua ta

bescerent et haberent intra se fumo
sas exhalationes que totum
candorem intellectuum et sensuum
denigrarent. legis quippe sa
liua quam ab antiquo imbi
bant ita eorum faucibus inuisca
ta inhebat et cerimoniarum
ueterum sapor palatum mentis
perfide ita infecerat ut esset in sa
than quisquis a moyse do
cet discessum. et de occidente
litera uiuificantem intellectum
hauriret. unde et moysen. x°
proponentes quasi in blasphemum
linguas zelantes armabant
preferebant seruum domino et disci
pulum magistro nec poterant ne
gare miracula sed tanti ponderis
odium erat tante inmanitatis
inuidia ut xpi bene gesta uel
dicta eis non saperent ad uesa
nas mentes nullus omnino ueri
tati pateret accessus et que pala
erant nec ulla tergiuersatione ab
scondi poterant per se prout po
terant interpretabantur et in defen
sione legis iam non tam ro
nibus quam conuiciis utebantur et ex
ipsa quippe lege conuincebantur
et propriis conducebantur dogma
tibus nec super erat aliquod preua
ricantibus effugium nisi quod detrahe
bant et persequebantur uiolen
cia ueritatem. unaq; comis incen
to omnium ad hoc conspirauerat
ut contumelia gloriam suffoca
rent et mortis obprobrio periter

nomie eius delent et formā.
In hoc cor omē consiliū uol
uebat et ad hanc diffinitōm
omīa phida argumēta cōue
nientiut sām et unstū/qp cōti
nus erat oplbus cōm/te me
dio cor tollent. ac p hoc pba
rent nullū ee et cū diuina
matā consoriū. cum sint
ceū homēs mortales et pas
sibiles uidet hec erat cecitas
hec ignorancia plebis emende
qm dimitti z emitus postulat
pstans bn̄ficiū ingēs q uti
q et ibi expte completū est
et infine mē huius fulgen
cie finum tota ysliaca ppli mas
sa concameret aū genaū intra
uit plenitudo. hoc facens ibs
qi omīa debat ei pat in manu
am dare posset qd petebat
et prestatiue. hoc ppa cōtient
aūctas supplicantis tamē pro
tempore psonā exhibuit et ex
affectu cantas. et ex sbiectōne
hūlitas. ut ex effū innotesceret
q intanta absolutōne ēmmis.
nulla eet mā aduocatii et uidi
cem ppugnāca uoluntatū. set
una et concors eet in hoc nego
cio allegatō utūsq. qi nullus
omīno secūtatū locus ibi ee po
tat. ō humiliatus xps ppli macē
sangūis exigebat. Exaudit
ergo p sua reūencia nec tamē
ētis accipit ingēs erogat pre
cū ut ymendet hys p quibus
res tanta pondis agit qm de
spata eet humani generis cā
que alit compoīi nō potat.
nisi exsoluet p pace eius tā
ti pci qūtas q singulariter
apud se bebat hūlitas xpi.
Et assūpta humanitas, cō
uenerūt. Itaq iustica et pax
et datū ē oscūlū et p captu
uo suo uadē fidelem se lyba
tor posuit. tanta q aūcte fir
matū ē huius indulgencie
priuilegiū ut in plus xpi cru
afixi mēbrana ppo sangūie
consepte sint illius absolu
tōnis hē maneatq in futu
rū hodie sigillū plagā la
tis qm semp oculis pis ex
hibet psencia salutis p
bēnem igit gie huius bēdi
cōem testatoq nr̄ tūsmisit
ad posteros et originales ma
li precisa radice licet retrude
re pcm in multis generali
tas. tamē ulta ira abrasa ē
vt ad expiatōm eor que co
tidie admittūt nō iterū xpc
crucifigi oporteat. Et vnum
confessionis ad omīa ēmia
sufficiat lauacū et ad omīa
flagicia una penitencie suf
ficiat hostia. Vnde illud cru
cis sacrificiū sām nobis est
et sanctas et exemplū quia
et ppne sanguis ille nos p
gauit. xpō aspgente ppli mē
tes in sca illatus et nos fi

mul introitus formā ꝓpno
sanguīe cruciatū membrum
miis et abdicatis uolupta
tibꝫ retinemus. Ne tuos la
titudinis cruis. et altitudi
nis et longitudinis et pfūdi usquequaq; latent mīstia ſi
usq; ad puncta nīa penetrat
hoc uerbū et aspide pacato
mmat mitiora et ptigēs
usq; ad diuisionē aīme et
ſps ipis infigat affectibus
secretos q; abditos cōpiunt
motus et totius petulātie
pfoat appetitus hoc in pfū
do cordis aux agit abscondita intus cōpungit aiam
sbtq; leuatham uermenene
nato hoc uerbo tūfixo intī
seca nīa pacificat et conscientiā munit et meditatiōnes sīficat. Et sic illuc
ugnū q; moysi ostensū est.
a dnō omem affluentiā ē
ptatōm salsugiem sui īmſionem ꝓtractuq; mollicat
Jam uero longitudo que a
pedibꝫ usq; ad hgm tūſūſi
incastratura se engit ꝓtinuum ē mortificatōis xpīane
indicū et oportē cruciari
simul cogitatōnes et opa
efficaens dcam mētū. necesse
ē quippe q̄ntūcumq; lōga
sint humus scīa spacia homis uita in fatigabīl ad ea q̄
ante sunt semp tendat. sp
se euehat. pacia constans et
longa mitas pseuians. latitudo aūt habitatis zeli amplitudine unīſa complectitur
cui egs infirmat et cui his q̄
bꝫ ē scandalū unt extendit
se et supfert afflictis affectu
mutuo expensis q; alios pullos
implumes aggat et fouet et
ptegit et se ipam in tutelam
pullorꝫ exponēs negligit ne
q; dum alios defendit ꝓpria
dampna formidat. Cui his
ecā qui oduīt pacem mitiga
dū ē pacificat ut nec lesa ergat ultōm nec exacerbata referat ptumeliā. Et si cōtigit
omīo sollicite agit ut plus
agat benīmolēcia q̄m scientia
cōtatō q̄m cōmotō hūlitas
q̄m potestas. Justū et impiū
simul amplectit altīm ut stet
alterū ut resurgat. Nō ē ad
uena bonitas nec emendicata alimt clemencia nō stimulis nō legibꝫ. non lons ad
ꝓtenda honesta aliena. ꝓgetur ultro dimisso pophete
curuat scapulas nec gue iudicat eos pati qui se ipos ferre nō post si de altius nīa beneficiū ordinat et lubratem
ꝓmat si qua fuit apud filios
inhonesta. his habundātius
honorem cōmdat nō ipat
nō diffamat. sanat nō iuliat curat nō lacerat. ꝓmat si

nō ḡnat. optit pcā nō pucen
da diuulgat huius lantudi
nis miſtia. xp̄s eam int̄ ſu
pplica ſupplicia cōmendans
in eo qō expanſis manibus
eleuata q̄ leua et dextā int̄
latrones ſe medīū exhibebat
volebat intelligi cōmune cē
illud beneficiū et nō ſolū ho
mis ſz eam impijs q̄ age
bat̄ pfic̄ et pcius ſe medi
camia illa egs ꝓfuiſſe qñ
ſams et grā illa pat̄ lubitate
cōmaſſe eos qui debāt et eos
qui nati fuant de amalla. Te
ſtat aūtio q̄ uſq; ad ſūmū
intimat ps pectora hoc bone
ſpei confidencia que cruafi
xos mūdo celebs inuehit t
et bone conſcie teſtimo ſe
cum eos q̄ illi glie conſoci
at. iam iamq; homs ill̄ ma
nū intendit iam guſtat iaz
hos appit iam delibat. iam
cōmiſcat̄ cum angel̄. iam illa
ꝑſequit̄ agnīa. iam agnoſcat
iam liqueſcat. iam amat. iaz
iubilat. iam letat̄. iam delec
tat̄. hylareſcat et queſcat in
telligit et diligit et tamen
q̄ſi tali bet pfectōne quaſi ſur
ſum ſ̄ ſapiat int̄eſt tamen
plurimū int̄ facem et ſp̄m nec
ſine cruce ē electis dilatō ple
nitudinis quos iā ꝑbatos cō
firmatos q; nulla quidē tēp
tatō conantur ſz ut diximus

Ib̄ ſolū dēc̄ ad cumulū pacis
q̄ nōdū ſe ex toto integraz
exhibet contēplatō ingratus.

Oſt dc. 9. et 7. xbis. ſ.
pī m mang⁹ et g̃ſumatū ē.
miratū calicē et
reliq̄ cruas ludibꝝ
q̄ a matheo marco et luca
fuat ꝑmiſſū iobēs nō ta
cuit hoc uidelicet q̄ bñ diſpo
ſitas omnib; et aſſignato i no
uiſſimis teſtamento gr̄ie
et certe ſpei regulis p̄meda
tis ad tutū mandū q̄ nichil
omnio deeſt ad doctrinam et for
mam iuſtic̄e. xp̄c̄ uoluit cō
ſūmatū. Hac denīc̄ imam Vg. a. Rg. Rha.
p̄ns ſpū cōmēdato ſclinis
capiut q̄ gr̄ās agens poteſtatiue
emiſit aiam. cōſūmans ꝑ
legalīū hoſtiaū rōnem et
ultimam eruginatib; antiq̄s
manū ponens ſe itaq; totū
obtulit pī et cōſūmata eſt
illius holocauſti plenitudo
expenſis in illud miſtiū cr̄
ne ſimł et ſpū q̄ et p cr̄ne
et p ſpū hoīs agebat̄ et to
tus homo totū xp̄m habuit
ſanatorem dum et ea i me
dela carnis oblata ē ilḡ
et ad ſāficatōm anime obti
nendam. Ips ille deſcendit
ad inf̄os et aſcendit ad ſup
os ibi configens feros nec
tes hic portas apiens etiales
Et a corpe quidem anima illa
xp̄i p illud tēpꝰ ſe abſentās

nō ita diuinitatē q̄ modo
camē defuit ſ; erat deus in
ea īdiuiſibilit mūdū recō
ciians ſ; tollens a nobis
mortis formidinem pma
turā reflectōm purgās illa
manitudine quicq̄d uolup
tatū uenena infecant uic
tore ſue gliam celo exhiben
et infemo abstractis q; his
qui in illa expectatōne diu
languerant eaam angelōr
deſidia compleut quibꝫ hō
hominū restitutō gīta fuit.
nec fuit mōia mē oblatū et im
petū ſ; ſb omiū exitiale ſe
complere ſuit passio et ab
solutō ita q; alterū ex alto
conſtant ut eaem hoīa et
replet ſup os et in fcios ca
ptiuaret. Acta ſūt tamen
in celeſtib illa gaudia pli
ora ſpacio nec ſtatim reū
ſa eſt ad corpus ſuū anima
xpi. ſ; mīm hos quos de
tā antiquis tenebris liba
uerat ſplendoris diuini g̃
tulabūdam exhibebat pre
ſentiam. et his qui mūdo
erant conſolatōm diſpen
ſatone aliq̄litulū differe
bat ut et dilatō augēt deſi
diū et reſurrectōis repētie
letaa implet affectū. qui g̃
qō in capite libri ſcptū eſt
erat ut hanc pris uolunta
tem filius faceret et res diu ex
pectata et multis modis ſig
ficata occulta a ſeculo faceꝫ
m lucem ptulat. exoīatū per
catus ppm nō ulr passus eſt
xps ſup uacuus g̃uan ultimus
q; deuiceps nō cēt religio ſi
ſupplicio ſcā monarū uete
feces cum uino mero ieiū
gelico calice miſcent. nec ti
tum passionū ſuarū anum
finē intelligi uoluit ut post
qm̄ aduenisset ūitas figure
ceſſarent nec ulr ſupfluc ue
rarent. g̃ mundis cautibus
p deum ab errando ad iudica
ret eas ipa ūitas nua et loquē
tur publice qui loquebatur
ecce adſum. Vnctus erat xpc
oleo letiae ſanctis humā
natur ptacbz qui eaam pre
pi angelis cōſtabat differe
et exſicata iam erat a facie
oleū iudaica unctō et necēſ
erat ut complicaret. ephim
zeraphim nō compareret. et
quicq̄d celeſti ulr contexuit
ulr celauit. locū daret ullis
et rōnabilibz documentis et
abeſſent umbre et ymagines
et typica integumēta ū xpa
ūitas nuda forma et puri
ſſem ptuentibz exhibet. Ita
q; finem legis aduenisse in
fine passionū xpi monſtra
eſt. et quid ab antiquo iſan
guine hyrcoꝝ et uitulor ſiue
in aliis quibuscūq; ulr oīatiō

mentis ul' libamentis lex mlt
iplicat ad expiatõm pcõiu
agendõ decreuiat gñ redunt
ad compendiũ et abreuiato
tante frangatõnis ritũ unũ
sanguinem mia
uocationem ppolunt et unũ
holocaustũ oñia contiens
ea mollatõne aptauit ut ad
id compandiũ qñtcũq; me
diocritas ẽct homo haberet suffi
cens pcũ nec quecq; psona
aut locus impediret ad tãte
dignitatis accessũ. Vnũ igit
agnũ hẽt ecca neq; quocũ
pascha celebrant aliũ quem
nõe eã una fit ebus et fa
milia ppli xpiani unus ppl
una suffiat hostia. Et i una
domo una ponit mensa vi
delicet panem et calicem unũsq
tas fiat et multitudim ac
cedentiũ vnus qby apponitur
Idemq; sumit nec cõsumit
et cum omis impleũt super
est et babundat. Circumstabant
panes appositos p singula sa
bbata appositis kalendis frigidi
tollerabant qi uetes oblatõis
qi frigidas et calorem sue su
mẽ hẽntes repudiandas tpe
grẽ ipa panũ mutatõ mutua
bat. Agnus nr idem ẽ nec di
uisi ptiũ sas familias imo
lant quia sicut unitas ecce
nec sandi pot nec diuidi ita
necẽ ẽ ut unũ agat ab oñib;
et uniforme obsequiũ deuo
tõnis exhibeat tocius q; uni
uersitatis consensum sacrifici
figu[ra] litas ipa demõdat qñ
uero ad esum agni si forte
sup eẽt uicinus cõuictus do
mui eius aut sup erat uocat
papilẽ introductõm gentiũ
ad communionem sacramentoꝝ
ecce exprimit qs utriq; euangeli
um uocatus. Cõmuni huiꝰ
saporꝭ uulesat et ea tenus re
uinos ad ea que uidebatis po
pulus ee nõ potuit gratia nr
admisit. Communiõ ẽ dei
et res ipa spualem exigit in
tellectum q ẽ agnus nõ
nisi ab una possit immolari
familia que eẽt possit pau
citatis familia ita carens
filiis ul' nepotibꝰ aliis q; ppi
quis ut unũ p se nõ posset
agnaliũ ecce maxime cum
tam numerosa ubius gẽtis
eẽt feanditas multa q; con
iugia multiplicem sobolem
cumularet. Sz ut dnus
intimata ẽ pphetice uocatio
gentiũ et admisse sẽ p fidem
ad participatõm sacramentoꝝ
iudeis secm carnalem sensu
alitatem hereticis nec pcẽme
ualentibꝰ ad spuale plenitu
dinem intellectus. assatus ẽ
ergo agnus nr in uenu tas
sbẽ incensis commentoꝝ car
nibꝰ nichil crudũ aut car

nalem in eo. Jam sapimus
mchi ē omnim aut molem
si ita illa bom ocquo assato
mpatibun flama indumu
it ita solidata ē ult supfit
ut passibile ut mortale-fer
omio motus ppria ab anim
quo accensa sanguis illuc
conspione extincta est. Ideo
q: et sibi et nobis constat
icōsiptibil' ultius carnis
integritas qi nec corrupi pōt
cū omio est solidi nec mu
nui q'etiā. Caput eius qi
am prohib eodim' nec ab
omnimus nutritiua qua fi
des nra in hoc unum et ph
at hoc fatet hoc credit qō
ubi qō erat mpriapio
apud deum fim sit caro i
finibus scloz et maiestas
diuina usq: ad infimitate
nre descendit intestina nr
nre singultatis abhominit.
officiā. Et qu erat nim
priapii ad finē quoq: nr
accessit constituens in se
nobis metam et terminū
pfinem temporalem reuo
cans ad finem infimtiz
et consocians corpis et capi
tis gliam in indiuidua cone
xione astrinxit in unū sic
caput sic pedes sic intestina
comedimus cū ita altum
diem xpi pdicamus ut ñ
enitescam' humilitate ita i

ut michi

finmū ut fortitudiem quo
q: nō negem' ita stultam
ut sapiam ad nmrem quā
hoc amplius stupendū est
in illo redemptōnis nre re
gnato q: eramus sic pas
sa ē diuinitatis sublimitas
qui qō in se cōmutabile ut
tus et incomprehensibile ma
gnitudo status q: būtudinis
sempitne immobilit' pseuat
ita et apud ezechiel face
et pedes dñi qi prima et no
uissima cherubin integunt
media tantū uidenda expo
nūt q: que aīi mūdi cōstitu
tōm apud ipm erant ut q'
status rerum futurus sit
post iudiciū ultimū cibus
ē fidei et spei intim dū intel
ligē satagit que fm carnē
gesta sunt et humanitatis in
dagan affectus qi ex cantan
eius uisceribz religiosis man
suetudo depascat. Carnē ig
itur hoc nō comedim' ossa
uero igne cōburim' qi sac'
menta quid que qi diuinita
tis caro sunt et unitatis in
tegumēta uisibilit' fim sua
spem partim et summ' ip
sam uero fm intelligibilem
et uisiblem statum firmas
omio et solidam nec fran
gim' nec minuim' si flam
mis imaginib' ē spūalibus
intelligentiis cōmedamus

q̄ ſps et utra ſit in duumꝰ
miſtis nefas ſit intellectu
humano tante rei confirm
ri noticiam q̄m ultim mꝰ
ſe ſpūs ſcūs colligit donec
euacuatō q̄ expte ē pfūn p
deat palam et cognoſcentes
ſiant et cognti ſumus iam
hoc nō ſac̄mento agnimusq̄
ſpe. Ideo nocte agnū mactāt
precipuū q̄ ſplēdōr ad hoc dū
eluceat huius operis ratō cuius
ſps nr̄a ē q̄m in ſplendori
bꝰ ſcōꝝ deteget ueritas cū nouū
unū in regno dei ꝓmabitur
accenſisq̄ lampadibꝰ ūgi
nes animē ad etnas nupci
as admittēt̄ pōtaq̄ in extin
gui bū lucerna dñi candelabrū. ſup
oīnbꝰ qui in domo ſūt luce
bit tam ſac̄mentoꝝ ūitas
q̄ ipius. nō ętnitatis. Intim
ſane imenſi queſtus res a
git in ūtute inuiſibilem ma
feſtus effectus eloquūt fidi
q̄ ętuōiē beneficia ſol
ta conſōāt. et excellone
plenaū firma fixaq̄ eſt
expectatō futuroꝝ dat nob
agnus iſte ad eplm. cuādat
ertin ſecus luminaribꝰ et po
ſtibꝰ domoꝝ marū ſanguis
ipē appoim in ſignū ut mūi
tū ſit q̄ patꝝ et qō latet ha
beant q̄ caro et ſpūs ſecum
phoia cum alby potus q̄ di
uinus animarū interſum
alat et uegetet. Ambigat q̄
ēē uirtutes contrarias fig̃
aruas et ſanguīs nota nec
dubiū q̄n omnō formidēt
demones paſſionis formā
terroꝝem q̄ eis cōtractens
huius in ſpēm ipā ſcāmat
Etiam ipōs ſac̄menta ſcā
et fieri mumiūt fig̃ quos
conſtat. nō q̄ūtū expedit ca
no dogmati et caſtitati mo
ribꝰ conformāī et ſolus ſi
damenta obtenta cū quoq̄
mō inhēnt nō ſtatim ꝓpter
ligna et fenū que ſuppoſi
a negligentibꝰ uident im
uunt demones quibuſq̄ cri
nales ſz reuēnt fundamēta
et diſparent ad uanū fiaī fig̃
nec temē accedūt ad conſec
tam ſanguīs balſamo dom
Alioquin ſi ad ſingulos excſ
ſus uim ſuam penitus ſac̄
mentoꝝ ſūbtrahēt unctus et
manū frontibꝰ extenuaū ēēs
titulus pmgēt nulla ſpes ſi
ēct ruentibꝰ aquibꝰ licet lap
ſis articulo ſps ſcs abſcedit
manēt tamen eadā in reis
nec ſūt inania ſac̄menta ad
que ut compūgūt qui delīq
rē ſps redit cuncta q̄ ē ſac̄me
toꝝ dignitas ut q̄ō ſpū ab
ſente nō audeat uis inimica
ingredi niſi deſpatione cōſiꝰ
etudine debitoq̄ conſenſu delibato
ſigni ſcīn uicta q̄ capitaq̄

mens apostasie scabello e
nsit. hinc ē q̄ exīmatoꝝ
angelus p̄mogenita quoq;
egyptioꝝ puniens iuso hoc
signo a limināb⁹ sanguīe
illiḡtis q̄ increpatus se co
hibet cuctatis q; egyptijs
ille sū in columes q; manēt
quoꝝ latā fronteꝫ q; quo
res huius cōspīo nubica
uat. sic rahab cum ēet mitt
appensa ad fenestram re
ste coccinea saluat̄ et sola
exercitu iuba euasit nec pa
tuit domus eius uastatoī
et p̄ece q̄ritam celis signi
mūebat reuēcia uulnerū
eciam ut festinant̄ et cū
de hoc agit̄ p̄nūtiū uectes
itinerū lxos hintes in ma
nibus lumbis p̄cinctis pa
nes azimos edant cū lac
tucis agrestib⁹ qi tanti op
is mūistros nec desides ēe
ēe decet neq; molles neq;
uiaticum accipientib⁹ extu
ris de egypto querenda sūt
diuīsoria uoluptatū sī i ex
itu de pplō barbaro simul
delent se componē a mau
tudo p̄nitencie penitencie
et sinātas uite hec cārīter
aliqū sicut et ē. legis euāg
mata p̄fūnt dum fides q; pi
etas ad id qđ p̄mittat ūitas
contaminabant. sī ū uenit ple
nitudo q̄ūis finis q; legis ꝑ

q̄q̄d de agno uel de edo uel u
uentra nisi mandatū ē omīa
tuis fīm congruos status et
m se omīa refēns uīt̄ ꝑpos
intellectus cessatū ē. a multis
ū unū sufficiencia posunt n
oportuit adhibi significanca
ū significatū aduenit sacrifi
ca de ēdula et carnagine ze
lum feruoꝝem q; scōū pre
locuta sunt sī fumigationes
aromatū incensiones oratiō
nū et pia uota effluis q; scōꝝ
incensi ad pres emoritura uo
luptates indumēta sacdotā
multiplicā gēnaq; ornatū co
tinebāt feminalia que ad op
tenda pudenda p̄mo loco p̄
ta sunt. Tantū edocent op
te ēe contiencie ut cū dū
ne suspitū q̄s locum reti
q̄t et ita abscondi q̄q̄d ille
nestatis notabile ut nullo
cū ad ea intuenda zelotyp
intuiat̄ admittat̄ aspectus i
talem se exhibeat conūsatiō
sacdotū q̄ sine sexu sit ꝺoio
abhominet̄ huius modi latē
que eciam confidet̄ et ex
tendat ad mēbra cōmūia ꝑpa
q; optat naturā consciā sui de
testatiq; q; potest nō q; agit et
q̄ emorituas et fendas ptes
illas sepelit et abscondit. se
cunda uestis que podis ꝺē
talaris dicit̄ linea ē que ni
dicae pseuancā intimabat

nte imaculate candore q̃ que
sita erat et adhens compon
qi singula nitatem hoc ꝓpriũ
diligit et expedit̃os ee oportet
qui sãs mutuant̃ altaribus
camq; et uestẽ et totam cõ
fessionis solutionem erbitere
Tertio loco adhet baltheus li
neam tunicam nte umbilicũ
et pectus astringens ut in eade
legem sõ eius ꝓpositoris uicio
mens et acto puenniet utriusq;
nectitate ageret cardinal et spũ
alis affectus hanc regulã s'pau
noto coscident et in id ipm coi
studio plenissime consentiret q̃
tus ornatus erat tyara ut q̃da
ns qui capitis cultus eo q; s'
domestica camera sensuũ et
ꝓa sapiencie domus iudicat
quo philosophica contẽplatõ
tendat et q̃nte sit sapiẽ eligẽ
celibatũ. Hec omnia de lino fieri
Jussa sunt unde et bissus ap
tat ut nõ lateat humus studij
et ꝓpositi animos q; multas
tumbo ablutionibus opus est
ut ad hũc candorem exurgat
qui sp; pueriat diu torquen.
et longa consuetudie carnis
les foliam affectus ne cep
tationũ mole facile disrupã
tur. Et quidẽ ad caput nrm
qđ xps est occidau figuraliter
tota puritatis nte referenda
ẽ glia et hic demũ tuta po
tit ee pseuerancia si in eo fixa
sit spes et fiducia radicata.
Hec quatuor monumenta nu
nquã sũmis sacerdotibus et
decto et lege erant ꝑmunia
quatuor reliqua ꝓprie sunt
simi pontificis. In primis
tunica talaris summus pon
tifex mouebat dependebat
q; in fimbrijs eius pte pecu
tium. lxxij. cimbalabula et
inter duo cimbalabula malu
ũ punicũ. omnia erat ex
auro purissimo ut totus
uocalis ingrederetur ñ sci
si aliter ageret continuo mori
turus. uestis sane illa tacit
tua animam in sanctorũ e
nitatem ad illũ pfectum i
dicat puenire et spũ uiuat
et spũ ambulet ameminẽ
iudicet et omnia iudicet. H
eius ẽ summi sacerdotis adhuc
apicem sanctitatis attingẽ ut
totum se ut iustus celesti
exhibeat moyses q; supinos
diuina exprimat formam
soliq; creatori mente ifixa
mouendua contẽplatione m
heat hoc totum complectes
tunica talaris coloris hyacin
ti. Cimbalabula uõ aurea
erant. mala aut ex iacincto
et purpura et bisso i modũ
sperule fca hoc significante
spũ sco q; um cotemplatiuũ
in quor contẽplatõ in celis ẽ
et qui que sursum sit sapi

unt nō que sup ceram fidei
pme doctrinam et mapie
nouissimū debent pplis ē
nubilū demugire nodicaū
totusq; eoꝝ incensus et f
mo resonare debent diuina
misteria nec gēm diuinam
que data ē sibi pmie ut suf
focare debent silendo q nō
satis ē acceptū in sudario
reposuisse talentū nisi ad
negociatoꝝ fenus reditum
cum lucro. Nō pdest iustitia
tunica nec castitatis contu
nencie q; insignia doctoꝝ
sufficiūt nec pacificus est
ad altaria scā. Ingressus si ne
gligit mūdare impio nia;
suam pcā q; stipendiū aiz
et ille nō hīs connectōm
in pcō suo peat nec pfit
doctoꝝ iustiā sua cum sā
guinem exonerei uidet de ma
nu speculatoꝝ requirat nē
magnū s' unde nisi satagat
alios secum mūde. q ut ait
seneca qui res et homines
fugit qui alios unde nō p
ſ uelut timidū atq in eis
animal metu obliant neq
qm dicendus ē casū uiuere
s' fm summo uentis. Ingre
diens iō q; in scā scoꝝ totū
usq; calem se debet summus
pontifex exhibē et ūtute ū
bi q; flonbꝝ odoꝝfis allicē
auditoꝝes ut et pdicatō q;
tintinnabula eraūt pūnis
mo puritatem pfectōm q; s
gulans intelligencie singu
lans indicet et exoꝝ pre
p cautū fimo eius lucas d
uine intonet claritatē et spi
flozē calozes iacinctō ut dei
ē celeste celestiū impurpu
magnitudinem regiam adi
sus pcin incocto bisso doctoꝝ
flāmatū in dilectōne dei
primū pie mentis exponat ef
fectū. Oportet same ut sacer
talis actō semp sit et aurō
sapie fulgida in iacincto sp
in sublime erecta et purpura
regni celestis pcā in capti
uitatem redigens demoni
monstra et cocco bisso doc
lectone gemina flāmea et
bisso retorta semp in oppsi
one et castigatōne carnis
sollicita in malis punitas q
nē cortice unū multa cōtē
gunt gēra uirtutū multipli
ria opatō exprimit. que undi
q; uno cantatis tegumēto
ambit et recte tintinnabula
mala inscent. Cum simul
pdicatō et actō colent sa
tor uerus qō diat hoc faciat.
Bertū addidit mdumentuz
qō sup humiale dī hoc apud
hebreos eciam ephoz appella
tur. hoc samuel cum puer
ēet hūsse legit et dō ante
archam hoc cubit. ſ ephoz

ē sup humāle q̄ sūmoꝝ erat
pontificū erat ex iacincto et pur
pura et coco bissoq; contextuꝫ
Aliud uero ephot et tunica linea
accipit simpler erat et tineuꝫ
In hoc sup humāli duo lapides
onychini aurō inclusi inserti
erant. unus in hoza una ab vn
malta et sexta erant nomina
filioꝝ isti sex. in lapide uno
et sex in altō. Itaq; in sup hu
mali pontificis. hoc debeb; in
telligi quo mō portandus sim
omīb; officiū illud sedebat qui
ta eis ex debito regis sollicitu
do maneb; ut pp̄is humeris
quem portant ad onus reporta
ret in hoc bonoꝝ opum pon
dera in laboribꝫ psecuanea i
dicatur. In coloribꝫ uero sup
humalis que sit ratō dāri ē
sup. Ad aūt nomina p̄archa
rum gestat in humeris obtu
tū eoꝝ utiq; fit ut
uideus pplūs patrū nomina ad
sexta mueste pontificis eoꝝ
imitet iustitiā uenerat; in me
moriam fides fides habeat
manuetudo ysaac. patientia
ut sit castitas ioseph. discipli
moysi. zelus finees. victoria
iosue. samuelis sinceritas. dō
bilitas eoꝝq; qui de illoꝝ duo
decim p̄archis egressi sunt
principib; uel sacerdotib; recte
fidei uel dei qui p fidem uicerūt
regna et operati iustitiā repro
siones adepti sūt. Duplex
aūt ō est quare hoc ephot
pontifex nomina portat ut
ipē auditoribꝫ secunda prīa
exempla p̄ponat et ipē eos
quos et uerbo instruit et
exemplo si p̄occupati fuerint
in aliquo delicto in spū leui
tatis ferat et amplius exo
niare q̄m g̃uare infirmos
medeat. Coꝝ enī oīa ppm
lege officij sui sepe nāte est
et p singulos sic diuisi moꝝ
bi erugunt erugūt aī his q̄
ignoꝝant ul' erraut et infir
mari et unūq; aūt sex nomi
na in sinistra pte erant. et sex
in dextera in laudibꝫ anichi
lis sculpta. Illud ē q̄ ad cō
sceptrū regalitatis supne p
tinent. Non tamē qui p
bati p̄fecti q; uidentur sc̄ etiaꝫ
qui minores estimatores sunt.
qui imperfectū unū nō habet
diuina p̄fectō et calamuꝫ
cassatū nō contēnit et lignū
fumigans nō extinguit ā
pleratur quidē de certis eius
eos qui digni sūt p̄moueri ad
oscula. sc̄ et leua eius eoꝝ
capitibꝫ supponit quos ille
allitatis uirgo inclinat nec
patit lapsos omīno collidi.
quos conuentes erigit et
manū piam ī dinatis sup
ponit. Dux iō lapis ē hūs
unguis silicis diem albicaꝝ

ꝯis angentiby ignialos
emittit. ⁊ inde pbic lapidē
in quo dextro sum et sun
strorū nomia duodecim
filioꝝ ist' sculpi uibentur
recte intelligit' hanc sept'
am ptine ad ipm qui in
carne assūpta qī unguem
se nob' exhibuit et opuit mi'
tudinem pceꝝ ꝯis can
didis. id' contiene doctus
angens electos et miraculo
rum ignialis accendēs ad
finem ardebat intus et lu
cebat extius. Ipē aūt ē lapis
ille. in quo et lux ē cō sept'a
duumtus et in quo sanctū
nomia omitū qu nomen
ipius nō assumūt iuami
quos nulla tribulatō ul' adui
sitas cū semel in sculpta fu
erint erade potit ul' dele. Io
aderis et asimilis locant' qa
fundatos ul' septos in petra
nec altum concutit nec pfu
dum qꝝ parma unshaq; im
pperes et adūsis gradiunt'
nuūcti. sequit' mouimetuz
septimū q' ebraice osen. gre
ce legion. Latine uero natō
nalis uocat'. hoc ex eisdem
spibꝫ et colonbꝫ quibꝫ et si
humal' ppt' easdem ꝛōnes
aptan tulet' ~~inter~~ duplet
uero ppt' lapidum pondus
ne forte rupat'. Quadragu
lum quoq; erat' et palmi

pfpis

mensuram tam in latitu
ne qm̄ in longitudine pti
In palmi mensura plena
nus mensurā qītū pos
lis ē humane opatōm att
ge. Qui em̄ palmo aliqu
metē expansis digitis m
nū extendit ut possit attin
ge ad locū quo tendit. Ea
igitur mensura erit pie int
tōne in longitudine bom o
et in latitudine caritatis. In
ti em̄ meo erant duodecim
pdes p quatuoꝝ ordies cin c
cin in late uno. et cin et cin
late alio. Sculpta qꝝ erant no
mia filioꝝ ist' in singul' sigl
p tribuū differencias et erat
per quatuoꝝ uero ꝛōnales ag
los. quatuoꝝ anēli aurei era
hentes cont' se in sup humi
alios quatuoꝝ amulos ut am
lus cont' amulū ueiens car
nibus auris utrūq; adhoc in
tis sup humal' et ꝛōnal' iunc
ungēt et mutuo copulant.
et mictim erant in suphumi
li in fin in quibꝫ carbene ins
rebant' que amulos utrinq; s
cumentes nectebant. Erant
eciam et in latibꝫ et sinion p
te ꝛōnal' et humalis amulo
in summitate et duo in latibus
et p singulos discurrentes ca
thene. ut et sup̄ et in quatuoꝝ
angul' et in ambobus latibu
uncine ac eēt et ad scapulas

et ad extre

et ad ectremitates et ad media
uniq; indumenti firme stan
gent ligature. hoc eciam in
mentū nō tantū rōnale. sed ea
am rōnale iudicij adnō adnō
cōm ē in quo doctrina et ūitas
pona iubent̄ et hoc sūm pōtū
as pectus cum ingreditur isca
Inprimis diligent̄ attendēdū
est q; qui hac ueste induitur
inqua his doctrina et ūitas ē
impressa consecūtū doctine et
ūitatis pectus suū intelligit
neq; debere secularibus actū
ōnib; et luctus occupari sed
doctrinam fidei exemplo et mo
rib; iudicare. qd omnio ifame
ē abuti rē corpore doctrinam
et cāmentōnib; uel tegminis
ostēnie ūitatem. Oportz q;pe
ut omia que agit moderatur
rō sic disponat et sic suis lo
cis aptet mām et iudicium
ut cū iudicat scientias nō er
cludat clemencia et cū inse
quitur iusticiam pietas nō deli
quat et siue puniat siue parcat
ūitatis tramite nō recedat
Considerans igit̄ loca et tp̄a
et modos actōnū et etates a
gradus in numero et pondere
et mensura singula suis apt;
rōnib; discretō sacerdotis. In
nuus pectore bonum debet ē
sciencia. Cuius eciam ultra
nēcē ē ut sit doctrina. nec ullū
locum in animū illa liceat falsi
tas que ad iudicij dubium ir
gulam conquirere debet q
cūq; uel docet uel agit uel statu
it uel corrigit atq; ideo supra
humerale et rōnale s̄ uictis a
multis cathenarū complexu
ad munitem copulant̄ ut pu
ra cogitatus in mente sancta
et rōnabiles prudencia nr actō
nes et omia iunculo pacis
colligant unitissam q; pontu
ficas dispōtōm caritatis cō
plexus astringat p̄ter has
ligaturas que celestib; deb
cemus pijs q; affectōmbus
aptant̄ ep hoc q; postius ut
antemus longius p̄minge
bat baltheus tam tumidam
sanctuam qm̄ xp̄m sup hu
merale et rōnale supne con
stringens tanta firmitate
ut tam indumētōm una
cē spes undetur et omia sibi
strictim colligent ut dar etur
intelligi qm̄ta sit diligēcia
sanctas obseruanda. Cui q;
post tantas excellencie glias
p̄ dona ūitutū post agones
et colluctatōnes et uictor
as inumerabiles restant
plenūq; cita nouissima q;
carnis plaula et nēcē ē ut
semp huius modi solliciudo
et inquis et ex inuglet ut
in finem actōnū et medita
tōnū illibata glia pseueret
eciam sūmos fulgura fuuit

et ñ hec balteo eciã cũ om
nia ea temus bñ dispõita
sũt et nõ et opa. iugi ne
ru stringãt et motus et pl'
sus diuisoñi tpetatõñ dis
iungẽ potest et dissilire q'
nullo turbine ꝓpellente eq̃
le undebãt et competenter
dispõitum. Balteus iste
erpurpura erat et bisso re
torta et sancto et coco bi
stincto in similitudiem pel
lis colubri in rotundo con
tertum. Restat aũt sic oñi
tus pontifex nomia filiorũ
isr'l p diuisis rõnby in humis
et pectore. In humis quida
aderta et aleua. ppt eis pre
cas ut loco in duoby tan
tum ozonby q' ut sũmus
pontifex cuius umpiũ sup
humeri eius. Judeis et gẽ
aby sciptura cruas reliquid.
Et omia eqñ nomia recep
tõñ nutrimaut nscpta q'
rum linguas cruas titul'
continebat. In rõnali ue
ro quatuor lapidũ ozdies
distincte sũt poti ut dcin
e in quatuor eius extremi
tatiby sup tini et infra tiu
m nomiby pmarchaũ q'
lerent sũmi pontifias hec
intimat' q' qui in regimine
sunt semp affica teneant
p bis qui ad eor solutatu
diem ptient et qntũ possi
bile e recordari eor debent et
nõie nõ et ozdinẽ exhibere suffra
gia neq' aliud illud pectus
occupare debet qñ aiam
zelus q' illi officiũ e reuoca
re deuos reconciliare errone
os confirmare eos qui pfi
cit in iustitia et qui deficiũt
cohortari ne desipent deuoci
q' et scipm etiam adpcedẽ
cũ patrum quor gestat no
mia conformare debet exẽ
pla ut quor recolit gliam
imitet' et unitam neq' ab eo
rum fide et opibus se alie
nũ exhibeat. quor actus a
culos cruifert et p'bat q'
ait duodenarius numius in
quatuor ozdies diuisus pr
ptes ternariũ reddit accepti ñ
incongrue pot q' eiingeni
quadratum pre omiby scp
tums insinuat trinitatem
Et hec e aplica doctina que
decem legis pcepta in duoby
dilectõne dei et primi alie
uiat et cohortat. Sequitur
octauus ornatus pontificis
tyara inde q' eadem nomul
li uocant galerũ ul' cydarim
hac erat et minores sacdotes
utebant'. erat q' bissina cũ
data coronula aurea operi
tertuli scã fiat hodie singũ
matris nr' pontifici plen

qđ sumpsit. erat q̄ in modum
cassidis ponecta aliq̄ntulum
linias eacumē in altū sūme
erecens assurgebat q̄ capiti
tota sacnctua ne cui aliquo
molante pontifice labetur.
At uero sūmi tpalis pontifi
cis excellencior erat pcē hec
lamina aurea q̄ petalū
uocant fronti hēbant istam
in q̄ nomē dei qđ apud hebre
os in effabile dī sēptum erat
hec tpalis que regit et ornat
et pregit caput pontificis to
tum q̄ eius pulchritudinem
coronat ut dēm est sup om̄e
sensus capitis dō iudicat cō
sectos et totam corpis glia
dēt ad caput refem. Totus
eū tone mentis candidat
et sapie p̄dicatōnis gīa mū
diq̄ glia benignitas ca
ritatis et quecūq̄ sācitatis in
signia ab uno umūsati capi
te unūt exquo totū corpus
p̄cōnexiones et sūmūstatō
nes crescūt et pfiat fabricatur
ac pfiat. Excep̄ ad totius can
dōis iudicū et complanate
mentis cōpositū concordiam
iūmandam. cydans bissina
in capite pontificis ponitur.
In nitta sacnctua que aduri
capiti astringit. Hoc intelligi
t̄ q̄ amor et regni celestis de
siderū huius pfectōnis api
cem cumulat et ille respectus
tanta gīarum p̄fectiones
unit et sociat cum uera huma
na cui nomen illud dei qđ
dictum nō potest ab hoīe
erat in sēptum sūbiecta et
sūpositam diuine cēnae cē
sudicat caturā. In sup̄no
rum quidē nomē h̄ pontif
ut virtutis quid est q̄ritūr
sic se cognoscat infirmus se
fateat̄ indignus et si quid
hēt candidum. Si quid con
spicuū ad illud nomen refit
unde accipit illiq̄ excellen
ter deuotus asscribat. Hoc no
men tetragīmaton. id ē qua
tuor hīrā erat. id ē Jeh. he.
vau. eth. cuius interpretatō
lingua ebraica in effabile so
nat nō q̄ dici nō possit. Sed
q̄ dēm supra. Sicut ē nec ca
pi humano sensu possit ne
dictum. In fronte uero h̄
nomē pontifex gerit qđ uti
q̄ ē sup om̄e nomē cui omne
genu curuat̄ de quo et iapo
calipsi nobis legit̄ q̄ cū agno
stabant sup̄ montē syon. c.
quadraginta quatuor milia
bintes. n.c.a.n.p.e.l. in fr: eo
rum ibi uexandie sedes est
et significat pfessionis nre
fiducia q̄ quam nō tamen
in nomīe glorie ul' omnipo
tentie dei. h̄ etiam in cruce
xpi gliam. unde et ipē qua
tuor hīe quatuor cruces itumāt

. nō tetragīmaton

aic. Comia in quo m

comia deḡ ⁊ alia in ambus
eius. Ibi abscondita é fortitudo eius sic ornatus pontifex creaturarū omniū typū portabat in uestibꝫ sacris in quarū colouby totus mundi filiatudiem p̄febat huius enī tente deputatē deq̄ gigmtur purpura mentū mar. qui ex suis codeis tingitur sanctus aen aurus spēm bt. Coccus ppt̄ rubore igmul' ebtepi. uisti enī erat ut pontifex creatorē nō solum p̄ist̄ ſ̄ p unūsc mūdo qui ex his quatuor constat rogaret et mdicaret aicta indigēmia dei. et aī sacficaret umq̄ salus condito expiaretur. nec tantum p libis et parētibꝫ ſ̄ p omī creatura et uoce et hīat p̄caret. Ib que dā sunt mundi pontifice ad mundia ustiae ornamēta nos mittit. de quibꝫ dī Sacdotes tui mduant' iusticam et alibi. Erit iustica angulū lumboy eius et fides anctonū remū eius. hec omnia mr̄ summus pontifex indutus decore et fortitudine in spū et ūtate cōfirmaut et ingressus sactuoie cultu qm̄ aaron ūtutis significatarū ipam rem ā plius nos uoluit monby implē q̄ uestibꝫ et lumbos spū alizona succingi p̄piens ad lucem sui intellectus et cogmtōm diuinā sine mentis arrmus q̄ mūdicia nemmē posse puenire in illa p̄fectione nodocuit. deinq̄ q̄ tunica i cōsutili q̄ p̄cē pontificali indutus integritatē cantatis ⁊ unitatē ips unimaculo pacis in eo obſuare nō docuit. Cruce aut q̄ sup humiale sacficiū oblatumus p populo imposuit humis et plaga et sanguis lotional' nō tm̄ mr̄ se duodecim filioꝝ ist' nomina cōclusit. ⁊ totus gen̄is humani op' illius complexum natura fuit et in finus capiti titulus continebat septus ebraice grece et latine nichil ad sanguinē pertinens. cocus legis distinctus in tria septa agr̄ses sepes mirabiliter distincta p̄cedit totum pallidum est q̄quid capite ler colorant et compatione humanē totū mandi est q̄ terra fiat in figuris. Nulla sanctū cōpatio ad carnē ē. q̄ ai ubi calor finis sit totū celeste erat q̄ nulla p̄ca inficeat macula nec q̄q̄m ei de suo p̄cipis humis mūdi ad lumineat. Nec bissus nec purpura eius mūdicie ul' glie aliqua ratione aptāt omnia sup eius potus et satus sanctio nature et p̄paratis ustiae amplexus glie sūt q̄

filii qñ libet elaborata torque
tibi digitis ut conabor signa
ne deliberata impõita ẽ capiti ẽ
alia corona p̃ eodem in certe
illi serto erant pharetreis spine
plamina aurea in qua nomẽ
dñi sculptũ erat ligniũ cenu
a sup emmnẽs in quo pylatus
phrisel cõscripsit nomẽ quo
nichil in celo ut in terra facti
nichil potentius. nichil mirabi
lius ihs nazarenus rex iudeo
rum. hoc scripsit gentilis homo
nescius q̃ ẽet rex genaũ. Jo
aut scripsit utiq; nõ intelligẽs
q; et adhuc titulum puctum
erat et ũgendus aliq̃ ppls
genaũ. vnẽ etiam manus
sacerdotis mi ũno et caput et
pedes et latus. Sanguis bal
samo pciosior quẽ utiq; pũc
ture ueḧum et clauorũ et lã
cee erhimebant et fundebãt
cũ sensu erat q; omñ oleo li
quor ille celebnor sãficatõm
et et emũdatõm mãm non
significans. q; cõsummans. hec
et alia multa que ter uelamu
ne pcto sup faciem mosi
absõdãt xpo tũ affigunato in
monte pauas patiere discr
pulis et cõsũmato in cruce
fca sunt euidencia ũmũsis.
Ruptũ quippe ẽ illud uelũ
integumẽtor carnaliũ q pa
tiunt candebiũ et ꝓpitõnes
panũ et altare in censu dc
rubiũ et ꝓpiatoriũ et sca
scõrũ. Petre quoq; scissa
sũt et sepulcra reserata qa
hec consũmato et lapideis
cordibꝫ spũalem aperit itel
lectũ et eos qui mo erant mortui
in pcto mortalem reuocant
spm. Ita ut qui desperati erãt
et male consuetudinis. In
strictis. alligati in cupidate di
uiũ que est sca ecca. idem
ceps uiuentes appeant et
qui diu fuerant chres fiant
doctoꝛ. et qui sepulti magni.

De laudibꝫ mãs
imgs dei & aliis.

Hominiũ loquar
et angloꝝ. nichil digne m
chil ꝓprie de sce ac ꝑpetue uir
ginis glia matre xpi eloqui
potõ. quia uere in laudibus
eius modulantis nõ inueni
tur conscientia ornatiũ. de-
bes ẽ cuiuscũq; sobrietatis i-
genii. Cũ eñ debite uene-
tõms summa ad xpm respi
ciat ex cuius plenitudine
roratũ ẽ de sup. qd̃ maria p̃
dicat̃ gracia plena. manife
stũ est indubitatũ ẽe matis
et filij gliam. et commune ẽe
utrisq; ꝑmiũ. cuius difficul-
tõ omiem superat intellectũ.
Qui et si illud antiquũ cõ
silium qd̃ deum carnato in sca
uirgine uerbo. apud deum ẽt.
palam fuim est mũdo. tam

huius tam in solite actõis
modũ/qd res miraculi est/
et ordiem nature nõ seruãs.
sensus humanus timet at
tingẽ.et horret/affectu anapti
ti/qd et stupor ẽ maiestas
opis/et in gratuitum ptur
silencio auctoris. res mira
et mandata. caro fit uerbũ caro.deus homo. Quis
instituit celebre miraculo si
leat/item quis hoc ꝓdica
re sufficiat. Scimus quidẽ
supflua nos ee/hoc aggredi.et
illa in cuius sanctissimo uto.
uerbum caro fctm ẽ/loquutura
de uerbo conceptura uerbũ.nefas
ẽ multa ee ee gaudia.nisi implente nos uerbo/hoc hẽm
in mente q̃ mat habuit i
utero. Et ipm quidẽ unige
nitũ pris/ipa prius mente
concepit qñ carne/cũ sa
lutata ab angelo/credidit
manie s' integritatis ꝓpositũ
et nasca er se scm scõs.qa
et hoc accepat celitus itima
tum.qd nõ ẽ apud deũ im
possibile omne uerbũ.nihil
hũanum nisi omendo unita
sunt diuinis humana.ce
lestia terrenis. Secutũ ac
cessum iam hõr homo apud
deum ꝙ mediatorem ee
siue filium hõr ante ptem
et ante filiũ matrem.apẽ mu
dato late/ptũ ostendit lat?

laudes

ecclie

al' mã

et multia. Coram ipo pectus
et ulna. nec pot ee ullo modo
repulsa/ꝙ conamur et posse
omẽ lingua dissertus hec ele
mẽte monumẽta et cautio
tis insignia. diuidit coram
pre mr se matrem et filius/pri
etatis officia/et mris allega
tionibus mutuũ recẽptionis hu
mane negocii et condit m
r se recõciliatõis nre innobi
le testamẽtũ. Coram se xpõ fi
lium immolat et p mundi salute
obsecrat. filius impetrat pi
condonat. magnũ ẽ quidẽ
q̃ latroni concedit ueniam.
sz et hoc stupendiũ q̃ cõsummata
dispensatione incarnatõis
expiaturus huius matrem tan
to affectu honorat. victor su
pplicat et qui sua memoriã ad
matrem deducẽ consolat et col
loquit. Intimans/qñti apud
eum nutu et gre eet/quam
solam in illo pecto respicit/
cum iam late vulnerato fossis
q̃ manibus et pedibus/ultimis
eet. Ecce uebat eum mris af
fectus/et omõ tunc una erat
r et mater uolũtas. Omnes
q̃ holocaustũ ambo pter
affebant deo. hec in sanguine
cordis huc in sanguine carnis
Verũ altius repetenda sunt
opis huius capitula.et hic
ui ẽ colligendũ r̃mone/quo
initio/quo ꝓgressu/ad hunc

vide et caue in Bona add[itam] / optimu[m]

bitudinis cumulū ugo scā
dcucurrit/ut cū xpō cōmmer
in salute mūdi affim obtine-
at/et a dextris eius regnās/ce
lestib; cū amicta uarietatib;
indeaurato uestitu assistat.
Inuenta ē ugo ab angelo in
nazareth solitaria secūm
atribus. Vacans paul dubio
meditatōnib; scās. credo secū
ptractans quo sine offensiōe
legis maneret in ppōito casti
tatis. hanc elegerat. hanc de
uouat et integritatē carnis
et sp̄s apud se dño consecrat.
stabat lex eradūso. urgebat
ad coniugū moyses qui ma
ledām intentans stirpib; semē
et sobolem a filys israel erige
bat. Nullū de ugūtib; a dño
datum erat p̄ceptū. Nec nec
erat aplūs qui daret consili
um. Accepat tamē hoc ipm
ado p spm scm familiare
mandatū nō ex responso an
gelico sz in spnatōne sacta q̄
a et affectū ugūtatis intu
mauit et usq; ad necessitatē
uoti primū deserere alligauit
Quis tamē rei exitus futur⁹
cēt nūdū erat intimatū diui
nitus sz huius modi accessioi
bꝫ gradatim s' officiana purga
tissima aptabat spē suis ob
hoc eam estimo elegisse sollici
tudinem ut dieby et noctibus
in huius controuisie angustijs
congruis seronib; munirer
quib; et stare sibi possz opta
ta ugūtas nec tamē q̄ in
cōtēptum siue legis ingigna
ret auctoritas. hoc enī ut dñs
mus. ad ē coniugū ad ꝓpagā
dum ꝑplm dei. Ita lex ab oī
bus indifferēt exigebat ut ne
simos sacerdotes patēt immu
nes q̄ necē erat filiū p̄ de
functo statim sb̄stitui nec a
lium q̄ q̄m in ordinē pontu
ficalem assumi. Itaq; ꝓpter
successionis necessitatem op
tebat eos in sca coniugio ut
ēent pati filij statim cum
pat' obiss; cōsecrōne pa
trata ad continuatōnis in
censum accedē et mane scā
mane et uespere secūm ritū
legis omū die infeme. Tan
taq; erat huius rei neces
sitas ut cū immūdis et cō
taminatis conabitu exah
ariū tōtū cuiuscūq; offica
psonis nullus ad scā pate
rent accessus solam summi
pontifias psonam ꝓpter hāc
impossibilitatē lex mūdatio
nō excludēt licet aq̄ubus
dam accipiat ut noctibus
ꝓpter incensū matutinū v
tores nō tangēnt ab illa
ueio si hoc egissent usq; ī
uesperam p̄manēnt immūdi
quā loca purificati lege ri
tenīata ex ordine ministra

rent. hūs dicultatib⁹ nalla
ta. qua humam consiliū nō
nō occurrebat qua decretum
et uotum ꝓcurent pit̄ cām
suam maria dño ꝓmeḍbat
et meditatōnib⁹ et scis oīo
nib⁹ uacans de celo expecta
bat consiliū ū mentē spū
cōmūsatōm s'pabat ū cele
bris animus meditantis
in hēbat. Hec defuit cōso
latō. gabriel archangel⁹
desup̄sum illabit̄. solus so
lam affatur. Ave inqđ ma
ria gr̄a plena dns tecum.
Tato in ueti testamento
salutatōne angelica quēq̄
honoratū reperies. nō salu
tat̄ abrahām ai extollit̄
nullo fidei. cum credit m
chul hesitans nascitūrum
de anno senili filiū s'iam
sem neq; cum eundē filiū
de quo et au ꝓmissiones
fē erant mactare uolet̄ nō
annuctat̄. Nō salutat̄ ai tu
gulatis q̄nq; q̄nq; regibus
captō loth ꝑ victor⁹ reūatur.
Et licet melchisedech obla
tus deamus dignus sit te
nedicta nō tamen mer̄ cele
stis saluari. Sub arbore ma
mbre cum deo colloquit̄ et
cunḡ in ultōm sodome su
ꝑuacātōib⁹ deuotas ꝑseqūt
et licet ꝑmmo et hospicio
dignus inuentus sit et si
in quiq; illis flagiciosis ur
bibus decem ꝓ inuenirētur
innumes reliquis uenam
impetrasset nō tamen ad sal
tatōm familiaritatē puenit
Nō salutat̄ moyses ai cum
de nubo deus alloquit̄ neq;
ann in monte synai testa
menti tabulis honorat̄. an
nūciato xpō. salutatōnes in
aplūt. et iam ꝓmo ibū q̄
est saluator mūdi salute nō
longe posita ubū scē spei uer
bum in columitatis et resti
tutōnis mē de celis ad terras
defertur. Jam hoc ubū pene
ranū omno incipit fieq̄ntat
salutat angelus mariā nec
multo post helizabeth occur
rit et ipa salutans et ꝑ hec
salutant angeli post resur
rectōnes scas mulieres. salu
tat ipē xps discipulos. denq;
hunc salutandi morē salua
ta ꝑ xpm semp gaudia sua
comemorans exultas obstat
ecclia. Inuenta ē in xpo pa
res letica et salutis etne me
dicamīa ꝑ ipm fūt nobis
in penitencie balsamis des
gnata. Maria lingua syria
ca dna dr̄ xps dns. Maria
dna. Et licet ipa se xpi ꝑfi
teat̄ ancillā. hoc seruitutis
genus oīm sblimi⁹ regno
cē intelligit. Constituta est
quippe sup̄ oēm creaturam

et quicūq; ibū amat gemma
mat' quoq; supplicat primus
actuus in supis et in fens
admiratōm ē ugo ꝓpria stu
pent demones. gaudent ho
mines et in ecclis gliam deo
concanūt principatus et pote
states. Non cadit in angelos
zelus. ne mundie liuore can
didatus tabesc at et atus. nec
ꝛpōito s' carnis ordine of
fendunt' q; et xp̄e alīq; pau
lominus ab angel' ꝓpt' pas
sibilitatem sic imminute mō
glia et honore coronatus sō
pdib; suis subiecta continet
omia nec adoratōne ul' po
tencia filij mat' pōt ee seiu
cta una ē in his caro et xp̄i vi
sps una cantas. et er quo di
ctū est et dūs tecum in sepa
bunt' pceiauit ꝓmissū et do
mū. Vnitas diuisionē non
recipit nec secat' in ptes. et
si er duobz tām sit unū illo
tamē ult' sanoi nō potest a
filij gliam cum matre nō ta
mmē iudico q; eamde. Ecce
tabnaculū dei hūs int' se sca
sanctum et unguam signoīa
tabulas testamenti et altare
incensi amito cherubin respi
cencia in altitudō mamma et
fine mebra ꝓpiatonū pala
ꝛpōitū. hec nō in figuris set
in ipa ūitate sacrum ūgim'
in se continebat repōita erbi

bens mundo legem et discipli
nam in censionē zeli casti
tatis odorem concordi
am testamētor. panē inte
m cō sūbolem [illegible]
bū sōcitate humilitatis et obe
dientie et holocaustū pen
tencie tutū omnib; portū nau
fragis nulla fera est anglice
dignitati summa sic illius et
cellencior cacumē obumbrat
ugo exaltata qui cedrus in li
bano. Cedrus arbor ē pcera
et iputbile uiginitas quoq;
mane qi nulla carnis ē car
nal' uiscat' putredine mi
premor et alcior uirginita
te undē angelica qō hec ē
tutis ē illa natiue humis no
litatis illa nōitatis ēt i car
ne agē q' nō ē carnis. Deo
incomparabil' unita ē et glie
singulariis pequi ꝓphetar
oracula que de maria scpta
sunt nō ē mi ꝓpōitu neq; em
rem tanta culmīs s' mr ad
grat stilus quō eū illud dom
nū puerperū eloqī qō ab
angelis in bethleem celeb
tum ē. ō in angusto tugurio
hospita ugo nō bris duisor
um infantē ubi lascauis
repositū sacratū ō ungo gei
t et obstetr' s' ipi in illa ce
lebritate exhibuit cherubin
Nichil quippe ibi doloris in
chil clamoris erat nullam

ibi usuram penaꝝ ꝓ uolup
tate ultrò ꝛepetebat neq; eꝝ
ꝑs impcò conceptus animꝰ
solui est donare pcm. Jdò q
[illegible]egdienti ꝛpò mul
tum erigens tormenta nec
tigal ultro natura Januas
reserabat. Adberat ibi che
rubim et seraphm et gtu
labimous gliam mercelsꝰ
decantabat celestis exercituꝰ
et usq; ad pastoꝝ cubilia
dum aures armonie angeli
ce consonancia pstrepebat
Reges Arabum et saba ab
oriente egressi sunt stellaꝝ
m solita luminis amicatis ge
mbꝝ m bamm purpura de
fluente ihm m m pnosti
adorantes domꝰ sacmen
talibꝰ ueniati sunt ab ortu
saluatoꝝ usq; ad baptis
ma. xxx. anni deflunant
nec tota hec ꝛpe seiuncta e
mat a filio semp mdiuidua
assistit et diuinꝝ consilia
sacmenta huius affectu ve
nabat ut deum amplectꝛ
bat ut filiꝝ. Venit ad
mmacula et ih aꝝ audacia
pfidia mouit calumpnias
corde fellea doctham eiꝰ
gelicam pscauta mugens
m xpm dispumabat cotu
lia dicens ei m belzebuch
eiꝛ demonia et nō ee ad
salbi ꝛceptore. Adulta pue

succinctus et ad fine ꝓcurs
sulus. Quid figla psequaꝝ
nec mortuo ꝛpo queunt iuꝝ
dia nec saturata e auente p
bis malicia cum pedibꝰ clauꝝ
et manibꝰ aꝝ lancea lati fe
ore spine capiti et totꝝ coꝛ
lxereret cruca. obfuabant m
lites crucifixꝝ. Jrridebat u
dei nec erꝛorquebant Pusi
fugientibus aphis in faciem
filij se opposuerat mat a gla
dio dolons anime eius m
fixo mucronabat spu et cruci
figebat affui et qd mea me
agebant claui et lancea. hoc
in eius mente copassio natu
lis et affectois matie angu
stiam. Stabat ante crucē nō
mmoꝛ qm mrem e decebat
forta sse eꝝ. Qua in morte
filij mtelligebat redēptōem
mudi. etiam ꝑ sua morte
se aliquid estimabat publico
munꝝ ad diuinam. Cui bus
adiutorio alieno nō egebat
qm dix. fās sum sicut homo
sine adiutorio int mortuos
lib. Susceptꝝ quide parentis
affectū nō tame quesiuit au
rilium. Immo ipam int reliqs
p quibꝰ sanguis suꝰ pn sacri
ficiū offebat illo generali bn
ficio completus est. Ecce hec
ihū coram te e mat tua. Cur
nō mō dias que e mat mea
et qui sunt frēs mei. avod

nec mirem habias nec ignoras
si cõmendas discipulo et in
carnam impotis solitudiez
illi quẽ ꝑpue diligis. Qui
sup pectus tuũ in cena recu
buit. Ecce mat̃ tua. Quid quod ecce filius
tuus. Et ad discipulũ. ecce
mat̃ tua. Superat ioseph ad
quẽ usq; ad illud tempus
ꝑpua obsequii spectauerat
ratõ. et cui ad hoc ipm fiiat
desponsata et nõ qi hoc mi
nisterio censeat indignus. Iohis
assimit̃. hunc intellectuz
cum stanaa simonii uidet̃
exigẽ uerum secretõ rõne
unguntatu ũguntas ꝓmen
dat̃. vt hoc testimonio lucã
ret̃ tonosius hereticis et ꝑbia
nis helundius qui orẽ feti
do ausi sunt garrire q̃ ex
uõ unguntatu alius ꝓter
xpm ꝓtus effusus sit et ꝑt
saluatorẽ natũ. Ioseph ea
licenaa mantali contigit
Ipẽ xps de cruce matine mte
gritatis ẽ arbit̃. i. assitor. ne
q̃ eñ filios ex ioseph susceꝑ
timam alium consortio sepa
ret obstructũ ẽ os loquẽtiũ
inqua. Suscepit eam iohis
in suam nõ abimẽte ioseph
nec aliqua calũpnã infente
suscepit eam in suã nõ q̃
maritus ꝛ loco filij a secla
et custos et testis et cõsaus
triant quidẽ ambo inistio

Ioseph cedente ꝑ tempore
et cã. Iohẽ ꝑpito. xps quõ
expansis in eum contume
lijs et tormentis iam ꝑpin
quãte hora in mẽ amplius
quã in se patiebat nec
dissimulãs q̃ humano pũ
gẽt affectũ circa nouissima
exꝑssit quitam mat̃ uellet
reuerenaa amũdo exhibere
cui multimis tam officio
sum reliquid dilectõnis tu
dicũ in ipõ moꝛtis articu
lo. exponẽs q̃ minis ẽet in
temerata unguntas et qõ
ei gñe singlaris etia ma
net hẽditas. Suscepit ita
q̃ discipulus q̃ ꝑmendatũ
est. Et xpc dixit cõsummatũ ẽ. Consummatũ e
hoc dixit et tono pietatis i
sue mñstrũ omne cõple
uit postulabat ordo ut de ce
tis capitulis que xpc tauce
tegit aliq̃ scribem⁹ ꝛ sup
ẽ sanus ad tante ꝓfundita
tis mysteria mittẽ manũ. Qꝛ
eñ dicẽ sufficiat/q̃ se delic
tum clamat manuce qi in
firmus/et latronẽ impadi
sum ꝓmittit qi deus/qõ
orat ꝓ eis qui male dixit
et cruagentibꝰ obtinet ue
niam/q̃ in eodẽ puncto ap̃
prem totus mundi causã
allegat/q̃ ꝑpne et singlant
mysterium reiicat/iudicat q̃ de
sitl et nõ de corpe mulinato

repellgnatõ ũbor
xpi ꝛ cruce.

cloquit/q̄ dñm̄ ꝓtestat' oia
ꝓsummata et sic in manus
p̄is/spū ꝯmendato/capite
inclinato/emisit'. Magis
b̄ nō uidet' honoranda si
lencio/q̄ indigna f'monis
ausu temano ꝓfligenda
Verū demaria ut q̄ cepim⁹
breuit' p̄seqūmur. hoc exacti
bꝰ aplōm breuit' traditum
nobis accepimus q̄ post pas
sionem x̄i cum aplis usque
ad pentecosten m oiombꝰ
et ieiunijs unanimit' con
uersata e post ea uio iohānē
in eius obsequijs p̄seuerante
nō dm uocatōne dilata mu
gnit ad filiū et angelis ac
cumentibꝰ et deportantibꝰ
illam mclytā animā assūp
ta est in celum. Vtrū i cor
pore aut sine corpore mult⁹
canonice sēptane diffinit'
auctoritas. Q̄ quocūq; mō
sit eam cū ipō ee dubiū nō
e. nec fas e hominū loqui
quod illud glorie sit que bi
tudims plenitudo illa p̄fru
untur. Qui sic sēptū e par illa
eupat omem sensum nec
eam oculus uidit nec auris
audiuit aut in cor hois as
cendit. Nō certum est q̄ ibi
est ō tam ipa q̄m filius mul
tū dei assistit p nobis mi
sericordiam postulantes nō
iudicū et obtinentes omni
penitenti remissionē pcōrū.
Immo filio datū e apr̄e/omne
iudicū et eius e tempus et
dispensare scientias distri
buentem/qui nō finale eos quo
rū aduocatus extitit ꝓcipnat
cuiq; sit idem aduocatus et
iudex/neq̄q̄m crudelit' iudicat
qui semp misericorditer inter
latꝰ. Mortes quippe mortis er⁹
salus e hominū. nec illud
pure facile patit' p quo et san
guis eius p̄tium magnū da
tum e. et tantū reconciliatō
nis humane studiū fuit ut
sua dispendia nō attenderet
dū errorem uinceret.

Apud ebreos aūt moy
sen nullū sēptuarum
diuinarū fuisse tractatorem.
sz neq; hystoriarū ut libaliū
disciplinarū sēptores ut inq̄
sitores in populo illo/aliquos
fuisse cognouim⁹. In libro
tamen numeri qui a moyse cō
scptus est. Idem moyses de
quodam libro libro bellorū
dñi mentōnē facit cū dicit
mis moabitarū r amorreor
eis p fines suos trānsitū petunt.
Set liber huius/nec apō ca
nonicas nec inter apocrifas sēp
tuas/ut auctor ut pagina in
uenit. ffuisse tamē nō nullos
ut apud caldeos qui astrono
mie. ut apud egyptios q̄ geo
mete ut alijs disciplinis opā

dicit / ex eo colligit qđ
in omi sapia egyptiorũ moy
sen eruditũ accepimus. legi
mus quoq; in pria epla intr
eos. septimũ pplẽ. & scp
tũam illam si forte scptura
fuit dcũt antiquitas longa
ante diluuiũ tempora defu
isse. et multa omõo in tot an
nos fuisse relicta ẽ scptura. in
q̃ habit / tubal cayn / musice
fuisse reptorem et organor
regulas scpsisse in duabus
columpnis quaꝝ una latĩa
alta lapidea fuit. Studiemt
eñ / docendo mũdi huius sta
tum conflagõne et catha
clismo / et arti sue prudens
tam cum pplẽs cẽt / multa pr
se scpture monimẽta reliq̃t
potius q̃ abolla pplexatum
ẽ ut ab isti q̃ filijs suis be
neficens futura predixerũt
ab alijs moyses compleꝰ
ẽ porro iem tam fĩa q̃m dca
precedentiũ patrũ degessit.
Iunimores tpis / tam grecos q̃
latinos / scptores fuisse du
bitũ nõ est. cum eo tpe Roma
condita ẽ / iam pplis ihsrl ex
egypto egressus in terrã pro
missionis annos septuagẽ
et decem exactis bñet. et tpe
regis exechie constet Romu
lum regnasse in latio qui Rome
conditor fuit. eodem fere
pene plenas filius annos pplx

tauit. post ea uero iam se
nescente regno iuda / eo / cõ
soluta ẽ iudeorũ captiuitas.
primo sub cyro expte / de iudea
ex toto iudaismo sanus pita
goras fuit. et nõ multo post
sectes catheneũ magist.
et post hunc plato. deinde
aristoles. Nõ ideo dico q
fm rõm temporũ nõ tam
moyses. & reliqui pplẽs / philo
losophoꝝ huius mũdi eta
tes et studia precessit. et no
uo adhuc seculo agriculture
ut lanificio ut fabrilibꝫ ut
huius moi artib⁹ que uite
presentis necessa postulabat / o
pam dabat multa antiq
tas paulatim / redigens exco
gitatis instrumentis in eõ
moda publica et cõgruos
usus ut uenas metallicas
confians m eruncinũ uel
pinguedines fructuũ liquo
m oleum ut dulcedine co
lores ut degustans sapores
ut probans aduisa ut ingenio
sa tum libꝫ usibꝫ pficiencia
fiant ars fullonia ut tinctio
num ut fabroꝝ ut medico
num quedã ad remedia que
dam ad delicias obsequia
prudentia prunebat. et ibꝰ
primo studio & exitio labora
uerit et uenerit materiales
tunc incongruas effigies
materie et forme et spes assig

quo

al solus
primꝰ philosphꝰ

& philosophi fuerunt
primi philosophi

te sunt et expssenit tunc
naturales uires suas/et fa
mulata ē natura hoīnib
in obsequiū cor se actu et
sciencia exponens ut occupa
ret dilatādo et nōnabil itel
lectus arta rerū efficacia
et sumr se complecteret sa
ciaa et opus et usus ibu
ius moi ecclas nisi fallar
prima hominū studia fu
erunt/quibz deductis i
medijū/cuncta tuus agentes
qui actōis et sōlutionis fu
erūt ingenij sancti sunt
sblimiora. et nullibia di
p ea que facta sunt cōplan
tes/ex opibus/opm con
ditorem cognouimr et qui
dem glorificauimr in bēte
titudine fidei contabuerūt a
cuia nuciūt/lucas diuine in
dios nō fentes/ita aiales ho
mines/ueritatē dei in mēdacia
um cōmutantes/dilexūt
uanitatem et qsierūt mē
dacia/et comisi ruinas/ Ad
exquisierūt prudencia/que
decima est/et fabricatores er
rorū/in demonū cultū inci
derūt. et pcipatores et apo
state fui/in structuris demo
niis et doctrinis eoz/fabri
cati sunt ydola/scipserūt mē
dacia/et seductōibz uanis
simplices in errorē suorum
impegit collegia. Oportuit

itaq; homo labil et mu
tabil et finitima sciencia ē
ut ad retinendos semel fixos
limites suos etia ultras/et
ria et firma repagula apo
neret. que nec tūc sine pōt ca
tholicas nec tūc sciens scientias
Decursis igit priorib spa
is temporum. que abrahām
usq ad noe. et a noe usq ad
abrahām. et ab abrahā usq
ad moysen in altis occupati
nib deducant. Cpūs dīi re
pleuit moysen cum eēt inspi
mo et qī in pphetā mutuo
cens eum. locutus ē eī os ad
faciens ostendens tabernaculi
bigna fructifa uinencia gem
na templi loca fonte irriguū
um hominē intus inclusum.
ēt infusum et confusū. Audi
sacramentalia fluuia de cor
nali illo fonte manāda au
dit sabbatū in spūte homi
fundente mortifa. Audit p
mulgata in trāsgressorem
extimij censura. audit ut
pocius inter cherubin aigla
dio flāmeo reditū obstruē
tem pcepta. Qd primū ē au
dit deum. Immo reuelante
deo fruitatis differētias assi
tur audit priem unibilū et i
unibilū originē et fundato
rem fruitū creatorem et opito
rem spīm sanctū reuōatore
et sāficatorem ut ideat ex

illo spirante pgnans matia
uitam et formam sicut habet
p uerbum originem et essenciam
et quamuis essencia et motus et
uita ad proprietatem personarum
respiciant una tamen uirtute
et bonitate fundata in unita
te nichil diuisum senciant nec
plures naturas nec plures po
tencias sed licet proprie sint effici
encie una cum omni potencia
una uirtus una diuinitas una
bonitas una beatitudo una eter
nitas hec fidei fundamenta
cum soli deo nota essent cum
nemo noscet patrem nisi filius
placuit deo reuelare moysi
ueritatis originem cuius litteris ha
rum rerum distinctiones primo
innocuere hominibus ut imbuti
fide spe proficerent et ad caritatis
latitudinem profectus augeret
Scripsit igitur in prima parte ge
neseos in capite libri opera
sex dierum. In quibus misticis
et secretis rationibus et eternitas
dei et sapiencia uerbi et benigni
tas spiritus sancti sic intimata est
ut haberet fidei simplicitas illu
minata per uerbum ad altitudinem
diuiciarum sapiencie et sciencie di
secundum mensuram sibi datam ac
cessibilem introitum. In quo
exercitaretur donec ablato quod ex
parte est in ultimis consuma
retur. Intimata est in hoc eo
dem libro angelorum creatio. et

dyaboli casus licet manife
ste non sit ibi utique harum
rerum expressa distinctio.

Explicit liber beati Ber
nardi clareuallis de ul
timis uerbis domini.

Incipit liber super lamen
tatione Jeremie prophete secundum
eundem beatum ~~Bernar~~ aznolduz
~~dum~~

Quomodo
sedet sola
ciuitas ple
na populo: Quan
tum ad litteram
spectat ad de
solationem ierusalem plangit Jeremi
as. Et est admirantis uel dolentis
uox ista. Ideo autem ab admira
tione inchoat ad magnitu
dinem calamitatis ostendat
ac per hoc faciat attentos au
ditores ut in quibus sunt malis
agnoscant. et ad penitenciam
conuertantur. Quomodo sedet sola
ciuitas plena populo: quasi di
cet. Ciuitas que olim in tempore

bernardy

dauid et alioꝝ bonoꝝ regū
qui deo placuerūt plena po
pulo fuit: attendite quare
nūc sola remansit. Cur cū
nisi qꝝ deū offenderūt. Sola
autē dicat hoc ē desolatam
ppē plūm abductū captiua
tum in babilone. Vel si adhuc
ꝑ plūs referat plena ꝑplō est
et tamen sola sedet qꝝ deus
ꝑplauū nō hꝫ. qui ꝑcē non
pōt mutuatiō ꝑplī. ꝙ dcest
auxiliū dei. Qđ aūt dicat
sedet. ad declarationē pmanet
humiliationē. Facta est qī iu
dua. dicta gentium. hō ē iu
uente adhuc suo delic
to et nō iudua. Sz qī iu
dua. quia si penituerit ad
huc reconciliari potāt. ꝓpter
eam. quia deus nr̄ dī plebis
illius quia eam ad cultum
sui casto s' amore copula
uit ne putinas ydoloꝝ cul
tores fornicaret. Facta est
qī iudua dicta gentiū prin
ceps puinciaꝝ fca ē sb tri
buto. Sic erat olim q' gentes
aliegenaꝝ fuerāt iu
dees. et puinciae nationū sub
dite erant illis. nūc uero a
deo ipi delicti tributariꝫ fa
ctus nationibꝫ. Cōmemora
tō aūt ꝓphetę ꝙlie ꝑsentis
ē temꝑis exaggeratio. Sed
allegoꝝ sensum. Templas
in ecclia q̄libet ꝑales

aliegenaꝝ

umos designat qui ei iudea
multitudiem hominū ad fi
dem confluisse. et nomen
xpi p totum mūdū dilatatū
ee. nullū aūtē ut ad modum
paucos inuenīt qui in iusti
tia xpiana seqnt. et sincē fidē ca
teneant/omnibꝫ que sua sunt
querentibꝫ/dolentes et gemē
tes dicit. Quomō sedet sola
ciuitas plena ꝑplō ut/qđ tūc
in ecclia ꝑplin cōtinuus et ma
solam ee ecclīam cātuā. Qa
nūc aliquem qui uere cum ſſi
inuenire possimus. similē qđ
dam in euāgelio repi. Con
stitato in turba domino. in
diq; tūc alliante et pmēte se
ꝑplexuenit mulier fluens san
guine et accedens et retro tan
git fimbriā uestimenti eius
et ille confestim/qs sinqđ te
tigit me. Tetigit me aliquis.
Quia muliere fimbria con
gente. qī nouit aliqđ passus
inf̄ogat. Quis me tetigit/p
fecto declat. qđ ꝑius qīnuis
actibus impingentibꝫ et pmē
tibꝫ/intactus fuit. Sic ergo
xpi turba pmente intactus
pmanet: Ita ecclia corpus
xpi mē multos sola secet. qa
fides catholica/pfessores mul
tos hꝫ/imitatores paucos. si
cut et tunc qui dño ꝑcrant
p ꝑsentiā corpalem/nō eum
contingē potāt qa longe

al. qua

erant p

erant p fidem et dilectionez.
plangat ergo spāl' ieremias
et dicat. Quomō sedet sola
ciuitas plena pplō qz ubicū
qz sensu dei suus sine dolore
et gemitu hec uidē nō possūt
ffā est qī uidua dña gēciū
principeps puinciaruū ffā est
sbtributo. p gentes recte accī
pimus carnales quosqz itē
eccām. p puincias uero qs
cūqz extra ecclīam constitu
tos sicut sunt pagani. Iudi.
hetica. tunc ergo sēa ecclīa do
mina ē gentiuz qñdo carna
les quosqz intus pōitos p di
sapline rigorem sbiat. Prin
ceps puinciaruū ē qñdo extra
positos infideles p potentiam
ne nocē possīt repellit. Et si
qñdo forte pcis exigentibus
adeo dēlinquit quatinus nec
eos qui intus turbant cohi
bē ualeat nec ab his qui se fo
ris impugnant defendē tunc
dña gentiuz qī uidua relinqt.
Et princeps puinciaruū efficit
tributaria. qñdo enī fideles ī
ab hetias deceptos uī apote
statibus huius mūdi pmo
sine terrore fractos ad ficti
tatem trahi conspicat q̄do ali
quo qī aliem gens tributū sol
uit. Secm intellectū moralē
cūtatem sig'ficat aiam que
sola sedet qñdo a deo dēliquit
plena pplō uirtutū qñdo adeo
inhabitat. Si uāt cuitatem
iuenim⁹ cuius plangit desola
tō. ī ieremias inuenit. un⁹
quisq; uirū debet ee. Iere
as. et plangē desolatōm suā.
quēadmodū ille plangebat
desolatōm ierlin. Et certe
si ille sic plangebat rumaz
lapidū. Nos multo magis
plangē desolatōm aiarum
nīaruz et dicē unusquisq;
Quomō sedet sola ciuitas
plena pplō. Quō anima mā
desolata ē. Quomō domū ha
bitatorē illū poīdit quo pre
sente olim plena pplō uirtu
tum fuit. ffā ē qī uidua do
mina gentiū. Gentes sunt
desidia carnis que nobis fz
corruptōm pme natiuitatis
ingenita sunt et legi mētis
contradicunt. quib; tāc bene
anima dñatur qñdo pfīcē do
mīgtur. Princeps puinciaruū
ffā sbtributo. p puincias
possum⁹ accipe sensus corpo
reos. qz sicut una puincia
multi sunt homines. Ita qs
qz sensuū. duōs hōt motus
et diuīsas operatōnes p quas
fons multiplicib; diffundit
Et dū singulor sensuū ap
titus admitū rōnis mouet
qī principat anīma puincias
. Si ergo anima sua ifion
hoc ē sensualitati principari
desiderat hoc ē ut suo iudicio

hoc ē deo se sbiciat q; nequ
sbtus se a suo imperio tam
potest dum sup̄ se rectorem
deum habeat. si uero oblita
timoris dñi secuta fuit co
cupiscentias suas aufert
deus gr̄am suam ab ea.
et tunc ex necessitate desi
deriis carnis sue efficit sb
cūbit. que cū deo prius sub
iecta eet et abipō regeret.
suor sensuū apetitus ad i
penū rōnis potent' flectit.
Et nota q dicit dña nō p̄n
ceps gentium. et p̄nceps
nō dña. puncamus. q; uicia
que naturalia nō sunt. cō
primi debent. Sensus ei
qui naturales nō sūt. nō
cōprimi si regi neqū habent
ut mille extirpandis homo
ē studeat disciplinis mo
dandis et assidue studio
disciplinis. Sz fit nō nūq; ut
dum homo illicitis carnis
sue desideriis resistē et mo
tus sensuū suor assidue
negligit. ita tandē prava
consuetudine illigetur. ut
post modū eam uolens
eis resistē nō possit. Quādo
ergo uicijs seruire cogitur
quibus prius sponte consē
sit. quid aliud q̄m prauae cō
suetudini tributū soluit.
Una ergo anime bona et
tā male enituit. Bona cum
tas plena ppō. dña gentiū.
princeps puncianū. ovella
sola. uidua. tributaria. si ui
demus. primū q̄dō bonū
operat. post ea q̄ ad mala
descendat. prius q̄ ips scō
ad cognitionē deueniat. sterilis
est anima mea. cū aut uen
rit fecundat eam ut pariat
nascant fructus in ea. Que
uidelicet uirtutes q̄ dum ad
huc imperfecte fuit et in sapie
tes et nec dum fortes. postea
post. si in ea sensus ad huc p
gr̄am eius cum spē mutuā
ut crescant et robuste fiant
quid aliud q̄m pueri q̄dā
in domo p̄ris educantur
donec ad legitimam etatem
pueriant. Cum uero ad p
fectum pueriunt incrementi
et solido quodā; sapiēcie
cibo uti cepint. tunc iam
nō ut pueri in domo p̄ris
mutui indigent si q̄ quidā
populus ciuilitate sub lege
imperatoris sui uiuere debent.
Sz cum deus intus p̄sidēs
nō regit. tunc caro subiecta
fons fuit. te q̄rito habitue
intus ei sōnū. tanto robu
stius papiani. Sic ergo ani
ma intus plena ppō. ututi
q̄ regem deū habuit ert
eaq; dña genitū. Si ē anima

Sing thre. 2.

lūi ꝯfidoꝝ et pumcaꝝ
b ẽ senḡ corpis princeps fu
it. Huc aūt/sola.qua regem
pduxit.nidua.q; mantū pdi
dit.tbulacoīa.q; ulcis sōlec
ta fuit/ploraus ploraut
in nocte. Imaculatō ubi ba
bundanā dolois dēsignat.
ploraus ploraut in nocte.
hoc ẽ in pīe quietis in pīe
obliuiois. qūdo solet ho
mines obliuisci malox su
oꝝ. Et attendite qīta sit in
ia illius qō amic dolores
ꝯcē nō posit qī alij adolen
bꝫ quiescant. Et lacīme eius
in maxillis eius. Ethaliqī
dolox qui quocūq; modo cō
tangit si lacīmas extox que
re nō sufficiat nō ẽ talis do
lox huius cuius lacīme eius
in maxillis ei⁹. Non ẽ qui
consoletur eam ex oīnibꝫ
cans eius ut qi in tbulatō
ne ꝯtempnūt ut qi tanto
malo sbuenire nō possunt
Caros aūt ppli illius uocat
pbas et pncipes qui eos
consolari consuerit ppē
adoo pmittendo auxilium
et princeps contra inimicos
pugnādo et pniam defen
dendo. Huc aūt plebem i
tribulatōne positam nūc
cōsolabant quia et ih do
minū natū predicabant
et ih inimicas regiones uasta
tas et plin captiuantibus
resistē nō potuit. Vl' alit
legi pōt. ploraus ploraut
in nocte hoc ẽ in secreto
i abscondito. q' amari ẽ flē
flentib⁹ qui consolari nolūt
si pasant dolentib⁹ suis. Vl'
ideo plebs in captiuitate
posita in abscondito ploat
q; ẽtiam sua manifestare
nō audet ppt' crudelis dnos
quib⁹ subiecta ẽ ne ei⁹ se
maiorem extitaret mali
tiam si de sua fiducie ẽ
sus appet. Et tantus do
lox abscondi nō pōt qn la
crime eius in maxill. hoc ẽ
apto in manifesto. quia
ex aīsonitate flendi face
ciunt. Et in tantis ma
lis ist qui consolatōnem
expectare potant. quibus
eciam cari sui consolatox
nō sentit. Omis amica ei⁹
spreuint eam. p amicos ult
intelligi finitimas nōes
olim fede iūctas pplo iude
oꝝ qui nūc in pssuris con
stitutū nō solū spreuerūt
auxiliū nō ferendo. Et etiā
inimici fuisunt psequendo
Ꝯdm allegone sensum.
nor sunt pcōres. o amice
uero ꝓdicatores qui abus
ibū dei exponētes cōmunt
et sic ad fumos et sensu e
letes tūsmittūt qui ergo eccl

nati nationes,

Allegoria. Sensus.

m hoc ꝑsentis uite exilio m
membris suis pfectionib⁹ lapsꝰ
m firmancur ploꝛat qꝫ plebꝫ
m captiuitate pcta p noctē
lacrimas m manibus portat
ul' nor hanc ipam q'uiuꝫ
m' ꝑsentē utram sigꝫficare
pōt. qñ adhuc conscias no
stras ad lucem nō ducem⁹
et sicut supꝰ dictum⁹ manibꝰ
significant. illos qui sciam
ubi dei hīt. Huic ergo scā
ecclā p noctem lacrimas i ma
nibꝰ portat. qñ ꝑsñ quoq
qñdo uidemus p illuminā
tionē mentis diume ~~et~~ ueri et
nitatis cōspicuit tanto ma
gis ꝑsentis uite tenebras
plangunt ſm ſiriam salo
monis qua dicit. Qui ad
dit sciam. addit dolorem
Hon ē qui consolet eam ex
omnib⁹ carnis eius. Cui⁹
ecclie eos nō pōres accipim⁹
Quos supꝰ p noctem sigꝫfica
ri diceba⁹. Quos p sō dū
plangit diligit quia neqꝫ
de eoꝝ pditione plangeret n
salute eoꝝ et cōmutatione
amaret. Et tunc consola
tionē nullam accipit qñdo
nullus eoꝝ ad penitētiā re
dit qꝫ consolatio flendarum
cēt cōmissio pcōꝝ. ul' cā
ecclie sit illi bti. Ipse angli
ca ul' anime scoꝝ ad quoꝝ
consortiū de hmus exilio

nocte suspirant. qui ei tunc
consolationē nō ferūt. dum
eam adhuc a sua feritate p
eginam sinūt de qua adhuc
scōdit. Omis anima eius sp
uenīt eam. Quos hic am
cos ecclie dicat nisi potētes
huius scli qui nō miss⁹ dum
temporaliter sblimatā uidet
honorant et se diligē fingūt
Et dū in pfectis constituti
aspicūt pfecīt et spnūt. se
cūdū moralem sensū hr aia
diem suam. hr nocte suam
diem hr qñdo in lucem con
tēplationis erigit. nocte hab
qñ tēptationib⁹ tenebrat. set
mone uidet. in nocte ploꝛat.
quia mens que tēptationib⁹
pondē pssa ~~gemit~~ gemit sub
leuata post modū i tēplatiē
hylarescit. ploꝛat ergo aiā
in nocte. qñdo tenebroſam
intus conscia salubꝛ do
loꝛe pungit. lacrimas i ma
nibus fert qñdo disciplina foꝛ
castigatione camē affligit
Tunc eī lacrime in manibus
sunt. qñdo dolores cordis ul
q' ad macerationē carnis pue
nit. De quo admodū ad
huc exaggeratiōm sbūgit
Nō ē qui consolet eam ex oī
bus carnis eius. Omnibus mo
dis homo a deo deliquit.
aliqñdo intus et nō foris. a
liqñdo foris et nō intus. ali

die

ab hys

dauid cui mēte mā sibi libido
p cōsensū subdidit. ℟ applica fons
admōitō ad pēitētiā reuocauit.
Intus ⁊ exē derelict⁹ fuit

qūdo et fons et intus. ℣ Fons ⁊
nō intus dēlectus fuit iacob q
certius flagella carnis sustu
mult. ℟ intus constantiam am
mentis nō amisit. Intus et si
ēt dēlectus fuit. ℣ Joigus ille
in euāgelio filius qui et luxu
riose uiuens. Intus defluxit ⁊ fa
me tabescens. fons consola
tōm nō mouent. ℟ quos hoc
mō deus desit ad pbationem
desit ut p temptatōm exerci
tui ad sūuersionē alios dese
rit ut p temptatōm deiciam
t. ppt qđ et psalmista ꝓcatus
ne declines in uia aseuio tuo
qui dicēt et si temptati pmit
tis ne dimittas intemptatōm
mouea. hoc ē atēptatōne supra
n. ℟ q⁹ diuinor⁹ iudicōrum
pfunditatē homo penetrare ꝑ
potest. Tūc magis intēptatō
nem ꝓfundius in ima se delecti
ē ptimescat. qui et intus ⁊ fo
ris temptatōnib⁹ se sollicitum
conspiciat. fidelis enim audita
fons tolleret. Cuius consue
dam intus delectatō ꝓci nō
conturbat. et rursus fidelis
intus temptatōm sustinet
qui fons consolatōm habet
Vnde et magna tribulatō hu
ius ostenditur que intus et fo
ris dēlecta ē demonstrat. ℣
nam⁹ qđ dicit ē ploraus plo
rauit in nocte et lacrime eius
in maxillis eius. Intus dēlec
tam ē in similitudē qđ uero dicit
est nō ē qui consolet eam ex
oīnib⁹ carnis eius fortas desō
latam ē declarat. ℟ sequunt oēs
amici eius spuerūt eam ⁊ fācti
sunt ei inimici. Vide q⁹ multe
sunt tribulatōnes mistor⁹ fo
talis parum erat ipsius
constituto q⁹ consolatōm a
carnis nō accipet nisi etiā ab
amicis psecutōm sustinet
℟ qui sunt amici isti qui
nos psequunt nisi illi de qui
b⁹ dicat in euāgelio. Inimi
ci hominis dom[illegible] ei⁹. Ergo
isti sunt inimici nri psecuto
res nri. domestici nri amici
nri. ℣ dom carnis assumta
tem nobis ꝓximi qui nos
p amorem carnis adiutam
presentē diligunt. ℟ amblan
tib⁹ mihi contradicunt. Cum
eīm ab amore huius mundi
nos elongare cupimus confe
stim eos qui prius amicabi
tur adversarios inuenim⁹
primi siquidē ad deū conuer
ti uolentes sb obtentu pesti
fere dilectōnis blandis psua
sionib⁹ reuocare contendit
qđ si in ꝓpito bono fixos et
inmobiles uidint mox q⁹ ad
uersarios abdicāt et spernit
et nō mirum etiam odijs ac
assimis insectando ⁊ penis
affligendo. de falsis amicis.
dī psecutores fiunt. Dicat ergo

v cri,

nō ē qui consolet eam ex oi
bus caris eius qua in tbu
latōne ūba iusto⁹ accipere
nō metuit. ⁊ Omis amica ei⁹
spuerūt eam. Et fī sunt
ei inimica. q ab inīs ptem
ptū et ptumelias patitur,
coīgūt iudas. Trīsiuit re
cessit fugit de terra in ba
bilonem q sustinē nō po
terat multā afflictōm ser
uitutis q affligebat ānā
tōmb⁹ reputans tollabli⁹
s' forte si uni genti seruit
in terra aliena/qm si omnib⁹
gentib⁹ pōa eēt ippia ha
bitaunt int' gentes nec i
uenit requiem. Ppriū est
afflictōi qd semp psens
piaūi grius iudicant. sic
egroti diuine expectant q
m die noctem desiderant et
dū sēp dolorem timere capi
unt semp ad dolorē tēdūt
Sic mmtū pplus iste dū
ntra sua affligēt fugit
appeuit. dum ueio i exilio
desolatus eēt. ad redita
suspirauit. Exprimit aūt
affectū fluctuantiaū nō q
sponte migrauerūt. ⁊ q iam
gustia constituti in diuisa vo
ta mentē mutauerūt. Omis
psecutores eius apprehenderūt
eam int' angustias. Coar
tatus undiq. locum euade
di mouere nō potuit fugi

eus chaldeos. Incaut iegyptī
os et dū egyptios fugēt occu
nt assirij. ⁊ iuste iudas q
int'pretat confitēs. designat
quosdam in ecclia qui nomē
xpi confitēt. ⁊ q in amore
xpi adhuc firmi nō sunt pau
pro xpō adūsa eruberscunt de
quib⁹ dūm est. ad tempus
credunt et in temptatōms tp
recedunt. Isti ergo ppē afflic
tōm et mī fiam ducti sunt
in babilonē q dū passiom
b⁹ iustoūi ⁊ mutare uolunt
a consorcio iustoūi alieni fi
unt. Habitauit int' gentes.
habitare int' gentes ē. uitam
et conūsatōm pauoūz iuntū
Requiē nō inuenit ē imū
di actōmb⁹ finis nō ē electi
tib⁹ eas requies ēe nō pōt
Sepe tamē p amore ptis
uite labores lubēt tollat q⁹
p amore dī sepe recusabat
fit ergo magna exprbratō re
ceptentib⁹ a deo/simulq et
causatō tollitur eis/qm apte
monstrat q sine cā piuncti
ti sunt. dum utiles labores
declinando ad labores inuti
les descenderūt. ⁊ Omis pse
cutores eius apprehenderunt
eam int' angustias. ⁊ Iusti
dū cū homīs cantate et spe
etemor⁹ bonor⁹ dilatatū est.
si forte fons tribulatōm/int'
tamē angustias nō habet.

siua

die

Quātū ergo homō poāt qui
siouciam que ē in deum pōt.
hinc agnoscē potest homo
q̄ semp angustiā in adūsis
cōpatit nisi p̄ spem futuro
rum bonoꝝ dilatet. Int̄ an
gustias inquid cōplēdenūt
eam. et attende que sit an
gustia cor qui adeo recēdt
. quīqm̄ secūm sē/semp trepi
dant/in pspitate timent/
in adūsitate despant. eo
dē. mīgūt unda. Et non
nulli qui dū pcā sua aspia
unt. tūsitonā quadā cōpūc
tōne accensi usq; ad cōfessi
onem puenūt. melioris u
te uias aggredi ꝓponūt. ac
se cōceps ad ꝓfecta uisa
nō reditūros pmittūt. Set
quia p̄ cōmissis condignā
satisfactōne semet ipōs affligē
et cum apl̄o corpus castiga
re et in seruitutē redigē no
lunt/cito supueniente tempta
tōne/ad ea que dēh̄ q̄rūt
pcā reūtunt. q̄ nō facile ul
tus resistē post qui ulcōnū
affectus in semet ipōs mor
tificare negligūt. de quibus
hic dī. mīgūt unda ꝓpter
afflictōm simplicitatis. Quid
enī undas nisi pcā sua cō
fitentes fig̃ficat qui mīg̃
unt ꝓp̄ afflictōm seruitutis.
q̄ndo uicti/post concupias
suas abeunt. q̄ eas p̄ afflic
tōm et seruitutē carnis fue
mortificare ꝓtimescūt. con
tra q̄s sapiencia dīcit. fili
accedens ad seruitutē dei sta
in iustica et timore et ꝓpa
ra aiam tuā ad tēptatōnes. nā
qui pcā sua confitent̄ et iu
tam suā emēdare instituū
unt. Isti nūnūq̄ ad ꝓfectu
tem dei accedūt. Ibi sta
re negligunt. q̄ adūsita
tib; uicti/a bono ꝓpōito ca
dunt. hoc ē qđ monuit. ꝑ
para cor tuū ad tēptatō
nes ut in uia dei ambl̄ans
ad toll̄anda adūsa pati sīs
qui ꝑius q̄m in uia dei cēs
illacta nos ꝓfēsse meminīm.
habitant mīē gentes. nec
inueniūt requiem. Quid ē
mīē gentes hītare nisi dei
tenys carnalib; morem gē
re. ō requies nō inueniūt
illa nūnūq̄. q̄m dīs ieiūn
gelio laborantib; ꝑmittit
dicens. Inuenietis refrīm
animab; uīs et de qua pe
catis dī peccatis quiesce. Et
inito qui in corpe labore
sustinē noluerūt/ad labore
animē puenīunt. cor q̄ me
tem fluor malor desidio
cogitat. quor carnē debi
ta pēna non castigat. Sic
nūnūq̄ Sanson ille cunctis
oculis ad molam ponitur
q̄ animo amisso lumīe ū

Sampson

tatis p appetatū ⁊ renouum
desiderioꝝ aīaī fert' qui ui
delicet sāpson q̄ diu capil
lum capitis habuit īsupa
bilis fuit. ſ; post q̄m ī ſinu
mulieris obdormiuit et ab
rasus capillū capitis paul'
continuo ab hostib⁹ et cecā
tur. Funditꝰ eciam addicat'.
sāpson īterpretat' sol coīs
et significat animū diui
na cogīone illuminatū. Caput
sāmsons principale ē mē
tis. Capillus capitis radi'
ē ⁊ rēplatōis. Ignis mu
lieris blandimētū ē carnis
Quā diu ergo animꝰ con
tēplatōi īhęret a rep̄sato
nr̄ supiōri nō pōt. Sed ī
carnis delectatōe resolut'
fuit ibiq; obdormiēt con
tinuo īntatis intime lumi
nr̄itat et īt̄ualo radio cō
tēplatōis p̄ius motibus
repugīe nō ſufficiat. tandē
eruētis oculis ad molam
pomi' q̄m eterne dulcedi'
obliuis p̄ terrena desidēria
dissipatur. Quid enī ē mo
la nſi mens īstabil' et īn
quieta. que dum semper
appetit apprehēdē q̄ optat
q̄ desidijs finis ē aīa agita
ta nūq̄ requiescit. Vñ ergo
dī. Volitauit nr̄ gentis nec
minuent requiē. q. mens q̄
desidia carnis sequit' tātuz

abnūcia quete. aliena ē q̄ rūt
fons plateaꝝ dissipat'. Os
pscantores eius apprehenderūt
eam. mr̄ angustias. Pec
res sunt hi nō mīq̄m qui
appōito ūtutū cōmutāt q̄ hi
qui ad uirtutis p̄pōitū nūdū
puenire potuerūt. q. ſi
ad id nūdū habuerūt se ſpe
rāt posse ptingē. illi uero
tanto longius a salute sūt
q̄nq̄ cū desp̄atōe īchoatam
uirtutem p̄didērūt. magis
ergo hi insidijs demonū
patent. q̄ illi/ q. illos spes fu
turę correctōis quodā mō
refrenat/ istos uero desp̄atio sua
ad ruinā impellit. Propter
de illis qui post mchatōem
boni ad uomitū redeūt hic
dī. Oīes pscutores eius
apprehenderūt eam mr̄ angu
stias. qui enī sūt pscutores mi
ñi maligni spūs et desidia cā
mis que mutāt cōtr̄ nos m
mebris mīs et que ē angustia
nisi desp̄atō ~~angustia~~ peccā
tas conscie que mtus cōstrī
git ille ergo ab oīb⁹ mtis an
gustias complexum qui p̄p̄t
ea demonib⁹ suggentib⁹ pec
catū et p̄p̄is desidijs nō con
tradicat malpa q. ex lapsu
p̄cedentia iam desp̄at deuma
cōfiat ergo iudas p̄p̄t afflic
tōem q̄nd hic qui p confessi
onem iam mutam suā emē

dare cepat. fūs molestia tēp
tatōnuz appōito crdit. hītat
nt gentes qñdo mentē i de
lectatōne camaluū desidioz
figit. Nō mouent requiē qñ
coz eius conuapia p abnuta
tutōnum trahit hec ut dissi
hit ab oīnb⁹ pscatonibus
pius reluctatur.

Medicus nr egrotātz
m manib⁹ tenēs. ecce
quō artis sue pricia ꝓbat. pri
mū stupida mēbra palpādo
ad sensum reuocat et tactu
leui uulnia dolenda attrectā
do et ictū confirmat. deinde
secat. deinde ungit. deinde
ligat. deinde fouet. et ad ple
nam sanitatem repat. Sic
alphabetū istud in qnqz pti
tōnes distinguēmus. prima
ē conquestio. 2da ē incipatō.
tia ē consolatō. 4ta ē repa
tō. 5ta ē dēpcatō. Per cō
questionē palpat. per ia repa
tōm secat. p consolatōnem
ungit. p ꝓceptōm ligat. per
depcatōm ligat. p depcatōz
fouet. Conquestio ē a prin
cipio alphabeti. vsqz ad illum
locū v̄ dī. Cui compato tex. c.
Ibi in cpatō mapit et tendit
usqz ad illud locū v̄ dī. deduc
qi torrentē lacrimas fecat ōs
que cogitant et ē. Ibi consolatō mapit et tendit usqz ad
illū locū v̄ dī. deduc qi torrentē
lacrimas. In qrto ꝓcptō ē. In
qua pcōres informant ad
penitenciā et tendit usqz ad
illū locū v̄ dī. Vide dīe. ab
inde usqz ad finē depcatō est.
in qua ꝓphā dīm p pcōrb⁹
exorat. Iohēs breuit plibatis
nūc ipius conquestionis ordi
nem inspiciamus. primū
qi absentes plangit qz eos
qui in amicitia dīne erant
tēpato ꝓsenti allocutōe solli
citare nō debet. Inapit quo
qz ea in primis que ultima
sunt plangē ne animos me
rentū ipsi si doloris pūct⁹
oīmat. Sicqz paulatī ani
monb⁹ amaioza euitando
pgriens sensū ad luctum
excitat animos auditoꝝ.
primū ergo luget depcatōz
regionis deinde destructōz
edificioz cōmunitū. Deinde
de exilione sacrū eduū. de
inde cōtaminatōm sōrum.
deinde a reb⁹ maiorib⁹
procreditur ad minorem
ordinū electōm. sec. et in
opiam deplorandā et sic tā
dem finit conquestionem
suam. Quo nō obtentu ca
ligiem in finore suo dīs
filiam suam. lamentabile
ꝓcipiū abāmiratōne in
choat. qz tam subito dilec
tus ē plus ille qui prius us
qz ad celum exaltatus inde

bat calicō tribulatiōe designat filiam in quo sion .i. gentem iudeor qm̄ primo affli dolent et custodiunt ut ipius sion filiam .i. regionem iudeam. ooor em̄ scripturarū hīt ut metropolitane ciuitates matres appellentur et circumcentes regiones oppida quoq et castella et uici filie. Incipit ergo sicut sup̄ dictum est. Elonginquo plangē ipam salz et regionē ut tandem ad ipius regionis caput ierlm talit pueniat. Sequit et nō ē recordatus scabelli pedum suorum in die ē ppli qui fuit ei' huic subiectus erat. Precipitauit dns ne pepat hic distingue. Sequitur omnia speciosa iacob destruxit i furore suo. hic iterū distingue. Deinde sequit. pollut regē et principes eius. hic rursus distingue. Deinde sequit munitiones ūgis inde deiecit in terrā. Qd i precedenti clausula generalit sub nomine tīe premisit. hoc h pptes exequit. Speciosa munitiones regni principes eius. hoc rursum distingue dei de sequit. munitiones ūgis inde deiecit in terrā. q i precedenti clausula generalit sub nomine premisit. hoc hic ptes

exequit. Speciosa munitiones regni principes. Et inde quia lamentum erat primus solum nō terra nouissimat. Et ne forte ipa terra sibi et tanta atq ideo minus plangenda putaret sibi sequit de eius opulencia et sublimitate lamentū confingat. Precipitauit in quid plus ē precipitare q̄ pcere et q̄ ē adhuc grauius nec pepat hoc iuxta. in ultima captiuitate completū ē. qui iam amplius reuocandi nō sunt precipitauit. Quid. Omnia speciosa iacob destruxit. oppugnationes urgimis. Iuda deiecit p speciosa intelligē opulencias p munitiones fortitudinem at q̄ potencias. p iacob et ūgis iuda. idem ipius significatur. Iacob tamen genitale nomen est deducta tribuū. Iuda uero ad duas tm̄ tribus pti net. Ideo genitali nomine premisso statim spāle nomen adiunxit ut duarū tribuum se captiuitate plangē demonstraret. Iacob q̄ i potencia robustus/ unigo iuda q̄ i opulencia delicatus. Quid est ergo speciosa iacob. nisi opulencias fortiū. et quid ē munitiones urgimis iuda/ nisi fortitudo opulentor. Sequit pollut regnū. et principes eius. hoc ē urgimis iuxta

luut. Dicat ꝓ̃ gentes, diſperſi ſunt et quaſi conſortio ſa-
nati ꝓbanati ſunt qui pri-
mi dei, ꝓtectõne ſeruari reg̃-
bant. et in principum ſuor̃
fortitudine confidebant.
Nunc aũt regnũ totum cu-
principibꝫ ſuis polluit q̃a
plus ei ꝓtectoribꝫ ſuis gẽ-
tibꝫ ſibi grat̃. Confregit i
ira furoris ſui omne commu
iſrl. Adiutat retrorſũ dextã
ſuã. Per commu fortitudo pri
cipũ eius ſigt̃. p dextãm
di uero di ueri ꝓtectõ dñi
intelligit. Quid ẽ ergo q̃ de
deo di. confregit oñe commu
iſrl. adiutat retrorſum dexte
ram miſi q̃ in ꝑſpõ puniẽtia
tore et oniem humanã for
titudiem omnium et ſuam
tandem ꝓtectõm abſtulit ut
omnio deſolata ẽ iudeantiq
quibꝫ poſt humana p̃ſidia
eã diuinũ adiutoriũ tolli
tur. Adiutat dextãm ſuã. dex
tãm adiutit ne ꝓtegẽt et ſi
niſtram extendit ut ferret
Vnde ſequit. et ſuccendit in
iacob. q̃ ignem flãme circũ
uentus in giro ſicut eñ ignis
accenſus latenagat et cõſumit
omnia. Hic hoſtes uideor̃ p̃t
q̃m in eis omnis fortitudo de
fecat et diuinũ auxiliũ ſub
tractũ erat. Nullo s̃ obſiſtẽte
inimici ſa uaſtabant. Extẽdit
aciem ſuã q̃ inimicus. In ar
tu ꝑfectõ oſtendit. aciem
ergo tendẽ ẽ cõfirmatõm a-
plificare uel diffinire. Qui ait
poſt ꝑfectõm patuit q̃
inimicus aciem extendit.
Vnde ſequit. firmauit ma
nũ ſuam q̃ hoſtis q̃ndo
ſcpturã dextã dei ponit ali
q̃ ꝓtectõ aliq̃ ḡtis paſ
ſio deſignat̃ eo q̃d dextã na
turali habilitate ad pugnã
dum fit ꝓmptõr. Dñus ergo
deus dextãm adiutat ne ꝓtege
ret. poſt ea dextãm firmauit
ut ſeruet. Quod ait di. firma
uit dextãm ḡuem in digtõr
patientis exꝑſſit uel ſup p
cuſſos dextãm firmat. quia
plagam q̃m ſeuiẽ intulit
uatus ſanare ampliꝰ nõ diſ
ponit q̃d ꝑ ad ultimã cap
tiuitatem refert̃. Vnde con
ueniẽt adiungit̃ q̃ hoſtis
qui ſaluari admittõm pa
tit. nõ ad correctõm. nõ eũ
q̃ hoſtis dextãm firmaret
ſi illo ad pẽndũ patiente
ipe ad cõgendũ paret. Vi
gnau cũ dolore pnũciandũ
eſt. q̃ inimicus q̃ hoſtis ille
ſaluari animus nec una reus ef
fugẽ nec uiam hoſtis pot
impedire. Sequit. et occidit
oñe q̃d pulcru erat uiſu in
tabernaculi filie ſyon. Non
occidit in q̃d uiuunt. ſiue dum

destruunt oīa speciosa. & hic
iam amplius dice uolens. ac
cidit inquid oīa pulchra
ut hanc calamitate nō tantū
diuicias & eas ipas animas
abstulisse. Vnde recte sibi inf
tur cui dī effudit qī ignē i di
gnatōm suā nō qī aquam
& qī ignem. violencia enī
aquaꝝ deficē et dissipare so
let res. nō cōsumē. Quanti
in digtō dīm indignatōm p ali
um ꝓphām ꝯminat dicens
Ignis nō tantū destruit set
cōsummt adq ideo recte i di
gnatō dnī qī ignis effundi
dicat qñ diuina ultō usque
ad ꝓsūptōm uagat. ꝓsire
no etiam mxpō effusionis
nomīe et uiolencia ut ita di
cam hūmana tributōis
ecpīnt. sfais ē dns uelut
inimicus ꝓpitauit mēma
eius huc usq; desolatōm fi
lie syon. Ide ē regionis inde
plāsse indef. Huc ad ipaz
mrem syon sel'et ierlin de
plorandam se conūtūt dicēs.
sfais ē dns uelut inimicus
hostis dolor. dns qui fouet
qui diligē ꝓsuetat fāis est
qī inimicus. Quia iā non
ut pat ad correctōm puniit.
& ut hostis ad ꝓsūptōm. ꝓ
pitauit mēma eius. idest
syon dissipauit mūtōnes
eius. oxema in cauitate ad
decorem fiunt. oīūtones ad
tulta men. Quid ē ergo pie
apitauit mēma. dissipauit
mūtōnes. nisi sūma deiecit
fortia confregit. Vō ergo supi
de regione plāxit. hoc idē mic
eam in ierlin fūm ē deplo
rat ut p speciosa iacob pulcritu
dinem regionis. hic p mēma
syon decorem cuitatis ibi p
mūtones ungulis. inde mū
tones regionis. hic pmū
tones syon. mūtones ipius
ierlin significant intelligas
Vnde satis conuenienter ibi spe
ciosa tantū. hic mēma posuit
qz alius regionis et alius ciui
tatis decor est. Decor enī regi
onis magis enī ꝓsistat in ubi
tate fruguī et fecūditate pe
cor. Decor cuitatis in sūmi
tate edificior. Et ideo speciosa
destruu. et mēma ꝓpitauit di
cunt ut oīa uastata cognoscas.
et ea similit que mitus cuita
tem decorabant spē. et que fo
ris regionē utilitate

Et repleuit ni filia iude
humiliatū et humiliatam
descripta desolatōne regionis
et cuitatis. qī aduersitas pe
dens infert. Et repleuit ni
filia iuda. i. gentē iudea q̄
qī filiam patrono affectu dile
xit humiliatū et humiliata. hoc
ē utiusq; sexus humilitatis illā
repleuit. ut humiliantis hoc ē

dilectis plena sit. ul' hūiha
tum ordiem plator accipere
possiu' p hūiliatā plete sō
lectam cōit qđ supius i nas
tatōne regionis dr̄at pollu
it regnū et pncipes eius ut
idem p regnū qđ p hūiliatā
idem p pncipes q' p hūili
atū intelligas et dissipauit
qī ornatum tentoriū suū. Nūc
ad destructōm sacrum edifi
cioz adiūnam spectat q' tentorium
et tabnaculū significant tē
plū dīm q' erat in heriim qđ p
nitū achaicis. deinde aromā
tis sbūsum ē. Ideo aū tem
plū tentoriū sue tabnacli
uocat. q' nunc illius antiqui
tatis filr̄ isit' in deserto primum
ac post modū in syloe ac cultū
dei tentorio et tabnaculo fū
gebant. Ceteriū tentoriū pē
dēs ū cordine ad palos terre af
fixos extendit'. Tabnaculum
aūt quibusdam tabulatis cō
struit' sicut de tabnaculo fedi
ris ptū ē q' moyses in deserto
erexerunt cui extrinsecus uela ap
pensa sūt et cordine exornan
te distente. Dī ergo de sub
uersione templi. dissipauit te
toriū suū. demolitus ē tab
naculū suū. Secdm hāc aūt
congruā sunt uba ut io qđ
expansū ē dissensit' io q' te
ctum ē. quasi quedā suffos
sione demolitat' qī ornatum
mqđ dissipauit tentoriū
suū. Qđ ysaias his uerbis
ante prdixat. delinquet' filia
syon qī umbraculū in uinea
et sicut tugurium i cucumeris
no. ac si dicēt sicut arborto et
uinea postquā collecti fue
rint fructus custodia hom
inū tollit'. sic applō isto qui
a fructu hom opis stilr̄ ē cu
stodia diuina aufert ut sic
in distructōne dissipatōne
Immicoz suoz. ul' p ortū
uoluptatis et luxurie itel
ligē possiu'. Vnde p legem
phītum ē ne luc' i domo
dīm plantaret'. qr̄ p colonū
cultores sō fronde sis arbo
ribz et in locis uirentibz sa
cificare solebant lasciue et
uoluptati seruientes. Dicat
ergo. qī ortū tentoriū suum
dissipauit. ac si dicēt quia
in locū sanctitatis ipudicicia et
uoluptatis introiit. Ideo dis
sipatō et desolatō uenit. Se
obliuiom tradidit dīs in
syon festiuitatem et sabba
tū. id ē nō solum repulit ih̄s
sed post repulsam amplius
nō requirit q' pē adultam
captiuitatē ptinet qū iam
manifestata gīa prioris le
gis obseruancie penitus cue
se sunt et repudiate. Deinde
et in obprium et indignōm

fimonis fili regum et sacerdo
tum sanctitatis tradidit re
gi honoi debitam. deuotõ in
sacdote diligit ac nimic pio
honore obpbuit regi. acp
deuotõne. indignatõ ro
dit ut omis iudaica ppli ex
cellentia et religio destruc
ta ostenderet. Repulit dns
altare suũ. hoc iam dece
tantiatõne scõrũ agẽ inca
pit. Repulit dns altare su
um ipsa tabulem se cẽ ostẽ
dit qñ illud etiam. vñ pla
cam consuerat abiicit. Sequ
od aledicat sanctõm sue.
ide sacrificijs quib offẽtes
prius sanctificam solebãt. qd
nunc plane mpletũ cñm
quod iam legales hostie q
sanctificare suo tpe offẽtes potant. si pt
amplectõm gre teneamur
amplio deũ ad macdiã pro
uocant. Sequit. tradidit m
manus inimica muros tur
rũ eius. ide sanctificatõms. vt
eñ amplius se pora illa sa
cta nõ recape ostenderet
ipsũ locũ in quo prius offe
re consueuerat funditus euãti
pmisit. quat' auctus ex hoc
liquido pateret. q' desolato
pore loco ritus por cessare
debẽt. Qd ait diat muros
turrũ eius. qñtũ ad hãm
spectat. sic intelligendũ est
ac si diet tumes minatas ci
m tñ stare. hoc ẽ nõ solum
muros ciuitatis eius. sz
muros turrũ intrinsecus. vñ
sequit. vocem dederũt i domo
dñi sicut more solẽpni ipsi
indicat immica multo sibi
obsistente. vnusq occupabat
et se pluribus se gaudebant
Cogitant dns dissipare mu
rũ filie sion. Ne hec tãta ma
la in confidãte deus iubere
uideat ante finem cogitasse. id
ẽ delibasse dr. p muri filie
sion robur et munimẽ iu
daica ppli intelligẽ debemus
. Sequit. detendit funiculũ
suũ. ut nulla mẽsuretur
cuiq; sorti opa sua rogaret
vl' detendit funiculũ. id pena
q' prauos ligaret. ptraut dñs
p pacẽm expectans si tãto
gaudius tandẽ fetens ppt
qd sequit. vñ do aduitit manũ
suã a pditõne. id ẽ qr nemĩem
reliquit immunẽ a pena. Se
quit. luctusq ante muralem
pit' murus dissipatus ẽ. Ita
ambigue positũ ẽ paũt ut
ad utrumq referri posse uide
at. videlicet qd ul' ante mu
rale pit' ei muro dissipatus
sit. ul' q murus pit' ei ante
murale luctit. possum' ante
nõ incongrue p ante mura
le custodiam hominũ primi
rũ aut intelligẽ custodiaz
angloz que utriusq applõ in

dor. Iusto dei iudicio ablata
ē vt nec homies fons nec an
geli intus ab mstanta ēblatō
ne ꝑtim a dō dēlictū dessē dē
possent. sedm q̄ acceptōm
conscientes ē distinctō q̄ ante
murale luxisse. et munū diffi
patum ee deplorat. ut inde
illos. id ē bonos platos eccl
sōlusione ꝑpli p compassionē
tribulatos. Istos uero id ē an
geloe ab eor custodia sōlatos
ē ostendat. ꝑfixe sūt in tra
porte eius. id ē fron ad monu
mētū ꝑpetui dolous post eiꝰ
sionem omnū signa ruine p
manet. neq; porte ad monimētū
q; in signū calamitatis pma
nent que ipi latepatent itra
fixe sunt et ne defensaculum
pbeant portis et contritis uec
tibus serras nō hint. Sequit. Re
ges eius et principes eius in
gentibus sb audit poidit et cō
trunt et respiat ad id dicāt i
porte et uectes. id ē reges et pn
cipes au mundane et fortitudo
ꝑpli erunt dejecti et abjecti et
contriti sunt. Sequit ea tanti
mali. Quia nō ē lex dñi ap
eos. id ē q; p̄uaricatores legis
sunt. Et q; ꝑplē eius ussione
nō meruerūt a dño. id ē quia
illos ꝑphas audierūt qui ex
spū dñi locuti nō sūt.
Nonio obtenit et cetera

sb unus gentis spē totius hu
mane gentis casum deplorat.
Omnis homo in rebus modi
passus ē. Ignorancia. Cōci
pia. Mortalitate. Mortali
tas aūt mors ipa cū omnib⁹
defectib⁹ et pena ipam mor
tem pmentib⁹ intelligatur
Dicat ergo quō obtenit dñs
caligine filiam syon i fine re
sui q; boiem que ad cōtempla
dū lumē eternitatis creauerat.
peccante defens in tenebris
ignorancie reliquit sm usa
nnū ysaie dicentis delinq
tur filia syon sicut umbra
culū in uinea et sicut tugu
riū in cucumario. Et qē dō
in euāgelio iudeis loquit di
cens. Auferetur a uob regnū
dī et dabit genti facienti fruc
tum eius. Qui enī stilus
et nō faciens fructū. id est
ecclia gentiū: munit atq; cō
cludit siant i cantico cantico
cantico. dī. Ortus cōclusus.
soror mea ortus conclusus
fons signatus. Bene aūt so
rē nocat. quia ortum exclu
sum uocat. q; ecclia gentiū
p fidem de synagoga nata ē
de qua et xp̄s carnē sūpsit. ꝑ
tamē eam de synagogam
q; fructū iustitie nō hebat
q̄si ortum stilem dissipauit
exaī ergo xp̄s hoc ē synagoga

ortus ē dissipatus sonor uero
ipi to ē ecca. ortus conclusiu
Sequit obliuiom tradidit
dies m syon festiuitate et sab
batū. legales enī obsuacie
umbre quedam fuerūt futō
rum. Et ideo postqm ipa ui
tas uenit. Iam ultra deus
ad altaī suū pora nō admit
tit. Qī enī oblitū dicat. q'a
amplius sibi illa ex biten
nō papit. Sequit' in obpro
briū et indignōm furons su
regem et sacdotem tradidit
tradidit. his duabz psonis
regebat' pplus ille, silicet
sacerdotali. Et conscienciaa
sunt uba bonoz ad regem
deuotō. ad sacdotem pti et.
mic aut cont' regem obpbri
um cont' deuotōm indignō
ponit' qz sacficijs coz ds nō
placat' sz inflat'. Siait p ysa
yam dī sanguinem hyrconz
et multiplicū et aietū nolui
Incensū abhominatō est mi
Cū uenietis ante conspec
tum meū quis quesiuit hec
de manibz uris et p spalmis
tam. nō accipiam inquit de
domo tua uitulos neqz de g
gibz hyrcos. Immola deo sa
crificiū laudis et redde altis
simo. Si aūt ea que sup' dix
imus ad moralem sensum
conūtimus p tentoriū non
congrue accipe possumus. hoz

actōm que fons ad decorē pan
dit' p tabnaculū uero conscia
m qua quisqz famulau q'dā
et domestica conūsatione sci
mostat'. Nam q' tabnaculum
conscīam sigficet. psalmistq
manifestat cum dicat. vor ex
ultatōms ē salutis i tabnacul
iustoz. Iusti aūt qī i tabna
culis suis uocem pfessionis q'a
de bonis actibz suis intus in
conscientia soli deo et ignoti
scire uolunt qī ergo tentoriū
dissipat' qī bonī opis intuitu a
statu rectitudinis uento adula
tōms conquassatus impellit'.
Tabnaculū aūt demolit' qī
mūdicia conscie illicita delec
tatōne latent' corrūpit' et in
te dī dissipauit qī ortū tento
riū suū. In hoc enī unusquis
qz sterilis ē incipit. q' de bono
opre suo in oculis hominū glo
riam querit ut iam de reliquo
ad bene opandū tutela dei in
dignus sit. qz gressus sui fruc
tum. id ē bonī opis sui mercē
dem apud deum nō audeat
hec ecclā intentionis uocare pos
sum? q' sicut tentoriū primo
finibz extendit'. Deinde ipi
fines palis affixus tene reti
nent'. Ita quoqz bona opatō p
intentōms pscianciā tendi
dz ne relaxet'. et ipa intentōne
quasi cito suo lente cat p sperm
etne remuneratōms qī palis q

busdaz

bydam solidati terre affixis cõ
firmari. Sequitur obliuioni tra
didit dñs in syon festiuitatem
et sabbatũ. quid ꝑ festiuitatem
nisi gaudiũ intẽdum. Et q̃d
ꝑ sabbatũ nisi mentis quies
accipitur. Duo enim sup̃ dixerat sci
licet dissipauit tentoriũ suũ.
et demolitus ẽ tabernaculũ su
um. Ad hec duo respondẽ ui
detur. ac si dicet. dissipauit tẽ
toriũ suũ. Ideo obliuioni tra
didit festiuitatẽ. q̃ uero demol
litus ẽ tabernaculũ suũ. Ideo ob
liuioni tradidit dñs sabbatũ
Nam q̃nta sit intrin gaudij i
dulcedo nõ meminit q̃s quis
in laudibꝫ hominũ et in rebꝫ
transitoriis gaudiũ querit. et ne
q̃q̃m uera pace intus mens i
fruitur cũ ꝑ incentiua uitiorum
et affectus carnaliũ desideriorũ
ꝯturbatur. Sequitur in obprobriũ
et indignatõm regem et sacerdo
tem. Anima nr̃a rex dꝫ ẽe et
sacerdos. Rex q̃ regẽ debet car
nem suã. Sacerdos q̃ deo iugiter
dꝫ offerre deuotõm suã. Sacer
dos q̃ deo iugiter dꝫ offerre de
uotõm suam. Sꝫ rex i obprobri
um traditur q̃n anima carni i
sue subiecta turpibꝫ desideriis fa
famulatur. Sacerdos in indignatõe
traditur. q̃n ab illa quã erga deũ
hr̃e consueuerat deuotõne obsti
nata mens ex pcti consuetudi
ne obduratur. Deus ergo nos dis
sipat. nos demolitur in obliuio
nem in obprobriũ in indignatõm
tradẽ dr̃. q̃ afflicta mens hoc
q̃i a deo fieri conqueritur. q̃d
ab ipso iusto iudicio suo per
mittente nõ impeditur. ꝑmit
tit enim ut nos dissipemur. ut dis
sipati eius obliuiscamur ut ob
liti eius in obprobriũ et in di
gnatõm ueniamus. Sequitur
repulit dñs altare suũ. Sup̃
de execatõne iudeorũ locutus
fuit. nũc quo ordine eadem
fcã sit subiungit dicens. Re
pulit dñs altare suũ. Q̃d ẽ
enim altare dei nisi xp̃c. Quia
cũ ꝑ ipm̃ mediatorem hũa
no gen̄i deo placatus reddit
q̃i ꝓpiciatõnis nr̃e sacrificiũ
sup ipm̃ deo offertur. hoc al
tare deus pr̃ q̃i repulit q̃ndo
xp̃m usq̃ ad crucis patibulũ
in manibꝫ ꝑsecutorũ iudeorũ
in passione deliquit. Scifica
tõni quoq̃ sue deus pater ma
ledixit q̃ ipi quẽ singulariter
scificauerat et ad scificandos
nos misit nos prius male
dictõnis nr̃e penã expiãdam
imposuit. ac deinde nos are
atu maledictõnis absolutos
scificatõnis illius ꝑticipes fe
cit. Sequitur. tradidit i man
inimici muros turriũ eius
Muri turriũ qui in ciuita
te eminẽciores sũt apl̃os de
signãt qui tũc in scã eccã 4 di

guitate eum incedentes et cōstri
cas fortiores fiunt. Et isti q̄
in manus inimica tradit sūt.
q̄ cū xp̄m non cernent. q̄da
mō p̄ infidelitatē conuertūt
Sequit. uocem dederūt in do
mo dñi. Domus dñi ecc̄a
intelligit uocem ergo exul
tatōnis iniqua in domo dō
dederūt q̄ ipō pastore mor
tuo et dissipatis ouib⁹ oio
sp̄ualiu esse gliati sunt. ut
p̄ domū dñi. Ibim xp̄m ac
q̄ posstim⁹ sicut ait apl̄s.
Os erat in ipō mūdū recon
cilians s̄. In domo itaq; dñi
uocem dederūt inimica q̄n
q̄ manuce pendenti insulta
bant dicentes. Alios saluos
fecit se ipm nō pōt saluū fa
cere. si filius dei ē descēdat
de cruce et credim⁹ ei. Vnde
bene adiūgit. sicut in die solēpn
itatōm. sollēpnitas eni gene
ralis et cōmunis ē festiui
tas. q̄ ergo in domo dñi
uocem dant qui cōpleto
gaudio mundi iam desidiose fu
is sup ēe exultant. Repulit
dñs altare suū. altare dei in
nob̄ fides nr̄a ē sup̄ quam
sacrificii bom opis immolam⁹
Od uidelicet altare tuc repel
lit q̄n fides nr̄a bonis opib⁹
nudata adeo reprobat. de qua
adhuc sbdit. abalienit sāc
tōm suū. Sanctificat quippe
fides nr̄a q̄n ei p̄ mi aemula
tionis mēta augent. Et sāc
tō male dī q̄nd amissis
uirtutib⁹ fides ipa p̄ius etiam
actōnib⁹ uiolatur. Vnde ad
huc addit. Tradidit in man⁹
inimicas murus turrū eius. murus enī
mentiones uirtutes significat
que et solide sunt p̄ fortitudi
nē et erecte p̄ cām spectōm. mu
ri ergo turrū in manus inimi
ca tradunt. q̄n sibi recta sibi per
consensum iniquitatis anima
ecclam sūmis uirtutib⁹ adiūcta
rius dicat. De quo recte sub
inferitur. uocem dederūt in do
mo dñi. Tunc enī in domo do
mini. Inimica uocē dat. Q̄n
malignus spūs mē conscīam ad
mīsti nō iam fons pulsantes
remissa p̄cm suadent. Et
intus p̄sidentes consentientib⁹
imperant. Vñ pulchre p̄ similī
tudinem sbm fertur sicut in
die sollēpni. tuc quippe dyabo
lus plene exultat q̄n nichil i
nobis inuenit q̄ eius uolun
tati conf̄oricat. Cogitauit do⁹
ctē. Deus q̄ homo ante fūm
cogitare dī. Ne quid temere et
absq; delibatōne facē credatur.
Delibatō aut dei mī aliud ē
q̄m pacā et iustica eius q̄a
delinquentes ut corrigant̄ dis
tolat. Iustica. qua psciantib⁹
digna mētis recompensat. Vñ
sbiungit. Tetendit funiculum

em
sim. Quod est sup dlmq̃tes funiculū tendē nisi prius
modum et q̃ntatē delicti diligent̃ examinare ac deinde
sm mēsurā culpe sententiā
modan uindicte ppt̃ qđ subdigt̃ et nō adiūuit manū suam apditōne ac si diceret nemine excepit apena. qz nemi
nem mouent liberū culpa qđ
legi etiam alit̃ pōt. Cogitauit
dñs et ē per cogitatōm q̃ppe
dei occulta dispensatō Incarnatōnis eius intelligi potest
Et qz in carne uenies. Arri
to quodam consilio iudeos
repulit ut gentes ad fidē colligēt. qñ prius munū sion dissi
pauit. i. ptectōm suā applō iudeoꝝ tantū dicebat iacob fu
malus hēditatis eius. Et tē
funiculus tendit̃ quando ut
dām ē sors hēditatis sup omēs
gentes dilatat̃ qz nec illūia
tōm gentiū poēssit extēcatio
iudeoꝝ recte sbintert̃ cum dī
Et nō adiūuit manū suā apdi
tone. qñ enī funiculū tendens
manū suā apditōne aūtēt
si gentes colligens iudeos nō
repbaret. hinc ē q ysaias pro
pheta ait fidem gentiū et fu
turam p spm cernēt extēcatō
nem iudeoꝝ. Aut multiplica
sti gentem nō magnificasti le
ticiam. Omultiplicata gente dp
te letitia. magnificata nō est
qz pōres pies q̃ius quod latēn
tur de futura salute gentium
simul tamē doluerūt de pdi
tone iudeoꝝ dum hic recte sb
iugit̃. Iuxtaq; ante murale
munus pit̃ dissipatus est qō
namq; in hoc loco ante mura
le nisi pnotes pies. Et qđ mu
rus nisi xp̃s mediatorē dī
hominū designt̃ sicut ysaias
dī. vbi fortitudinis mē sion
saluator ponet̃ in ea munus
ante murale. Ipē enī sm hōm
assūpte humanitatis qī mu
rus nob̃ fuit ē. qz quos pfidē
es
m se credent recepit. Cont̃ im
pugnatōm malignoꝝ spiuū defē
dendo custodit. Et qz sū pies
etiam ad custodiendā eccām
dei iugit̃ pdicatōne et exem
plo sanctis exemplis inuigilant
qñ ante murale in ciuitate dī
fons stant. Dicat̃ ergo iuxt
ante murale. et munus pit̃
dissipatus ē. qz inde omēs pō
tum patū multitudo doluit
q̃ pfidus iudeoꝝ pplūs salua
torem ad se missū nō recepit
qđ aūt dī munus dissipatus
est q̃ntū ad eos dām est. a qbꝫ
ē ablatus. dissipatus iudeis ut
edificaret̃ gentibꝫ. qua p hoc
fidem eius ad gentes trāsiit
qđ iudea illā in pfidia manēs
repbauit. Sicut p psalmistā
dī. lapidem quē repbauūt edi
ficantes hic factus ē in caput

anguli. p hoc nãq; q̃ a pfidis
uocis reprobatus est genitor
pr̃ et uxoris fructũ qñ duor;
pectum et dñi so in unũ con
cr̃hentaũ caput fãis ẽ qđ ait
dñt. pr̃ sic accepi põt. uel q̃
minus pr̃ sic accepi põt uel
q̃ minus pr̃ ai ante mura
li luxit. ut q̃ minus pr̃ dis
sipatus sit. Neutrũ enim a sa
na intelligencia discordat. nã
qđ ipe eam humanam gentis
redemptor cum ceteris fidelib;
illius ppli pfidiam et dissi
patõm fleuit euãngeliũ ma
nifeste declarat. ꝟ dñi. Cũ appm
quaret dñs ierlin uidens ci
uitatem fleuit sup illam.
et ait q̃ si cognouisset et tu
q̃ uenient dies inte et cir̃
dabunt te et coangustabũt
te undiq; et ad terram pster
nent te. Item q̃ sanctus scõ
rum ai ipõ suo capite abeis
dissipata sit a pte malis;
aplõrũ ostendit. ꝟ narratur
quomõ gens iudaica qñdo
fidem xpi recipere noluit ec
am fideles xpi plus a suis fini
bꝫ eiecit. Cogitauit dñs et ẽ.
Quid ẽ q̃ dñs ante frãm cogi
tare dr̃i nisi q̃ ds pcores pri
us p patiam diu tolãt ut di
scãs post modũ p iustiã;
ailpam exquirat. Vñ recte
nũc dr̃i. Cogitauit dñs dissi
pare murũ filie syon. quo

niamq; p murũ filie syon mi
útutes animie accipim⁹ et sepe
omnipotens deus eos quos sã
p fidem et grãm spãlium dono
rũ in uisãbꝫ ecce sue in filios
adoptauiat ppr̃ pua opa post
modum reprobans ipãs exaꝫ
qs iam donauiat útutibꝫ pua
ꝫ q̃ nob̃ peccantibꝫ nũq; tam
graut̃ irasci solet ñ mis mu
quitatibꝫ diu puocatus fuit
recte nũc dr̃i. Cogitauit dñs dis
sipare murũ filie syon. Ac si
diceꝝ deleãt prius q̃m feuat.
nec ato pfert sniam quousq;
sbtili delibatõne exaiet culpã.
Nõ enim cuncteus explana
tur ai dr̃i retendit funiculũ
suũ. Quid ẽ enim funiculũ
tendẽ nisi sbtilẽ mensuram
pcõ examinare ut funiculus
tendẽ ẽ dñi tendẽ in pcõ pseu
antes tollerare nõ ipe faciendo
iniquitatẽ augeat. ꝫ qđ iusto
iudicio suo ul nõ cõgendo
nõ puiendo in nobis plongãi
pmittat que iniquitas filiaꝝ
dei dr̃i. q̃ muenit in nob̃ ũde
ligam̃ ppr̃ ncce ẽ semp solliciti
simus nec uos p accepta dona
útutũ aut superbia eleuet aut
neglia dissoluat q̃ fortassis
dum nos male assecuti acci
pere grãm custodire negligim⁹
q̃m honendũ sit. qđ de nobis
inuisibil⁹ under cognitet ignoram⁹
qui q̃tus pcãtes nos dissimu

lans quidē nō ignorans dīm pa
cat. Sane tamen debemus qō
ubi deliberatō longa p̄cedit g̃ius
ad diuīs̄ sequit. quēadmodū
cōmunis q̄ q̃ito q̄s actendat
ictū uibrat tanto p̄aloſius
ſcultat. vnde ſb̃iungit. nō aq
uīt manū ſuā apositōne ac ſi
apte dicēt. Quīto magis pu
patiendo ſuſtinuit. tanto mi
nus mīc faciendo p̄at. q̄ pfecto
uſtū ualde eſt ut ſi nos ma
nus mās dīm poſſum⁹ ab
illato ope nō retrahīs. dei q̄
manus in ulciſcendo apositē
nō adiutat. Sequit. luxitq; aī
murale et munus pit diſſipa
tus ē. Sip munū ut dcm eſt
uirtutes aie ſignificant. Pec
te p̄ante murale opa ūtutū
accipim⁹. Quid ē ergo q̄ deus
in nos iudicante aī murale
luget et munus diſſipat. niſi
q̄ eius gr̃a recedente et ūtus
tollit. et opa ūtutis infatuant.
taīc enī mīa bona opa lugent
q̃do amiſſa uirtute et ſi ad tē
pus manēt ūtutū nitū tamē
nō hūt. ſunt qui p munū opa
p ante murale fidē accipe uo
lūt et bene fides deſtructis opi
bus bonis lugē dī. q; abſq; bono
ope fides apud deum nō appro
bat. Defixe ſūt in terra porte
eius. pdidit et conſūnt uectes
eius in portis ſblimatas reg
nuectibus fortiudo notatur.

Porte ergo in terra defixe ſt
ſblimitas hūiliata et directa
uectes portū et contū fortitu
do amiſſa atq; ommuta. q̄
gentilit̃ fm̃ ſit adiūgit dicēs
reges eius et p̄nc̄pes eius in
gentibus. ſbgudit̃ pdidit dīs
hoc ē diſpōit et conſtituit id ē
in nichilū redegit. quo mito
eciam hoc euenit ſb infert.
Nō ē lex nec dicet apud eos
q̄ legem dīm nō cuſtodiūt
et p̄phē eius nō ūenerit u
ſionē a dīo cū amantudie
p̄phē eius p̄nūciandū ē ac
ſi dicēt. Illos magis dilexit
qui ſuo ſpū falſa p̄phabant.
quā illos qua dīo uiſione
muenerūt. Defixe ſūt i terra
porte eius et c. Quid p portas
et uectes ciuitatis niſi plato
pli accipe debem⁹ idem n̄q;
et porte ſunt p̄ūbum diſcretū
porte erec p conſiliū firmus
uectes ferrei p exemplū to
tue plēne. porte enī ſunt q̄
ex̄ pōitos p uerbū p̄dicatōis
ad fidem introducūt. uectes ſt
q̄ intus p fidē conſtitutos
p conſiliū ſalutis confirmāt
et dirigunt. una ſt̃ q̃do iam
incipientibus recte incedendi
p tonam opatōm exēplum
ſunt. Recte ergo p portas ſcī
ſcribas et phariseos doctores
indeor intelligē poſſumus
de quibus hic dī. Defixe ſunt i

q̄ hic

2 uectes p cōſiliū
2 uie p exemplū
p ābū

tem̃ porte eius. ꝑporte si quid̃ erecte et solidos uectes hẽtes ꝑ tp̃e claudi et appin possit claudi uidelicet munias et apin annias. ꝑporte aũt solute auectib; suis et ablate. adiũ quidẽ nõ munit. ꝙ tam̃ mãe uolentib; obsistit. ꝑporte uero que contẽptis uectibus in tã desine sũt munimentũ nõ ꝓbent. ꝙ mãe uolentes impedit. Quid ergo sunt porte erecte nisi doctores celestia ꝓdicantes que bene in rectib; pendent. qꝝ de consiliorũ dis firmatur uerbi ꝓdicatõis. Et qui sũt porte destructe et ablate nisi ꝓdicatores negligent̃ et tepidi quos dñs ꝑ ꝓphã increpit dicens. Canes muti no valentes latr̃e. Et alibi nõ ascendistis ex aduso in die dñi ut ponetis uos murũ ꝑ domo dñi. de quibus ecia frus dicat. ꝑporte eius destructe. hoc aũt amplius aliquid in similare uolens ait. Desine sũt in tã porte eius. Talib; namq; i euãglio dñs dicit. Ve uobis scribe et phariseꝛ qꝛ claudis regnũ celoꝝ ante homines. uos enim non intratis et alios uolentes intrare prohibuistis. Dicat̃ ergo desine st̃ in tem̃ porte eius. ꝑ terram eñ terrenarũ rerũ uel humanitas xpi uel carnales legis obseruantie intelligi possũt. Bene ergo porte in tem̃ desine dicũt̃. Sancte et phariseꝛ doctores populi ꝓpt̃ hoc qꝛ mente in terrenis desideriis fixant nõ solum xpm recipere noluerũt imo ecia ne terram amittent xpm occiderũt. uel in tem̃ desine sunt qꝛ solam in rpõ carnẽ attendentes in laqueũ pfidie inciderũt. uel in tem̃ desine sũt. qꝛ tã sancta spãli intelligencia legis ad gens xpi in carnalib; obseruantiis rem̃a sunt. Unde bene subdit̃. ꝑdidit et contriuit omnes uectes eius. Quid eñ uectes nectes nisi occulta et fortia cõsilia scribarũ et phariseorũ designãt. quib; consiliati sunt xpm occidẽ ne terram ꝓdent. ꝙ uectes ꝑdidit et contriuit qꝛ cõsilium eoꝝ ad nichilũ redegit. cõsiliũ ꝓbũ ẽ qꝛ xpm occidendo extinguẽ nõ potuerũt. Cõsiliũ contritum ẽ qꝛ ob hoc tem̃ ꝓdiderũt qđ xpm occiderũt ꝓpt̃ qđ sibi reges eius et principes eius in gentib; sibi auditum constituit deus ut silicet gentiles regnent et principent̃ sup eos. Sic igit̃ porte sunt uectes recõtriti ut nõ soli gencili regib; tributũ soluient. ꝙ ecia ꝓfecti et ꝓsides regum int̃ eos habitarent et eos oppugnent tandem qꝛ rebelles a terra eicient et pr totum mundũ dissipabũt. de q

uel amor

bus adhuc sbdit nō ē lex. sect
apud eos. qr et si libros legis
lēant et tamē ipm nō cōdit
nō obseruant legem. Et quia
ipi ipm suū adhuc uentu
rum s'pmittūt. Cōtr hoc rec
te venit aim dī. pplē eius
nō inuenerūt uisionē a dño.
ac si dicet' q si de aduentu ipi
flō s' blandientes poterāt hoc
ꝑsemet ipis nō dño reuelante
inuenerūt. Defixe sunt in tra
pte eius. quod p portas anime
inuenerūt mi sensus corpis
accipimus. quas ꝑdecet por
tas cūc in terra defigim'. qñ
ipos sensus nros ad terrena
desideria inclinamus. Et quia
fons nūq sensus carnalibus
desideijs succūbit mihi prius i
tentus mentis custodia pru
dentia fracta et dissipata
fuit. recte sbiunxit cū dī potē
et contūt uectes eius. Vectes
et eā potest q sblato timo
re bono mentē uagā et disso
lutā relinquūt. uectes contūt qñ
do ingredientibus uijs constri
cta mentis frangit et emolli
re pmittit. Vnde quo adhuc sb
dit. Reges eius et principes
eius in gentibus. p gentes enī
uitia figūt. ergo reges et pri
ncipes in gentibus anime sūt. qñ
ipa uitia ea p consensū dominā
tapiūt. ut p reges et princi
pes ipas anime ūtutes p quas
prius regebat' accepe possum'
Reges q intus uoluntatibus
ꝑsident principes. Quia fons
animi ad bene agendū mo
uent et retinendū est ad id qd
ꝑmittat potest et contūt uec
tes eius uidelz reges et prin
cipes. id ē puncta frangere et opp
timi pmittit. Hinc ē eī quod
adiūgit dicens. Non ē lex ani
mus enī mihi secus legē hīe
debet timorē uidelz et amorē
dei et adhuc legis iudicium
sensus nros fons regē. Ti
morem uidelz ne ei ꝓpria
carnis p lasciuiā dissoluat.
Amorem uero ne i bono ope
desidia torpentē reddat. Nō
si forte portas suas id ē sensus
suos animus intrantis ob
lectamentis defigit. Ipē s' iu
dico ē qđ ꝓtectus uestibz. i. amis
sis ūtutibz eaā legē intre i ti
se cus. scīm timorē dī et amo
rem potest. Cui bene adhuc
exprobrando dī. pplē eius non
inuenerūt uisione a dño. ꝓt
qñ eū. animus amissomo
do amice mentis iudicū seu su
um sequi incipit iam solū
nō ea refugit que affectus
sensuū mala ee renūciat.
et ea sequit' que carnis affec
ꝑbat. Vnde nēe ē eū sepe tea
pi qui eū ꝑsentes solū modo
delectatōnes considat futās
amat. Hinc ē q' tam sepe mo

yses ad tabnaculū reuuntiat ut
dnīm consulat q̄ michi bō
tenie fons ul' appetē ul' eccliā
re dz: nisi prius intus qđ dei
uolūtati placatū sit uidētō mi
tius discīnat. ꝓuerse ait aīe
que affectū carnis nō uidi
cāt mentis ūq; sequat'. recte
hic p epphoratom dī. ꝓoplē
eius nō tuenerūt ufionem
adnō. ¶Quia ille ꝑfecto se
in foueam pontōis papitat
qui semp confidat quid cū
mi sue dulce sit. et quid deo
placeat nō attendit. ¶Fecit
mtiam et c. Huc usq; ul de
structom ecclesiaor descpsit
Demceps dolorem et mfi
am hominū plangit. ¶Sed
cōticuīt rūt in terra. consticerūt senes.
¶Sessio dicctom silencū stu
porem designat. Et congē
senes in quib; consiliū auc
toritas ēe debuit filiusse di
cunt' q; tanta calamitas fu
it cui nullo consilio subuēm
potuit. ¶Sequit' consperunt
cinere capita sua ungue' ul
tio spem ul' decoris siu sua
squalore fedauit. Vt ipō squalore for
mtim dolonis uehemēcia ostē
dant. ¶Dulcore ait mtribulatō
ne senes conticescūt. ūgies
ait cinere capita sua sperguntq; malū ci uehement' ignuit
matuos sensus in stuporez.
et lasciuos ad pacīam uūt
de quib; ad huc sbdit' accincti
sunt aliqis. hoc ad senes ab
iecerūt in terra capita. hoc ad
ūgines. acorit' accelare uolūt
qui ingruentia mala' spontanee
as eaam afflictōes adiauāt
Sederūt in terra cōticuerunt
senes. ꝓplē mens unūsq; ma
la ꝑsētis uite considerans con
punctōnis oculū aberrādo
ducens ab ipō primi hominis
lapsu usq; ad exercatōm unda
ci ꝓpli ac deinde descendens
p mala ꝑsentis ecclē usq; ad fi
nem tempons planctū erit
dz: in supiorib; enī edificia di
struta mentis destructa q̄ ami
non mapiens descpsit. hoc ia
ad maiora ꝓgrediens hōium
mfiam et dolorem plangit
hec igit' que secutā nō icōgr
ad ꝑsens ecclīam refem ꝑti
sit. Sederūt in terra contra
erūt senes filie syon. Quod
p filiā syon ū ꝑsens eccla acci
pit' que de synagoga ꝑfecta
nata ē. Senes ergo filie syō
plati eccle dicunt' quor sene
tus nō numio annor q̄ſ. sa
in ꝑfectu sapie et mor matu
tate. Et bene senes q; nō pue
li sb lege. q̄ſ sb pedagogo con
stituti. ꝓpulus enī antiqu'
q̄ſ puulus erat. q; purgam
legis et p terrenas ꝓmissiōes
nutebat quousq; ad sensū ma
turū conscenderet. ut eo nō

p terrenis sz p celestib; desun;
Isti ergo senes filie syon iter
ra sede nō debent. ad ē terrena
et tūsitoria querere. sz comū
satōne et de fidio in celis esse
ut qđ ūbo p̄dicant moribus os
tendant. sz qz plerosq; ppha
in scā ecca futuros p̄uidit qui
platōis locum obtinentes p
ūsis moꝛib; dignitatē officij sui
macularent in uocem dolois
cūpens sic ait. Sedeūt i terra
senes filie syon. Quid ē enim
interra senes sede. nisi tiem
desiderijs in cūbendo abono op
cessare. sz qz hij qui abono ces
sando pūsa agūt ne sue pūi
tatis testes fiant ūbium ūita
tis loqui erubescūt. Recte scau
tus adiecit continuerūt. Qa
ubi p̄fecto consuetudā. remoꝛ
det peccatus scelis ap̄dicatōne
impugnā. tigat timoꝛis profusio
nis. sequit. conspexerunt cinere
capita sua uirgines ierlim. Qđ
pūgines ierlim nisi bom sub
iecti in ecca qui ficei integri
tem sinceritate moꝛ conseuan
tes ad ūsionē supne patrie se
seruant. Et quid p caput nisi
actō spālis. Quid p cinerem q̄
ab igne relinquit nisi terrene
cogitatōes signū. qui. a enim
ab igne cinis nascit. qñ cogita
tōnū in animo relique a concu
piscentia carnali geniant. De
ne ergo postq̄m senes mtia

sua

sedent et tacent. Virgines ca
pita. Cinē consp̄gunt. Quia
simplices in ecca quia ad pla
tos suos post posito studio p̄
dicatōnis terrenus delectatō
nib; uident incūbere. eaz in
bonis que agunt carnalit̄
delectari metuūt. Recte aūt
filie syon et ūgines ierlim re
nominauit qz plati in scā ec
clesia p̄ prudentia cōsp̄ectō
ris sūblimes debent ee. Sub
iecti aūt in bonis que humilit̄
pagunt semp p intentōnē
mentis ad ūsionē eterne respi
cē quat. et ubi in alto p̄ūti
tem constituti ea que subiecta
sunt custodiant et isti p̄ humi
litatem in uno posita intētōne
sep ad superiora contendant.
hoc ergo ppha plangit q̄ sedēt
hij qui erecti ee debuerāt et
qui celestia contēplari con
fuerāt animem sibi sup imaūt
ne ulsum ad sūblimia leuāe
queant. Et nota q̄ p̄fecti eaz
in capitib; pulueꝛem hꝛe dicāt
Quia aūt pulue capita sua as
pgunt iam int̄ plangendos
mutant q̄ in terrenis quide
actōnib; bonis p̄ in firmitate
alicuius leues culpas cont̄
hunt. Qđ ali uero in hijs q̄
fortit̄ agere indeant p intētō
ne laudis sordescunt. Sed q̄
actiuchi simt alicuius. Quid
p alicuā nisi cura terrenarū

patris

rem signat que conscias a
assiduis occupationi aculeus
pungit. primus ergo senes in
terra sedentes describunt
et post ea alacris accincti qa
ō mens in amore carnalium
delectationum primum resolu
ta fuit. mox deinde cura se
quit q illa p adimplendis
desiderijs suis sollicitando cō
pungit. Vngimes quo primus
capita sua aspge anie acpt
ea in terra capita sua abicē
dicunt quia hic pōtōms
ordo ē ut primū quisq; bona
que agit p intentōm laudis
humane effusis ac deinde ea
ipsa bona opa in ipsas ac
tones p̄mittet. Sedent in
terra senes filie p duplas
etates et sexus amp; officia
psonarū mtim motus aie
distinguit. Nam q fons of
ficia psonarū discernit. hoc
mtim sensus affectionū mo
tus disserte pagit. Quid
ergo p senes filie syon ni
consilia fidei anime acca
pe debemus. Set sciendū
est q alia sūt electorum
consilia et alia reprobōrum.
Consilia namq; electorum
sūt p̄sentē vitam a ea de
lectationes despicē in adūsis
patienter sufferre per p
sentes tribulationes ad fu
turam gliam. Consilia rep
bor sunt aduersa fugē p̄sentē
vitam amare carnis deside
rijs more gerere vitam sum
ram aut despicē aut despera
re. Beatus vir qui non
abiit in consilio impiorū a via
pcor nō stetit et in cathedra
pestilencie nō sedit. Et de iusto
dū p̄silio in eodem post ea cō
sequent adiungit. Ideo nō resur
gūt impij in iudicio neq; pcō
res in consilio iustor. et c. Si
ergo hij ad consilia iustorum
conuertūt singūt nitro sedere
dicunt. qui in consilio impi
or dilapsi sūt q et illa sursum
et illa deorsum tendūt illa ce
lum et ista terram appetunt
Sedent ergo filie syon in terra
sedent qñ affectus anime et
ne p̄missionis obtutu teneā
in tēsitoms delectōnib; inhe
rent. de quib; recte dicit con
tinuenit. Inestimū enī desi
derū qñ clamor quidē ē auribus
dei. Et inde pia mens q̄to
magis fons tēsitoria appetit
tanto amplius intus adesi
dero eius or contrahit. Sequit
Consperserūt anie capita sua
vngines verū mundas anime
cogitationes intelligē debem⁹
Quid est ergo q̄ post qñ se
nes in terra sedēt vngines a
nere capita sua aspge dicūt
in q cū affectus anime dep

uati sint statim caligo cẽgi
tatõnũ geniat. Vnde adhuc
sõlt accincti sint alicuis pt
sessionẽ et eiũ et aspsionem
animis aliquũ sequit qi post pa
uam delectatõm et confusio
nẽ mentis aspsa peccatũ con
saencie de reatu sui sceleris
punctõ geniat. Postremo ãt
in fine cumulus infehatatis
apponit cũ sbin fertur. Albe
cerit in terra capita sua uir
gines uida post accinctõnez
eiũ aliaq capita interra abi
cere ẽ post angustiã. Et tepi
datõm male consaencie ecia
cenenia despare. propt qđ
etiam recte uirgines uida di
cunt. Ad augmentũ namq
doloris postrema in eis con
fessio notat qi et illa nouis
sima post omnes alias amis
sas uirtutes a despatis ercdu
dit. Defecerunt placimis oculi
mei et ẽ. propheta ipsona ec
clesie membra sua plangentis
emãtis malis poitor confes
sionẽ bonor adiungit. prius
eiũ mali planguntur a bonis
q̃ a semet ipis Et dũ male sa
ni in sua adhuc poitõne ex
ultant. q̃ntũ flendi sit. Alieã
suspnia iudicant. Dicat g̃
defecerunt placimis oculi mei.
et conturbata sunt uisca mia
effusũ ẽ interra ieur meum
Oculi m sca ecca sũt pius
res uisca misericordes. Ieur
studiosi. Et in bono ope fer
uentes ut eiũ fernnt phisi
a in necone calor decoctõnis
est. Sicut ergo ieur ul epp
suo calore caudũ abũ in sto
maco decoquit et exinde suc
cũ nutritiuũ in omis corpis
ptes tñ sinuitut. Sic nimirũ
hij qui p̃ alios p feruorem
siue deuotõnis atq̃ ad be
ne opandũ exitant q̃i ex
sua decoctõne alimẽtũ cor
corpi xpi sbmñistrant. quod ẽ
ergo q̃ pco uastante populũ
fidelem oculi ecclie deficiunt
et uisca turbat. Ieur interra
effundit. nisi q̃ hij qui uere
caritatem xpi habent sepe
alienis miseriis compatiũtur
Sicut aplus dicit. Quis infir
mat et ego nõ infirmor. Quis
scandalizat et ego nõ uror.
Nullũ eiũ certius iudiciũ est
uere caritatis q̃m affais siue frat̃ne
compassionis. Bene autem
dixit. Oculos defice placimis
q̃ sepe tam uehementi pla
ga uitam sbitor culpa ex
ulcerat. Vt omnis ratõ et di
ligencia plator succũbat.
et iam in tãtis malis aliud
consiliũ nõ fit nisi ad lacri
mas solum confugẽ et di
uinã clemẽciam implorare.
Hoc pulchre psalmista figu
ficat dicens. Turbati sũt mo

ti sunt sicut ebrius et omnis sa
piencia eor deuorata é. Et da
mauerūt ad dñm ai tribula
rent. Et de necessitatibz eoꝝ li
berauit eos. Bene ergo oculi
placmis deficiūt qz sepe cum
malū uel xemēt ingruit. Dis
tōms oculū meor caligare
facit uiscera turbant qz affis
pietatis in tuis cōmitt
ieiur in terram effundit qz
sepe in electis p meore alie
ni pculi alacritas mentis ob
ligat. ut tanto amplius ea
m semet ipis ad bona agen
da reddant tepta qñ magis
sunt in cōpassione fine tbu
latōms afflicti. p oculos g
et uisca et ieiur significantur
hij qui plangunt smāz an
tens. cū dolons expectant
q̄ponit dicens. Sup contrō
ppli mei filie. Quid cñ per
mulieb̄rem sexū nisi plebs
i summa sig̃ificat. cui tamen
ei filia noīat fidei pfessione
hec demonstrat p contrōm a
inseparabil calamitas ostendit
siant q̄ contrā é amplius nō
repat. Sequit. cui deficet pmul
et latens inplateis opidi de
tmāt contrōm. p pmulū po
pulū rudem et fide simplicez.
plateā puos doctores. p
plateas opidi uoluptatis
huius seculi accipe debem
pmulū ergo et latens iplateis

nō qui plāgūt. vñ
z mox p sequētia
ūba de hijs q plā
gūt

opidi deficiūt qñdo quisq̄ stul
arum pūlis doctonb̄z plateā uā
uoluptatū ad poitōm uadunt
Et nota q̄ aut deficient. aut agis
enī sūt plangendi qui a bono
deficiūt q̄ hij qui nūq̄ bonī
fuerunt. Defecerūt et é. ppōz
est electoꝝ alienā mala plā
gere tamq̄ sua. Sicut enim
bonis cōgaudendoꝝ cor unū
ptiapes sunt. Ita q̄ malis p
compassionē condolendo deil
loꝝ poitōne sibi luctū facit
Discat ergo pcoꝝ quo nō ma
la pp̄ria flē debeat cum uidet
p alienis delictis tanta cōtri
tōne se affligat. Defecerunt in
quid placmis oculi mei. q̄ntū
putatis cōpunctus erat iste q̄
sic ploꝝauit. Nō enī semel se
lacrimas fudisse ostendit q̄
oculos suos placmis defecis
se dicat. Sz qz multa lacrimas
fundūt et nō cōpūgūt cordis
cutus adūrunt. Conturbata est
uisca mea. id é usq̄ ad cordis
intima sagitta doloris pene
trauit dolor sensū tetigit et cō
tremuit affectus pietatis. Se
quit. Effusū é in terra iecur
meū. Quid p effusionē iecoꝝ
nisi affectō carnis signat.
Nam qz in iecore decoctō stoma
chi calorem accipit. Qui i afflic
tōne sui corpis curā post po
nūt quid aliud q̄ iecur uitam
effundūt. Ne ergo manes lac

mene ficta suspitia nec sibi
ti gemitus credant ecce car
nis afflictõ manifesta sequũt
sz fortassis p parentibꝰ aut
cõiugis dolet iste. Audite quid
dicat. Sup contritõne mquid
filie ppli mei nõ pris ñ mir
nõ fris. nõ sororis nõ cõiugi ñ
affinis. Sz ppls meus mquid
ne affectus carnis et nõ car
nalis stimulus dolorꝭ puta
ret. Sz credo somnos et diui
tes in pplõ iste planctu suo ꝛ
honorat. Attendite quid dicat.
Cum deficeret mquid paulus
et lactens. In primus adiuti
te discretõm. plangit qđ de
fuit nec plangit q̃ diuites
nõ sñt. Quis paulus mquid
et lactens uidete qm infirmi
tati compatit nõ fortasse diez
aut põpam ueñat. Sz adhuc
fortassis in infirmitate seruꝰ
et etatis honorat nobilitatem
geñis. In plateis mquid opi
di nõ in aula nõ in urbe non
ciuitate. nõ saltem in domo
sz in plateis opidi qr q̃nto ma
ior é contritiõ abiectiõ tanto
grauior est. Idcoq; pcipior do
lentis compassio defecerunt ꝛc.
Quid p oculos nisi claustras cõ
templatiõnis. et quid puisci
nisi sensus intime dulcedinis
Et qđ pcipuum nisi feruor diui
nioris accipit. Quid é ergo
q̃ ppha in contritõne filie ppli
suu oculos suos defecisse et in
teriora conturbata. Iccirq; in
teriam effusum cõmemorat
nisi q̃ spãlis quisq; q̃nto ma
gis animũ suũ in tribulatõne
primoꝝ ad cõpassionẽ foras
effundit. tanto amplius in
terna illa gaudia que quiet
gustare consueuerat. et ipa me
roris sui pturbatõne sibi ablata
deplorat. Sequit. sup oblõne
et c. p filiam ppli carnalis
anima p paululz sensus carnis
placentem ũtus mentis ac
capit. Sensus enĩ carnis q̃ñ
tũ in se é puerilia que dã et
leua semp appetit nisi q̃tuz
mentis constantia tũ p diui
plinam restringit qñ ergo lacte
pascat q̃ ũtutẽ animi ad ma
turitatem constantie uelut
ad robur uirile paulati emu
gẽt. Sequit in plateis opidi p
opidũ nõ incongrue corpus
q̃ anima habitat et p plateas
opidi fluxa desidia carnis in
telligit possum. qr ergo in
contritõne filie ppli paululus q
latens in plateis opidi defi
cere dicunt nisi qđ in carna
li anima prius p illecebrosa
desidia fomes carnis corrupit
ac demũ ũtus quoq; acõstan
tia animi emollit. a quibus
sinus diuunt et c. In matrũ
teneroꝝ affectus dilectiõnis
notat que filioꝝ affectus si pot

nō solū audit ſ; puent. aut
igit filios rogantes expectāt.
nisi q; nō hēnt q egentibus
offerant. Et ne matine pieta
tis natāh mao mouuisse et
istimes audi quales seolim
filijs exhibuīt. Nō petūt o;
deū et aquā scilicet alimēta
seruilia q; michil eusmodi
dare solebant. Q; v ē iquīt
tecum et unū. hoc petunt
q; solui fiunt accipe. Non tam
petunt ſ; āmittentes intrigāt
q; nec petē solebant ſ; hēre
Q; fortassis dices. lascui erāt
filij usi et delicati sī tua que
rebant. quib; etiam matina
pietas contradicē debet audi
quid sequit. Cum deficient
inqd qī uulnāti in plateis
ciuitatis. Duplex malū egē
stas et ignominia. Tolera
bilius saltem fuisſ; in domo
deficē et in occulto fame cō
sumi q; in plateis cum tale
famis confusionē ignomi
nie sustinē. Sequitur cum
exalarent aīas suas in sinu
matrū suar. omīa coopant
ad malū. In plateis deficiūt
in sinu matrū aīas exalāt
ut et mālfesta tales cōfu
sionē et moys psens dolo
rem multiplicent matrib;
suis et ē. p;elati scē eccliē
senes prudencia atq; cōsilio
et mīes pietate ēe debent
Q; qua pīa quoq; et negligē
tes cum locū platōnis obti
nent curam sūbiector; postpo
nūt et sue pocius auaricie aut
luxui studēt. Recte nūc per
pphām dī. ad aēby suus dī
unt. v ē tiam et unū: ag
gnus dolo; cum petentibus
subtrahūt. hoc eīa nō petēti
offerre debuerūt. Notandū
uit q; tb; modis uita sūbdi
rum platis loquit. p mīsia;
et desidiū et p obediam. pe
tunt enī qī indiget petūt qī
desidant petūt qī audire pa
ti fuit. p mīsia petūt. q; uisa
afflictor; indigencia dū pias
mentes ad subueiendū puo
cant eciam si lingua silet
vita clamat. p desidiū quo
q; petunt q; quodā mō pet
est uelle hīe. Item p obediā;
petūt. quia dum patos se
ad recipiendū offerūt qua
si uelle et desidare sedeāt
Negligentib; igit plātis. Et
si lingua sūbiectoū nō uita
tamen semp loquit q; ma
lorū piculo. et bonor; desidio
atq; obediencia ad pdicatō
nis studiū et bone cōuisa
tōnis exemplū intendēdū
mouent. Et attendite qd i
tempore necessitatis filij no
pses ſ; mīes uocant. ac si di
cat. Q; debitū obliti estis pi
etatē saltem obliuisa nō de

bens. Erubescant canes mu
ti nō ualentes latrare erube
scant qui de pastoribz lupi fti
sūt Erubescant qui nō sic pa
stores fi fiant ūcenarij ggre
dūicā pascāt. qui ad latrād
sūt fortes et ad pregendum
strecilles ad accipiendū prop
ti ad tbuendū pign. ad cā
uendū dicti ad benedicē
dū mocti. plus debito exigt
minus ul' nichil debito impē
dit qui uidua uitatis icōis
folenses mutauint. Ve eis q
re nō attendūt quid deferat.
et si petitōm puēire uoluer
saltē petēs audiat qr et ipsa
fortassis petitōne discē eruz
potuerūt quid deferat. Vē in
quit illi tticā et uinū nō pe
tunt ordeū et aquā. si tticaz
et uinū. Videamus ergo q
sit tticam istud et uinū et q
re ordeū et aquā nō petūt. si
lij q'uis filij i necessitate fais
sint constituti. In euāgelio
legim? q' pūbz ordeacas q'uq
milia hoīm pasta sūt. post
ea uero q'tuor milia saciantur
et tamē nichil ibi dī de pānibz
ordeaceis. Item legimus i eūn
gelio qđ ydrie lapidee pius aq'
implete sunt. post ea uero
aque xp̄e i uinū ꝓmutate dr̄
tur quoq; in euāglio dom?
xp̄s mentōm facit duōs. i gr̄
nū frumēti cadens in terra
mortuū fuit ipm solū manz
si aūt mortuū fuit multū
fructū affert. Quid igitur
p tticā ñ xp̄m. quid ordeum
nisi lex. Quid p aquā nisi
carnalis sensus. qđ puinū
ñ spāl' intelligentia accipi
t. Ius igit' qui sensu carna
li legem temuerūt ordeum
et aqua sufficē potuerūt. fi
lij aūt qui iam p grām ihū
adoptati sūt. et ipm spāliter
edē sciūt nō ñ tticam et u
inū desiderāt. Hec omnia iq'
apls uidelicet legales obser
uancias reputauit. vt stercu
ra. vt ipm lucri faciem. Vide
quō iste ordeū legis abiecit
nō nisi tticā ih'ū ipm edere
quent et bene p ordeū qđ
aspum ē ad edendū lex et
p tticā q' suaue ē et dulce
xp̄e accipit' q: lex uenit pcā
pinime et xp̄s soluē. Qua
re ergo xp̄s tticā dicat' iam
p dei grām et legendo diam?
et edendo sentim?. Quatuor
aūt modis xp̄m comedimus.
xp̄m cōedimus qñ corpalit'
sacramentū corpis et sanguis
eius sumēdo. spāliť aīmas
nras sagīnam? xp̄m edim? qñ xp̄m edendo dili
qñ xp̄m imitam? xp̄m edim? grim?. xp̄m edim
qñdo ubi dei audiendo i noue
unte conuiatōne tūsim? q'
ē ergo querere tticā nisi q'
rere xp̄m. qrere ubū dī dr̄

nam ũtatis et coñsatõnem
nou hoñis Intuai igit̃ quem
mus qñ uerbũ uite audiem
ppin desideam imitam. Si tu
tacum comunitũ et nõ aqñ
bilẽ debem? id ẽ ũbũ dei au
diendo sumẽ et p spãlem ĩ
telligenaã illud ĩ nobis im
gate hoc ẽ eñ qõ in lege no
bis ꝓcipit̃ ne cames agni pa
scalis aqua dequoquamus q
carnaliť sape nõ debet qõ ad
pastũ spãlem datũ ẽ mtio
gent ergo bom sbiecti malo
platos suos et dicant ꝟ ẽ tuai
ac si dicẽt. ꝟ ẽ doctina ũtatis
ꝟ exempla nouu hoñis ac si
apẽus dicẽt. vos nec loqndo
ũtatem ostẽditis nec bene u
iendo imitatõne dignos eã
betis. ꝟ ẽ uitũ qĩ dicẽt. vo
cauam qui spãlia carnaliť tẽ
tatis quõ nos de carnalibus
ad spãlia euocare potius uos
qui terrena que abiecisse mde
bamũ oblunsa nõ potestis Qo
mõ nos ad oblunonẽ eoñ qs
possidemus mebriabitis. ꝟ à
ducate primus et postrea refia
te. Inebriamũ et de mde ieb
ate ꝓ pudor. Quid dicemus
ad hec. Quid mmũ si plus
carnalia diligit. qĩ deus
spãlia cauam p carnalib; uen
dit. vnde recte sbm fert cum
dñ. Cum deficient qĩ mliati
in plateis ciuitatis. Que sũt
ciuitates babilonia et iersm ꝟ
babilonia plateas hẽt. id ẽ mlas
latas que ducũt ad morte. In
plateis ergo ciuitatis deficiũt
qui p carnis illecebras defiu
entes a ũtate mẽtis emolle
scunt ut ꝓ ciuitate ipam ecle
siam nõ in comunem accipi
mus. hẽt namq; scis ecclia
plateas hẽt et semitas. quid ei
terrene actões sũt nisi quedã
platee. et quid spãles actões
nisi semite. in plateis ergo ci
uitatis sũt. qui in scã ecclia
liate terrenis actõnib; ifumit
In plateis aũt ciuitatis deficiũt
qui terrenis negocijs occupa
ti. Spãles consolatões nõm
uẽiunt. qui ꝓfecto neq; qñ de
ficiẽt. Si terrenã que fors
sepe patiunt consilio et amo
nitõne bonoꝝ platoꝝ mtus
semp repariet. vnde bene de
huiusmõi dr qĩ mliati. Qd
eñ pcã sunt nisi mlia. Qñ
mliati igit̃ deficiũt. qui sep
negligenaã sicut alij p culpã
ad mẽtũ tendũt. ꝟ ad magno ꝑ
dolore pmũgendũ qĩ mliati ẽ
ac si diceret. Cur isti p negligẽ
cam platoꝝ pereunt qui crimi;
et flagicijs mliati nõ sunt ui
sequt̃. Cum exalarẽt animaꝫ
in sinu matrũ suarũ. Quid
namq; ẽ simus matrũ nisi bla
da adulatõ platoꝝ. Qñ mone
tes namq; filios nutrices in sinu

tenent

tenet qñ camalñ mentes in cor
pore suo penites malñ plañ non
solum ad bonã ꝓpatõm nõ ex su
fatant. ſ; eaam blandis fauoñb⁹
palpando in sua positõne fouet
matꝛ; dicunt et c̃. ℣ Quid ſpãt
filius matꝛñ nſi multitudiẽ
cogitatõñ accipe debemus q̃
dñ in una mente dediuſis actõ
nb; ꝓsunt qñ multarñ matꝛ⁹
soboles in una domo ſ; ex una
origine ꝓcedunt. de affectõib;
aũt cogitatõnes nasc. Ideo di
mus. q; ꝓfecto illarñ rerum
frequẽtiſſime memoria nobis
p cogitatõm occurrit quarum
amore affectꝰ sumus. hoc p ſi
gula mira atq; ũtilit̃ facile
uerñ ꝓbamus. huic ẽ enim qõ
in euãgelio dñ. ℣ Ubi ẽ thesaur⁹
tuus ibi ẽ et cor tuũ ac ſi dicẽ
tur. ubi amor tuus ẽ ibi est am
mus tuus qualis ẽ affectõ tua
talis enim ẽ cogitatõ tua. ℣ ſcẽ
dñ ẽ q; sicut affectꝰ de se cogita
tõnes genĩat. sic ꝙq̃ nunciꝰ co
gitatõnes eos aquib; oriñt
affectus amplius inflãmant
Unde eaam in his qui cor su
um ab illicitis cogitatõnibus
diligenti custodiunt fundit⁹
tamẽ malarñ affectõñ radi
ces arescunt. Et conf̃ uerũ il
li qui mentem suam medita
tõnib; ſcis exẽt negligit etiã
ſi aliqua diuina amoris scin
tilla prius mcalmerint paulati
tepescunt. Ita tandem ut et
si forte bonarñ affectõñ in
cogitatõnes aliqñ habuerint
nichil er ipis intime dulcedi
nis in simñ mentis ut̃ temu
erit eliqñ ꝓsentiant. ꝓpt̃ qõ
recte in hoc loco dr̃ matꝛibus
suis dictum. ℣ ẽticam et ui
tã. ℟ Quid ẽ enim p ẽticam nſi
abus sapientiae et quid p ui
tã nſi ꝓtemni gaudii sig̃
tur. ℣ Nam sicut panis corpe
us uenturem reficit sic sapia
mentẽ pascat. Et sicut unũ
aliunde portatũ debnat sic mt̃
tã gaudii mentẽ a camali
bꝰ desiderijs alienat. ℟ Quid
ẽ ergo q; filij fameliã ama
tꝛ; ẽticam et uitã. queñt
nſi q; cogitatõnes de bonis af
fectõnib; nate ſ; p negligẽã
arescẽ pristine dulcedinis sa
porẽ in eis inuenire nõ possit
℣ De quib; recte dr̃ cum dice
rent q̃ uultñati in plateis ci
uitatis. ℟ Quid enim sũt platee
ciuitatis nſi uagationes men
tis. In plateis ergo ciuitatis
deficiunt. q; dum uaga mẽ
eas ad intima quietẽ nõ colli
git usq; ad gustũ intimi sapo
ris nõ ꝓtingit. ℟ Quib; bñ etiã
bñ congruit q; dr̃ q̃ uultñati.
Praua quippe desidia uultñ
sunt. quia dñ sua eas admitti
one infirmãt q̃ plage quedꝰ
integritatem restituunt eam

compiṫ. Bene ergo stiles cogitatōnes anime quasi multas testificāt. q. sic a fructu multae manes pmanēt. sic illae que p illicita desideria corrupte sunt. Sequit. ei eralierunt animas in sinu matrū suarū. Sinus matrū tēporalē desidia ē tonarū affectōnū in quo mito p mille cogitatus aias eralare dicunt. q. a cum mens a feruore diuino amoris tepescat omnis mortonarū cogitatōnū ingor emont. Cui compalo te et c. Psaulatim quidē planctus pmouet. Sinū edificia de inde homines et pōs qi absentes lucrit. Nūc tandem uelo emollitus et assuetus suis lōgo flectu animis ad psentia ba conuitit dicens Cui compalo te et cui assimulalo te. Ac si dicēt qi tam magna ē contō tua. Cui compalo. Et qi tam gnis ē. Cui assimilalo te. q. ē apte dicē. ea la tua et magnitudine et mō dēz mirā siupant. Sz qi magna etiam minus. quadaz differēta similitudie compari aliquādo posit. et ere qualo te. qō ē dicē alia mala et si p differētiam qīdaz compari nō posit. sz nulla per equalitatē posit. Quare eī sequit. ea magna eīs uelut mare contō tua. re contō tua. Miserū ē q. calamitatē eius nulli comparā posse cōmemorat. et statim eā magnitudinem maris ei in compatōne coequat. Iet sic intelligendum ē ac si dicēt. Quēadmodū mare sup omnes alias aqas et mole et amplitudine excellens ē. Ita tue contōne nulla calamitas coeqri pōt. Sequit. quis medebit tui. sicut curari nō potest aqua de mari. Sic contio tua ab hōnē repari nō potit. Nec ē in quo spes nō solus deus cui compalo te. illi q. post agnitam ūitatem retro abeunt. pones sūt his qui nūqm ūitatē cognouerunt. Et qīto aliq excellentior gdus ē tanto periculosior ē lapsus. unde pphā cum sup mis malos platos in ecclia negligiam et sbiectos intiat planctus. statim secutus adiunxit. Cui compalo te. Et cui assimulalo te et exequalo te. inquit filia syon. In cuius tō ūlor magni dolons unā expuit ac si pi ecclie de membris eius a refactis loq̄t. vt et dicat dicēs. Sicut primus ei fidē retinuisti. ita nouissimo. reuisti nulli comparabilis fuit gl̄ia tua. Ita nūc autem p fidem repbam a fidelibus nulli compabilis est ignominia tua. sequit. ea magna eīs uelut mare contō tua. Quid p mare nisi unda secu

lans accipit. Que semp motu
mstabili nūc de adūsis ad pio
spa nūc de pspis madūsa tra
hit qī quibūdam ꝓcellis fluc
tuantibꝫ exagitat. et qꝫ miqm uꝫ
in pspis timorem uꝫ in adue
sis dolorem excludit qī mare
in quācūqꝫ ptem refluat amā
ritudinem nō amittit. Dicat
ergo illi. Que a dulcedine spā
lis unte p concupiam carnalē
et amas sclāres amaresat. Di
cat magna uelut mare tua
tua. Ac si apte dicēt. Tu que
p mūdi ꝫtemptū et desidū
eternoꝫ bonoꝫ ab amore car
nali dulcoꝫata fuisti quō ute
rum in amaritudinem ūsa es.
sequt. Quis medebit tui. Au
diant hoc plati ecce qui medi
ca animaꝝ constituti st. Audi
ant quid dī. Quis medebitur
tui ac si dicēt. Alios egros me
dica curant. Qꝫ medicos ifir
mantes quis curabit. Si po
pulus peccat oꝛat sacdos p eo
Qꝫ p sacdotib; si peccauint qs
oꝛabit. pcaulosa ꝓfus hec sunt
et tamē uera. que et si audire
timem; negare tamē nō pos
sum; Cui compatio &c et c. In
cepat anima peccare. Cuius
tanta mala supius mūata st.
que ab amore dei fornicata.
tanto supiore m celsū cumpio
rem sibi fecat. qīto ꝓcliosioꝛ
fuit in regnitas eius. Cui bñ dī
magna uelut mare contō tua.
Quo enī p mare mi cōscia
pua accipit. Quā et memo
riam ꝓtoꝛ sceleꝝ et delec
tatō psentiū huc illucqꝫ im
pellendo exagitent q si enī
fluctus quida ex regione ue
mentes adinuicem se collidt
qī in fehcē aiam quodāmō
semp et penitēa ꝓtoꝛ eno
rum et futuroꝝ retrita ad
psentia impellit. et qī hac
tanta conditōne illa qlisai
qꝫ mise delectōis dulcedo
semp admixto dolore insiat
recte pua conscia nō solū m
quietudine mare appellatur. ℔ ī amaritudīe
sequt. Quis medebit tui.
Ostendit magnū ꝓfus et
difficile ee. nō deo tamē im
possibile ut tal' ad sanitatem
redeat. Nunc ē. qꝫ iobes de pec
cante ad monte dicat. Non p
illo dico ut qret. quis ac si
dicēt. Quis det deū ire salute
eius nō phibeo. Sic oꝛare p
eo pape nō ꝓsumo. qꝫ tā mor
talis uulnis curatō q̄nis po
tencia dei nō excedat. omēz
tam humanā estimatōm su
pat. Et ideo confidanter a
gite. Qī intim suppsa hūlt
oꝛone desidium tanti deo
offert. qī fortassis cadus im
petrabit. mca tam difficili
hūbs et timoꝛata deuotio
q̄ ꝓsumptuosa petitō. Dicat g

quis medebit tui. ¶ Quasi dicat. Insanabilis est plaga tua. cui p humanam industriam subuenire nō pōt et que ppter aliam ꝑtim adeo sanari nō est dignū ppter tui et ē. cum exprobratōne tui ppter dī ac si dicēt. Ecce ad quātam miseriam deuoluta es ppter falsos amicos quos tu dilexisti et ppter dei uera dicentes. audire noluisti. Viderūt ē. tibi uiderūt qui ppter tui sunt. Iō mendacia illoꝝ ē. redūdauit qui malicia illoꝝ tibi placuit ppter tui uiderūt ē. quod tibi uiderūt. falsa et stulta. falsa in quibus decepta es. stulta in quibus excusari nō potes. Si tantū falsa audissent in q̄bus falsum fuisset aliqua uita tis similitudo potuit fortasse excusari p ignorantiam simplicitatis tue. Nūc aūt qui stulta etiam uiderūt et tamē credere nō timuisti multo plus ē in sipientia tua que aūt falsa uiderūt ~~et tamē credē nō timuisti~~ falsas assūptōnes. ecce stulta. Stultas electōnes ecce falsa. ¶ Quōdo et quibus uolebant mittebant. adūsa. Scutum qui falso qui eligendis ꝓmittebāt ꝓspa qui et quibus uolebāt mittebant. adūsa. Scutum qui falso. qui eligendis ꝓmittebāt assūptōnes et assumendis

mittebāt ꝓspa. qui
quibus uolebāt

electōnes. Qui deus tratus erat nūciabant q̄ te assumēdo ꝓtegeret ut ad ꝓtegendū assumiet. quōdo plantatus fuit minabant q̄ te ad tribulatōm eiecit. Scō comminatō falsa fuit et ꝓmissio stulta uel ꝓmissione non tātū falsitas. Scō stultitia q̄ et si terrores timuisti ualde alienū ē. a rōne. q̄ tanti scelis concia uanis ꝓmissionibus decapi potuisti. Ecce nesciebas q̄ futurū fuit non tamen ignorabas malū tuum q̄ ꝓsens erat ipi aūt falsa et stulta uidendo nō apiebāt ē. iniquitatem tuam qui cum ꝓfisi suo scelē ꝓmittent et simplicitatē dientes uanis terroribus solicitarent nō apiebant. Immo uelabāt iniquitatē tuā ne eā agnoscēs. Vel aūt distīgui pōt q̄ dupt falsa et stulta. Hoc pertinet ad ꝓmissiones. qō aūt sē falsas assūptōnes et falsas electōnes vtrūq; referēdū ē ad terrores. Tribulatōm namq; et electōm uocat eo q̄ populus ad eligendus erat et assūptōnem ad similitudinem oīus q̄ assūptū pertantē ḡuat. Hoc ē enim q̄ ubi beatus Iōnnes diuisit omus babilonis. siue tyri siue damasci et ē. Symachus et theodocion assūptō in ꝓtatu sunt Et bene ꝓpter supdictam cām terrores solitos falsos uocat ꝓmissiones aūt nō solū falsas

ꝫ stultus nominat qꝫ et si homo
quod futurum sit nō possit semp
agnoscē. stultū tamen ē in psenti
semet ipm ignorare. vnde stati
postquā dixat uidenūt tibi fal
sa et stulta sbungit nec apie
bant t̄ iniquitatē tuā. Qui ei
pcōn primū Justi primittit. qī
iniquitatē illius ne uideat ab
scondit. pplē tui et c. Hic aulpa
malis platis ē qꝫ p eoꝝ neglige
ciam sbiecti peiunt. Itaqꝫ sub
iectis in aulpam reputat qđ sp
tis bonis malos platos exēpla
mutant et p diuīsas doctinas an
dunt. Congrue igit post qꝫ pla
tos pūsitatē arguit nūc ad ipos
qꝫ sbiectos uba dolous conuer
tit dicens pplē tui uidenūt tibi
falsa et stulta plati ecce pplē
sunt qui administrandi fidem
moꝝ qꝫ sbiectoꝝ nūc occulta
sptuum reuant nūc de primis
bonoꝝ fine penis malos uentu
ra pdicāt pūsi aūt qnqz quia
in loquendo nō tam correctōm
audientiū quā fauoꝝ queunt
re nūc de eis dī. Videnūt tibi
stulta et falsa. falsa et enī et stul
ta uident. qꝫ in discernendis
mondi sbiectoꝝ iudiciū iustis
nō tenent et cum pios quosliz
p gīa fauoꝝ in suis pūsitati
bz laudāt stultos p negligēcia.
amplius p adulatoīm in fatu
ant. Vnde recte sbdit. nec apie
bant t̄ iniquitatē tuā ut te ad
pentenciā puocarent. Dura
uero nō minus mali plati etiā
sbiectos innocentes odio pseqū
tur et cū suas iniurias uindicāt
cām dei patrocinari se simu
lant. Recte sbinfert cū dicat
dicerunt t̄ assūptōnes flās
et electōnes ac si dicēt quib;
pi irati fuerant illis ira et
ultōm diuinam minuere
nūciabāt quat cū deum sua
rū iniuriarū ultoꝝ dicēt aīoꝝ
populi ad exhibendū s' reuen
ciam puocarent. pplē tui et c.
Qui sunt pplē peccatrices am
me qui falsa et stulta ei uidēt
nisi forinseca corpis sensus
et usum cogitatus intrinsecus
quos punctiua cannis gignit
Consideremus paulo attenti
qui falsi sunt isti pplē. Ecce
unus de illis. s. iuuenis quomō
falsa pplīando decipit. Qui re
uidis concupiscibilem quod
tibi pdicat. anima. In quod se
quere appetendē fruere. scitr
eius si tali desiderio pectus fuer
it infelix anima dum ma
le cūdula fallacem primi
sionē sequit amphora mise
ria p effām sceleris obligatur.
sic auditus sic gustus sic ol
fatus sic tactus falsa pbant
et credent s' illequeant. qꝫ
primus qui concupiscentia ex
primētū capiat pspa omnia
et blanda fingā primittit. Cū

de flīs apbis

uero delectatus breui tẽpore
degustata tũsient stupentes
et honore plenã constãm re
linquit. Sz isti ꝑphẽ tanto fa
cilius in suis fallacijs deꝑphẽ
di possũt quãto manifestius et
ratõne sepe carens hoc qđ
promittit. Versutia aũt condi
tanto periculosior ẽ quãto oc
cultior. qz nõ solũ fallaciter
promittit. Sz ecã mentẽ ad
credendum astũte quadam
faciendi rõne compellit. Hec
ẽ prudencia carnis que mor
tem optat q̃ filij neq̃ hui⁹
seculi hñt fiant dñs i euãge
lio dicat. Filij huius seculi
prudentiores sũt filijs lucis
in geniatõne sua hec prudẽ
cia prõsos illos ꝑphas gene
rat uersutos. s. animę cogi
tatus qui fidei promissionib⁹
animã lactant et conseruen
tem sꝑ seduxit atq; illaqũat
unus eorum insidiat. alt̃
castitatẽ uiolare nitit. Ille
mundi ꝯtemptum inducit. Iste
simulatõni studendũ docet.
Consideremus. hec p singla.
Est unus cogitatus qui de
prudencia carnis nascitur.
hic dicat homi⁹ mendica lesi
onẽ tuã. ulciscẽ. Inimicas
tuas. Quia si ꝑsentes pacifi
cẽt tibi ad futuras alios
alijs timeãt te pocius ho
nõres q̃ ꝯtemnãt omis abi

prudẽtie

nõ de mendica

erubescebãt reuerencia si te uiderit
ulciscẽ iniuriã tuã. Videre
q̃m fallax et q̃m falsus ẽ ꝑphã
iste pessimus. Callide psuasisse
putabat cum fundamento reuẽ
cia erubescendi ꝓdicet q̃m
ad inuidiam committit nõ re
uerendum sz abhominabilẽ omni
bus hominib⁹ reddit. Sz adhuc
alius pseudo ꝑphã integritatis
et continencie. Inimicus qui
hoc ordine seduxit hominem. Se
pe sb obtentu sanctitatis et ne
cessitate opis amphonijs et de
licatõnib⁹ alijs mulcendum
suadet. Cum aũt p crapulã
corpus inflamauit. ꝓtinus
luxurie oblectamẽta oculis ad
posit grue aut impossibile assit
ut homo incarne pũctis nõ
carnaliter uiuat. Iuuenilibus
annis facile ignosci posse lon
ga adhuc ad penitencia supẽ
tempora deum misericordẽ tor
menta infernii ul' mitia esse
ul' pua. Sz attendite q̃ fallax
sit iste ꝑphã. Delectõnes plu
rimas et in tempora longa p
manfas penã aũt aũt exiguã
et in breui tẽpore finitura promittit et
fortassis etiã sũt tormẽta q̃
sequũt cum id qđ delectat eadẽ
stare ad momentũ nõ possit
Aliq̃ quadã rõne faciendi ami
cie studendũ docet. Talẽ hãc
iuuãtã ee in q̃ homo nõ possit
hñe honorem si nõ habuerit fa

cultatē diuicias nō solū corpi
bꝫ ꝫ etiam salutē aiaꝝ plu
ra sepe p dēi mdē paupū alī
moniam et ꝺstructōnes ecc̄ā
rum precē postremo melius
ēe ut ḣeat homo unū s̄ men
tem adquirere possit. q̄ ut ni
chil hīs ab alijs posce cogatur
vnde ꝛplius debitor sit. ꝫ et
istū ꝑphām medacem cogno
scere possitis diuicias pos
se utilitū mīta tollat et pmū
annos augmentari pmicat
et ab amantib⁹ diuicias utilitū
mīta tollat et pmū annos
ad querēdas diuicias cupidi
tate. Deinde ad retinendas aut
adquisite fuīt tenacitate cor
rupat. Est ad hec unus de fls
ꝑphis et alius ꝑphā falsitatis
qui simulatōm desenuit sua
rt. bona em opīnionē q̄m
maxime ualē famā suā hoiez
dꝫ immollutam custodire de
bere et si qua fuīt erīrmi
tate pceus q̄m et deliberatōne
pcā ꝑpt scandalū mīto⁹ pri
mo⁹ celanda ēe dupler dap
nū fieri si aut̄ corrupto p fūm
alt̄ corpet p exemplū. ꝑpter
ea opīte semp hoiem ad eru
ditōm alio⁹ habitū laudabi
lem et utilis iudicē demon
strare et ne quid sim stū aut
honestati contrū de se aut
dicat aut agat studio
sissimo studio
uitare dēt uehemēt mītuz
multiplicari si et semet ꝑ
sum homo p studiū utilis
exercat et alios p exemplū
luci faciat. Q q̄m sb cola
ꝑmissio mītum p simula
tōm multiplicādū, pmica
at ut ai hominem et mala
sua tegē et bona ostētare
docuit omem hom mīti so
licitatem eiciat. De istis p
plexis peccatis anime q in
tribulatōne ponte p ecphra
tōm dī ꝑphē tui uidentur t
falsa et stulta ac si diceret
falsum ēe q carnales affec
ꝑmittebāt ul nūc agnosce
emendata p penam qd̄ prius ac
tendē noluisti cum habere
ris ad culpam. falsa et stul
ta uidentur t qm rone faceu
di malū tibi p suadebāt fla
uidentur. quo uero ad inmā
nabiles actus cupiditate nec
tam impellebant nō solū
fla t et stulta uidentur. vnde
sequit. nec aspiebant t im
quitatē tuam. ac si dicerēt
inquitatē tuā aperiūt tibi
si ante fūm que pena post
sequeret ostendēt. nūc aut
ne inquitatē tuā, pspicere
posses qī dextrū oculū tuū
cecabat simulata mā et
sinistrū delectatō prava nec
solū mō decepit ꝑmittendo
p spa. ſ et etiam tenendo pio
adusa. Dicēt em t assūp

tones falsas electiones assu
ptiones videlicet malorum
que inuite dicebat et electio
nes bonorum presentium que pu
tabat mucrabant quasi tu
am bona que amabas
pot times. et mala que ti
mebas euitare studes cla
ad iniquitate faciendam
plauserut sentires. plausi et c. Qui
dicit audi et quitu miseri
da sis ut alieno testimonio
discere tuiseuntes p uisa pec
ti intelligit esse mei. Ea qui
tuiseuntes nominant ostendi
unt et ab alium de uelle
et alio sui tende. p hoc em
q alium de uelunt demon
strant alium sanguine. per
hoc q alio sui tendunt alie
nitentione et tame eos qs
et affectus sanguis et ppo
tu intentionis diuidit nouc
calamitatis stupor ad com
passiones figit. plausunt i
quod manibo sup te pulcre
dinut si te qi delectam et p
stratu. plausunt manibo fu
erunt nonnulli qui hec om
nia ad inquisitione et sibsana
tionem potius putrie exsibi
rent ppter ea q plausus et si
bilus insultantiu ee uidea
tur. qde uero insequeti dau
sula rursum de sibilo et in
sultatione agitur in hoc dif
fere putat q ush qi esse mei
delecta despiaut. illi uero qi
hostes et inimica nosolu de
spectum sz odiu quoq; sibila
do et exultando ostendut q
sensus nec se nobis iam co
trarie uidetur. qz tame secu
du spalem intelligentia a co
uicentius h ad passionem
refunt dicebe quemadmodu possu
mus q p plausu nonnulli
set simplicat manuu collisio ex
primit. Collisio aute manuu
no semp idem significat. Set aliq
do gaudiu alu dolore aliqn
animatom. aliqndo compassio
nem indicant. sibilus aut di
uisas affectiones indicat aliq
do otemptu. aliqndo despato
aliqndo bladimeta indicat.
Simiit motu capitis. aliq
do indignatom. aliquando insul
tatom. aliqn dolorem. aliqn
animatom exprimit. Quia ergo
motus ish ad diuisas affectio
nes respicuit possum p plau
sum manuu animatom. per
sibilu despatom. p motonez
capitis compassione. sue co
uisio p plausu compassione. puo
cant et p motom capitis ani
matom accipe. Tuiseuntes et
eu cum aspicuit tam lame
tabiles ruinas quasi humani
tate ad compassione puocat
et dolent de presenti qu uidet
miseria. despant aut de repatio
ne futa et animant de tuisacta

glia. Ex dolore compassionis manib⁹ plaudunt. Ex despatione ore sibilant. Ex admiratione caput mouent. et hec quo sequunt. Hec ciuitas hec urbs dicentes pfecti decoris. gaudiū uniuerse terre ac fidicent. Olim tā gliosa. nō. tam nisa quā tam dām est. nō intendo. sz cōparationi dixisse credendi sūt. plausum et ē. primū consideremus qui sūt tūseūtes ista. Dem de que sit uia p qm tūseūt. Tota uita ē ista presens tūsitus q dam ēē uidet quū ex quo eā nascendo ingredim̄ sine intermissione p cotidianas immutationes ad mortem ppamus sicut in psalmo legitur. Homo sicut fenū dies eius tamq flos agri sic effloruit quū spūs pertransibit in illo et nō subsistet et nō cognoscet amplius locum suū. Sz ē alt' quidam tūsitus laudabil' qui nō omnib⁹ cōis est. Omnes namq; homines sicut dixim⁹ p necessitatez conditionis tūseunt. malum am p conditionē nō manere nō possunt mente tamen de fidei uite huius p amorem fugiunt tūseunt ergo mali necessitate sz uoluntate nō tūseūt Bom uero qui psentem uitam nō amāt sz futuram desiderant necessitati uoluntatē adiūgūt. Imo ut uerius aliq̄d dicam ip'am necessitatē uoluntate peruenūt. qi prius uoluntate hinc exeunt quā morte. hi sunt ueri ebrei. id ē tūseūtes ad quos illud sapiē ubi dicit. Tūsite ad me omis qui concupiscatis me. et agenimina tuor⁹ meor⁹ adimplemini de q̄ eadem uno aplus paulus se ē gliat'. cum dicat ebreus sum: et ego. Quo cū ebreus sit. id ē tūsies in alio loco manifestat. Eadem quod retro sunt obliuiscens semp in antiora me extendo et iursum. Bonum certamē certaui. cursū cōsumaui fidem seruaui. de hoc tūsitu eadem moyses dicat. Tūsilio et uidebo uisionē hanc grandem. Quia igit' alij sola necessitate tūseunt. alij uero necessitati conditionis arbitrium eadem uoluntatis adiūgut recte. hinc cum de tūseuntibus loquitur. q̄ nō quoslibet tūseūtes accipet nocia adiectione declarat dicens. Tūseuntes pauam. uia namq; in sacro eloquio aliquā. xp̄m aliquando alias legem dei. aliquando uita p̄sentem significat. Via xp̄m significat. Sicut ip̄e testat dicens Ego sum uia. Via legē dei significat sicut legit' in psalmo Beati immaculati in uia q ambulat in lege dom̄i. Via p̄sentem uitam significat sicut

ni euāngelio dī. Esto ꝑsentes
adiūsano tuo dīm es i uia
Quid namq; sīno dīm
i adiūsamus nob efficatur
qñ mis uolūtatib; pīus
adiūsat. Cu uideāt adiū
sano īm uia ꝑsentiētes sum
si m hac uita mortali ubi
adhuc meādi locus ē. Pce
ptis dei eam cont mas
carnales uoluptates obte
pare satagimus. Et ibi
loco uia ꝑsentem uitā figurā
care nō pōt. qi cū omīs hō
p eam necessitate ꝺditōm
tīseat. distinctōm ꝓpha ni
hil facēt. Et si de tīseūtibus
loquēs pīam uitā ꝑsentē
sīgificaret. uia ergo xp̄s est
et fortassis nō sine cā. fūn
ē q; dīm psalmista in quoda
loco tīseūtes uī ꝓgredie
tes. Viam quoda appellau
it hic nō tīseūtes pīam
dicat. Viam eī tīseūt q̄ l
legem dei puarcant. et fide
pī uī acceptam desiderant
uī oblatam pūba ꝓdicatō
nis ꝺtēpnīt. Ab his ergo
separe uoluit quos nō tīse
ūtes uiā. Et pīa tīseūtes
dicit. Et attendite q; nō dī
stantes in uia. Et p tīseūtes
pīa. In uia et eī stant
qui fidem sine opib; occupa
tūat. qui quidem in uia sūt
p rectam fidem Et nō ambu

uiā Et tīseūtes

lant p lōgam opatōm p uiā
aute aute tīseūt qui in uia
recta cotidiano pfectū uitutū
semp de bono in melius tēdūt
Dicat ergo plausūt sup te ma
nib; oīs tīseūtes p uiā. Et q̄d
ē q; ecclie p mēbrus suus i fīnan
tib; dī. plausūt sup te mā
by oīs tīseūtes p uiā nisi
qd electos quosq; quos hui
mūdi obletamēta a cursu loi
opis sūe adesidio etiā im
pedire nō ꝑualent piacula pa
mor ad compassionē mouēt
Qd pulchre in hbro regū pe
duas illas uacas significatū
ē. que archam dīi ab allophy
lis redeūtē sup ipōtā plaustr
nouo gestabant. De quibus
scptum est. Tollentes duas
uacas que lactabant uitulos
ad plaustrū uitulos iuxtūt
q; eas dom reduxūt. Et pau
lo post ibant in directū uace p
uiam que ducit bethsamy
pgentes et mugientes et nō
declinabant. neq; ad dextram
neq; ad sinistram. Quid enī
uacce nisi fideles quosq; ecclā
Et quid archa nisi legem dei
Et quid bethsamis que inter
pūat domus sohs i celestē
pīam designat. Vacce igitur
q̄ archam sup impōtā gesta
tes pgentes et mugientes rec
to itīne bethsamis uadūt q̄
fideles legis dīne medita

tom ingit' in corde suo portan
tes p uiam bom opis ad cele
stem pniam tendunt et pgen
tes p hs quos carnalis affec
tus adhuc in hoc mundo obli
gat mugitus compassionis
edunt-qui nec ꝓpter ꝓpassio
nem a recto itinere declinat nec
ꝓpt' itinis ꝓpositū a mugitu cō
passionis cessant. Idipm in
hoc loco ꝓphā innuit dicēs. Plau
serunt sup te manibz omis tis
seuntes in uia. Plaudūt em
et sunt tis seunt qui sic afflictis
ꝓpassionis siue affectū siue af
fectū exhibent ut tamē appro
pinquū itinis nec deficiat nec
cedmēt. Cunus ꝓpassionis mo
dus recte sbintelligitur. Cū dica
t' plauserunt manibz-sibila
uerūt mouent caput in sac'
cloquio sepe p manus opatō
p os locutō et p caput mens
designari solet. Iugit' p manū
opa designari diam?. Quid in
plausu manuū i fama et
oppionem bonor opum ac
que debemus. fama namq;
et oppinio bonor uelut quō
manuū plausus in auribus
ppi sonat. et sepe cū repentina
p strepuerint omīa oculos in su
um aquo orta e actor e conū
tit. Nonne em e q pfecti quip
in his que recte age uident
semp innotescē uolūt. ut ui
deant dū bona acta sua in me
dium spectanda adducunt. Pu
des animos ppi in sui am
nationem cōcitant. Electi ū
in bonis actibz suis tanto
amplius manifestā refu
giūt q̄sito magis etiā re
butōnis primū examinatio
ne terrene laudis immun
s' ptimescant q' si aliq̄nto
suas ututes et fortas acta sua pu
mis ad exemplū ꝓponūt ne
q̄q̄ hoc desidio gliandi fz
amore ꝓsilendi faciūt. Unde
et hic recte sb typo desolate
ciuitatis multitudinis pec
catū dicit'. Plaudūt sup
te manibz omis tis seuntes
p uiam. Electi namq; qui
p uiam mandator dei dehu
ius mūdi exilio ad celestē
pniam recedūt tis seūt sepe
dū infirmates primos iu
dent et affectu caritatis ad
uocandos animos eoz
uirtutes suas in exemplū
ꝓponūt. Illi aūt qui p dei timū
sup iacentes nō plangunt
q uirtutes suas nō ꝓpt' uti
litatē primor fz ꝓpt' gliam
ꝓpam dilatandam ostēdūt
sequūt' s' laudāt et ē. solet sibilauerūt
ad sibilū forma dū extin se
cus labia contrh et intrh se
cus lingua quoda mō i silī
tudinem carnalis sinuata
sibilū ut dum spe partu
dentis et extenuatis emanat

mollior blandior q̄ ad audi
tū demulcendū pueniat q̄
igit̄ rectus p sibilū ons q̄
ꝯsolatōis uerbū intelligi
pōt q̄ eū ex̄tus labijs et lin
gua sūstracta sibilare ē emo
lius et tēpatis ūbis oīe lo
quendi studiū ad usū ꝯso
latōis inflectē Tinsentes
igit̄ p iram sup desolatos
et manib⁹ plaudunt et ore
sibilant q̄ spales quoq; p
catores et exemplū ūitutis
ad bene agendū puocant
et p ūbū ꝯsolatōis ad spē
ueme ꝯfirmāt Sequit̄ ado
uerūt caput suū. p caput
nō ꝯpuenient mentē accipe
possum⁹. p motōm capitis
ꝯpassionem mentis. Bene
ergo tinsentes post plausū
et sibilū ecc̄a caput monēt
q; pfecto alienos dolores
efficacit̄ ꝯsolari nequunt qui
dolonibus alienis uerācter
ꝯpati nō nouūnt. Dicete si
paulo aliq̄ hor⁹ defluit ex̄a
mib⁹ plausit paulus q̄ dice
bat. Imitatores mei estote si
cut et ego xp̄i. Ore sibilauit
q̄ corinthios post pactam
pentenciā ꝯsolans ait. Sch
si uob⁹ ut nō contristem. Set
ut sciatis q̄m caritatem ha
beam habundātius in uobis.
caput mouit q̄ dicebat si
loh quos iterū partio do
nec formet⁹ xp̄s in uob⁹ sequit̄.
Sup filiam ierlm. Quo ierlm
que urbs pacis mtpretat⁹ in cele
stem patriam designat. et si pcō
nib⁹ dicēt⁹ tanto ḡuiore electi⁹
quib⁹ q; de mā pditōne luctus
facatis q̄m iam dium ē q; ad cō
solatiū et sanctate elector⁹ ptine
debuistis. et quēadmodū una
salus gaudiū oīb⁹ facēt. Ita
quoq; de una una dolor unius
sor⁹ et tristicia pcēt. Et h̄ ē q;
sequit̄ hodie ē dicentes urb⁹
pfecti cordis gaudiū unius se
tene. ubs namq; in bloco eccl̄a
catholica intelligenda ē in qua
porte et mur⁹ sunt hij qui alie
os et doctina ūitatis informat
et cū sectōne ambūt quem
delicet ecc̄a tunc pfectū decor⁹
hēt q̄ et implatis in rtus ornat
sapiam et in sbiectis ordinata
bonor⁹ opum disciplina. huic
ergo ciuitatis decor⁹ recte gau
diū unius tene dr. q; eius di
sciplina iam p omis mundi pte⁹
dilatat⁹. dicat⁹ ergo hodie est
urbs pfecti decorus gaudium
unius tene. q̄ dicēt⁹. Quomō
tam ato in desolatōm uenire
potuit que prius decore suo.
virtutib⁹ p mundi cardines elatos
letificauit. Set quid ē q; in una
quorūdam tota ecc̄a q̄ desola
ta plangit⁹ nisi q; dum patit⁹
unū membrū omnia membra
ꝯpatiunt⁹ ppt̄ quod ualde p time

scé ocent. hij qui in sua im
quitate. Cantatez alioz cont
stant qz pfecto siant illi mal'
ppatiendo s' adaugent mitti
ta et isti bonos constantdo ag
gnant reatū suū plausenit ꝛc.
blanda exortatōne ad peniten
tam puocat quod aliud q̄ eg
ti uulnia ante sectōnem palpt
siant igit̄ plaga que nec leuē
quidā medicamtis tactū sustu
nē pōt omīo. insanabil' credī
ta pcōz qui eam blandā ad
monitōm respuit q̄ incom
gibil' reputat. hoc ē ppha hunc q̄d
anime ai gūi dolore expbrat
dicens plausenit fi te et c. Ac
si dicēt. ꝓnus carnis suggestio
facile ē ad psuadendā iniqui
tatē ꝓuale potuit ꝙ omis sol nūc
licitudo et mdustia bonoz itus
correctōne defecit qīticiūq; p
ad petrandā iniquitatē p̄cep
tum fuisti ꝛmemorat et q̄ in
medio itūe collapsam. vnde ce
alios tūseuntes uocat. vt apte
demonstret q hij qui eam nē
nito ūtutū p̄cē mapūt ali
q̄ positiones fiūt. ꝛ qz electoz
in ruina ꝓximoz semp et cēī
tas ad ꝓpassionē puocat et exē
plum. ad timoꝛē recte isti et tū
seuntes pīē. et plaudentes de
scōunt. ꝙ facendo eīn tūseuit
compatiendo plaudit quat' se
de pfectu suo gaudeant ut tamī
infirmitate sua iacentes. prios

defice nō ꝓsumāt. ꝓplausit
inquid manibz. plausus ma
nuū exemplū bone opis ꝛ bi
bulus ūbum ꝓsolatōnis. ad
tio capitis affectū compassi
ons designat q̄ spales qui
q̄ eos quos p iniquitatē cor
uisse uident exemplo puocāt
et ūbo ꝓfirmant. et q̄tum
de eoz salute gaudent ipso
ꝓpassionis sue dolore demo
strant. ꝛequit̄ hec cetme est
cuntas dicentes uirbs pfū
dcons. ꝙcto ꝓmemorant ꝙ
quod cē debūat ut ad qua
uisiam delapsa sit actus
et memoria ꝓtite dignita
tis agnoscat. vnde uocat
q̄ sblimē et mūitā ūtutib;
que prius in se regnātē deū
habuit q̄ adhuc dīno nutō
num p consensū sbiecta nō
sunt. ꝛequit̄ gaudiū deuise
uisse uere. Ac si dicatur
q̄nto plures de eius pfectu
gaudē debuerūt / tanto plē
nius eius ruina et desolatō
constitat. vt si sibi pcē nō ult
ꝛ altum alios in sua ponte
affligē erubescat. oīnb; his
modis ꝓcurāt mdurata cō
scientia. ut tam multiplica
medicamīe adhibito tandē
ad penitētiā emolescat. ap
uenīt et c. Q̄ dicēt. si non
mouet te q̄ a falsis ꝓphīs il
lusa es qđ in calamitatē col

temāria. tātū nūc ipa iniquitate
tua ꝙ desperatōnē es obdurata. plau
serūt sup te mīb; oīs tūseuntes ꝙ
uiā ut tāto gūior ruina ei⁹ oīdat
tā boī opis uiā ingressā fuisse.

lasa m signū et p̄digū tūse
untib⁹ est posita ul' ꝺ insen
sibilitatē tuam ꝓpunget q
mmias tuus m p̄dam cō
culcatōm i gaudium et sub
sannatōm fcā es. Appuerūt
nquid sup te os suū. Omis
mmia tua aperto ons crude
litatem et sbsannatōm de
signt. Appuerūt os audi ad
detrahendū. appuerūt os fi
bi ad subsannandū. Sibila
uerūt frendouerūt dentib⁹
suis. sibilus p̄cepti expmit
frem tus q̄ et indignatōz
omis mmm tua calcari roma
m. gnus p̄sumpa. ꝺ omis ifes
tāt vbi omis p̄mūit et
omis p̄ualent. Sequit. Et
dixūt et detrahabimus na
panum noscē uolūt. ꝙ usq
ad p̄suptōm delē. nē solum
delere. ꝙ detrahere q̄ pasāt
et delectant in ruina tua. vñ
sequit. Et ista ē dies ista q̄m
expectauimus. deglutiendo m
uenim⁹ querendo. Vidim⁹
exultando ut q̄to afflige
tu te maior ē letitia tanto
amanor et intollerabilior
sit nrīa tua. Appuerūt ꝛc.
mmia scē ecclē. Crētia sunt
que fidei eius constantia p
uis dogmatib⁹ ipugnūt. Sz
isti cōtra eam aperte os no
p̄sumūt q̄m diu in confusa
tone eius sapiam simle et
disciplina florere conspexerūt.
contra sapiam Namq⁹ os clau
dūt q̄ ab his quos in cogitōe
uitatis stabiles intent errons
sim doctrina absconditū cont
disciplina. Ite os claudit q̄n
ta in confusione fidelū quod
blasphemare possit nō uerei
unt q̄ si forte sapia disciplu
nam poidit contra eā os ap
unt. ut ꝙ blasphemet aut si
disciplina sapiena nō ha
buerit contra eam os aperiunt
ut errores dissentiant. Sz uo
nec sapia nec disciplina ter
fiunt iam nō solum contra eaz
Sz sup eam os aperit ut detra
hant. et qñ i conpando sibi os
reliquas uitatis ostimant
in eis quos ad sui confusiū
trahere nō ualent. Sequitur
Sibilauerūt. in sibilo notāe
possumus insultus et blandas
psuasiones quib⁹ incautos
decipiūt et qñ serpentes post
leuem sibilū uenenū mortis
infundūt q. nō blandimē
ta benigne nō ex pietate. set
ex crudelitate p̄dūt. Recte ꝺ
unguīt. frendouerūt dentib⁹
suis. ac si dicēt blandū erat
q̄ colluctando sibilauit. Set
nimis crudele q̄ intento fre
mūt. Sequit. Ecce ista ē dies
q̄m expectauim⁹. Inuenim⁹
uidimus. oppressione bono
rum. nō aute. ꝙ diem noīat

qz mor pñ p iniqua lenia lu
cent. vnde alios teneb3 i fide
litatis exeq̃n̄. Expectam9 in
quit. sel. desiderantes inuenie
mus. querentes uidim9 et cr
tantes. Et nō q̃ q̃ occultum
e inuenit qđ nudet apt̄u ac fidi
cent q̃ pius in occulto uenie
desiderauim9 nic manifestum
uidem9. Appuerūt supte et ē.
Demones cont̄ aiam os api
unt. q̃ntā erectā in bonis de
siderijs notab3 suggestionis pl
sant sup̄ eam os aperuit q̃n
iacent in delectatōne pua nō
iam suadent iniquitatē sim
pant. vt sup̄ eam os aperūt
sp̄ eam pius blandiendo tra
hunt post modū seuiendo ad
plenam exposcunt. Vnde sub
dit sibilauūt fremuerūt de
tib3 suis. Prius em̄ sibilant
deinde dentib3 fremūt. Q̃a
sciunt diuin9 post blandam
suggestionē crudelē penā ex
posunt. De qua inde3 pena
adhuc sōm fert. Cum dicit.
et dicūt. et deuorabimus.
Quid namq3 ē aliud deuora
re nō exemtē a corpe ad dāp
natōm etiam absolutē. Sa
endū uero ē q̃ nūq̃ aiam acq3
pore exemtē deuorare sufficia
unt q̃ prius in corpe positam
igne maior nō exercuūt. et
recto desiderium dānatōne
hominis magis eis fiducia nasci
tur. Cum ei in psenti uita
p iniquitatē diuinā. posse
gitē dicūt. Aperuit os su
um sibilauūt. et dente conti
nuo sōnuit fremuerunt
dentib3 suis. dicūt deuo
rabim9 q̃ et quo homo su
ggestioni eor̄ p consensū
pcī subitā statim fauore cre
ture crudelitatis attingit.
Et q̃ escam iam diuturna
decoctōne emollitā aspicūt
primā sibi deuoratōm promit
tunt. In quo indecet noie
deuoratōnis et uehemens
eor̄ desiderū demonstratur
Et simil̄ acerbitas dampnā
tōnis exprimit. Sequit. En
ista e q̃m expectauim9. in
uenimus uidim9 qui inesse
se se dicunt quesisse et ena
prius q̃m inuenīret inuenunt
prius igit̄ demones queūt
q̃nto secretam intentōnem
cordis nīl p suggestionem
exprm̄ satagunt. Deinde ex
pectant. q̃ et si q̃nto tempta
di hūanā accepūt nūq̃ tam
ium tēptando ad consēnedū
in sene posti post inquisitōz
autē et expectatōm inuenunt
q̃n post īmissā suggestionē
tandem spontanei consensus
manifesta signa decoctē pdi
respiciūt. ad postremū ea
iam uident q̃ntā sensus fe
lens usq3 ad effectū pcedit opa

inuenit

tōms feat dñs que cogitant
et c. Demceps post ceptatōm
consolatōm subiungit dicens
feat dñs que cogitant + at
p̄mū consolat mentes p u
sticiam undas. Deinde p ma
las hostis p iustica undas
nec doleant de p̄tito p mali
am hostis ne desperent de fu
turo. ag̃ enī ē afflictis cō
sonsolatō q̄ ab illo pena illa
ta ē Cui iustica placē nō
pōt magnam itē dempt̄nōa
mīa fiducia p̄stat q̄ ille nob
adiūsat. qui mō quoq; undi
a nō placē cognosat. Dicat
ergo feat dñs que cogitaut
ac si dicēt hostes mi exultat
et sinus undq; ruinā mām
ascendunt. Nos aūt in sulta
tōm coꝛ tanto leuius ferre
debemus. q̄nto uemus mala
mia nō ex fortitudine conꝛ
sed ex iusto iudicio dei p̄cē
simus. feat dñs que cogi
taut. Vidmatū ē ostēdit
q̄ ai p̄meditatōne fūyesse
memoꝛatus. ay axime qua
longe ante p̄dicn fūat ut nī
murandi cont deum occa
sionē nō hēant qui p̄culū
p̄sere potant et cauē uolūt
vñ sequit. Compleunt ser
monem suū que p̄cepat a
dieb; antiquis p̄cepat ꝓphe
sius hunc simone narrare
Et ut saltum diu expectati

penitent nō nouit sī adiebus
antiquis nō est longe ante dñm
fieret. Sed q̄nto diutius expec
tati sunt. tanto iustius i ma
lo p̄seuantes gaudē p̄ium de
bueriūt. Vnde sequit. et nō p
pat sī destruunt. Hec ꝓpue adul
timam captantatē referūtur
et letificaut sup te minuaꝛ
tuū. Q̄nto maioꝛ oppimentis
letica tanto gūnoꝛ oppssonum
mnfia. Sz tamē facile mum
andgamas stempnit si pote
stas eius nō s sī deo tribuat
Et notandū q̄ dixit. Si te le
tificaut minuai tuū. Cont
nos namq; nō tamē sup nos
tumais letificat. q̄nto uocem
quidam p̄mittit. Sz nō oppu
nic sup nos letificat q̄n solū
nō solū affligat sī oppumit. se
eraltaut comu hostiū tuoꝛ
m comu fortitudo et potestas
significat p hostes caldei sine
romam intelligunt. Sec dñs
et c. p hēticos fatt dñs que co
gitaunt. q̄ dum ipi quosdaꝛ
de ecclia ad suos errores p̄ua
hūt. alq in fide et agnitōne
ueritatis p̄uaciores fiunt. vnde
sequit. Compleunt dñs simone
suū que p̄cepat adiebꝛ antiq̄s.
Sermo namq; dei que adiebꝛ
antiquis p̄cepat. hāc sc̄ptura i
telligit. que iam olim mūdo
edita ē. Sz adhuc ex magna pte
occulta que cotidie i mentibus

ficelū complet qñ ip̄i bēti
cor q̄ombꝫ erātati ad maio
ra intuitū studia sucrescunt
et ad altōra diuinor eloquio
rum intelligencia pficiūt. ꝑ
minuū mali eciam time di
mne uoluntati fiuit qñdo
ei conf̄me nituntᵉ. q: sic peor
dispōitom sua complet qua
tinus eor erroꝛib et reprob
illaqueam pmittat et bonor
exerat. ꝓsequit. Destruit et
nō pepat. destruit qñ ab ec
clie imitate quos dā p fi
delitatem pdi patit nō p
cat q: eos eciam qui p fidē
in ruina fidē meroꝛe com
passionis affligit. ꝓsequit.
Ieu ficauit sup te iimicam
tuū. ꝑngular ecclie. Inimi
cus d'yabolus e qui ꝑpetuo odio
fideles insectat. Sicut i apca
lipsi legimus de draconeq
mulierē psequebat. Iste aut
inimicus tunc sup̄ scām eccīa
letificat qñdo de illa eciam ac
epit p quos eam affligit. Se
exaltauit contu hostiū inimi
corum tuoꝝ. hostes ecclie hꝰ
tia sunt qui cont eam expug
ñdam cotidie atie ꝓuocant
quor contu tuc minuū exal
tari dī qñdo multis defectib
et ad consoꝛciū eor tui seruib
fidelū ppls minor multo iueni
tur. Fecit dñs et ē mirabilia
in oculis nr̄is. Magna
mia dei ē qñdo pcōr iam dū
tuo nē ituntᵉ ea que pius di
ligit q: et hoc ip̄o ad amoꝛem
dei redire compellit. quo sibi
adiutan conspicit ea quoq
desidio ab amoꝛe dei flexeba
tur. homo ē q: peccatū anime
minuquitatib sius afflicte
hoc primū in loco ad cōsola
tōm adducit. q. d. afflictō ei
dī mutu dispensata sit qua
tinus et eum timeat. cuius
flagella sustinet. et de cuius
eius simil mia p̄sumat aq
se inuisitari eciā p tribulatōm
audet. Fecit dñs que cogita
uit. ac si diceret. q: tu noluisti
facē q: ꝑcepit. ip̄e fecit que co
gitauit. Et q: tu ꝓtempsisti
complē mone illius que
tibi de tua salute ꝑcepat ip̄e
cōpleuit. Sermone suū q
tibi de tua tribulatōne minā
tus erat. Videte quid ip̄mo
homie gestum sit. ꝑcepit
ei deus. de ligno sciencie boi
et mali. ne comedas. comi
tus fiiat. Quacūq; die come
dis ex eo. morieris. Volunt
homo implē ꝑceptom et im
pleuit deus ꝓmulgatōm ad
cotidie ad illicita et uetita in
hiēntib deus dicat ne tāgas.
ne gustauit q̄am q: die come
dis ex eo morieris. Ego statui
ego ꝑcepi ut dem illicitū af
fectui sua pena sequat. ꝓmi
nato mea uitā pōt. ꝑceptiꝫ

aute meū cassari nō pōt. a
diebꝫ antiquis hoc pcepi. q
diebus antiquis hoc ueruꝫ
ee ostendi. ppt hoc primus
homo mortalis e. ppt hmī
dus p aquā diluuij delect?
est. Aegrime sua mutari
pōt. Que ad exordium mū
di usq; ad hoc tempus īmu
tabilis semp pmansit. Rec
te ergo afflicto dī. Comple
ut simone quē pcepat adi
ebꝫ antiquis ut eo pacien
tiā dei in sua tribula
tōne tollēt quo abnutō īi
di hanc eiecit in pcōnibꝫ
eiecu uidet. Sequit. destru
ut et nō pepit. Quid e de
struere nisi ea que homo
ad illicitam delectōm ppa
rāt dissipare. Destruit aūt
et nō pat qñdo delectatōꝫ
aufert et simul p sōfequē
tem ēlatōm reatū pmut
Sequit. letificauit sup te ū
micī tuū. Singlāns inim
cus nr diabolus e qui cōt
nos letificat. qñ in his q
fons nobis ad hēnt pote
stas ei concedit. Cum ea
am in nōmet ipōs sentīe
pmittit. tunc nimirū su
p nos letificat. Sicut i hō
lob fm legim. Cuius p?
sōam pdoluit post modu
carne pauit. vel aīc sup
nos letificari dī. Immic?
qñ nobis p consensum iq
tatis dominat. Sequit. ex
altauit cornu hostiū nrōm
Quod rectius p hostes aīe
qñ desidia carnis aīmpu
gnāt. quos indies hostes
tunc nobis qñ ēbiāmus fa
cimus qñdo motum carnis
ad nutū rōnis tēpamus. Cū
uero affectus pcā in nob dña
ri incipit et mens nō uolenti
rōnis. sz appetitū carnis se
tunc nimirū contra īfortitu
do hostiū nostrōm exaltatꝫ
Nec deus facē dī. q iusto iu
dicō fieri pmittit ut dū adi
scamus in culpa nra nil nisi
pmissus potuisse cognoscāt
etiam in pena nō timeatur
tanto q̄ hūilius mens hūa
na iustice dei in flagello se
ēbicīat qñto ānus dolorē
primento. q q̄ prius p pace
tiam dei culpam tollauit.
Valde enī mafflicti animē
pondus ēbulatōis alleuī
at. si nec in sua pena equa
tati. Iudicis confidicat. Cla
mant cor eoꝝ ad dñm et ē
post equitatē iudicis etiam
per malitiam hostis afflic
tos consolat. qd q deus iuste
pmittit ille miq̄ pagit. Du
enim deus per eū in pcōnibꝫ
humiliam suā ulciscit. Ipē p
intentōm iniquā deo iūiat

Sicut in ysaia dr. Vexatiõ intelligere
ga fructus mei in manu cõtra
dictõ mea que aũt non
fiant arbitrantur. De quo et hic
recte dr. Clamauit cor eorum
ad dñm sup murũ filie syon
in clamore et eñ cordis uel
cruciatũ accipere possumꝰ ut
superbiã inimicorꝫ. Cont eos
quos oppimebat cruciatũ
superbiam cont deũ qñ i oppr
sione ppli blasphemabant.
et impotẽtẽ ee ad saluandos
credebant. Sz hic cor cogitatõ
ad deũ clamat qr eum quodã
mõ et ad mitendũ suus et ad
puniendũ aduersarios puocat.
Clamauit inquid sup murũ
Inde superbiebant qõ pualue
rant q muros et munimẽta
urbium optinebant. Sine p
murũ intelligẽ possimꝰ di
uinam protectiõm sup quam
iniqa clamant qr dũ pplo
dei ppt̃ pcã sua dominan per
mittit diuine potentie decrescit
et hoc eũ phibere nõ posse es
timant. q eo permittente et di
sponente fieri ignorant. clam
uit et ẽ. Custos filie syon
uñ quẽq; unitatis defensiõe
significante pot. sup quẽ cor unum
cor clamat ad dñm. qr tuc
magis hostis p elatiõm cordis
unitatis auctorem despiciunt
cum nõ solũ simplices qsq;
in ecclia sz ipos etiam defen
sores unitatis ad suos errores
conuitit. Clamauit cor eorum
et ẽ. Si p hostes animꝰ de
fidia carnis accipimus. Qõ
p cor hostium nisi intimas
delectatiõs carnalium desi
derioꝝ accipe debemꝰ. Murus
p murũ filie syon mihi rec
tius qñ utiles animꝰ in
telligimus. Cor igitur cor
ad dñm clamat. Sup murũ
filie syon. qr tuc delectatio ca
rnis tumosa erectio effugat.
qñdo desidia mala p defectũ
animi utilitatis oriant. De dõ
namq; dr. In pace factus est
locus eius. qr murũ i ea me
te deus suauit requiescit q se
abdutus mũdi distractione vo
lentis ad intimã pacem ptrahit.
In qua et si fons qntũ
ad humanã uite coruptiõm pti
net. tenenia desidia pstrepit
sz tamen nõ admittit animꝰ in
consensũ intus ad animes di
nõ pungit. Cum uero delec
tatio carnis p consensũ usq; ad
actiones penetrat. Tunc mun
dũ cor hostiũ ad deũ in tri
cus pstrepitũ clamat ut ia qẽ
ipotimo strepitu cõmotus
de illa sua quiete erumpens
ducat. Clamor sodomorum
et gomorreoꝝ multiplicat
ẽ et pcm eorꝝ aggrauatũ ẽ in
me. Sz descendam et inue
ro utrũ clamorẽ qui uenit

ad me opꝛ compleuit. et rec
te qꝛ iniquitas longe ē a deo
prana desidia nō coram deo
ſ; ad deum clamasse phibet
laus eiꝰ et gr̃aꝝ actō non
ſolū ad deum. ſ; etiã coꝛa
deo clamant. Necessitas et
iniquitas ad deū clamant
Quīdo enī dei ũtutē et mag
ficentiã laudā ſine qūdo de
impensa nobis mia eius gr̃
as agimus. tūc minimꝰ
coꝛam deo clamamus. Qñ
ueꝛo iniquē agendo eū ad
macumoiam puocamus ſine
qūdo in necessitate constitu
ti auxiliū eius exposcim' tūc
qī de longiq̃ ad eū clamam'
Clamat ergo iniquitas ad
deum. Clamat necẽtas. ſ;
illa clamat in trans. ista su
pplicans illa puocat iram.
Ista flagitat miam. De cla
more necessitatis dictum
ē. Clamoꝛ filioꝝ ysrl̃ uenit
ad me. vidiq; afflictōm coꝛ
qua oppꝛimit' ab egyptijs. De
clamore iniquitatis dcm ē
clamoꝛ sodomoꝝ et gomoꝛ
re multiplicatus ē. et pcm
conū aggr̃uatū ē inimis. De
clamore laudis dcm ē. Cla
mabūt et eī hymnū dicēt
De clamore deuotōnis dcm
ē Clamoꝛ meus in conſpec
tu eius introibit in aures
eius. Clamāt angeli ī celo
clamore laudis. Clamat mo
ỹses in mœſto clamore deuotō
nis. Clamant filij ysrl̃ ī egyp
to. clamore necessitatis. cla
mat. Sodoma et gomoꝛa
clamore iniquitatis. ſ; tūc
clamoꝛ iniquitatis ad deum
pueniꝛe dī. Quīdo in tantꝰ
ex tu aresit malicia q̃ amph
tollãt nō inet. Deduc qī to
rrentem lac̃mas p diēt noc
tem. Erectus p consolatōm a
nimis exoptatō sequit. Iniq
pcōꝛes adipiscẽdam inuitãt
Nec; sine cã finē ē qō ita quã
ex abrupto in media clausula
subito. alham mariam ampt
. ſ; qꝛ in qō finonus deꝰ
su occasio exoptandã se optu
lit magis qꝛ animos mouen
ꝛ solent qꝛ subitū ē qī exprecen
ti mſens sic art. Deduc qī
torrentẽ lac̃mas ac si diēt q
iniquitatem tuã p elatōm dei ad
macumoiã puocant. Tu p hu
militatẽ penitencie eius mia
implora. p torrentẽ autẽ uehe
mens motus spũctōnis sigñ
Cuius ecã pseudancia sbinfe
rit. Cum dī p diem et noctẽ
instancia quoq; aduingit. Cui
sbinfert. Non des requiem t
Quasi diēt. Nec intermittas
nec relaxes impetũ lac̃marũ
ſ; omī tempoꝛe et omī ista
cia flentiꝰ insiste. qꝛ et ipe la
crime uocem suam ualent

et clamabit p te ad dñm. ℔ ē qđ sequit. ℣ neq; taceas pupilla oculi mei tui. Verbū mīe ē istud pupilla inquid nō solū marginem oculoꝝ. ℟ p̄m ut sions tradiū pcella lacrimaꝝ imūpens obtenebret ut dū id ecclam qđ teneri ē affligit aa admiam pietatis undas moueat. Deduc q̄ torrente lacrim ℣ frontat sermo. pphetas scām eccām. p̄mebns suis i forma tibi lacrimas offerre dño. ℣ Ne undeq; lacrimas tonenti. ppat tonens eni nunc ē hyema libi aq̄us collectus. qui cum impetu quid deferunt. ℟ ato siccat et p̄fūdit. ℣ Quid autē uita p̄sens ē nisi hyemps i qua primus fluite etne claritas appareat corda hominū nubila adhuc erroris inolunt. Bene ergo scā eccā lacrimas. q̄ torrentem deducat et p̄cipit. ℣ Quia uidelicet electi quiq; qui ad gaudia p̄ie celestis intrant. de p̄sentis uite miſia sine cas satōne suspirant. ℟ fuit sine dubio torrens iste lacrimaꝝ uente. Estatis feruore siccabit. Quid illud sce claritate eterna dolor omis in gaudiū conuitat. ut iam neq; dolor ullus esse possit de poenis neq; timor de pnis. ℟ sequit. p̄ diem et nocten. p̄ diem p̄spa. p̄ nocte significat aduersa. Quia ergo

scā eccā quosdam p̄ pspa hr uite decipi quosdaꝝ p aduersa frangi conspicit. vnumq; nu mam plangens q̄ p diem et noctem lacrimas deducat. ℟ q̄t nō des requiē ẽ. Electi quiq; dum alios plangūt. sibi q̄ requiem nō dant. q dū alioꝝ lapsus conspicūt amplius de sua salute sollicti fuit. ℟ neq; taceas pupilla oculi tui pupilla oculi p quā usus dirigit congrue spales quosq; i scā eccā designat. Quoꝝ ūlo et exemplo totū corpus eccie illuminat qui p̄fecto impi culo primoꝝ neq̄q̄m tacē debent. ℟ eos q̄ntū possunt et p̄dicatōne erigē. Nam q̄ illoꝝ piculū melius ip̄i p̄spicē possūt peccat re ūa. ℟ de illoꝝ salute ecā plus sp sis sollicti nō sunt q̄ debent singulariter illa pupilla p quā omis illuminant. id ē dns ihc xp̄c ostendit q̄ndo numā p fi de caritatis prudens ipā exul tante flevit et i passione pōi tus et p̄ persecutoribꝰ ihoans de illoꝝ salute sollicitus fuit. pupilla ergo. tactas lacrimas ha bere nō debet. q̄ spales quos q; cum affectū compassionis etiam exhibē oportet ūbum p̄dicatōis. Deduc q̄ torrentem lacrimas p̄fecta hic penitentie forma. ℣ Ita neq;

penitencia acõpũctone ichoat
que p aquã lãmaũ fontes pec
catoũ abluit et aiam irriga
do ad germina uirtutũ fecun
dat. vnde peccatũ amme dr
ut pmũ lacrimã deducat. hoc
ẽ deorsum ducat. Pluos enĩ
lacrimaũ qĩ sursum duc' qĩ
p celestia pnĕ suspiria
mus. Nõdo uero ex recorda
tone pcor' cpũcti ploramus
riuos lacrimaũ manũ ad mi
sioa deducimus. Et prius
ẽ ut quisq; pcor' lacrimas fõ
te lacrimaũ abluat ac deĩ
mũdata conscientia cõpũcto
ris siue tranquillem ad amorẽ
etnor' conuitat in eo quoq;
q pcor' lacrimas suas deorsũ
ducẽ paupt' penitẽtia cum
cpunctone humilitas uocẽ
ẽ monstrat' sm illã psal
miste qui ait. Cor contritum
et humiliatũ deus nõ despicit
possum' ad huc sũbtilius ad
notare in nomĩe deductoris
q enĩ deducat' p se quidẽ mo
uet. Et tamen motus eius
alieno arbitrio dirigit'. Sunt
uero nõ nulli qui ĩ alios
flentes uidint habẽ si quos
oculos eruere fuit et quada
molestia lacrimas extorq̃n
tes humanos oculos filã
ta cõpũctone deapuit. Ds
p hõ lacrimas exhibere diam'
q̃ deducẽ. Sunt itaq; alĩ qui
p iracundiam cordis p accidentẽ
extrinsecus molestia lacrimas
fundũt qs tamẽ lacrimas neq̃
qm ipi educũt qm eas de mo
tu cordis sponte quidẽ manã
tes rone nõ perdũt. Hoc aũt
qui uere penitent lacrimas
educũt. qi p se de ipõ cpunc
tõnis fonte eingentes rõne
precente dirigunt ut nũc sihc
p iracundiam emp̃ aĩ t. nc se
humane laudis campũ al
uei sui latus diffundũt. Qua
lit' aute educende sint lacrime
pulcre. Insinuat' cum dr. De
duc qĩ torrentẽ lacrimas. Torrẽ
namq; cum magno impetu
decurrit. Et quo uehementius
defluit tanto acrius ptinsit.
Recte ergo cpũctõis feruor
torrenti compat'. qr quãto ma
ior uis doloris i cõpũctone
fuit tãto acrius diuina cõso
latone supueniente ptinsit. Et
qr inchoare tomũ parum p
dest nisi pseueret' teneat'.
Recte secutus adiunxit. Sũt
namq; nõ nulli qui post lac
rimas p manentem letiã men
tem dissoluũt. et qr cor suũ
in mentis pseuãt' tenẽ negli
gunt q̃quid cpunctõis perdi
unt. Peccatr' enĩ conscien
cia fiunt ante cpunctõis ar
orem. gũe sepe mions tedio
ex recordatone pcor' affligat'
sic nõ unq̃ post consolatõm

lacrimarum. sic hanc diligens
cura non primat per ineptam
leticiam dissipatur. et ideo ualde
necessarium est ut post quam compunc
tionis gratiam mentem a merore
erexit ne hanc postmodum
sua leuitas per immoderatam leticiam
dissoluat. nunquam eam pristini me
roris custodia delinquat. Recte
itaque peccator monetur per diem et noc
tem lacrimas deducere meroris
namque tedium quasi nox quedam
mentis est. dies uero mentis
est gaudium compunctionis. quasi ergo
per noctem lacrimas deducit. qui
in meroris tedio animam per com
punctionem releuat. per diem lacri
mas deducit. qui post compunc
tionis leticiam mentem merore
conseruat. Dicatur ergo penitenti.
deduc quasi torrentem lacrimas per
diem et noctem. ac si diceretur
qui multum peccasse considerans
necesse est ut nunc in magnitudine
nec in diuturnitate doloris tibi
parcas. Sed quia multi ceptum quidam
penitendi studium non deserunt
sed tamen ab illo primo feruore
suo quo ceperant paulatim tempore
succedente cepescunt. adiungit
dicens. Neque des requiem tibi.
Quia item instantiam laboris
deuotio humilitatis commendabilem
deo reddit. Postremo subinfert
et dicit. Neque taceat pupilla
oculi tui. Quid per pupillam oculi
nisi humilem atque deuotionem mentis

intelligere debemus. Cum ergo
requies non datur pupilla quoque
oculi clamat si dum caro fo
ris affligitur intus mentis de
uotio orat. Consurge lauda
in nocte in principio uigilarum
Quantum ad litteram pertinent.
tres sunt uigilie noctis. singule
trium horarum spatio distinc
te et mirabili satis dispensa
tione. propheta peccatores ad penite
ntiam inuitans non statim ipsam
penitendi perfectionem proponit. Sed
paulatim exortationem promouet
ut quod fortassis mens infirma
simul non caperet. facilius
diuisum ferre possit. supra
peccatoribus preceperat ut pro peccatis suis
lacrimas penitendo funderent
hic iam precepit ut in tribulatione
sua etiam iusticiae dei laudent.
ibi in nocte flere. hic etiam in
principio uigilarum ad flectum
consurgere iubet. Plus ergo
est ad fletum consurgere quam solum
modo flere. plus est in principio ui
gilarum quam in nocte. sequitur
Effunde sicut aquam cor tuum
sicut aquam cor effundit qui
ex intimo cordis affectu lacri
mas producit. quod adhuc planius
insinuans adiungit. leua ad
eum manus tuas. eleuatio
namque manuum cordis affectum
exprimit uel certe qui manus
eleuant in necessitate se esse
et auxilium desiderare demonstrant

Et ideo recte ppls in tribulatõe
constitutus manus ad deum
leuat ut se nõ i sinus uiri sed
in solo dei auxilio spem hñe
ostendat. sequit. p anima-
to. puta puuloꝝ tuoꝝ qui
defecerunt fame in capite oꝝ
um compitoꝝ. Capita cõ
pitoꝝ sunt ubi plures uie e
diuso uenientes sumũ con
currũt. Que loca magis ab
hominib; frequntãi solent ut
amplior confusio mubi tabe
scentiũ in semet. Et unde
quo mõ in ore oẽs res pñtes ẽ
vbi de uita impendsa cã agi
tur qñ pentes p anima puu
loꝝ suoꝝ ei⁹ age tulerit.
Ideo aũt pentes puulis su
is supplicare debent. qr pro
culpa parentũ puuli penaꝫ
sustinent. Vt inde remediũ
ueniat unde malũ uenit. cõ
surge laude in nocte. quod p
noctem nisi uita pcõꝝ sig
tur. Quales aliqñdo erant
hi quib; paulus loquit di
cens. fuistis aliqñ tenebre
nũc aũt lux in dño. monet
ergo ppheas sermo scim ec
clesiam ut surgat et laud;
in nocte. Surgit et cũ auz
p salute primoꝝ quos pdi
tam uidet de quiete extempla
tõis sic erigit ad opus pre
dicatõis. In nocte laudat
qñ pcõres ad pentiam am
plificans diuina eis magnalia manifestat. Sz multi sũt pcõres qui ubertã lentatis au dine eam extinguit. Et ideo magis aure cordis ad laudez creatoris nõ inclinat quo i sinis pcis considerandis mire iuuigilant. De quib; in psalmo legit. in psalmis in medio eius suspendimus organa nra. Et in euangelio. Nolite margaritas uras ante porcos picẽ. Et ideo cum dixisset laudate in nocte. recte scientus adiunxit i plurima pio uigilanti. Ac si diceret. illi pcõres laudem di audire possunt qui in sinis pcis considerandis uigilare cepiunt. Sed effunde sicut aquã cor tuum Quid p cor nisi pfunda intelligencia. et quid p aquã nisi doctrina sacris figurat. cor ergo sicut aquã effundit qui hoc q intus gustat solidã i finimis auditorib; sacri fons eruditõis ne insinuat quẽad modum psalmista dicat. Dies diei eructat uerbum et nox nocti indicat sciencia. Qui autez p amore di in finimis auditorib; sponte contescendit. iste p cuidubio coram domino cor suum sicut aquam effundit. Sed leua ad eum manus tuas p anima puuloꝝ tuoꝝ. p elevatõm manuũ affin cordis p puulos i sitie in finimos et nec

ōnm sensū matutinū lentes ac
apte possimus. Sca ergo ecclā p
anima pusillanim suoz manꝰ
ad deū eleuat. qz p salute eoz.
qui adhuc fidē pusillū sūt nō
solum se in ūbo p̄dicatōis
exercet. Sz etiam hūih deuotōē
oīnia iungit. Nam intpellat
ur p manus opa accipe possu
mus. qz ille minimū p anima
pusillox manus ad deum leuat
qui ad p̄uocandos animos ci
nalū spālibz studijs insistens
etiam liata quedam humana
ne conūsatōis negocia deū
tat. sicut paulus qui occasio
nē accipiendi pseudo aplis tol
leret. supēdia p̄dicatōis que
sedm consuetudinē imo fm
deū eam institutōm accipe h
cant. p̄his manibz uncti queq;
oīno accipe renuunt. de q̄bus
psalmus adhuc subdit. qui dese
cant fame in capite oīnium
compitoz. Quid p̄ cōpitum
nisi humanas actōnes. Et
quid p capud cōpitoz nisi ci
mis conuersacōis que ca est
et origo oīnū humanarum
actōm intelligere debemus
Famuli ergo in capite com
pitoz fame deficiūt. qz carna
les quiq; q̄nto magis terrenis
desideꝛijs inhiant tanto mag
a pastu temporal almonie
ieiunant. Confge lauda p̄o
mana queda uita hic michi

ōnm inde. Confunge lauda
Quā pulcher ordo p̄mi tūr
facta mala fletibz tergē. pt
ea ad bona agenda confgē
Deinde laudare. Nō ē enim
laus speciosa in ore pcōris
neq; potest aliquē bona age
qui p̄ius nō studuerit effi
caciter mala p̄tita emēdare.
lauda inquid in nocte. In
principio uigiliarū pcōr sb
flagellū p̄ritus gētium deo
sacrificium imolat si et de
sua iniquitate se arguit
et de sua tribulatōne deū
laudat. Unde recte ei dicit
set. ppha lauda in nocte hoc
ē in tribulatōne. Statim ad
unxit in principio p̄ uigilia
rū. primū et rem pcōr euigi
lat qui mala sua cognoscere
incipit. Secō euigilat q̄ndo
mala sua agnita penitēdo
corrigit. Tertio euigilat q̄n
ad bona agenda se conūtat
Quito euigilat q̄ndo bona opa
sua custodit. Istas quatuor
uigilias in nocte p̄sentis uite
custodire debemus. ne in
delicet nos ul' in confidatōne
ne pcōrum nrōz ignorātia fal
lat ul' in correctōne negligē
sue ꝯceptus p̄ueniat. ne uel
lad bona desidia torpentes
redeat ul' ad bona exercenda
p̄sumptō minus cautos effica
at. Ille ergo in nocte i pina

ris
spualis

Nona

pio vigiliarū deū laudat qui
mala que patit ex ydolatre
iniquitatis fuc iusto dī iudi
tō se ībstinie fatet. ¶ Sequitur
¶ effunde sic aquā cor tuum
ān ospectū dñi. ceti liquore
ai effudit ut quadā pigue
dine sup lintea ut sapore in
fecta uasa relinquāt. sola aq̄
sic effundit ut mūdicia uasis
nullis eius reliquijs mastu
leat. ¶ Qui uero pcā sua ostē
tes aliq̄ ut negligencie uel
erubescencie cā effūde timēt
q̄ intuase cordis pfūdi liquoris
reliquias retinēt. ¶ Qui uero
aicta pcā sua p ofessionem
eicit. ¶ z adhuc ti peccandi
affectū nō delm quit. ab his
quid q̄is nomus liquor p
fus electus sit. vasa tamen
sapore infecta pmanfūt. ¶ Os
q̄s aūt p puram ofessionē
et contritōm cordis sui sec
ta reuelans michi aūt paf
fectū retinet aut p silentiū
tegit. ¶ iste aquas cor suū ān
ospectū dñi effudit. possum'
adhuc in effusione aque a
liq̄d edificatōnis attendē
re. ¶ Sic aq̄ effusa sordes ab
luit. ¶ sic confessio pcā eua
cuans ostiam mūdā redd. ¶ Et
bene ān ospectū dñi. cor si
aut aq̄ effundi dr. ¶ Qui nisi
quis ai ope eaā affām pec
candi a corde suo excludit te
ste conscia plene coā deo nō
excusat. ¶ sequit. leua ad eū ma
nus tuas. p manus operatio
significat. ¶ manus ergo suas
pentes ad deū eleuat. qui p ex
hibitōm bonorū opū coram
deo ptitas offensas excusat
de quo adhuc subdit. p anima
puulor tuor qui defecit fame
in capite omniū computorum.
p puulos nō in congrue ifir
mos aie cogitatus accipim?.
p caput omniū opitor caupi
scencia camus q̄ omniū tieno
rū desidenor et actōnū q̄ mē
tani manū caput ē et origo.
In capite ergo opitonī puuli
nī fame deficiūt. q. tenē co
gitatōnes mīe dī desidijs ce
nalib; inhient spāl' alimonie
pastum pdūt. ¶ z nos p aia p
uulor nīor manus ad deū
leuam? cū p studiū bonor op
um ad nutrientos aie cogita
tus spālis desiōn gram in no
bis renouari exposcim?. ¶ Qui
unde licet puuli nī i capite
opitor fame deficiūt q. tenē
cogitatōnes animā q̄s in ūise
cus bona desidia nō pascūt
nor p camus caupiam que
omniū malorū desiōnū ca
put ē emollite onē iūtutis
robur amittit. ut p̄a caupi
scencia fames ē. In qua fāe
deficiūt q. semp esurūt. nec ex
plen nō possūt. vide dñe et

consida quē unde maius ita
nō desistet appōito iste donec
cepta ad finem ꝓducat. Acte
nus cū pcōnb; egit ut eos ad
penitenciā inflectet. Nunc pe
tencaū cām suscapies addin
fimone comittit ut cum ꝓ
pcōnb; etoret simulq; peni
tentib; formā oandi tribuit
apte demonstrans qntū se i
pcab; pcō; hūiliare debeat
cum ipē p alienis pcīs oās
tam hūili devotōne q̄ pieta
ti diuine ꝓsternat. qi em cām
difficilem se suscepisse ꝑme
morat neq̄q̄ apta postulatōe
aures diuine maiestatis pl'
sare ꝓsumit. Sz cū magna re
uencia et tremore sue petitō
nis affectū ~~nisi~~ insinuando
demonstrat dicens. Vide dñe
et consida q̄m unde maius
ita. Dñ dilect ꝓlm tuū quem
tantū dilexisti qui pt̄ te so
lū alitū ꝓtectore nō habuit sic
unde mas sic oppmus. Sic
de nastas. p̄sentē queso ca
lamitatē consida ꝓstinū ad
re ad memorā revoca ut fi
nis pcab; nō flectis tuis saltē
bñficiis ad ꝑpassionē + miaz
moueaus. undemaius iqd
Ego nō saltus sint ꝓlius iste
iste si; unica cultorem hēns
et fructū fēns actam hgnaz
nutis sine cultura et fructu i
utile ē et inūtis hgnis ulti

tur ergo de populāus quem
colendo ꝓposui. de populan
do inutilem et inutilem red dis
que unde maius inq̄o ita.
Quo ita tam horribiliē tam
infructuose ut unica ipa de
notaret botros suos ut mu
lieres comedāt filios suos.
Ideo exclamat et dicat. Ego
ne dñe et mulieres comedāt
fructū suū. idē filios suos p
mulos. scilicet ad mēsuram
palme. idē tenios unc palme
mēsam hēnt ut immanis
crudelitas. imo a dtēbis neces
sitas ostendat. Bene autez
mulieres nō matres qi ma
tino nomīe digne nō sūt que
matne pietatis memores n
sūnt. fructū suū mast come
dent ac si dicēt. Cetā gētiam
tia. Ideo fructificant ut natā
gentis que i pente ꝓsūt ꝑple
gnis sui repet. homo ño na
tis sue oblitus fructū suū cō
sūt p que repam debuit. Set
ne sic ex aggiando mā de
um nō posce sz puocare vide
at et q̄ justā arguē qui taz
cruelit ꝓlz suū punent post cō
memorata pena culpā etiam
sbadiligit calida q̄da accessio
ne utens ut silicet dū ia culpa
ꝓfitenda auxilia dei nō disce
pat inuia q̄renda petitōz suā
cito ad effm ꝓducat dicens
Si occidit isaiano dei sac dos

et ꝓpha. Ac si dicet qꝫ ꝓphas tu
os sacdotes tuos in sancto
tuo occidenit. Siat de zacria
legit filio ioiade sacdotis que
ioas rex interfecat. Quia mlt
occidenit. Ideo mulieres fruc
tu utu fuit cōdenit. Sic de ma
ria filia eleazari legit et i lib
regu sptu e et ioseph⁹ qꝫ
testat. Nō ait diat si occīō
Sic e. ac si dīet ꝙuis tantus
peccauit mlt tamē ei imā
ultōne plecti debuenit. In qꝫ
tamē iudicio dei nō reprēden
dit. ad culpam addens et pe
nam aggrauans miaz quent
Si dicet nō e ꝓplus quem
tantū dilexis. Cui tanta bn
ficia contulisti nō e ꝓplus qui
tantū t peccauit. nō e ꝓplus
que tantū dilexis tantū tum
demaius atqꝫ destruxis. Et
ideo inde nō tuisti one. Set cō
fida dilgent miam mi fiaz
ut solutam nobis itin ipen
das miam. Vide dne et con
fida que undemaius ita. Et
desiaz scim umea appellan
plurimis sptuarii testimo
nijs compbat. de quibz e illō
euangeliū ubi patfamilias o
panos inmea sua mittisse dr.
qꝫ murmurabat dns pat dū ꝓdica
tores ad erudiendā ecclīam
dixit qui ad excolendā uineā
am suā opanos suos diat
mittit. Nam qꝫ ad utus mag

quide studio et labore ad utute
opat in formati. Et q̄modū
utis magno quide studio et
labore ad ututē iformat. Et
quemadmodū umea si fertilis fu
erit q̄q̄d s labous impendit
fructuū ubitate restaurat sic m
imū uita fidelū si studio di
sapline et eruditois ad ututē
pficit omem adbitam dilgē
cia ꝓtoso fructu recōpensat. Sic
sicut hgmū utis sine fructu i
utile e et unnisis hgms inhe
sicut pfcōr hy qui p fidei dr
tinam excolūt et tamē fructū
bonū opis nō affernt peiores
sūt illis qui nullq̄ ad agnitōē
ūtatis puenerūt et sic inmisq̄
ut hos tales deus grām sūtra
hendo tanto ꝓfundius deserat
quāto diuinus prius post ipensam
grām ingratos tolerabat. Quor
tamē lapsum ꝓfi quiq; ex cō
passione cantatis plangit et
qui eos iam p fidem eiusdem
sedi corpis mēbra ee gaudebat
passionē cor sine dolore ferre n
possūt. Ex quor uoce hic dicit
Vide dne et confida que unde
maius. Ita malos ds undem
ne di. cū eos quos qr prius p
dicatores suos excoluit sūtra
ta gia stiles et manes deligit.
pōt etiam undemato ipa ad ele
tos referri. qr minimū ei quida
p infidelitatē ab unitate eccle
sūtrahunt ipa scā eccla muda

sibi et qi spōhata remāsisse
undet. Vnde cū magno pietatis
affectu pmittendo ē qđ dr. Vide do
mine et considera quē indebitet
plm tuū pusillū gregē tuū ut
demandes. Ita quo subūgit. Er
go ne comedēt mulieres fructū
suū pusillos ad mēsam palme
p mulieres recte malos platos
accipim⁹ seu carnalit et fluxis
mollibz emollitos qui fructū
suū cōsūdūt. qr de labore mūdi
sui in psenti uita remūnatōz
accepuit. Econtr bonis doctori
bz dr in ē. Posui vos ut eatis et fruc
tum affatis et fructus uř ma
neat. Electoz nāq; fructus
pmanē dr. qr eis platore ī tri
sitoria mūdi. gr pmiū etnū cō
seruat. Mulieres ergo cōsūdūt
fructū suū. qr carnales quisq;
dum in hac uita laboris sui
mercedē accepuit qi fructū su
um nō pfruit sz pfumūt. Quis
sit aūt fructus iste. Insinuat cū
dr pusillos ad mensam palme
pducos hic nō etate sz fide. In
telligē debem⁹ p palma duo ita
ū bona opis nō iconcusse ac
cipim⁹. Nō ē ergo q fructus mu
lieris pusilli dicant̄ insi qr fide
recentiū doctorū ad pmium
reputat̄. Quos inde; pusillos
carnales plati comedūt. qr ni
mirū dū terrenis inhiant infimos
fide faciant et insipientes p ex
mali opis ad interitū pūhūt qs
pus pūbū peccatōm ī fide ge
nuerūt. ut ēte tē mulieres pusil
los suos cōsūdūt qū mali plati
in ecclā subiectos dsq; qs alios
celestis alimōie pascē debuerāt
rebz suis auare spoliādo p iopia
affligūt. Ne si occasio m scandalo
dñi laicos et ppbā p laicos
tem et ppbam eosdem hic i
telligē debemus quos paulo
ante p mulieres significatos ac
cepim⁹ platos scilicet q. et p
ūbum ppl̄ē sunt et p ministū
sacerdotes. p scandalū aūt dr tu
dominus expūnit ac si dicet
si plati spūalia idigne ministri
rando pūt. Quare gr scelā co
rū subiectos inocētes involuūt
vide dñe et p̄sidera qm ultionis
ius ita. Congrua simultudi
ne aīa accōd ultionē dr qū
do dom⁹ ut utilitū mitis suis et
igentibz iusto dei iudicio spoli
at. Et ē quedā ultionatō ce
tis pmissionis. cū nāq; ē ut
utilitē pōé qm de utilitate subtrē. Nu
ei utilitē pōit saltū detinctū su
ū agnoscit. Qui aūt de utilitate
subtrāhit dāpnū tollat et igno
rat. pp ea ppba plangēs aīaz
nō solū peccatrē. sz et de utilitate
falsa manūt gliantē. Vide igr
dñe et considera qué ultionis
ius ita. Et si quēres quo ita
exclamādo subūgit. Et dic Er
go ne comedēt mulieres fruc
tum suū. Mulieres nāq; cōe

sirpbure

ul' sic distinguendū ē. puer ꝫ senes
ī tm iacuerūt. ꝫ ūgies ꝫ iuuenes ī
gladio ceciderūt

dūt fructū suū. qñ carnales aīe
de ūtutis opē se p̄ime gliant
pascūt fructū comedūt q̄ mīe
ūtutē ipa ꝓsūnt. vnde mēs illi
cita refectōe delectat. fructū su
um mq̄t. ¶ Quale fructū puu
los ad mēsam palme ꝑ puu
los accipe possimꝰ. ūtutes ten
as. nec dū ad robur. ūle ꝑmo
tas ꝑ palmā. no tom opis ūta
tē. ¶ Unde ergo ad mēsā palme
sunt ūtutes tenē et ad naū no
ue opatōis nouāt ꝓducte.
¶ Ad ē ergo q̄ mlīes puulos ad
mēsam palme comedē dicūt
ī q̄ nīetes carnales eā de ī
cao tom opis gliant. ¶ Sequit
si occidit in templo dñi sacdos
ꝫ ꝓpha. mēs unsi q̄ sanctū dē
ē. duo in se hē. ꝛ prudētiaꝫ
scīam et devotōm. prudētia
q̄ mstīca a mala ꝑspicacēd ca
uēat. devotōm ꝑ quā mala
ꝑtita supp. abstīgat. ¶ Quid g̃
devotōm ī qnda aīe sacdo
tē expiatōis sacficiū ingit in
ospū dō offēnte. et q̄ pudē
cā ī ꝓphām accipim. ¶ Qua
ergo sacdos et ꝓpha i sanctuario
dñi occidit. ¶ Mulieres puulos
suos comedūt. q̄ mūq̄ mēs
hois se de ūtute sua extollēt
nisi ꝓnus ꝑ negligiam et ꝑ
tot malox memoriā et sutu
rox cautela ī ea tepuisse iacu
ēūt in tm fons puer et senes
ūgines nec et iuuenes igla

dio ceciderūt. Sine ita puer ꝫ
senes et ūgines in terra iacue
rūt et iuuenes in gladio ceci
derunt. ¶ Dō ꝓpter ea fortissis magr
congruit. q̄ ūgines in bello gla
dio ꝓmi nō solent. ſ; ī dulcēdō
nem et depcatō aboui ī erb
ꝓ atrocitas hostiū designetur
qui nec ūginū pcēt. dicē ergo
ꝓpīm bellatoū cū regib; et ꝑn
cipib; comisse reliquā multi
tudiem diūi sexus et etatis ī
captiuitatem distīctā. puer q̄
et senes et ūgies in firma etaꝫ
ī firmꝰ sexus. sñ mia fine bui
nitate abiecti. In terra furoꝛ
¶ Nō solū nutia q̄ ad pena sufficē ꝓsq̄
buī in oī. ſ; in terra furoꝛ ut
nutia sua qñ dñs i furoꝛe suo
uastāī et de populari ꝑmisit.
ut in terra aliena ad quā furoꝛ
dñi eos expulit. ¶ Sequit inter
fectū in die furoꝛ ꝓcussisti nec
misers. Qi dicat. tibi dñe
mām calamitatē ascribꝰ de mā
mīa tecum cām inim. ¶ Qua
plagam qua hostis semetis fu
roꝛ ituliſ tua mis ꝑ. ꝓcis
ꝓuocata dictaut. Interfectū eos
qui igladio ceciderūt. ꝓcussisti
eos qui in terra iacuerūt nec
misers ut cū iam tot ꝑisse u
deas ab his saltē qui ad huc
sūtes sūt flagellū tue ire ꝓgna
tōnis auītas. ¶ Quesō dñe. ob
secro dñe misere. ut exactū q̄
te ī nascente meroꝛ te mīante

mei

cuadam? Jacuerũt in terra pu
er et senes. Sic ppls sic et sac
dos in terra iacuerũt. Intrẽs
desidys quieũt. nec solũ qe
uerũt qđ ſms sigficatũ est.
Cum dan ẽ sederũt i terra cõti
cuerũt senes. ꝛ ꝯmouerunt
qi iacuerũt. ut iã se ipos nesci
ãt et omũ rõne sopita. vnde
uenerũt nõ ꝓsident aut quo
tendãt. Quibꝫ p paulũ dr. Sur
ge qui dormis. et exurge a mor
tuis et illũinabit te xp̃c. Ve quaꝫ
male iacẽt. qui in terra iacent.
qm̃ male dormierũt qui in tra
dormierũt. qui in tra requiescũt
et cũ engulant mcã dimicarũ
in malis suis uiuũt. Quãdo ergo
ppatur amat̃ qi sompnũ est
et euanescat cum homo i mor
te engulãe cepit. In tra igdo fu
rons iacuit. Qđ p terrã furor
in hũc mũdũ accipe detem. In
quo genus humanũ pp primi
rat̃ uidẽm de paradiſo felicita
te electũ et exilio dãpnatũ est.
Nunc ergo uelamã ut i hac pe
gnatõne hõ requiem queerat ubi
se in tra dñe ultionis pfectuꝫ
ẽe nõ dubitat. Se. virgines
mee et iuuenes mei igladio
ceciderunt. p gladiũ in hoc loco
doctrina hereticoꝝ signat̃ de qui
bꝫ i psalmo dr. lingua eorum
gladi⁹ acutus. qi dñi alios ab
unitate catholice fidei ad suos
errores pũbũt qi membra a corpe
pcidũt. p virgines aũt et iuue
nes fideles aũt signt̃. qui et
virgines sũt qi in tegritate fidei
pius operibꝫ nõ corrũpũt. Iu
uenes sũt qi p cõstantia in
tus aduersis impugnantibꝫ nõ ce
dũt. Qđ ẽ ergo qđ virgines in
gladio cadẽ dicunt ñ qi te
stante apl̃o. bonos mores
colloquia mala corrũpũt. Et
dogmata hereticoꝝ. in quibꝫ
fidei castitatẽ uiolare pua
lent post modo eciã bonorũ
operũ in tegritatẽ sbũtũt. Iuue
nes in gladio cadũt cũ hi
quoꝝ cõstantia aduersis superari
nõ potuit tolus vltorẽ fuerit
si adulterinitatẽ commũt. vel
si alia diuinitus sequnt̃ vir
gines in terra iacent. qũ hi
mente desidys tenus in hi
ant qui fons p exhibitõm
operis castitatẽ simulant iten
tõnis. p iuuenes eciã simplo
et de suis umbꝫ psumẽtes in
telligẽ possum? qi ultra homi
i hac pugne. etate calore et
robore uiget. Iuuenes ergo
i gladio cadũt. qi cũ deus fi
dos despicat. hi qui hereti
cũ erroribꝫ sbũtunt. Cõstat
qi neqq̃ a cogitõne unitatis ca
dent ñ pius alta de se sapuis
sent. Sequit. Interfecisti i die
furoris pausisti nec misere
ris. Interfecit eos qui p infi
delitatẽ commerũt peussit eos

qui in lapsu peccatū p̄ pas
sionē caritatis unitā fuit nō
minuit q̄ dū lapsos nō erigit
casā dolorē stantiū nō p̄solat
Jacuerūt in terra pueri et senes
terra furoris ē caro mā mor
tal' que ante primi hois
ictum gemma p̄ulit. post ea
uit ex maledictōis sētencia
spinas et t̄bulos uitiōrū ger
minare cepit. p̄uul⁹ ait ē fēs
carnis. q̄ q̄ntū in se ē semp
puerilia quedā et uana appetit
sicut ait p puerili sensu car
nis accipimus. Ita p senes
iudicii et appetitu mentis
intelligē nō inconuēient pos
sum⁹. q̄ et i discretione mes
dr ē in mātā et appetēdo ī te
rrena. p̄uulus in terra fu
rons iacet qui ēo ecclā nūc
corruptōis q̄ unitā p̄ua
catōis habuit carnalis
mens nō solū fm sensu
sz ecclā fm iudicii et appe
titū sibi ad delectatōz sbstitit
et ibi se putat requiescē. ꝺ
picta ē napulare. ꝑ. ūgies
mee. et iuuenes mei. in gla
dio ceciderūt. p̄ ūgies casta
cogitatōes. p iuuenes. fo
titudiez atq; stantiā animi
p gladiū tēptatōm aduersan
accipe nō inconuēient possu⁹
Nā ēi etas iuuentutis aplio
ri robore uiget. ꝺo aliud fortu
tudo bñ agēdi et psciandi co

g̃ ad
sembꝰ

stantia q̄ quod iuuenes fr̄ in
aio rōnali. Nā et ad ichoandō
op⁹ pmptr fr̄ et in cepto operē
sine defectu psistit. Recte ergo
ergo p̄us senes in terra iacuisse
dicunt. ac deinde iuuenes
et ūgines in gladio ceciduisse
memorant. q̄ ex quo iudicii
mētis et appetitus terrena dele
tatōne corrūpit supuēiens tē
ptatō facile et bonarū cogitatō
nū integritatē uiolat et fortitu
diez atq; stantiā ad ifirmat
Nā cū ut sepe dcm ē cogita
tōnes ab affectibz p̄cedūt duz
ex corruptis desidijs cogitatō
nes corrūpit q̄ ex infecta ra
dice ramū amaritudiez gerit
Cuiꝰ carnalis animꝰ ex carnē
mi appetit ut discrimē omnis
mor fortitudo ei⁹ atq; stantia
i tēptatōne carnis emolleſat
neq; hoc p̄cium dū ē q̄ ann
senes in terra secēt ūgies ca
pita sua cane spgūt. Cui senes
aliud admonitur. Virgines ca
pita sua in tra deiecit. Cui se
nes in terra iacent ūgies i gla
dio ceciderūt. Nā p fēm fēm cor
rēptōm affectuū ex se corru
ptō cogitatōm. ꝑ. In fec a stu
mdie furoris pauisti nec in
sens. quasdā ūtutes ds in aio
p tēptatōm p̄mit. q̄sdā multa
n p̄mittit ut dū tēptatus ali
q̄ adhuc bona se retinuisse ui
det. p̄sus molestatōe nō curat

corrup

dū ño queda se ꝓdoisse aspi
at de suis umbꝝ nō ꝓsumat
ꝛ tāto uenꝰ id q̄ amisit recu
pet q̄nto sbtalꝰ suo dāpno e
ctus id ipꝝ q̄ retimuit ex se ni
ēe iā uidꝝ. ⁊ q̄ mihi nō ad cor
rectōm. ⁊ ad sbūsionē tēptaī
ꝓmittit ideo hō qui fuē tēp
tatōnis cām semp fuisse ñ pōt
puculū semp timē dꝝ ꝓp̄t qđ ꝛ
recte ex uoce tēptoīs suū sub
iūgit nec mi sens que minꝝ
sentēcia timous ē. nō assūtois
Quia enī ato atēptōne nō li
berat. Ideo tēptat flagellū sue
re et nō mūe ēe putat q̄ tam
despātis nō ē. ⁊ timētis ut dixꝝ
vocasti q̄ ad die sollēpnē q̄ tiret
nos de cautu. ac si ēē dicēt. Im
mia quid semp ad uocēdū pati
sumt ⁊ tū ñ uocent ueīre ñ post
ꝯ ño igit ⁊ bonorat deū. iste qui
nchil umbꝝ inimicoꝝ ēbunt set
diuinā potēcia eā i sua oppsi
one extollit. vocasti in quo q̄ di
cēt. Eoꝝ sunt uelle tuū ꝓcedē ut
ex hoc ipō attendas. q̄ et tuuꝝ
ē libare. vocasti q̄ ad die solle
pnē. id ad die letīe et gaudij
nō qđ bonitas tua inīa mifia
delectata sit. ⁊ q̄ malicia eoꝝ
in hoc exultauit ut id ipm te ꝛ
ad misendū puocet. Et actus
nob ꝓparatis dū eos inīq̄ su
p nos gaudē ꝛspicas. Qui ter
reret me de cautu. Qui me un
diq̄ arcent ne manꝰ ꝓsequēdū
eundē ad sibitudiem uena
toꝝ qui clamore feris ī rete
ꝓpellūt. Notat tps illud q̄n u
deis ꝓfugētibꝰ babilonios fun
time natōnes cūctiq̄ eis fuge
ꝓsidiū obstruūt ne euadēt
manꝰ inimicoꝝ. q̄n secedbias
cū exercitu bellatoꝝ fugies ī cam
po sico ꝓplexus ē. Et reductus
in rebleta ad regē babilonis
ubi filij eius coram eo itfectis ꝑ
cecat ē et abductus ī babilonē
vñ sequit. Et nō fuit i die furo
ris dñi qui effugēt et delique
ret sbandit vinus. vt reliqui
ret interna sua. et nō adducē
tur captiuus. Ds educam et
enutriā in fortitudinem. q̄ ma
gis plangēdi immīnus ꝓsupsit
eos. Ideo ē usq̄ ad intīntōm de
leant. vocasti q̄ ad die solle
pnē q̄n tiret me de cautu.
potest nō iconuenienter i hoc lo
co tps extremi examinis designā
ri. Que dies ut ideo sollēpis
dī. q̄ tūc gaudia ultorum
inchoant sine q̄ tūc omnia
in media diuisionis deduā
cent. Qđ minimū tps. Ita ne
mo sine timore expectat sic
nemo ē cui sine culpa ꝓsentis
uite cursū finire ꝓtingat. Elec
ti ergo dum se p ꝓsentis mi
te misia ilamētis affligunt
eoꝝ mala que restat ante
oculos mētis adducūt ꝛ fu
turoꝝ terroꝝ ꝓsidiando sol

educam ad disciplinā ⁊ enutriā

hcate ut ibi iudicii euadat
b se iudicat. Confidant se
iustissimos exactores demer
ad quor psencia ecia electi
terrebit qui undiqp artabit
iudicantes ita ut nemo lo
cu existendi habeat nisi iua
iudicis distrctom tempt ul
tomis. qm multos qui in disci
plina ecie educati et doc
tia iuitatis emuntu inc filios
dei putandi iuebant. Im
minens sumet et secu ad p
ditom traliet. pot ecia depa
gamus et hereticas siue iquib
libet dia papue in tpe antic
qm diabolus undiqp imem
bris suis ad psecutom fideli
um latrabit qui dies ideo sol
lepnis dr qr tuc iniqui de op
pssione tonor letabunt. qr
no e qui effugiat et relinq
tur dm alios in iuitate psiste
tes coppalit puet. alios aut
sibi psentietes spalit occidet
vnde sequit. Quos educa
ui et emuntu inimicus psup
sit eos. Qr nimiu multu te
ad infidelitate comuit qui i
disciplina ecie educati 7 doc
tia emuntui fiunt. Educaui
tiqd et emuntul. Non solum
multu. qr fortes ecia pond
tribulatoms oppuit. Inimi
cus psupsit eos. Bonos qd
in psequendo affligit Inimi
cus pot psumere no pot. qui
ait tribulatone sup. Ille ab
tiqo psumit. Occasu qi ad
diem sollepnem qui teneret
me de cautu uita humana qi
quid cautul e q post emunsu
actom temporalium illuc tade
redit p monte. Vii pdit p na
tiuitate. Si i hoc cautu fidelis
anima die sollepne celebrat
qr diu p matnu gaudiu i amo
rem etnor figit ad omu fore
illucata occupatone fenatur.
Cui uero animas ani acta mala
ad memoria reuocat. Et eor
confidatone amplius p pue
tom attendit qi de cautu ce
lebratum ad sollepnitate iu
tant sicut p psalmista dicit
Relique cogitatonis diem
festu agent t. Si qr pcons
mentes ante pfectoms ardo
rem ptitor malor recordato
qdam sui emons terrore
cunt. Recte istos de cautu et
ad sollempnitate pit et ad
terore uocatos dicat. Sacerdo
e q alit ille tenet qui nil boi
egisse se nunt. atqi alit ille
qui bonis actib suis. queda
p quib timeat mala admix
ta cognoscit. Dnco igit bo e
cum spiat actones suas. et
in eis queda inuenit ubi
confidat. queda uero p quib
timeat. tenet quide si no de cau
tu qr in pte alia peccatr con
scientia ex memoria sui reat

fugit. Ex alta pte fiducia lo
m opis dilatat. Sz dū pcon
animū ex omī pte fcā fua ac
cusant tūc qī m cruciatu tiet
Qua hinc inde omia fomi
dantia conspiciēs p sola agu
stiam mī semet ipm coartat
hoc ecia yeient ipsoia aie
peccatis dī qī decompe ens
ens. vndiqz malor suor me
moria occurrente turbat. vñ
et recte dcim ē. vocasti homo
namqz qī dīu in hac uita ē
dr aī acta ~~sua~~ mala assidue
ad memoriā reuocare ut se
qē spontanee terreat ad pen
tenciā. Sicut psalmista de se
testat dicens pcm meū cōtra
me ē semp et in alio loco ide
ait. cogitabo p pcō meo. Qs
quis aūt hic malor suorum
recordari uoluit illic ea deus
i testimoīū dampnois ante
oculos mentis eius uocabit
quat ex memoria eor ibi tre
at ad penā qui hic salubrit
uoluit terreri ad pēitenciā sic
diuina uox p eisdem psalmi
stam loquit dicens. Inquam
te et statuā cont facie tuam
Cuius uocatois modus ad
huc demonstrat cū dī. Qua
si ad diem sollepnē. Dies ei
sollempnis dies equetis dies
uocatois qī opari nō licet. Sz
his quisqz tūc cum gaudio
finū incipit que prius cū labo
re sibi pauit. Quid ergo ē
dies mortis nisi dies sollē
pnis. In qua iam amplius
nō restat facultas operandi
Sz quisqz opum suor mer
cē et pmio incipit ptōrum
labor pfrui. Sequit. Et nō
fuit inuenie fugiens diū quē
effugiet et relinqueret. Di
es furoris dīu finis unius
cuiusqz ē. qī quisqz cū magā
districtōne ad recordandū nōr
compellit. Qui prius iuxta
sua qī in die mie benigne ad
pēitenciā expectabat. Recte
ergo de die furoris dī nō fu
it qui effugiet et relinquiet
et effugiet scilicet conscīam
relinquēnt ad pēitenciam
Notate qz dī effugiet conscīaz
magnū tormentū est con
scientia mala. Sz pccores hic
conscīam suā effugē post dū
ertionē dediti. mala qz mihi
secus tolant. Intim quodaz
modo obliuioni tradit. om
nis enim tūc spīa conscien
cie corpungit qī eam ut
ita dicam terrene delectatō
nis obliuiōne tegit. ibi a
conscie tormentor effugē
nō potunt qr sensus carnis
in monte fons claudit hor
ror ptōr malor intus aio
appit. Tunc infelix anima
licet seruo ppincta uelit iaz
p pēitenciaz emēdare qr nō

qd nō pōt per consciencia
effugere. Sz iusto dei iudicio
que prius tempora peniten
di indulta sibi neglexit. Iam
nō relinquit. Quia semel ir
reuocabili sñia emissa aplius
in hac uita ad penitēciā non
differtur. Recte ergo dr. Nō
fuit in die furoris dñi qui
effugeret et relinqueret quia
cum mortis hora supuenerit
tūc quisq; ad consciam suam
redire compellit ut ipa comi
tante ad excipiendā sñiam
iudicis sine dilatōne ab hac
uita trāfferat. Sequit. quos
educaui et enutriui. inimicus
ꝯsūpsit eos. Ne solam ꝯsciē
penam peccoribꝫ ꝓparari putes.
quos educaui inqd et enu
triui. Inimicus ꝯsūpsit eos
qui nimirū uirtus et pulc
tudo mortaliū corporꝫ que
hic ꝑ illicita desidia pascit
uūc a tortoribꝫ angelis i tor
mentis consumet que ideo
consumi dr. Nō qd substāciā
pena in nichillū redigat. sz
quia dolor usq; ad ītima nē
ꝑcurrens nichil intactum re
linquat. ul ꝑ educatos et enu
tritos ipa carnis desidia ac
cipe possumꝰ que educantur
ꝑ supbiā et enutriunt ꝑ luxu
riam et qnto magis ea com
plendo pascimus tanto ma
gis ad appetitum iflāmamꝰ

hos educatos et enutritos cō
sumit inimicus. Id ē mors
de qua dicit apls. Nouissiē
inimica destruet mors. Qa
nimirū dum caro nra i morte
succidit. omnia eius desideria
pit extinguntur. Sicut ꝑ psal
mistam dr. In illa die ꝑibunt
omnes cogitatōnes eorū. Et
considera qm ꝯuenient i fine
lamenti. Nouissima pena pc
catis anime plangit ut itel
ligamus ea mala que ꝑdcā
sunt qnta miseria ꝯsequat.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SALAMANCA

la politica del Mundo. Assi explicando este Capitulo 3. de la sess. 25. del Concilio Tridentino, con quien conforma el Decreto antecedente, lo dize profundo, y Catholico Augustino Redings; (m) porque son distintos de los de Dios, los juyzios de los hombres, que movidos de razones politicas, se imaginan en menos Religiosos individuos la commodidad de los Conventos, quando la Divina Providencia numera con otra Arismetica, haziendo mas lo que es menos; y su grandeza està tan habituada à semejantes prodigios de sustentar à los Regulares, por mas que se multipliquen, que no avrà de los que conocen su providencia, que lo cuente por hazaña, ò especial maravilla.

(m) *August. Redings* tom. 10. q. 15. art. 2. controv. 3. Dictarum Constitutionum litteræ omninò insistendum est. Hæc tamen etsi eodem Spiritu Sancto cuius instituti illæ conditæ sunt, non verò ex depressiori quodam, terrena potiùs, quam Cælestia Sapiente Spiritu expendenda est.

16 No mira, pues, la disposicion del Concilio al formal ingresso de los Religiosos; à que se tasse vn numero absoluto, y determinado à los Conventos, por ser expressamente contra el Cap. 1. de los numeros: *Ne numeres filios Levi.* Fuera executar con el Estado Regular, lo mismo que los Gitanos con el Pueblo de Dios, quando al vèr su aumento, trataron en su mas ignorante, que sabio, consejo de oprimirle: *Sapienter opprimamus eum: Creverunt, multiplicati sunt.* Y si no ay Vassallo, ni no Vassallo de V. Mag. que tenga aliento para tassar à V. Mag. sus Ministros, no puede aver Catholico que intente tassar à Dios los suyos.

17 Es otra, pues, la mente, è intencion del Concilio. Mira à vna local manutencion de los Regulares, conforme à la posibilidad de sus medios, para que no se carguen con mas numero, que los que pueden mantener los Conventos; porque el precepto negativo del Concilio, incluye otro afirmativo, para dàr los Habitos à los Religiosos, que el Convento pueda mantener. Esta providencia, que el Concilio Tridentino fia à los mismos Regulares, para que segun su Economica providencia, la ob-

14 Siguiendo las huellas de tan Divino Oraculo, acuden las Religiones à los Reales pies de V. Mag. procurando manifestar en cada Capitulo del Breve Apostolico, el perjuyzio que resulta à sus Privilegios, y Exempciones; lo que dispone el Concilio Tridentino, como se guardò, y observò; y que la observancia de estos Reynos, no solo no se opone al Concilio; antes bien en muchas circunstancias se aparta el Breve Apostolico, del verdadero sentido, y observancia con que se debe, y ha debido procurar.

§. I.

EL BREVE APOSTOLICO, POR LO QUE MIRA A LOS Regulares en su denominacion de reforma, empieza en el Num. 14.

PRÆTEREA, vt Claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires redituum patiantur: Moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio per præsentes committimus, & mandamus, vt curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilij Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tàm virorum, quàm mulierum, sivè bona immobilia possideant, sivè non possideant, maior numerus recipiatur, quamqui, vel ex proventibus proprijs ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisvè quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode posit sustentari.

15 HAbla, Señor, mejor el Espiritu Santo, por los Sagrados Canones, que los Canones mismos; y siendo dictados para mayor vtilidad de la Iglesia, su interpretacion la debe dàr el mismo Espiritu Santo, y no

mò el dolor pàra la quexà; (1) porque como dize el Chryſoſtomo, aunque en ſu cuerpo no avia cicatriz, donde no huvieſſe nueva llaga, ni llaga donde no ſe quiſieſſe introducir nueva laſtima, hizo eſcrupulo del ſilencio; porque todo era menos rigor, que ceder al honor de ſu fama; que le pudieſſe juzgar el Mundo menos obſervante de la ley. Aſsi pararà inſenſible nueſtro dolor ſin aliento para reſiſtir, ſi pudiera renunciar à la juſta defenſa de ſu honor, conſintiendo en que à las Religiones de Eſpaña ſe juzguen menos obſervantes del Concilio; pues ſi en lo natural es dolor, que vna nube ſea capàz à medida de ſu fealdad, y obſcuridad de eclypſar al Sol, Fuente perenne de Luz, y Rey de los Planetas, dè ſubſtancia puriſsima, y permanente, y tan primero en orden, como ſuperior en la naturaleza; fuera, Señor, reparable, que las Religiones ſiendo Soles de clariſsima luz, y gloria, exaltados ſobre el cumulo de ſeñalados meritos, y virtudes, dignos de permanente duracion, y memoria, conſintieran en lo Moral, verſe con la menor ſombra eclypſados, y obſcurecidos.

(1) *Job* Quare detraxiſtis ſermonibus veritatis, cum à vobis nullus ſit, qui poſit arguere me. Ibi Chryſoſt. in Catena: Maximè lacerabat eum, non vis ſanè malorum, ſed quia tamquam inhominem ex legem illa incidiſſe videretur; nec ita corporis lue, vt his de nominis exiſtimatione laborabat.

13 No ay obra mas digna para acreditar V. Mag. ſu grandeza, y juſticia: el Real empeño de V. Mag. como de tan gran Rey, y Monarcha, ſolo ha mirado al motivo general de reforma, proprio de ſu catholiciſsimo pecho; y no à lo eſpecifico, è individual, de lo que por eſte Breve ſe intenta, en perjuyzio de los Privilegios, y coſtumbres immemoriales de las Religiones de Eſpaña, que pide mayor reconocimiento en la Real proteccion de V. Mag. en quien fundan ſu conſuelo, y la defenſa de ſu juſticia. Aſsi lo ſignificò Chriſto Nueſtro Bien à la Santa Madre, en aquellos triſtes ahogos, y afliccciones que padecia, quando ſe la apareciò, acompañado de Maria Santiſsima, y ſu Eſpoſo San Joſeph, y la dixo: *Que acudieſſen al Rey, y le hallarian en todo, como Padre.*

Si-

